Utrecht University Library
Partner in Science
Universiteit Utrecht

Notulen van de vergaderingen der Staatscommissie voor de herziening van het Wetboek van Koophandel, ingesteld bij koninklijk besluit van 22 November 1879, no. 26

https://hdl.handle.net/1874/227895

I 1-IV

UNIVERSITEITSBIBLIOTHEEK UTRECHT
3655 4875

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

_handelsrecht

347.7.001.7(492)(094.4)
(094.4)347.7.001.7(492)
MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

(1) I-1#4

Vast Molengraaff

Inhoud. —

zie ook pag 535

Verg. 76 - - - - - vraagpunten : makelaardij.
Verg. 76, 77, 80, 82 en 83 - - - - coöperatieve vereeniging, 1e lezing.
Verg. 78 - - - - - naamloze vennootschap (wijziging artikel).
Verg. 79 en 81 - - - - assignatiën, eerste lezing.
Verg. 80 - - - - - - - - - Papier aan toonder (chèque), beginselen.
Verg. 81 en 82 - - - - chèque, 1e lezing.
Verg. 83 - 89 - - - - - - - Wisselwet, naar aanl. opmerkingen der Kamers van Koophandel.
Verg. 84 - - - - - - - - - revisie : coöperatieve vereeniging
" : chèque
" : assignatiën.
Verg. 80 - - - - - - - - nota over expeditie en vrachtvervoer.
Verg. 90 - 92 - - - - - expediteurs, 1e lezing.
Verg. 92 - 98 - - - - - vrachtvervoerders, 1e lezing (verg. 97 en 98 : cognossementen).
Verg. 99 - - - - - - - - Samenstelling commissie enz.
Verg. 100 - 106 - - - - vrachtvervoerders, 2e lezing.
Verg. 105 en 106 - - - - expediteurs, 2e lezing.

Kast Molengraaff
(1) I 1d #4

Vierde Deel.

Zesen Zeventigste Vergadering
op Zaturdag 23 September 1882
in de Bibliotheek-kamer van
den Hoogen Raad.-

De Voorzitter opent de Vergadering
den 10 ure.-
Alle leden, benevens de Adjunct-Se-
cretaris zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-
Is ingekomen een brief van den
Minister van Justitie ter begeleidi
van een aan de Commissie terugza
getoegezonden exemplaar van het
nieuwe Italiaansche Wetboek van
Koophandel, door den Nederlandschen
Vice-Consul te Turijn voorzien van een
Fransche vertaling en van verwijzin
gen naar de overeenstemmende artic
kelen van de Fransche en Nederland
sche Wetboeken.- Wordt gesteld in
handen van den Secretaris ten gebruike

voor

voor de leden bij aanvraag. —

Aan de orde worden gesteld de
door den Heer Pijnappel ontwor
„pen vraagpunten over „Makelaar
„dij" (Stuk N°. 28).

De Heer Pijnappel verklaart dat
hij, in plaats van dadelijk artikel
eerst vraagpunten heeft ontworpen
omdat omtrent de makelaardij twee
lijnrecht tegenover elkaar staande op
„vatten bestaan, welke de geheele ma
„terie beheerschen, zoodat hij eerst die
te weten welke die opinien de
Commissie was toegedaan. — Zijn
inziens moet de makelaardij wor
„den een geheel vrij beroep; de tot
thans bestaande banden; die van aan
„stelling en het verbod om in het vak
waarin men makelaar is zelf handel
te drijven, dienen te worden verbro
„ken; de aanstelling moet vervallen
omdat er geene wijze voor haar te vin
„den is, waarop zij degelijke waar
„borgen voor de soliditeit der aan
„gestelden geeft; het verbod van eige

handel

handel moet worden opgeheven omdat
elk verbod dienaangaande ijdel zou
zijn. - Vervallen de wettelijke waarbor-
„gen voor de soliditeit en onpartijdig-
„heid van den makelaar dan moet
ook de bijzondere bewijskracht zijner
boeken vervallen, en mag er geen
onderscheid tusschen hen en andere
tusschenpersonen bestaan. —
De titel over de makelaardij behoort
dus uit het wetboek te verdwijnen. —
De Heer Asser wil het makelaarsmo-
„nopolie, de aanstelling van thans,
waarin niemand meer een waar-
„borg voor de honoraliliteit van den
makelaar ziet, afschaffen. - Ook het
verbod om in de zaken, waarin
men makelaar is, zelf handel te
drijven moet worden opgeheven; zij
die meldde beste bedoelingen hun
ambt van makelaar aanvaardden,
werden toch door de omstandig-
„heden gedwongen om op dit punt
af te wijken van hun eed. —
Spreker gelooft echter niet dat

uit

uit het vervallen der aanstelling
volgt dat vervallen moet de bijzo
„ dere bewijskracht van het make
„ laarsboek. - Die bewijskracht kan
men wel toe aan de boeken van de
koopman zelf, die partij is in het
geding; waarom dan niet aan
boek van den makelaar die in het
geding geen partij is, maar als to
„ gelen persoon tusschen de partij
is verkozen aangewezen. - Het geld
hier ook alleen het bewijs dergelijk
terwijl de handeling zelf in con
„ fesso is. -

Bovendien al schaft men de
„ woning af dan blijft toch een
„ dere waarborg voor de soliditeit
van den makelaar mogelijk. -
kan bepalen dat door eenige auto
„ teit b. v. de kamers van koophan
„ del zal een lijst gehouden word
waarop hij, die door de wet al
„ keluar wil beschouwd worden,
zal hebben te laten plaatsen; e
dat dezelfde autoriteit een con

over

over de op de lijst geplaatsten zal uit-
„oefenen en regt van schrapping heb-
„ben behoudens beroep bij de regtbank.
Spreker verwijst naar de Fransche
wetgeving.-
De Heer van der Kooff wil het beginsel
„der in beginsel behouden.- De tegen-
„woordige aanstelling door de ge-
„meenteraden heeft, voor een deel
door de onverschilligheid der laat-
„sten, slecht gewerkt.- Maar is
daarom het aanstellen op zichzelf
te veroordeelen? De aanstelling
geschiede door de Kamers van koop-
„handel of vertoon van een ver-
„klaring van bekwaamheid en so-
„liditeit, afgegeven door een be-
„paald getal goed aangeschreven
personen uit den handelstand.
De aangestelden worden op een
lijst geplaatst met het gevolg zoo-
„als de vorige spreker heeft aan-
gegeven.- En wat het verbod be-
„treft om in het vak, waarin men
makelaar is, zelf te handelen,

geeft

geeft Spreker, naar de ervaring d
heeft in de praktijk opgedaan, toe
dat zoodanig verbod voor makela
van sommige vakken niet makke
leven is, terwijl makelaars van
andere vakken het verbod veel dege
„lijk kunnen nakomen en ook na
„komen. b.v. makelaars in effecte
in assurantiën, in wissels. — Ten
slotte vraagt Spreker of er niets be
„hoefte bestaat aan makelaars va
„van wien kan vertrouwen dat zij
hun vak niet zelf handel drijven
En zoo ja, of men niet verwachten
kan dat die behoefte zal vervuld
worden met strenge toezicht en straf
daar toch het vak, ook zonder eigen
handel slinke voordeelen voor de
makelaar zal kunnen afwerpen.

Het Lid Fruin meent dat in dit
de makelaardij een vrij beroep word
aan de boeken geen bijzondere be
„wijskracht kan worden toegekend.

Wel wees de Heer Asser er op, dat
de makelaar, als derde tusschenpersoon

van

van de partijen van het koopcontract
meer geloof verdient als een van de
partijen zelf, maar vooreerst wordt
het boek van den koper door dat van
den verkooper gecontroleerd, en ten
andere, zonder zelfs de bewijskracht als
„dan aan de boeken van alle andere
„personen moeten worden toegekend.
Aan de benoeming en contrôle van
de Kamers van Koophandel hecht hij
niet veel, wanneer hij nagaat hoe
deze thans zich van hunne taak kwij
ten. — Bovendien stellen verschei-
„dene vakken aan de leden van eene
dergelijke Kamer vreemd zijn. — Spre-
„ker kan geene wijze van aanstel-
„ling vinden die zekere waarbor-
„gen geeft. — Ook gelooft hij dat de
handel de afschaffing der aan-
„stelling verlangt. —
Het leer Beelaerts is ook voor de
afschaffing van de aanstelling
Spreker gelooft niet dat aan het
behoud der tegenwoordige makelaars
bepaaldelijk ook aan die inrigtingen

groote

groote behoefte is. - Een effecten- d
„delaar kreeg in last een aantal e
„fecten door twee makelaars te beu
te doen verkoopen. - De effecten- ha
„delaar hield het grootste deel voo
zich, en toch gaven de beëedigde
makelaars eene verklaring af, da
zij het geheele aantal hadden ve
„kocht. -

De Heer Kist constateert, dat d
de vorige Sprekers het er over een
zijn dat voor de aanstelling van
makelaars, waarover eene wijze de
vinden die zekere waarborgen ge
wel praktische gronden bestaan
Over de onmogelijkheid onder
„gelijke wijze van aanstelling
vinden, zijn allen het niet een
Spreker zal zich voorloopig beh
„ren aan de zijde van hen die d
niet onmogelijk achten een dee
„delijken waarborg voor de solid
„heid der makelaars te vinden
Zij meent echter dat, wat het
verbod betreft om handel te

drijven

drijven in het vak waarin men
makelaar is, dit voor alle makelaars
moet bestaan of voorgeene. -
De Heer van der Hoeff merkt tegen
het laatste dat zijne onderscheiding
op de verschillende aard der vakken,
waarin men makelaar kan zijn, be-
„rust. b.v. de makelaar in koffij vindt
alligt niet de gelegenheid om precies
de hoeveelheid koffij te koopen welke
de order aangeeft. - Hij zal de keus
hebben of de order niet uit te voeren,
of een grooter hoeveelheid aan te
nemen. - Het laatste kan hij echter
niet doen, zoo hij het te veel niet voor
zich koopt met het doel om ze later
weder te verkoopen. - Anders de ma-
„kelaar in effecten, die order krijgt
een bepaald getal effecten te koopen.
Spreker wil de makelaars in die
vakken, waarin uit den aard der
materie het bedrijf zonder eigen
handel niet mogelijk is, of niet op
de lijst plaatsen, of daarvan doen
royeren. -

Een

In wat de opmerking betreft dat
de leden van een Kamer van Koo
„handel niet in alle vakken thuis
zijn, antwoordt Spreker, dat, in
zulk een geval, die leden hunne
kennissen zullen raadplegen, d
er wel verstand van hebben. Me
denke aan de Commissie van Ge
zicht voor de inkomende regte
Het Heer Asser is tegen het stelsel
van den Heer van der Kooff om voo
de makelaars in sommige vakken
het verbod van eigen handel te
handhaven. - Die Spreker noemde
als voorbeelden op de makelaars
in effecten, die in assurantien. -
In Amsterdam echter zijn juist
in die twee vakken de makelaars
sterk in getal verminderd of verdw
„nen: Zij werden Commissionnair
om te ontkomen aan het verbod
van zelf. als verzekeraar, als hand
„laar in effecten op te treden.
Spreker ziet ook niet in dat iem
als tusschenpersoon minder

vertrouwbaar

vertrouwbaar is, omdat hij in de mate
„die in kwestie ook zelf handel drijft. —
De grief van den handel te Amster-
„dam tegen het eigen-handel-drijven
der makelaars is, dat zij, geen kour
„tage betalende, gemakkelijker kun-
„nen concurreren. — Dit is natuurlijk
voor den wetgever geen reden. —
De Heer Fruin zeide dat, kent men
aan de boeken der makelaars bijzon-
„dere bewijskracht toe, voor alle
andere tusschenhandelaars het
„zelfde zal moeten gelden. — Spre-
„ker strijdt voor die consequentie
niet terug. — Zij is echter logisch
niet noodzakelijk, daar naar Spre-
„kers stelsel, de makelaars onder
contrôle zullen staan. — De Heer
Fruin weerlegt ook dit, dat de boeken
der makelaars de contrôle missen,
welke het boek van den eenen koop-
„man in dat van zijn medecon-
„tractant vindt. — Spreker antwoordt
dat hij aan het makelaarsboek
slechts binnen zekere grenzen be-

wijskracht

„wijsbracht wil toekennen / en de
houdens tegenbewijs. —
Ten slotte merkt Spreker op, dat
hij met het certificaat van deug-
„delijkheid van den Heer van
Loeff wel wil meegaan, al gelooft
hij dat, door de gemakkelijkheid
waarmee men het zal kunnen
„krijgen, daaraan niet veel waar-
de gehecht zal worden. —
De Heer Pijnappel zegt dat hij
wel aan de aanstelling der ver-
„klaars door de Kamers van Koop-
„del gedacht heeft, maar voorop
gelooft hij dat in ieder geval het
publiek daar tegen zou hebben
Bovendien zou, met het oog op de
Contrôle, het getal aanstelbare
„klaars beperkt moeten zijn: de
omvang van de taak vervult den
borg voor de goede vervulling daar-
van. — Maar dan krijg men weer
een monopolie waar strijd met
de rechting van den tijd. —
Spreker wil echter nog wijzen

op

op het denkbeeld van den Heer van
Nierop, waarmede indertijd de pro-
„visien-vereeniging met eene groote
meerderheid van stemmen zich ver-
„eenigd heeft: om de aanstelling
van makelaars te behouden in voor die
gevallen, waarin de Wet een snel
executierecht geeft. mits de executie
door makelaars in het vak geschiede
En wat het denkbeeld van den Heer
van der Loeff betreft, om het verbod
van eigen handel voor sommige
vakken te behouden, sprekers ge-
„looft, dat dat verbod vroeger had
kunnen gehandhaafd worden, maar
thans niet meer nu de overheding
zich zoo vaak in de handelsredenen
heeft gevorteld. - En wat bepaalde-
„lijk de door den Heer van der Loeff
opgenoemde vakken betreft, waarin
in het verbod nog zou kunnen ge-
„handhaafd worden, vereenigt spree-
„ker zich met wat de Heer Asser
daarover heeft gezegd. -

Het voorbeeld, door den Heer

Beelaerts

Heelaers aangehaald, komt mee
„maken voor, en teekent: het vo
meent dat het genoeg is wanne
aan den vorm der wet voldaan
zonder de zaak. – Zlet makelaa
„briefje, dat de verkoop door de m
„kelaars vermeld is genoeg, de wi
„lijke verkoop is gandsch niet n
„dig. – Zoo gaat het met wettelijk
vormen, welker nut niet word
gevoeld. –

De Heer Pijnappel stelt nu voo
de makelaardij is een absolunt
bedrijf. – Het voorstel wordt aa
„genomen met 14 – 2 stemmen, d
der leden Kist en wander Loeff

Het voorstel van denzelfden o
het verbod van eigen handel af
te schaffen, wordt met gelijke st
„ming aangenomen. –

De Heer Roser stelt nu voor, d
om makelaar te zijn men moe
staan op een door de Kamers v
koophandel te houden lijst, w
„op een ieder kan geplaatst wo

die

die een bewijs van honorabiliteit
en bekwaamheid overlegt, en waar
„van men door de Kamers op sinde
wet vastgestelde gronden aange-
„schreven worden, behoudens beroep
op de Regtbank. – Alle stemmen ba-
„ken vóór stemmen de leden Kist,
vander Loeff en Asser. – Alle stem
des Voorzitters beslist. –

Vraagpunt N: 2 a wordt mu alge-
„meen bevestigend beantwoord, na-
„dat de Heer Asser nog heeft opge-
„merkt dat nu bij assurantiën
door tusschenkomst van commis-
„sionairs gesloten het een groot
bezwaar is, dat men de boeken
der commissionairs niet kan
inroepen. –

Wat den eed der makelaars betreft,
meent men deze, als al te zeer in
discredit geraakt, in het algemeen
niet te moeten handhaven. – Voor
het geval de makelaars de bijzondere
functies verrigten, waarvoor het
burgerlijk regt hunne tusschen-

komst

„kunst noodzakelijk stelt, zullen
Zij een bijzonder recht hebben aan
te geven.-
Van de onderworpen gestelde
artikelen over de „Coöperatieve Ve
„enigingen" ontworpen door den
Heer Asser (Stuk N: 25).
De Heer Asser zegt dat hij bij het
ontwerpen dezer artikelen te leer
„den had op 't rechtsfeit, dat omtren
deze materie de wet van 1876 bes
staat, Zoodat zooveel mogelijk
het beginsel dier wet moest word
„den gehandhaafd.- Deze vereen
„gingen hebben veel overeenkom
met de Aandeelen- Maatschapp
Zoodat hare bepalingen moeste
Zijn in harmonie met die welke
het Ontwerp voor de Aandeelen
Maatschappij heeft vastgesteld
derhalve was aanvulling en
wijziging van de Wet van 1876
vroodig, om onduidelijkheid van de
voorschriften van het Ontwerp
omtrent de Aandeelen- Maatschap

de

te voorkomen of onmogelijk te
maken.-

Bovendien worden in de bestaan-
„de wet de omvang en de wijze van
„de aansprakelijkheid der leden
niet methodisch geregeld; dit punt
moet men principieël behandelen
op den voorgrond gesteld worden.-

Art 1. De Heer Fruin meent dat
de definitie dezer vereeniging mel-
„ding moet maken van de verander-
„lijkheid van het kapitaal, en van
het vrije in- en uittreden der leden.
„De Heer Asser verdedigt het ar-
„tikel.- Het hoofdkenmerk der
Coöperatieve vereeniging is dat
het lidmaatschap persoonlijk is.
„Dit drukken met de woorden:
„vereeniging van personen."
Verder is belangrijk dat, ter
„wijl de wetgeving tot nu toe
het voluerunt facere "als het Crite-
„rium van de vennootschap in
tegenstelling met de vereeni-
„ging beschouwt. de coöperatieve

vereeniging

vereeniging minst tot doel heeft.
blijt drukken uit de woorden: „d
zich de uitoefening van een bedr
ten gemeenschappelijke baten tha
den ten doel stelt."—
Van de veranderlijkheid van het
kapitaal wenscht Spreker in de
definitie niet te spreken: 1/ om
dat hier niet, gelijk bij de Aandee
Maatschappij het kapitaal, m
de personen op den voorgrond st
2/ omdat ook bij de Aandeelen
Maatschappij het kapitaal ver
anderen kan. 3/ de Statuten een
Coöperatieve vereeniging kunne
die veranderlijkheid uitsluiten
Om de laatste reden heeft hij oo
van het in- en uittreden der led
niet gesproken.—
De Heer Kist meent dat de w
woorden definitie niet aanduid
het verschil met de Aandeelen
Maatschappij, zelfs niet met
vennootschap onder firm
Het eigenaardige der Coöperat

vereeniging

vereeniging zit in het gemak om
zich van de aansprakelijkheid
te ontslaan.-
De Heer Pijnappel ziet tusschen
de Coöperatieve Vereeniging en de
vennootschap dit verschil, dat
men bij deze laatste het bedrijf kiest
om de winst; hier persoonlijk regt
streeks van het bedrijf profiteert
zonder tusschenkomst van de
winst.- Spreker stemt willen lezen:
„ten gerieve en baat haarer leden"
De Heer Boelaerts zou voor
de duidelijkheid in plaats van
„vereeniging van personen" wil
len lezen: „vier lidmaatschap
persoonlijkheid".
Men besluit de vaststelling
der definitie aan te houden
tot na de behandeling der vol
gende Artikelen.-
Art 2. De Heer Pijnappel merkt
op dat met de verwijzingen de
volgorde omgekeerd is.- Hij stelt
voor Art. 44 te drukken als Art 2.

De

de Heer Asperimeent dat, daar th
eene regeling naar analogie der
aandeelen-Maatschappij geldt, ve
„wijzingen legislatief beter zijn d
de artikelen volledig te drukken.-
de stemmen staken: voor stemm
de leden Kist, Fruin en Pijnappe
de stem der Voorzitters beslist.-
Art 3. Als zoodanig wordt gelez
„de acte van oprigting vermeldt:
„a/ het doel der vereeniging;
„b/ haren naam;
„c/ de voorwaarden van inzende
„treding der leden;
„d/ de namen der bestuurders, zoo
„bij de oprigting worden benoemd
„of anders de namen der leden va
„het voorloopige bestuur;
„e/ de nieuwsbladen waarin de op
„bare aankondigingen zullen pl
„geschieden".
de Heer Beelaerts stelt voor als
lezen de bepaling dat in de acte
worden opgenomen de eventueele
„wijking van de hoofdelijke aans

„solidi

„kelijkheid.-

Het voorstel wordt met 4 > 2 stem-
„men, die der leden Asperen Beelaerts
verworpen.-

De Heer Asper zegt dat hij N:9 van
Artikel 7 der bestaande wet niet heeft
overgenomen, omdat voor een dergelijk
gebod nog veel meerreden zou bestaan
bij de Aandeelen-Maatschappij, en wel
voor buitenlandsche houders van
niet volgestorte aandeelen, terwijl
hij zoowel daar als hier het gebod
te streng acht.-

Art 4. Als zoodanig zal gelezen wor-
„den het laatste lid van het ontwer-
„pen Artikel 2.- In plaats van „het
in dit Artikel aangeduide". wordt
gelezen: „het in het vorige Artikel
vermelde".

Het voorstel om in plaats der twee
laatste regels Artikel 6 2e lid volmit
te drukken wordt met 4 > 2 stemmen,
die der leden Asperen van der Koeff
aangenomen.-

Art 5. Als zoodanig zal gelezen worden

het

het ontworpen Artikel 3.

In plaats van: „ in dier voege dat v
het in Artikel 48 1e lid bedoelde" wor
gelezen: „ met dien verstande dat v
het in Artikel 48 1° bedoelde".

In plaats van: „ Artikel 2, a en b"
gelezen „ Artikel 3".

Art 6 / ontworpen Artikel 4/. De Heer Ay
acht deze bepaling noodig omdat v
stukken welke van de coöperatieve
vereeniging uitgaan, b.v. annon
alligt het woord: „ coöperatief" uit
den naam worde weggelaten. —

Op voorstel van den Heer Beelaerts v
„ den aan het slot van het artikel to
„ gevoegd. de woorden: „ zoo dit niet
in den naam reeds voorkomt".

Art 7. / ontworpen Artikel 5/. De Hee
Asser merkt op / dat deze bepaling het
„ ginsel der volgende bepalingen, be
kenmerkend. onderscheid met de aa
„ deelen - Maatschappij aandeelde
artikel wordt zonder discussie aa
„ genomen. —

Art 8 / ontworpen Artikel 6 / Het Heer

Asser

dezer gezegd dat uit de persoonlijkheid van het lidmaatschap voortvloeit dat regel moet zijn gelijke verdeeling van winst of verlies. - Men denke aan die coöperatieve vereenigingen waarbij niets wordt ingebragt. - Men besluit te lezen: „in de verliezen".

Art 9 (ontworpen artikel 7) In stemming wordt gebragt de vraag of de woorden „als borgen aansprakelijk" zullen behouden blijven. - Zij wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist, bevestigend beantwoord.

In plaats van Alinea 3 wordt voorgesteld van den Heer van der Hoeff om ter duidelijkheid en bondigheid gelezen: „Zij kunnen het voorregt van schuldsplitsing bij „artikel 1874 Burgerlijk Wetboek be„doeld niet inroepen".

Alinea 4 De Heer Beelaerts stelt voor de woorden: „tijdens het aangaan der schulden ook nog" te schrappen. Spreker wil ook hen aansprakelijk stellen die na het ontstaan der

schuld

schuld leden geworden zijn. - Alle
leden behooren van gelijke conditie
zijn, zooals ook in de duitsche en
oostenrijksche wetten is aangen
(v.g. mede onze wet art. 191. Ook zo
het in de praktijk dikwijls zeer be
zwaarlijk zijn uit te maken, wa
„meer een bepaalde schuld is aang
„gaan b.v. bij rekening-courant. -
„retisch is de gelijkheid juister, o
„dat de nieuwe leden gelijk med
deelen in de winsten of verliezen
Hij die lid wil worden hebbe stor
zien van welke vereeniging hij
wordt. -

De Heer Asser verdedigt de alin
met de opmerking dat bij dezeve
„eeniging de persoon van het lid
niet zijne storting in de kas, op de
voorgrond treedt. - Het lid is je
derden alleen als borg aansprake
maar die derden hebben toen de
„eeniging hun schuldeisers wer
niet kunnen tekenen op hem, die
eerst na het aangaan der schuld b

weet

werd.-

Over het voorstel Beelaerts staken de stemmen: Voor stemmen de leden Kist, Fruinen Beelaerts.- De stem des Voorzitters beslist.-

In plaats van: „vóór die eerste duur van vervolging hadden opgehouden leden te zijn" wordt gelezen: „daar „voor hadden opgehouden te zijn".

In den aanvang der alinea worden de woorden: „geldt voor" veranderd in: „strekt zich uit tot"

Op het voorstel van den Heer Pijnappel worden de woorden: „en von hunne erfgenamen" als overbodig geschrapt terwijl besloten wordt de bedoeling der Commissie in de Memorie van Toelichting aan te geven.-

Art 10 (Ontwerp Artikel 8) De eerste alinea wordt aldus gelezen: „Het lidmaatschap eindigt:

1° door overlijden, onder curatelestel- „ling of verklaring in staat van fail- „lissement of van kennelijk onvermogen,

2° door opzegging.-

2°

3°. door ontrekking.-

Het artikel wordt overigens goedgekeurd.

Art. 11 (ontworpen artikel 9) alinea 1. In plaats van „overleden leden" wordt gelezen: „leden".

In plaats van: „dat hun kapitaal worde uitgekeerd", wordt gelezen: „dat hun kapitaal..... hun worde uitgekeerd".

Art. 12 (ontworpen artikel 10). Onder cijfer 1 wordt in plaats van: „aan hen terugbetaalde gelden" gelezen: „der aan ieder lid terugbetaalde gelden".

Alinea 2. De Heer Asjes merkt op, dat bij de Aandeelen-Maatschappij niet bepaald is dat het register kosteloos ter visie moet liggen.- Spreker ziet geen reden voor onderscheid, en stelt voor, daar men redeneert a contrario bij de Aandeelen-Maatschappij te vorderen kan hebben, het woord: „kosteloos" te schrappen.- Dit wordt algemeen goedgevonden.-

alinea

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

<u>Alinea 3</u> de Heer Asser meent dat deze bepaling uit de tegenwoordige wet ~~niet~~ overgenomen niet hier, maar in de kiezerswet thuis hoort. - Het verleenen dezer vrijstelling moet facultatief zijn, afhangen van de omstandigheden, of n.l. de leden al of niet tot de gegoeden behooren. -

De Heer van der Loeff is tegen het facultatief stellen der vrijstelling

Wat zou de ratio decidendi moeten zijn?

Het voorstel van den Heer Asser om de alinea te schrappen wordt met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist, aangenomen. -

De Voorzitter sluit de Vergadering te 3 3/4 uur. -

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist

Zeven en zeventigste Vergadering
op Zaturdag 30 September 1882.
in de Bibliotheekkamer van den
Hoogen Raad. –

De Voorzitter opent de Vergadering
ten tien uren.–
Alle leden, benevens de Adjunct-Secret
zijn tegenwoordig. –
De notulen der vorige Vergadering
„den gelezen en goedgekeurd. –
Is ingekomen een brief van den Min
„ter van Justitie ter begeleiding van
„gen uitknipsels uit het Journal de
Petersbourg, inhoudende een Fran
vertaling van het ontwerp van
gemaakte Russische ontwerp van
betrekkelijk het wisselregt. – Dit
wordt in handen gesteld van den Se
„taris ter inzage der leden op aan
„vrage. –
De Heer Asser deelt mede dat
een brief van den Heer Tuhr, Staat
„raad in Russischen dienst, ontvan
heeft waarin deze, als lid der Comm

tot

tot herziening van het Russische Wetboek van Koophandel, verzocht om van de resultaten van den arbeid der Commissie kennis te bekomen. - Spreker had zich ter geantwoord dat hij vreesde dat aan het verzoek niet zou kunnen worden voldaan, nu de Commissie aan de Kamers van Koophandel in Nederland niet dan onder de voorwaarde van geheimhouding de resultaten van haar arbeid toezendt. -

De overige leden vereenigen zich met dat gevoelen. -

Aan de orde is de voortzetting der behandeling van de Artikelen over de Coöperatieve Vereeniging. -

De Heer Beelaerts komt terug op artikel 12 (ontworpen artikel 10). Spreker stelt voor in den aanhef der 1ste alinea te schrappen de woorden: "overeenkomstig de voorschriften bij algemeenen maatregel van inwendig bestuur te geven"; dergelijke voorschriften zijn ook in de bestaande wet (artikel 111) niet bekend. -

De

De Heer Asser merkt op dat soor
„lijke bepaling voorkomt in Artikel
van het ontwerp der Commissie voor
Aandeelen-Maatschappij.- De al
„meene maatregel van inwendig be
„stuur moet een vorm aangeven, vo
„door zij die het register komen in
gemakkelijker van zijn inhoud op
de hoogte kunnen komen.-

De Heer Beelaerts meent dat de na
„kenige aanwijzing van het Artike
omtrent den inhoud van het regist
genoegis, terwijl de bedoeling vand
Heer Asser met den algemeenen m
„regel omtrent den vorm van het r
„gister niet al te duidelijk in de
aanhef van het artikel is uitged
Wat zal ook de sanctie zijn, ind
de algemeene maatregel niet wo
nagekomen.-

De Heer Asser antwoordt dat de
sanctie zal zijn een disciplinaire
straf.-

Het voorstel van den Heer Beela
wordt met 5 tot 1 stem verworpen.-

Om

Om de bedoeling vanden Heer Asser beter uit te drukken, wordt de aanhef als voor. „stel vanden Heer Fruin, gelezen aldus: „Door het bestuur wordt een register ge. „houden, in den vorm voorgeschreven „bij algemeenen maatregel van inwen. „dig bestuur, vermeldende."

Art 13. (ontworpen Artikel 11). Tengevolge der verandering van de nummers der artikels wordt „in Art 10" veranderd in „in Art 12".

Art 14 (ontworpen Artikel 12) Dit lid wordt „in Art 10" veranderd in: „in Art 12"

Art 15 (ontworpen Artikel 13). Hr Heer Pijn „appel vreest dat het nazien ter griffie niet veel zal geven. - Spreker geeft in overweging of het niet beter ware de griffie ter zijde te laten, en den bestuurders de op. „zegging bij exploit te doen betekenen, met dat gevolg dat zij het lid, dat de opzegging doet, casu quo tegen de aan. „sprake van derden maakt vrijwaren. „ren. -

De Heer Asser blijft het stelsel van het artikel verkieselijker achten. - Hr

derde

derde, wil bij volkomen zekerheid het
of iemand lid is, gaat eerst naar het
„stuur, en daarna naar de griffie
Dit is een zekere omslag, maar die
b.v. bij de scheepsbewijzen, ook noodz
is, daar het centraal-register te d
wil men zeker zijn omtrent den eig
„dom van schepen, ook dient te wo
ingezien.— Sprekers begrijpt echter
de openbaarheid van het register
griffie moet worden voorgeschre
De Voorzitter brengt in stemming
het beginsel van het ontwerp: naa
het register van het bestuur een
„ter griffie, zal behouden blijv
Deze vraag wordt algemeen beve
„gend beantwoord.—
De leden van der Loeff en Fren
stellen nu voor de tweede alinea
„dus te lezen: „De griffier maakt
„van een proces-verbaal op, dat
„gedane opregging dan wel inzage
„wijst als de inschrijving bij het vo
„artikel bedoeld en dat zoo een
„der ter inzage wordt gelegd."—

De

De Heer Asser meent dat, indien de griffier verpligt het register voor een iedere stering agte leggen, dit de bewijs„ „kracht mist. - Daarom stelt hij voor te „lezen: „ ..... dat voor een iedere stering agte „wordt gelegd, en de gedane opzegging „dan evenzeer bewijst als de inschrijving „bij het vorige Artikel bedoeld".

De Heer van der Loeff bestrijdt deze redactie. - Het lid dat voor hijne op„ „zegging aan alle formaliteiten der wet heeft voldaan, mag niet ontbonden „blijven ten gevolge van de slordigheid van den Ambtenaar. -

De twee redacties worden in stem„ „ming gebragt. - Voor de eerste stem„ „men de leden van der Loeff, Fruin, Pijnappel en Beelaerts; voor de laat„ „ste de leden Kisten Asser. -

De Heer Beelaerts meent dat de Art. 10 N:2. (Ontworpen Artikel 8 N:2) te absoluut spreekt. - Spreker stelt voor het te lezen aldus: „ door opzegging met inachtne„ „ming van de bepalingen der akte van oprigting."

Ale

De Heer Asser meent dat. zijne a
„kel 22. daarin reeds voorziet. –
De Heer Fruin echter vreest dat, „
„dien men zich met het verlof van
„wijking in Artikel 22 te redenstel
de akte zou kunnen bepalen, dat he
lidmaatschap door opzegging voor
kan eindigen. –
Het voorstel van den Heer Beelaert
wordt eenparig goedgekeurd.
De laatste alinea van dit artik
wordt geschrapt met eene aanbeve
om zegel vrijstelling in de Memo
van Toelichting
Art 16 (ontworpen Artikel 14) ook hi
wordt „bij Art 10" veranderd in „bi
Art 12". – In plaats van den laatst
zin stelt de Heer Beelaerts voor t
lezen: „met opgave van het tijd
„stip der ontvretting daaraan sub
10 (12)e ook van het tijdstip de
toetreding wordt gewaagd en dus
eene aanhaling minder juist is
Na wisseling van gedachten is
men echter eenparig van oordeel

dat

dat de geheele bijvoeging kan vervallen.
„lem, zoodat het artikel eindigt met
het woord „register".

Art. 17 (ontwerpen Artikel 15) de aanha-
„lingen van Artikel 72, en van het
3de lid van Artikel 76, worden geschrapt,
de inhoud van het laatste wordt overge-
„nomen aan het slot van dit Artikel,
waardoor de woorden „bij de vorige
„zinsnede" tot hun regt komen.

Aan de eerste alinea wordt aan het
slot toegevoegd: „in dier voege dat het
„ten aanzien der aandeelhouders
„bepaalde voor de leden der vereeni-
„ging gelde".

Op voorstel van den Heer Beelaerts
wordt het slot van de derde alinea,
als ten onregte facultatief luidende,
aldus veranderd: „komt in de coöpera-
„tieve vereeniging aanzienende der
„leden toe".

Art. 18 (ontwerpen Artikel 16) alinea 2.
De Heer Beelaerts vraagt deze bepaling
wel kunnen missen, en zou, zoo men
haar behoudt, in plaats van „in de

voorderen

vorderen „willen lezen„ niet te schrijven
De Heer Fruin stelt voor deze alin
te schrappen. - Spreker wil in het
midden laten, wie te beslissen h
of er een storting zal worden uitg
schreven. - Spreker meent dat er
gevallen zijn dat die beslissing d
de Algemeene Vergadering kan g
„nomen worden. -
De Heer Aspermerkt daartegen
dat, getuige alweder Artikel 22, d
alinea alleen eene norma aangeg
waarvan bij de akte kan worden a
„geweken. -
Over het voorstel staken de stemme
Vóór stemmen de leden Kist, Fruin
en Beelaerts, de anderen stemm
tegen. - De stem des Voorzitters bee
zoodat de bepaling vervalt. -
Art 19 (ontworpen Artikel 17) word
zonder discussie goedgekeurd. -
Art 20 (ontworpen Artikel 18) alinea
Ook hier wordt in plaats van: „ka
in de coöperatieve vereeniging en
gelezen: „kan in de coöperatieve

vereeniging

„vereeniging aan een tiende der leden
„toe".

De aanhaling van Artikel 95 Aan-
deelen-Maatschappij doet de aan-
dacht vestigen op het verschil van
redactie tusschen Artikel 95 alinea 1
en Artikel 76 alinea 2 en op een een-
„parige uitdrukking in beide. - Men
besluit het begin van Artikel 95 alinea
1 aldus te wijzigen: „Op schriftelijk
„verzoek van houders van aandeelen
„tenminste één tiende van het
„maatschappelijk kapitaal, waar-
„voor deelgenomen is, of een zooveel
„geringer bedrag als bij de akte zal
„zijn bepaald, vertegenwoordigen.
„de, kamer."

Het begin van Artikel 76 alinea 2
wordt aldus gewijzigd: „Op schrift-
„elijke aanvraag van houders van
„aandeelen, tenminste één tiende
„van het maatschappelijk kapitaal
„waarvoor deelgenomen is, of een
„zooveel geringer bedrag als bij de
„akte zal zijn bepaald, vertegen-

woordigende

„voordigende eng".

Art 21 (ontworpen Artikel 19) Zl. stel aa
„gehaalde artikel 98 van de Aande
„len-Maatschappijen wel N.3 van
dat artikel, doet de vraag ontstaa
of ook die coöperatieve vereenigin
die geen daden van koophandel
bedrijf hebben, voor faillissemen
vatbaar zullen zijn. - De Zl. Ee
vander Does beantwoordt die v
bevestigend, verwijzende naar
artikel 17 der bestaande wet. -
De Zl. Asser meent dat men
of bepalen moet, wat sprekers me
is, dat het faillissement geheel o
„geen zal zijn, zoodat de staa
van kennelijk onvermogen ver
„valt, óf anders geen uitzondering
behoort te maken op dit punt vo
coöperatieve vereenigingen, wel
bedrijf niet een handelsbedrijf
De Zl. Kist stelt voor, om bij ar
„tikel 1. te bepalen, dat het faillis
„ment op alle vennootschappen
toepasselijk zal zijn, omdat d

zelfde

zelfde reden die der Commissie aan-
„leiding heeft gegeven tot het opne-
„men van Artikel 1, ook geldt voor
de toepasselijkheid in het faillisse-
„ment op alle vennootschappen. –

De Heer Asser verklaart dat hij
vóór het voorstel zal stemmen, om-
„dat het naderwoert tot zijn ideaal

Het voorstel wordt aangenomen. –

De Heer Asser stemt er in toe
om tegen de volgende Vergadering
een nieuwe redactie van Artikel 1.
te ontwerpen. –

Het artikel wordt aldus gewijzigd:
„De bepalingen der Artikelen.....
„in dier voege dat"
„1°. het ten aanzien der aandeelhou-
„ders bepaalde..... geldt;"
„2°. dat de in Artikel 100 2de lid voor-
„komende verwijzing naar Artikel
„51 wordt vervangen door een ver-
„wijzing naar Artikel 6 van deze
„titel;"
„3°. dat de in Artikel 104 1ste lid bedoelde
„verdeeling..... is bepaald."

Art

Art 22/ ontworpen Artikel 20/ Achte
het woord „toepasselijke" in het slo
„wordt toegevoegd:" „in dier voege
„de verwijzing in Artikel 112 naar
„wordt vervangen door de toepasse
„verklaring van Artikel 6."

Art 23/ ontworpen Artikel 21/ word
zonder discussie goedgekeurd.-

Art 24/ ontworpen Artikel 22/ alin
Achter „70" wordt op voorstel van
den Heer Beelaerts ingevoegd:" „/
1ste lid."-

alinea 2 In plaats van „9 en 16, la
„ste lid" wordt gelezen „en 9."

De Heer Beelaerts wil lezen:
voorlaatste lid, 9, en 15 2de lid".

Het wordt aangenomen met
stemmen, die der leden Kiesen

Op voorstel van den Heer Tijn
„piel wordt in Artikel 58 Aandee
Maatschappij laatste lid het wo
„kosteloos" geschrapt.-

Artikel 125 Aandeelen- Maatsch
„pij wordt op voorstel van den H
van der Loeff aldus gewijzigd:

het

„het bestuur wordt een register ge-
„houden in den vorm voorgeschreven
„bij algemeenen maatregel van in-
„wendig bestuur, waarin alle leden,
„met opgave van het bedrag hun-
„ner deelneming en van den dum
„van het lidmaatschap, zoo die
„bepaald is, worden vermeld.-
„Het wordt op de wijze en de
„plaats in Artikel 58 bepaald, ter
„inzage gelegd. Buitendien worde
„vóór den eersten Maart een"

De Voorzitter sluit de Vergadering
ten 3½ ure.-

De Secretaris,
(was getekend) P. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Achtenzeventigste Vergadering
op Zaterdag 21 October 1882.
aan het Departement van Justitie,

De Voorzitter opent de Vergadering

ten

den tienuure. -

De Heer Asser, is met kennisge
wegens staatszaken, afwezig. -

De andere leden, benevens de ad
secretaris, zijn tegenwoordig. -

De notulen der vorige Vergad
„ring worden gelezen en goedgek
Is ingekomen een brief van den
Ministers van Justitie ter beged
„ding van een afschrift van een
„ven van C. H. van der Hoogt, te Am
„sterdam, houdende klagten ove
het bestaande faillietenregt. - Di
aangenomen voor kennisgevin
Wegens de afwezigheid van den H
Asser wordt de definitie der Coö
„ratieve Vereeniging aangehou
Aan de orde wordt gesteld de D
„beden over de Assignatiën, ont
„pen door den Heer Kist. Stuk
26.

Art 1. De Heer Pijnappel: me
of dat er een diepe kloof ligt t
„schen het papier der vier eerste A
„beden en het papier van Artikel

De

De houder van het eerste papier is
lasthebber van den uitgever, voor
wien hij bij den geassigneerde de
in het papier uitgedrukte som
moet innen. - Als ieder ander
lasthebber heeft hij geen regt, al.
„leen een pligt. - De uitgever kan
het dan ook ieder oogenblik in
„trekken. - Men kan het noemen
een assignatie ter incasso. - Een
geheel ander is het papier van
Artikel 5. Waar cedeert de uitge-
„ver aan den nemer de vordering
welke hij op den geassigneerde
heeft. De geassigneerde heeft een
regt, geen pligt. - De uitgever
kan het niet meer intrekken
Dit papier wordt door den
handel gebruikt ten einde, aan
den omslag van Artikel 668 Bur
„gerlijk Wetboek te ontkomen. -
Of de vraag van den Heer van
der Loeff of dan de assignatie
den houder meer regten geeft
dan de wissel, antwoordt Spreker

met

met eene onderscheiding: hebbe
wissel ook zonder dat men een
„dering op den betrokkene heeft, d
de hebber of endossant kan de
houder niet tegenwerpen dat
Zijne verbindtenis geen oorsp
heeft; maar heeft de verbind
„nis van den assignant als z
„daning jegens den nemer veld
oorzaak en heeft hij eene vord
op den geassigneerde, dan heeft
houder der assignatie meer re
dan de houder van een wis
omdat hij én eene vordering teg
den geassigneerde én subsidi
eene vordering tegen den assig
„nant bezit. –
Artikel 5 moet veel meer word
uitgewerkt. –
En wat nu het eerste Artikel
„treft, acht Spreker de definit
vooreerst gebrekkig, omdat de
„in ontbreekt wanneer een
„prier een assignatie is en als
„daning het karakter van laste

heeft

heeft.

De Heer Fruin, meent, dat, wil men het papier der vier eerste artikelen regelen de definitie zal moeten uitdrukken het dubbele mandaat, dat, ook naar onze tegenwoordige wet, in de assignatie ligt: een aan den nemer om betaling te ontvangen, een aan den geassigneerde om te betalen. - Verder, evenals de vorige spreker reeds opmerkte, hangt de herroepelijkheid van het mandaat van de omstandigheden af. -

Maar spreker kan de vier eerste artikels geheel missen. - Immers het geldt hier een gewone lastgeving die onder de regelen van het Burgerlijk Wetboek valt. - En zoo een aparte regeling noodig ware, waarom dan in het handelswetboek? Spreker verwijst hier naar de Artikelen 300 en 301 W. v. K. & G. B., waar alleen de handels-assignatie geregeld wordt. -

De

De Heer Kist antwoordt den
„rigen spreker dat de vier eerste
„tikelen noodig zijn met het oog
den twijfel, en de verkeerde op
„tingen, welke nu omtrent den
aard der assignatie bestaan. -
assignatie, een papier in den ha
„del gebruikelijk, moet principi
van den wissel onderscheiden zij
Ook geeft hij niet toe dat de assign
„tie die in Artikel 5 behandeld wo
de verkochte assignatie, in aard
„veel van de gewone verschillen en
evenmin dat de houder van een
gecedeerde assignatie eene direc
vordering zoude hebben tegen de
geassigneerde. -

De Heer Pijnappel meent dat
omtrent de assignatie termijnen
bepalingen noodig zijn, als: ove
de endossabiliteit, over het per
over den termijn van aanbied

De Heer Fruin houdt vol dat
het niet noodig is de assignatie
termijnen alhier te regelen. - Spr

men

men in deze bepalingen van endos-
„sement dan slechts dat nadere verklaring
met het oog op het verschil met het
wisselendossement. - Maar men be-
„hoeft van endossement niet te spre-
„ken, daar hier alleen sprake is van
de eenvoudige substitutie van
Artikel 1340. Burgerlijk Wetboek. -
Het spreekt dan van zelf dat die substi-
„tutie in dorso van het papier kan
geschieden. -

De Heer Kist brengt in stemming,
of de assignatie als geschrift in het
ontwerp moet geregeld worden. - Deze
vraag wordt met 4 > 1 stem, die van
den Heer Fromin bevestigend beant-
„woord. -

De vraag of in de definitie het
dubbele mandaat zal worden ver-
„meld, wordt in afwijking van de
Zwitsersche wet, voorloopig, ook
„kennend beantwoord. -

De Heer Kist stelt nu deze redac-
„tie voor de eerste alinea van Ar-
„tikel 1 voor: „ De assignatie is een

geschrift

„geschrifte waarbij de uitgever iemand
„last geeft om een daarbij uitgedrukte
„geldsom aan een ander te voldoen.
De Heer Fruin vindt de uitdruk-
„king „aan een ander" te onbepaald.
De Heer van der Loeff, nadere aan-
„duiding bij Artikel 210 Wetboek van K.
„handel verlangende, stelt als amen-
„dement voor: „De assignatie is een
„onderteekend geschrift waarbij
„uitgever aan een bepaald persoon
„last geeft om een daarin uitgedrukte
„geldsom aan een bepaald persoon
„ontvangen daarvan aangewezen
„persoon te voldoen".

De Heer Beelaerts stelt als sub-
„dement voor om het woord: „onder-
„teekend" weg te laten. - De assignatie
toch is een vrij geschrift. - Ook op
andere wijze dan door onderteeke-
„ning kan vastgestaan, wie de uit-
„gever der assignatie is. - Meer
iemand te kunnen betalen op de
niet - onderteekende assignatie die
door hij het. -

Ue

De Heer Kist gaat verder: hij wil dat de assignatie vrij zij van alle for-
„malliteiten". - Wat zal het gevolg zijn van een assignatie waaraan een formaliteit ontbreekt? en wraakt ook aan het slot de woorden: „aan „generen persoon"; hij denkt aan een assignatie luidende: „aan de „order van mij zelven."

Het subamendement van den Heer Beelaerts wordt aangenomen met 4 >1 stem, die van den Heer van der Loeff. en vervolgens het voor-
„stel van laatstgemelden mede met 4 >1 stem, die van den Voorzitter. -

<u>Alinea 2.</u> Op voorstel van den Heer Pijnappel wordt deze ~~alinea~~ alden gelezen: „Zij wordt door de bepa-
„lingen van het Burgerlijk Wet-
„boek omtrent lastgeving beheerscht"
Een discussie ontstaat over de vraag of de assignatie, evenals de wissel, ook dan wanneer zij niet aan order luidt, endossabel zal zijn. -

De

De bevestigende beantwoording
verdedigd door de leden Fruin en
„ afspel. - De handel heeft een gro
neiging om elk papier te endosseren
b. v. volgbriefjes met nominatieve
„ wijzen van opslag, worden toch geë
„ dosseerd. - Waarom moet in dit op
een onderscheid worden gemaakt
den wissel. - En wat voor kwaad
het dat de houder een niet aan
gestelde assignatie endosseert?
De Heer Kist verdedigt de ontken
„ nende beantwoording der vraag
Wil de uitgever dat de assignati
voor overdracht vatbaar zal zijn,
dubbele dien wil in de assignati
uit. - Voor den wissel heeft de Co
„ missie het vermoeden van endos
„ biliteit aangenomen, voorzover
„ dat dit papier uit zijn aard co
„ culerend is, te anderen omdat
Duitsche Wetboek dat beginsel
aangenomen. -
Alsmede wordt gestemd over de vra
moet de endossabiliteit zijn uitg

drukt

drukt op dat de assignatie endosabel zij? Zij wordt met 3 > 2 stemmen, die der leden Fruin en Pijnappel, bevestigend beantwoord. – Als:

alinea 3 wordt nu op voorstel van den Heer Kist aldus gelezen: „Indien „zij aan order is gesteld, kan de houder „der een aan den ander door endossement „in zijn plaats stellen".

Art 2. wordt als zijnde, met het oog op de nieuwe redactie van Artikel 1 overbodig, geschrapt. –

Art 3. De eerste zin wordt op voorstel van den Heer Fruin, als overbodig, geschrapt. –

De Heer Pijnappel zegt dat de laatste alinea, welke het verzuim van den houder straft, verondersteld dat vaststaat de dag, waarop de assignatie ter betaling moet worden aangeboden. – Maar hoe wanneer de assignatie zelf dien dag niet aangeeft? want van de wettelijke termijnen der artikelen 213 en 214 Wetboek van Koophandel

wordt

wordt in dit antwerp niet gerept.
Men denke hier aan de assignatie
op zigt, op eenigen tijd na zigt, en
aan die welke geheel over het tijd
„stip der aanbieding ter betaling
zwijgen. -
De leden van der Hoeff en Fruin m
„een op dat stelt men voor de aan
„ding een norma-termijn in de wo
vast, men toch ook weten moet wa
„neer die termijn aanvangt. - Dan
„om moet evenals in artikel 210. H
„boek van Koophandel geschieden
alleen de gedagteekende assignat
door het antwerp worden erkend
Een niet gedagteekende assignat
is een spruk dat geen erkenning
in de wet verdient. -
De Heer Pijnappel antwoord
dat de norma-termijn alleen
gelden zal voor de gedagteekende
assignatiés De assignatie is ee
familiair stuk, dat in den handel
vaak zonder datum voorkomt.
Verguint de houder de tijdige

aanbieding

aanbieding, dan hebbe de assignant het zich zelfs te wijten dat hij ver-
„ juimt met, of slechts zeer moejelijk, bewijzen kan.-

De Heer Kist zegt dat hem zoveda-
„ nige termijns bepaling onnoodig voorkomt.- De vraag of de houder in verzuim is moet door den rech-
„ ter beoordeeld worden, indien daar over verschil ontstaat.-

De Heer Pijnappel stelt nu voor dat het ontwerp een termijn voor de aanbieding der Assignatie zal vaststellen, voor het geval de assig-
„ natie geen dag of termijn daarvoor aanwijst.-

Nadat dit voorstel eenparig is goed-
„ gekeurd, stelt de Heer Pijnappel de volgende redactie van het Artikel voor:

„ De assignatie moet ter betaling wor-
„ den aangeboden op den daarin be-
„ paalden tijd, of indien daarin geen tijd bepaald is en de assignatie ge-
„ dagteekend is, binnen een maand na de dagteekening"

Indien

„Indien hij op verzekeren tijd na zij
betaalbaar gesteld en gedagteekend
„is, moet zij binnen een maand na
„de dagteekening worden aangebo
„om voor „gezien" geteekend te
„worden."

„De aanbieding kan door alle mi
„delen regtens bewezen worden."

„Zij, wien van tijdige aanbieding
„verpligt tot vergoeding der daard
„geleden schade."

De Heer van der Kaaff komt nog
eens op de redactie terug. - Deze stel
hem, die op den dag der aanbieding
houder is aan een hardheid bloot
hij toch kan pas den dag te voren
assignatie ontvangen hebben, zo
„dat hij maar één dag voor de aa
„bieding heeft, terwijl hij zonder de
aanbieding gestraft wordt. Waar
in plaats van de verpligting v
hem te regelen, die eventualiteit
„der zal zijn, niet enkel de verhou
geregeld tusschen den uitgeven
den nemer, welke die van een ee

voudige

„voudige lastgeving is. - Wanneer Spreker
nagaat hoe het met eene assignatie
gewoonlijk in de praktijk gaat dan
komt hij tot de conclusie dat de uit-
„gever alleen met den nemer te maken
heeft. Zij die door assignaties vorde-
„ringen wil innen, stuurt ze aan
zijn kassier. - Maar deze reist niet het
land af om zelf die vorderingen te
innen, maar, en dit weet de uitgever
zeer goed, stuurt ze aan zijne corres-
„pondenten. - Wanneer dan ook de uit-
„gever de woorden „of aan diens order"
in de assignatie schrijft dan is het
niet met de gedachte dat het tendos-
„sement hem tegenover een ander
verantwoordelijk persoon zal plaat-
„sen, maar opdat de kassier in de
gelegenheid zou zijn door een ander
de invordering te kunnen laten
doen, voor eigen risico. - Die kassier
zal dan, vergunnt de geëndosseerde
tijdig de aanbieding te doen op
hem verhaal hebben, maar zal dan
ook de gevolgen dragen indien hij

niet

niet op behoorlijken tijd de asfigna-
dengeëndosseerde toegaat, zonder-
de laatste door den asfignant, die
met hem niet te maken heeft, kan
worden lastig gevallen. –

De leden Kisten en Fruin geven de
laatste niet toe. – Ook de geëndo-
„sseerde, kan, en wel als onder – las-
„hebber, door den uitgever worden
aangesproken. – Aangaande de aan-
„sprakelijkheid in geval van verge-
lost artikel 1840 Burgerlijk Wetboek
velemoeijelijkheden op. –

De Heer van der Kaeff voert tegen
de beide voorgesprekers aan, dat
volgens Artikel 1840 de nemer of
het voor den uitgever meest voor-
geval gewoonlijk van den uitgever
af zal zijn, wanneer namelijk de
in vereeniging zijnde houder failleert
of waarbij daarom tent tijde van
het endossement „blijkbaar on-
„bekwaam of onvermogend"?

De Heer Pijnappel stelt het
geval, dat de asfignatie geendos-

is en dat de geassigneerde gefailleerd
is nadat de assignatie ter betaling
had mogen zijn aangeboden en
ook de endossant gefailleerd is, zal
de uitgever tenvolden houder niet
kunnen aanspreken.'
De Heer van der Hoeff geeft toe dat
in dit geval de uitgever den houder
kan aanspreken.-
De Heer Pijnappel wil het artikel
voorlopig zoo laten.- Het laatste
alinea wil hij schrappen, daar deze
toch geen enkel kwestie oplost.- Het
aansprakelijkheid in geval van
verzuim blijft dan overgelaten
aan de regelen van het burgerlijk
recht.-
Het tweede en derde alinea's van de
redactie- Pijnappel worden met
4 = 1 stem, die van den Heer Kist
aangenomen.-
alinea 3 wordt eenparig aangenomen.
alinea 4 wordt geschrapt met
4 = 1 stem, die van den Heer
Kist.-

Wordt

Wordt besloten, ook ten einde te doen uitkomen dat de assignatie vatbaar is voor een in- blanco- en „dorsement, om in alinea 3 artikel 1 achter het woord „endorsement in te voegen: „ in den vorm van wissels vorgeschreven".

Art 4 alinea 1. de Heer Pijnappel vraagt of het niet dienstig is voor den vorm dezer acceptatie eenigzins naar de acceptatie van wissels te verwijzen. b. v. wat een acceptatie is, dat de assignatie binnen zekeren tijd moet worden teruggegeven.—

De Heer Kist zegt dat z. i. die bepalingen niet toepasselijk zijn, waarop vorige Spreker opmerkt dat dan wanneer hier noodig is, daar wanneer een wetboek een term gebezigd is, die in dat wetboek elders nader is verklaard, gelijke beteekenis dien term moet worden toegeschreven.—

de

De Heer van der Hoeff meent dat men zijn schuldenaar met het laten aanbieden van een assignatie niet in mo. „ra kan doen stellen, in tegenstelling van de kwitantie, welker betaling aan den deurwaarder geweigerd zijn „de, den laatste in staat stelt den de„ biteur dadelijk in mora te stellen Hieden van het eerste is omdat men niet per se het regt heeft om iemand te betrekken. -

De leden Kist en Pijnappel zijn het met de laatste beweering van den vorigen spreker niet eens. - Beiden verklaren dat het artikel noodig is om tegen een heersehen „de opvatting te waarschuwen. -

De woorden: „ in de assignatie" worden vervangen door „daarin"; aan het slot worden de woorden „der assignatie" geschrapt. -

Aldus gewijzigd wordt de alinea eenparig goedgekeurd. -

Naar bij een assignatie op een tijd na zigt het „gezien" een zeer

beteekenis heeft dan bij den wissel
waarop het alleen gesteld wordt o
den termijn te laten loopen, voo
als nieuwe tweede alinea gelez
„ Het voor „ gezien" teekenen aan
„ene assignatie, die op zekeren tij
„ na zigt betaalbaar is gesteld, ge
„ voor acceptatie"

alinea 2. In plaats van „ deze" wo
gelezen: „ De uitgever"

De Voorzitter sluit de Vergadering
den 3½ ure.-

De Secretaris, De Voorzitter,
(was get.) G. J. Th. Beelaerts (was get.) J. G. Kist
van Blokland

Negenen zeventigste Vergadering
op Zaturday 4 November 1882.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering
den 10 ure.-
Alle leden, benevens de Adjunct-Secreta

Zijn

Zijn tegenwoordig. -

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd. -

De Heer Asser deelt mede dat hij ver-
" der een brief van den Russischen
Staatsraad Jahr ontvangen heeft,
waarin deze hem bericht, dat de Mi-
" nister Modderman heeft toegezegd
dat de Russische Staats- Commissie
het Ontwerp over de Wissels onder de
voorwaarde van geheimhouding
binnen korter of langer termijn zou
ontvangen. - " Na wisseling van ge-
" dachten, waarbij de strekking van
" Ministers woorden nader door den
Secretaris wordt toegelicht, wordt
unanimiteit gebragt de vraag, of
de Vergadering den Secretaris der
Commissie hal magtigen om, onder
belofte van geheimhouding, een
exemplaar van het Ontwerp over
de Wissels aan den Secretaris der
Russische Legatie alhier te over-
" maken aan de Russische Staats-
Commissie te doen geworden. -

de

De vraag wordt met 4 = 2 stemmen die der leden Fruin en Pijnappel, be-
„vestigend beantwoord. –
De Heer Beelaerts zal daarbij het ver-
„zoek vragen dat indien de Russische
Legatie een Fransche of Hutsche
vertaling van het Ontwerp doet ver-
„vaardigen de Commissie in de gele-
„genheid worde gesteld, ter bevorde-
„ring der juistheid, daarvan in-
„zage te nemen. –
De Heer van der Kaeff stelt voor
om met de mededeeling van het
Ontwerp over de Wisfels aan de Rus-
„sische Legatie te wachten tot na
de revisie van dat Ontwerp, welke
met het oog op de ingekomene rap-
„porten der Kamers van Koophandel
spoedig kan geschieden. – Over het
voorstel staken de stemmen. – Voor
stemmen de leden van der Kaeff,
Fruin en Pijnappel. – Het stem der
Voorzitters beslist. –
Aan de orde is de voortzetting der
eerste lezing van de Artikelen over

de

de Assignatie.—

Art 5. Hr Fleerkist zegt dat de Wetgever zich bij het regelen der Assignatie op tweederlei standpunt kan plaatsen: hij kan het papier beschouwen als bestemd om te circuleren, of als een middel om betaling te krijgen door een ander.— Nu de Commissie de Assignatie in de vorige Vergadering op de laatste wijze beschouwd heeft, m. l. als een middel ter vereenvoudiging, zegt Hr regt meenende dat, vooral na de voorgestelde vervanging van den twijfel in dit Ontwerp, aan de Assignatie als circulerend papier geen bezwaar te bestaat,— nu Hr Fleerkist spreken het nut van de bepaling van Artikel 5 niet in.— Wil de uitgever een circulerend papier, dat hij verkoopt verschaffen, dan kiezen hij den twijfel vorm.—

De Fleerkist antwoordt dat het onder de tegenwoordige wetgeving dikwijls voorkomt dat de Assignant

de

de assignatie verkoopt. – En nu dient
dit artikel om het publiek, met het
oog op de thans bestaande valsche
voorstellingen, te waarschuwen, dat
dergelijk papier niet de eigenaardig
„heden van den wissel heeft, dat uit
de successieve overdragt van de
assignatie tegengeld, alleen eene ver
„betrekking ontstaat tusschen hem
die het contract waarbij de assigna
„tie wordt overgedragen, sluiten. –
Het kan dus niet in de overdrag
der assignatie tegen betaling ver
anders als wat in den handelsver
voorkomt b. v. tusschen de reeder
en de cargadoors, dat namelijk op
het aannemen van den last de ver
„dat aris aan den mandant een sor
„schat doet op het gene hij ten gevolg
der uitvoering van den last zal ont
„vangen. – Dergelijke betrekking
valt onder het gemeene Regt aangaa
de lastgeving: – En wanneer men
nu hier Artikel 5 alleen wil behou
„den ter waarschuwing met het oog

op

op een bestaande verkeerde opvatting,
dan moet men de waarschuwing uit-
breiden, en van alle contracten spre-
kende die een assignatie tot object
kunnen hebben, b.v. het pandcontract.
Spreker gelooft dat het genoegzaam
heeft men duidelijker in de defini-
tie uitdrukt het dubbele mandaat
dat in de assignatie ligt. – De woor-
den „den" aan een daarbij aangewezen
persoon" drukken het mandaat aan
den ontvanger der assignatie niet
uit. – De aanwijzing behoeft niet, kan
slechts lastgeving zijn, nl. wanneer
er overdracht van de assignatie bij-
komt; de last zit dan meer in die
overdracht. – Wrukt men dat dubbele
mandaat duidelijker in de definitie
uit, dan geeft men te kennen dat de
bepalingen omtrent de lastgeving
het assignatie-papier geheel be-
heerschen. –

De Heer Vander Loeff stemt geheel
in met de verklaring welke de
Heer Asser gegeven heeft van de

assignatie

assignatie waarvoor door den nemer aan den uitgever geld of andere waar gegeven is.- Waarom moet uit artike 5 in ieder geval verdwijnen het woord „verkoopen" daar dat woord niet pas in het aangenomen stelsel dat de assignatie een dubbel mandaat bevat.-

De Zeer Kist zegt dat hij niet staa op het woord: „verkocht." dat hij al „een koos omdat hij geen beter wist Zijden regel is de assignatie een dub „bel mandaat, onderonze tegenwoor „dige wetgeving echter gaat het ma „daat om te ontvangen stoms in een ander contract over.-

De Zeer Pijnappel geeft den Zeer Asser na niet toe dat naast den wet „gelen de assignatie ter inca so geen behoefte aan een assignatie kan be staan waarbij de assignant een vordering tegen den geassigneerde aan den nemer cedeert.- De wisse immers geeft niet persé den nemer een actie tegen den betrokkene; dit

doet

doet eerst het accept.-

De Heer Asser meent dat voor eene dergelijke cessie beteekening aan den schuldenaar, of de toestemming van den geassigneerde, steeds zou noodig zijn.-

Ten einde in de omschrijving der assignatie beter uit te drukken het dubbele mandaat dat zij bevat, wordt Artikel 1. aldus gewijzigd: „De assignatie is een geschrift waarbij de uitgever een bepaalden persoon magtigt „om een daarbij uitgedrukt geld- „som aan een daarbij tot het ontvangen der betaling aangewezen „persoon te voldoen"

„Zij wordt ook wat de verhouding „tusschen den uitgever en den „door hem tot ontvanger aangewezene „betreft door de bepalingen van het „Burgerlijk Wetboek omtrent last „geving beheerscht"

Enz.

De Heer van der Loeff wenscht den inhoud der Artikelen 4 en 5

aldus

aldus zamen te vatten: „ Uit asfig-
„ tie, ook indien zij geaccepteerd is,
„ worden voor den nemer en de ver-
„ re geëndosseerden geene regten gebo-
„ tegenover den geasfigneerde, onver-
„ schillig of de uitgever al dan niet
„ voor het geheele of gedeeltelijke bedr
„ der in de Asfignatie uitgedrukte
„ geldsom door den nemer zij geco
„ diteerd of betaling van hem ont-
„ vangen hebbe".

De Heer Pijnappel wenscht artike
4 te behouden, maar artikel 5
aldus te lezen: „ Geheele of gedeel-
„ lijke betaling van de in de asfig
„ tie uitgedrukte som door den
„ houder aan den uitgever of
„ aan vroegere houders geeft, inde
„ de Asfignatie onbetaald blijft ge
„ regten dan aan hem die de be
„ taling gedaan heeft tegen hem die
„ haar ontvangen heeft"

De Heer Pijnappel zegt, dat in de
commissie de asfignatie niet wer
voor eene cessie van eene vorderin

des

des asfignants tegen den geasfigneerde
men bepalen moet welk regt men
aan een asfignatie, waarvoor men
betaald heeft, ontleent.-

Hl. Heer Fruin merkt op dat de
asfignatie, zooals wij ze regelen,
is een eenvoudig mandaat.- Maar
Spreker had niet de asfignatie
voorgesteld als een een vorm voor
een tal van regtshandelingen
b.v. de asfignatie kan zijn eene be-
taling aan den ontvanger der
asfignatie.- Past daarom op de
regel der herroepelijkheid van
het simpele mandaat.- De Zwit-
zersche en de Hunsche Wetten let-
ten op die verschillende doelein-
den der asfignatie.-

Zal het Ontwerp zwijgen over de
chèque, den credietbrief, de accre-
ditive.-

Hl. Heer Kist antwoordt dat de
chèque is of wissel of papier aan
toonder.-

Hl. Heer Fruin repliceert dat

schrijven

schrijvers als Goldschmidt en Ko
demaantoch afzonderlijk over de
papieren hebben gehandeld.-
Het Heer Asser zegt dat na de eenvo
dige regeling van den wissel, beha
ve aan het toonder papier, aan ge
ander papier met formele verbint
nis meer behoefte bestaat.- Wel
heeft de Heer Pijnappel gemeen
op het papier waarbij de uitgeve
eene vordering tegen den geaccepteer
de aan den aantwijzer cedeert.-
Maar dan zou de geaccepteerde
kunnen tegenwerpen de exceptie
welke hij tegen den oorspronkelij
uitgever zou gehad hebben.- Wa
heeft dan de houder aan dergely
papier, als circulatie-papier, wo
van hij weet dat er exceptien aan
kunnen worden tegengeworpen
zonder te weten welken.
Alleen voor den credietbrief zou
den wellig eenige bepalingen
wenschelijk zijn.-
Het Heer Pijnappel geeft toe dat

de

de twistpel, zoodanig in het Ont-
werp geregeld is, dienstig is aan
vele doeleinden, waarvoor in de
tegenwoordige praktijk de asfigna-
tie gebruikt wordt. –
Hr Vleer vander Loeff is het eens
met het geen de Vleer Pijnappel
heeft gezegd dat er behoefte bestaat
aan een asfignatie waarbij men
een regt overdraagt. –
Hr Leden zijn het niet eens over
de wenschelijkheid om na de
aangenomene artikelen nog een
artikel in den geest van het voor-
stel van der Loeff, of van het voor-
stel Pijnappel aan te nemen. –
Hr Leden Kist en Asser woonal be-
strijden de wenschelijkheid op
grond, dat wat beide voorstellen
niemo bevatten, dat van zelf
spreekt en duidelijk in de defi-
nitie het dubbele mandaat, dat
de asfignatie bevat, is uitgedrukt.
Hr beide voorstellers en de Vleer
Fruin dringen echter op de aan-

neming

„mening van een der twee voorst-
„lers aan. – Het moge al waar zijn
dat regtsgeleerden de voorgestelde
bepalingen uit artikel 1. kunnen
afleiden, maar men vergete niet
dat de voornamere reden van deze
geheele titel is, het publiek te waar-
„schuwen met het oog op de ver-
„keerde opvattingen die het thans
van de assignatie heeft. –

De Heer Asser verklaart zich
tegen de aanneming van een
der twee redacties niet te kun-
„nen vergetten, daar hij het toch
met haren inhoud geheel eens is.
Spreker merkt echter op dat de
uitdrukking in de redactie – van
der Loeff „Uit eene assignatie"
in ieder geval zal moeten wor-
„den veranderd, daar het papier
hier alleen bewijs, geen regt, creëert.
Hierop wordt het beginsel door de
Heeren van der Loeff en Pijnappel
voorgesteld verkozen met 4 = 2
stemmen, die der leden Kist en

Beelaerts

Beelaerts, die geene nieuwe bepaling
blijven wenschelijk achten.-
Besloten wordt Artikel 4 te laten
zoals het aangenomen is, en dan
als nieuw artikel 5, de eenigzins ge-
„wijzigde bepaling van den 1sten
van der Loeff aldus te lezen: „ook
„indien de uitgever of een der en-
„dossanten het geheele of gedeelte-
„lijke bedrag der in de assignatie
„uitgedrukte geldsom ontvangen
„heeft of daarvoor gecrediteerd is,
„hebben de nemer en de verdere
„geëndosseerden geene regten tegen
„den geassigneerde.-
„Er bestaan alleen regtsbetrekkin-
„gen tusschen den uitgever en den
„geassigneerde die de assignatie
„heeft geaccepteerd; tusschen den
„uitgever en den nemer, en tus-
„schen hieder en endossanten en hijnen
„geëndosseerde".
De 1ste Lid ziet er meede op dat nog
eene dubbele bepaling ontbreekt,
welke daarom absoluut noodzaa-

„kelijk

„kelijk is omdat de assignatie kra
„kens haren aard van de gewone
regelen van het mandaat afwijk
„t Is den regel toch, men vergelijke
Artikel 1840 alinea 1 Burgerlijke
Wetboek is de mandataris voor zijn
lasthebber jegens den oorspronke
„lijken mandans niet aansprake
„kelijk, wanneer hij door den last
„ste tot de substitutie gemagtigd
„is. – Bij de assignatie van wordt
de nemer gemagtigd tot substitu
„tie, en toch, gelijk de Heer van
der Loeff in de vorige vergadering
te regt opmerkte, is het de bedoe
„ling van den uitgever dat de
nemer jegens hem voor de behoor
„lijke incassering aansprakelijk
blijft. – Ten andere ware het on
„redelijk den uitgever absoluut
uitsluitend aan dien nemer te
binden, namentlijk ook dan, wan
„neer hij toevallig weet in welke gevallen
„dos seerde in het aanbieden der as
„signatie aan den geassigneerde

is in vergunning gewezen.- Eenvoudiger is het dat hij in eens den nalatige kan aanspreken, als dat hij slechts kan gaan tot zijn meester, deze tot dien eigendom doende, enz.- Daarom stelt spreker voor: a/ in artikel 1 laatste alinea achter de woorden: „in de plaats stellen" te voegen: „onverminderd zijne voortdurende „aansprakelijkheid tegens zijnen last„ „gever voor de uitvoering van den „last", en b/ aan het slot der tweede alinea van het laatste, nu pas aan. „genomene artikel toe te voegen: „behoudens de bepaling van artikel „1840 laatste lid Burgerlijk Wet„ „boek."

Het dubbele voorstel wordt een„parig goedgekeurd.-

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3 3/4 ure.-

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist

Tachtigste Vergadering op
Zaterdag 18 November 1882.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering
ten tien uure.-
Alle leden benevens de adjunct-Se-
cretaris zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-
De Secretaris rapporteert dat hij aan
de opdracht der vorige Vergadering
heeft gevolg gegeven en doet mede-
deeling van een van den Secretaris
der Russische Legatie alhier, ontvan-
gen brief waarin deze onder dank-
betuiging voor den ontvang van
het toegezonden exemplaar van het
Ontwerp over den Wisselen het Order-
biljet. belooft de vertaling van dat
Ontwerp aan de Commissie toe te
zenden alvorens haar naar St Pe-
tersburg op te zenden.-
Aan de orde wordt gesteld Artikel
1 van het Ontwerp over de Coöperatieve

Vereeniging

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

vereeniging, de definitie van de
coöperatieve Vereeniging.-

De Heer Asser blijft het de taak der
Commissie achten om de definitie
van de Coöperatieve Vereeniging der
tegenwoordige wet, met zij die af-
„keurt, door eene betere te vervangen
Het eigenaardige der Coöperatieve
Vereeniging is, dat daarbij een aan-
„tal personen zich vereenigen tot
uitoefening van een bedrijf niet in
het belang van de kas der vereeni-
„ging, maar in dat van de respec-
„tieve beurzen der leden, en terwijl
de leden zelven de Consumenten
zijn.- Artikel 2 der tegenwoordige
wet bracht dit kenmerk niet te
drukken door de woorden: „en die
„de bevordering van de stoffelijke
„belangen der leden ten doel hebben"
door het geven van voorbeelden.- Spre-
„ker meent dat een wetgever met het
geven van voorbeelden zijn oordeel
te kennen geeft, hij zou echter ook
gaarne eene betere aangeving van

dat

dat kenmerk in de definitie wenschen dan in Artikel 1 van het Ontwerp ge-
„geven worde door de woorden „ten gemeenschappelijke bate haarer leden"
Verder is het eenige verschil tusschen de beide redacties, dat die van het
Ontwerp luidt van: „waarbij de in- en uittreding der leden is toe-
„laten". Dit bevermelden toch is niet noodig, daar het volgt uit den
aanhef „De Coöperatieve Vereeniging is de vereeniging van personen," De
Grondwet verbiedt iemands vrijheid te binden. –

De Heer Kist zegt dat de voorge-
„de definitie op alle vennootschap-
„pen toepasselijk is en geen bijzonder
kenmerk der Coöperatieve Vereeniging
aangeeft. – Hij ziet het kenmerk
der Coöperatieve Vereeniging in
de veranderlijkheid van het kapi-
„taal en in de aansprakelijkheid
der leden. – Hij verzoekt dat
„of met de woorden „waar de in-
en uittreding van leden is toege-

laten

„laten."

De Heer Asser antwoordt dat het kapitaal hier niet op den voorgrond staat, gelijk bij de naamloozevennootschap, maar de aansprakelijkheid der leden als borgen. —

De Heer Beelaerts acht een andere redactie dan die der bestaande Wet noodig, omdat zij, gelijk bij de beoordeeling van statuten van vereeniging volgens de wet van 1855 en van akten van naamloozevennootschap aan het Departement van Justitie blijkt, geene genoegzame kenmerken bevat om de coöperatieve vereeniging van beide genoemde soorten van lichamen te onderscheiden.

De Heer Asser stelt nu voor de behandeling der definitie uit te stellen, ten einde den Heer Beelaerts tijd te geven om met het oog op zijne aan het Departement van Justitie opgedane ervaring, eene nadere definitie te ontwerpen. — Dit voorstel wordt aangenomen. —

Aan

aan de orde wordt gesteld een Ad
„ tot overheveling expeditie- en nachter
„ tract van den Heer Fruin (Stuk N.
De Heer Fruin merkt op, dat het Bu
„ gelijk Wetboek in Artikel 1653 voor
het vervoer geheel verwijst naar
het Wetboek van Koophandel. –
Volgens dat stelsel is elke daad van
vervoer als zoodanig, objectief een
daad van koophandel. – Maar in
den titel over Kooplieden en Dade
van Koophandel van dit Ontwerp
is een daad van vervoer slechts da
van koophandel, wanneer zij ve
„ richt wordt door iemand die van
vervoer zijn beroep maakt. – Welk
der twee stelsels verkiezen de leden
Verder worden in het Wetboek van
Koophandel duidelijk ook de hande
„ lingen van den expediteur als objec
„ tieve daden van koophandel be
„ schouwd; zal men dat stelsel behoude
De Heer Asser meent met de leden
Kist en Pijnappel, dat de Heer Fruin
bij het Ontwerpen van den titel ove

het

het vervoer zich niet om den voor-
„loopig aangenomen titel over „Koop-
„lieden en Daden van Koophandel"
te bekommeren heeft. - Verder meent
hij dat bij de expeditie alleen behoefte
bestaat aan regeling van het beroep,
maar dat bij het vervoer het con-
„tract van vervoer objectief moet
geregeld worden. -
Nadat de Heer Fruin zich met
het gevoelen van den vorigen Spre-
„ker heeft vereenigd, wordt een pa-
„rig lijk in dien geest beslist. -
De Heer Fruin merkt op, dat in
het Wetboek van Koophandel het
vervoer te land en te water in het
1ste Boek, het vervoer ter Zee in het
2de Boek wordt geregeld. - Waarom die
scheiding? -
De leden Asser en Pijnappel ant-
„woorden dat in het eerste Boek
het Contract van het vervoer in het
algemeen moet geregeld worden, en
in het tweede Boek het vervoer ter
Zee alleen voorzover bijzondere

bepalingen

bepalingen voor dat vervoer noodig zijn. - Deze meening wordt door de andere leden beaamd.

De Heer Fruin vraagt of wel het vervoer per Spoorweg en Stoomboot moet geregeld worden. - Een Wetboek van Koophandel regelt thans dat vervoer, maar overal is die regeling in afzonderlijke wetten opgenomen. Bovendien is men bezig met eene internationale regeling van het vervoer per Spoorweg. -

De Heer Asser meent dat wel degelijk over beide wijzen van vervoer in het Ontwerp bepalingen moeten komen. - Voorts de vraag of de vrachtbrief alleen zal zijn een schriftelijk bewijs der gesloten overeenkomst, dan wel een formeel stuk als een connossement. - De Heer Beresche Ontwerp neemt een tusschenstelsel aan. - Volgens zijn de vijftien dagen van het Wetboek van Koophandel voor Stoomboten een onjuist getal. -

De leden Asser, Fruin en Pijnacker

zijn

zijn het er over eens dat het vervoer
van „stukgoederen" in den algeme-
„nen titel van het eerste boek moet
geregeld worden.-
De Heer Fruin vraagt ten aan-
„zien van het vervoer van personen,
het passage-contract: a/ of dit in
het ontwerp moet geregeld worden
en b/ zoo ja, of dan alleen de on-
„derneming van het personen-
vervoer, dan wel het contract van
dat vervoer objectief moet geregeld
worden.- Spreker kan de eerste
vraag ontkennend willen be-
„antwoorden.- Dergelijke alge-
„meene regeling ontbreekt tot
nog toe in alle wetboeken; men
zou dan niet alleen het perso-
vervoer per spoorwegen per stoom-
. boot, maar ook dat per diligence
moeten regelen.-
De Heer Pijnappel merkt op dat
sommige bepalingen over het
goederen- vervoer niet passen voor
het personen- vervoer.-

Naar

Naar aanleiding van een woordenwis-
seling over het geen in zulk een stuk
van personen-vervoer zou worden op-
genomen, ontstaat een discussie tus-
schen de leden Fruin en van der
Loeff over de vraag of de Spoorweg-
wet van 1875 den bewijslast van
de onregtmatige daad van Arti-
kel 1401 Burgerlijk Wetboek regelt
contrair aan de regelen omtrent
den bewijslast van het gemeene recht
Artikel 1902 Burgerlijk Wetboek. - De
Heer van der Loeff meent van wie
Wanneer iemand op een trein scha-
bekomt, dan blijde hij die door een
zaak welke de Spoorweg-Maatschap-
pij onder zich heeft, daarom is de
Maatschappij voor die schade aan-
sprakelijk zoo als door den Hoogen
Raad is beslist. -

De Heer Fruin is van de andere
meening. - Regel is dat hij die door
de schuld van een ander schade
geleden heeft, die schuld bewijzen
moet, omdat iemands schuld: boos-

heid

„heid of verzuim, niet wordt veronder-
„steld.- Volgens de Spoorwegwet daar-
„entegen wordt de schuld der Maat-
„schappij, in cas van een Spoorweg-
ongeluk, groot of klein, veronder-
„steld.-

De Heer Asser meent dat het stel-
„sel aangaande den bewijslast in de
wet van 1875 waarvan zooeven ge-
„sproken is, misschien goed is voor
het vervoer van personen per spoor-
„weg, maar niet voor vervoer over
zee.- Bij dat vervoer over zee
meent het tegenwoordige Wetboek-
Koophandel dat stelsel te recht
aan voor goederen, daar deze
niet voor zich zelf zorgen kunnen,
en zich zelf ook geen kwaad kun-
„nen doen; daar deze laatste re-
„denen niet kunnen worden aan-
„gevoerd door hem die op het schip
aan zijn eigen persoon nadeel be-
„komt, zoo gelooft hij dat de gewone
regelen omtrent den bewijslast voor
het personen- vervoer over zee moeten

blijven

blijven gelden. - Om deze reden meent
Spreker dat bijzondere regeling van
het personeel- vervoer ter zee zeer wen
„schelijk is
En wat de tweede vraag van den
Heer Fruin betreft, meent Spreker
dat het vervoer van personeel al-
„leen als onderneming moet gere
„geld worden. -
De Heer Beelaerts meent dat
ook aan de overgetvéren moet
gedacht worden. -
Nu worden de twee vragen van
den Heer Fruin in stemming ge
bracht. - Vraag a wordt met 5 tegen 1 stem
die van den Heer Fruin bevestigend
beantwoord. - Ten aanzien van vraag
b stemmen de leden Asperen Fruin
voor de regeling van het personen
vervoer alleen als onderneming;
de vier andere leden voor de rege
„ling van den daad van het ver
„voer als objective daad van koop
handel /.
Ten slotte vraagt de Heer Fruin

of in het ontwerp ook zal geregeld
worden de overbrenging van be-
„ richten, welke ook in den ont-
„ werpen titel overkoopliedenrecht en
daden van koophandel genoemd
worden. - Dergelijke regeling wordt
in geen enkel wetboek van koop
„ handel aangetroffen. -
De Heer Asser geeft toe dat het
een lastig onderwerp is vooral daar
het uit zijn aard met het interna-
„ tionaal privaatrecht in zulk
nauw verband staat. - Toch meent
Spreker dat die regeling in ons
Ontwerp niet mag ontbreken. -
Men denke aan het commercieel
karakter dier ondernemingen b.v.
aan een telegraaf- kabel- onderne-
„ ming. - Men denke aan de belang-
„ rijke vraag welke wetgeving geldt
voor de verbintenis door middel
van de telegraaf. tusschen personen
in twee verschillende landen ge-
„ sloten. -
De Heer Pijnappel is het mede

volgen

voorigen spreker een. - Nu bij telegra-
phie en telephonie de Staat zijne aan-
„sprakelijkheid heeft uitgesloten, en
zich zoodoende plaatst tegenover het
gemeene Recht, nu moet ons Ontwerp
behalve over die aansprakelijkheid
voor het niet juist overgebrachte
berichts, bepalingen bevatten over
de uitvoering van de contracten,
over de boekhouding, b. v. dat de tele-
„grammen aan het telegraafkantoor
moeten worden bewaard. -

Het Lid Kist zegt dat bepalingen
voor het sluiten van Contracten
per telegraaf of telephoon hier niet
te huis behooren. - Zij behooren daar
waar de consensus van partijen
geregeld wordt. -

Het Lid van der Loeff acht daar
tegen die punten niet het on-
werp van politie Zorg. -

De Voorzitter brengt in stemming
of de overbrenging van berichten in
het Ontwerp zal geregeld worden. - de
stemmen staken: Vóór stemmen de

Leden

leden Asser, Pijnappel en Beelaerts. De
Stem des Voorzitters beslist. - De Heer
Fromin biedt aan bij het bewerken
na te gaan of bepalingen over „de
berichten" noodig zijn, en zoo ja een
ontwerp daaromtrent op te stellen.
Aan de orde worden gesteld de ar-
„tikelen over het „ Papier aan Toon-
„der." Ontworpen door den Heer Keist
Stuk N: 27. -

De Heer Asser merkt op dat het
opschrift van dezen titel met den
inhoud niet harmonieert. „Papier
aan Toonder" toch omvat elk soo-
„danig papier, terwijl uit Artikel
2. blijkt dat slechts een bijzonder
soort van toonder - papier in de
ontworpene Artikelen erkend en
geregeld wordt. - Spreker meent
dat, indien men niet het toonder-
papier in genere regelen wil, aan
de te regelen Species een bijzonder
naam in het Ontwerp moet gege-
„ven worden. - Spreker raadt aan
den naam „chèque", of ~~dien~~

Kassier papier

„ kasfiershapier ".-

De Heer Pynappel prefereert den naam „ chèque "

De Heer Kist zegt dat hij volstrekt niet de regeling van het toonderpa„pier in genere beoogde, maar alleen het ontwerpen van Artikelen ter ve„vanging der Artikelen 221. volgende. Wetboek van Koophandel.- Hij bedoelde de regeling alleen van het kasfierspapier.- Zijns in„ziens is dat het eenige papier aan welks wettelijke regeling in het Wetboek van Koophandel, na de regeling van wissel, orderbriefje en assignatie, nog behoefte bestaat. Men kan de anderen aan het burger„lijk recht of aan de bijzondere wetten overlaten.- Wat men chèque noemt, is of een wissel, of een as„signatie of een kasfiersbriefje aan toon„der.- Indien het ontwerp den wis„sel aan toonder wilde erkennen, dan zou deze geheele titel overtol„dig zijn.-

Ik

De leden van der Loeff, Asjes en Pijnappel meenen dat naast de regeling der chèque aan toonder, aan de regeling der chèque op naam en van die aan order behoefte bestaat. - Immers de chèque op naam voldoet aan eene behoefte waarin wissel noch assignatie voorziet. - Zij verschilt van den wissel in tweeërlei opzicht: a/ de termijn voor haar aanbieding ter betaling aan den kassier is korter. b/ in de regresregeling daar men behalve tegen den uitgever regres heeft alleen tegen zijn onmiddellijken voorman, maar dan ook al staat zijn naam niet op het papier. - Zij verschilt van de assignatie omdat zij is een middel niet ter incassering, maar van betaling; men betaalt met de chèque in plaats van met specie. -

De chèque veronderstelt dat de uitgever bij den kassier gereede penningen heeft liggen en daarop rekent dus de overtuiging der chèque, de

wissel

wisfel eischt niets meer dan dat de
trekker bij den betrokkene krediet heeft
van daar dat de chèque-uitgever van
den houder, die te laat de chèque ter
betaling aanbood, en geene betaling
ontving, niet af is tenzij hij bewijze
dat er voldoende gereede fremminge
van hem bij den kassier op den dag
der betaling lagen, terwijl de nala
„tige houder van den wisfel in der
„gelijk geval het zelfde bewijs ten op
„zichte van fonds van den betrokke
„ne niet vorderen kan.-

En wat de meening van den Heer
Kist betreft, dat als men den wisfel
aan toonder toelaat, de chèque aan
toonder niet noodig is, Zoo merkt de
Heer Pijnappel op dat men met de
chèque aan toonder wel zou kun
„nen klaar komen indien men in
den titel over den wisfel eene be pa
„ling tot erkenning van den wisfe
aan toonder opnam, daar ook de
de houders volgens den titel over
den wisfel bevoegd zijn om in den

wisfel

wissel een termijn te bepalen binnen welken hij moet worden aangeboden. Maar omdat de praktijk de chèque aantoonderstelt, acht spreker het verkieselijker dit papier in een an„deren titel, dan in dien van den wissel, te regelen.-

De Heer Asser, ter ondersteuning van dit laatste gevoelen herinnert hoe bij de behandeling der wissels de commissie besloot over den wis„sel aantoonder te zwijgen omdat in het ontwerp de chèque stond gere„geld worden.-

De Heer van der Loeff stelt voor om ook nog in het ontwerp te rege„len het onderwetsche kasjerobuy„je, dat door de groote kassiers„kantoren te Rotterdam nog steeds wordt uitgegeven.- De vorm van dit papier is:

Ontvangen van de firma B en Cie de som van f....., waarvoor Hh. crediteeren

Rotterdam 4 December 1880

A.

Het eigenaardige van den vorm is
dat het papier niet ziet als eene
quitantie. – Dit geeft dit eigenaardig
verschil met de Chèque aan toonder
dat wanneer A dit papier aan C, zijn
schuldeischer, in betaling geeft, hoe
„genaamd niet blijkt uit den vorm
dat de Heer A zich tegens C of wel
„ken houder van het papier ook, in
bonden heeft, en alevenmin dat
de Heer A de firma B en C^u^ machtig
om aan welken derde ook de in het
papier uitgedrukte som te betale
Gevolg is dat indien de wet, gelijk
de tegenwoordige wet het wel
doet, dergelijk papier niet uitdruk
„kelijk erkent en regelt, het aan den
Heer C of aan een anderen derde
niet het minste recht geeft. – En to
Spreker herhaalt het, dit zijn de
formulieren waarmede bij de vier
groote kassiers kantoren van Rotte
„dam door de cliënten over hun cre
– saldo wordt gedisponeerd. –

De leden Asser en Pijnappel hebb

bezwaar

bezwaar tegen het voorstel van den
vorigen Spreker, omdat zij niet zouden
wenschen, dat kassierspapier te defi
nieeren. - Immers de kassier van ons
Wetboek van Koophandel; de man, die
voor zijne cliënten gelden ter bewaring
en uitbetaling aanvaagt; verdwijnt
langzamerhand. -
De kassier is bankier geworden. -
Hij aanvaagt het geld niet om hier
bij te bewaren, maar om het op voor
hem zelf voordeelige wijze te be-
„leggen, zoodat hij dan ook daar-
voor aan dengenen, die het hem
toevertrouwt, rente uitkeert. -
En nu is het waar, dat indien de
Rotterdamsche Kleeren ma het in
werking treden van dit ontwerp
voortgingen met onderwetsche
kassiersbriefjes aan hunne clië-
„nten uit te geven, deze laatsten
daarmede hun doel niet zouden
bereiken; maar daarbij houde men
tweeërlei in het oog: 1°. dat dat kas-
„siersbriefje die de ontvang-clausule

bij

bij de kassiers stand niet een tijd, toen
de toonder-clausule niet vertrouwd
werd. terwijl deze laatste thans vol
„doende door de wet erkend wordt.
2° dat derhalve zij, die mede ont-
„vang-clausule gebruiken, geen bezwa-
„ren hebben de toonder-clausule
„Gelieve te betalen aan" te beziger
die aan het doel der eerste voldo
„komen beantwoordt. - Indien dus
de wet het bestaan van een schrij
ook dan wordt aangenomen, als zij
niet op een bankier of kassier is
afgegeven, dan de vorm van quit-
„antie niet worden behouden om
„dat dan elke quitantie, door wie
ook, en om welke reden ook gete-
kend, de kracht van een toonder-
papier zou hebben

De Heer Beelaerts meent dat
men den handel niet moet en mag
kan dwingen af te zweren van
een gebruikelijken vorm, waar
„van niemand ooit nadeel heeft
ondervonden. -

Hl

De Heer van der Kooff repliceert aan de leden der Ridderschap dat de man nog bestaat die spraak. „heeft het gene een de kassier van het „Wisselbook van Koophandel praesteerde, „d.i. de persoon die mij ontheft van „den drievoudigen last: ontvangen, „bewaren, uitgeven van geld. - Dat „hij dat geld van mij, in plaats van „het in zijne lade beweegloos te „laten liggen, voordigen risico op „rente uitzet, en mij voor dat profijt „met eene rente zijnerzijds belooft, „doet aan het wezen der zaak, welke „het hier geldt niet af. - Spreker „meent derhalve dat op den door „de vorige Sprekers gewezen grond, „de handel niet mag worden be„roofd van een praticq dat hij door „het vele gebruik toont noodig te „hebben. - Hier niet is om te erken„nen de instellingen waaraan „het leven behoefte heeft, niet om „het leven te beroven van oude wette„lijke rechtsinstellingen, welke het

<u>nog</u>

nog steeds gebruikt, om het instelling
van een ander model op te dringe
Thans wordt eerst in stemming ge
bracht een voorstel van den Heer
Asser om de chèques op naam, aan or
„der, aan toonder, te regelen. — Het
wordt eenparig lijk aangenomen
Hierna wordt het voorstel van de
Heer van der Loeff om behalve de
vermelde drie soorten van chèque
ook nog te regelen het ouderwetsche
kasserbriefje, met 4 tegen 2 stemme
die der leden van der Loeff en Be
„laerts verworpen. —

Op voorstel van den Heer Asser wordt
besloten de artikelen 830 v. over de
„Chèque" van den Zwitserschen „Co
Fédéral des Obligations" na te gaan
Art. 830 wordt goedgekeurd, alleen za
het in overeenkomst worden gebrach
met de termen van het analoge ar
„tikel van het Ontwerp over den
Wissel. — Ook zal het voorschrift van
N. 2., dat de som „en toutes lettres"
moet zijn uitgedrukt, niet word

overgenomen

overgenomen.-

Artt. 831 en 837.- De Heer Pijnappel is voor de overneming van Artikel 831. daar het de bestemming der chèque zoo duidelijk aangeeft.- Spreker wijst op het verband van dit artikel met artikel 837. Het is een essentiale van de chèque dat zij op zicht betaalbaar is omdat het de plicht van den uitgever is, reeds op het oogenblik der uitgave bij den tiré de som in gereed geld te hebben liggen.- Om dat vertrouwen recht te doen schuldeischer met eene betaling bij chèque terverwerving van specie genoegen.- Spreker wil dan ook Artikel 837 overnemen.-

De Heer Kist is tegen Artikel 837. Het is met eene bepaling omtrent den aard der zaak.- De geldigheid der chèque hangt er niet van af.- Haar al- of niet-nakoming doet tot de kracht van het papier niet af.- Spreker wil alleen bevrijding van den uitgever als te laat geprotesteerd worde indien hij dan bewijst fonds te hebben bezorgd.

Hr

De Heer van der Loeff is het met den
Heer Pijnappel meerdeens. –
De chèque zal moeten vervangen
het onderwetsche kassiersbriefje.
Hij dient dus om dispositie te geven
over gereed liggend geld. – Laat dus
de uitgever den ontvanger der chè-
voor niets naar den „tire" loopen, dan
is het billijk dat hij hem een boete
betale. –
De Heer Beelaerts meent dat men
bij de overname van Artikel 829 art-
„kel 831 kan missen. –
De Heer Asser verschilt hierin van
den Heer Pijnappel dat het z. i. ge-
noeg is, indien de uitgever op den
dag dat er betaald moet worden, d
den betaler gereed geld heeft liggen
Door deze voorden uitgever minde
Strenge bepaling wordt ook de ont-
„vanger der chèque meer gebaat.
Immers wat heeft hij er al aan,
indien de uitgever op den dag
der uitgifte de noodige gelden
bij den „tiré" had liggen, wanne

bij

bij die sedert heeft doen verdwijnen. –
Het Heer Pijnappel antwoordt dat de
uitgever eischen moet dat de uit-
gever der chèque tijdens de uitgifte
de noodige penningen bij den tiré
gereed had liggen, omdat dat voor
den ontvanger bij het in ontvang-
nemen der chèque een waarborg
oplevert; dat er op het tijdstip, wan-
op de chèque betaald zal moeten
worden, geld bij den tiré zal zijn,
is tijdens de uitgifte niets anders
dan een belofte, geen daad van
den uitgever. –
De artikelen 831 en 837 worden met
5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist,
voorlopig aangenomen. –
De Heer Asser stelt op artikel 837 als
amendement voor, dat de uitgever
de straf alleen zal beloopen, wan-
neer de tiré niet betaalt. –
De Heer Pijnappel meent dat
ook wanneer de tiré betaalt, de
straf billijk is, daar de uitgever
wanneer hij op den dag der uitgifte

geen

geen gereed geld bij den tiré ter betaal
had, rente trekt van de som der chèq
gonder voorgaak.-

De Heer Asser repliceert dat zooi
den ontvanger der chèque niet aa
gaat.-

Het sub-amendement wordt met
5 tegen 1 stem, die van den Heer Pijn
, wel aangenomen.-

Art 832. wordt goedgekeurd.-

Art 833 wordt met 5 tegen 1 stem, die
van den Heer Kist, aangenome

Art 834 alinea 1 wordt aangenom
met 5 tegen 1 stem, die van den Heer
Kist.-

Alinea 2 de Heer Beelaerts stelt v
als eenen termijn te kiezen zeven
dagen na den dag der uitgifte

De Heer Asser merkt op dat hij u
Londen aldaar dikwijls betalin
ontvangt door hem toegezonden
chèques, welke in Londen betaal
baar zijn.-

Het voorstel Beelaerts wordt
algemeen goedgekeurd.-

De Secretaris
(was getekend) G.J.Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J.G. Kist

Een en tachtigste Vergadering
op Zaterdag 25 November 1882.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergade-
„ring ten tien ure.-
Alle leden, benevens de adjunct.- Se-
„cretaris, zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-
Aan de orde zijn de „ Vastgestelde
bepalingen over Assignatiën met
marginale amendementen van
M^r. Fruin". Stuk N°. 30.-
Art. 1 alinea 1. Wordt besloten om in
plaats van „ der betaling" te lezen:
„ dier dom".
alinea 2 Idem amendement om in
plaats van „ ontvangst" te lezen:
„ het ontvangen der geldsom" wordt
unaniem goedgekeurd.-
alinea 3. Hierop wordt overeenkomstig
het daarop voorgestelde amendement
gelezen.-
Art. 2. als alinea 3 wordt op voorstel

van

van den Heer Kist gelezen: " de
aanbieding kan door alle middelen
rechtens bewezen worden".
Art 3 alinea 1 Het amendement om
in plaats van „aanwijzing" te lezen
„assignatie" wordt unaniem aan
„genomen.-
Het amendement om in plaats van
„last" te lezen „machtiging" wordt
naar aanleiding der daarover ont
„staande discussie door den Heer Fr
ingetrokken.-
Het Heer Fruin stelt voor om in
in artikel 1 alinea 2. het woord „ma
„digt" te vervangen door „last gegeft
wat wordt goedgekeurd met 15 tegen 1
Stem, die van den Heer Beelaert
alinea 2. Het amendement om in
plaats van: „acceptatie" te lezen
„de acceptatie" wordt unaniem go
„gekeurd.-
Art 4 De amendementen om in
plaats van: „de nemers en de ve
„dere geëndosseerden" te lezen: „
het ontvangen aangewezen per

en

en de gëëndossëerden", — om in plaats
van: " die de assignatie geaccepteerd
" heeft" te lezen: " die geaccepteerd
" heeft." — om in plaats van:
" neemt" te lezen " tot het ontvangen
der gëldsom aangewezen persoon"
worden ook eenparig goedgekeurd. —
Aan de orde worden gesteld de ar-
" tikelen over " de chëque" ontwor-
" pen door den Heer Kist, Stuk N°
31. —

De Heer Kist zegt dat hij op het
voorbeeld der Oostenrijksche wet
eene definitie der chëque heeft
ontworpen en dat hij daarin de
kassiers en bankiers heeft opgenomen
" omdat alle wetten omtrent
chëques alleen papier door kas-
" siers of bankiers betaalbaar als
chëque citëren. —

Ook heeft hij gemeend de quitantie
- voorts te moeten opnemen niet-
" tegenstaande het in de vorige ver-
" gadering genomen besluit. —

Hr Z! de Heer Asser acht het

<u>wenschelijk</u>

bezwaarlijk in de definitie van
„kassiers" of „bankiers" te spreken
Dit toch eischt dat beide begrip-
„pen vaststaan. – De moeielijk-
„heid om die begrippen in te defi-
„nieren deed hem in de vorige
vergadering reeds terugdeinzen
voor de erkenning van het onder-
„zetsche kassiers-briefje tot welk
behoud hij sedert de vorige verga-
„dering meer geneigd is geworden
vooral toen hij vernam dat ook in
moderne instellingen te Amster-
„dam de quitantie-vorm nog zeer
gebruikelijk is. –

Hr Z. leen van der Laeff merkt ten
dangien van het laatste op dat
Uitterwijer geschreven heeft dat
ons kassiersbriefje de origine van
de chèque is. – Is dit zoo, en zien
wij dat die oorspronkelijke vorm
bij ons nog bestaat, zullen wij
hem dan overboord werpen om hem
terug te nemen in een nieuwen
vorm op vreemden bodem ontstaan

Hr

De Heer Kist antwoordt op het be-
„zwaar van den Heer Asser, dat „kas-
„sier" en „bankier" bekende begrippen
zijn en dat de wet die bankiers of
kassiers noemt zonder daarvan eene
definitie te geven, toch zeker een
bepaald begrip aan die woorden
hecht. - De definitie is van later
zorg bij de behandeling van kas-
„siers en bankiers. -

De Heer Pijnappel kan toegeven
dat het woord „kassier" door de
historie eene vaste beteekenis ge-
„kregen heeft, niet zoo het woord
„bankier". - Wanneer commissiom-
mairs in effecten deelnemen in
een consortium en fondsen aan
de markt brengen, dan noemen
zij zich bankiers. - Waarom zijn
nu de andere commissionnairs in
effecten geen bankiers? Waarom
zullen op hen chèques niet kunnen
worden afgegeven. -

De Heer Asser vraagt waarom
op een groot koopmanshuis, dat

bankier

bankier noch kassier is, zulk pap
niet zal kunnen worden afgegeve
Zi. is het impersoneele woord „ban
van de Oostenrijksche wet minde
gevaarlijk. – De Braziliaansche
wet is wellicht degeenige die
het bankiersbedrijf met opzet n
„handelt. – Spreker wil alinea 1 aa
„nemen onder voorbehoud dat
later eene definitie voor „bankie
en „kassiers" gevonden worde, wa
hij echter vreest dat niet moge
„lijk zal zijn. –

De Heer Beelaerts merkt op d
in den titel over „daden van ko
„handel" het begrip bankier toch
niet kan gemist worden. –

De Heer van der Loeff heeft d
„zwaar tegen het woord „aanw
„zing", daar de assignatie als
eene aanwijzing omschreven
de cheque is een instrument o
te betalen, de assignatie om te
innen. – Aan die bestemming
der cheque vasthoudende kom

Spreke

spreker tot de conclusie dat de chèque
irrevocabel is, al leert de Engelsche wet
anders, — en dat de chèque van het
oogenblik der uitgifte als geaccepteerd
„moet gelden, mits er op het
„oogenblik der uitgifte geld ligt
bij den betaler; m. a. w. de chèque aequi-
„valeert aan een door den betaler ge-
„accepteerd papier. — Vraagt men hoe
die verbintenis van den bankier
jegens den houder van de chèque
ontstaat, dan antwoordt spreker:
van dien bankier zijn de chèque-
formulieren afkomstig; en door het
feit van de afgifte dier formulieren
verbond hij zich stilzwijgend om de
chèques van den ontvanger dier
formulieren te honoreeren, zoolang
hij van den laatste gereede penning-
„gen onder zich had. — En die ver-
„plichting ging hij niet alleen jegens
den ontvanger der formulieren aan,
maar ook jegens den eventueelen
houder van de chèques, omdat hij
in het openbaar van het uitgeven

van

van chèques een bewijs maakt. –

De Heer Asser gaat niet zoover van aan den houder van de chèque een actie tegen den ter betaling aangewezene persoon te kennen. – Spreker heeft er echter reeds op gewezen dat de geaccepteerde chèques nutteloos kunnen zijn; hij denkt daarbij aan chèques die bij de uitgifte reeds zijn geaccepteerd, en van dat accept een teeken dragen. –

Zijn bezwaar tegen de verbindenis van den kassier aan den houder of dat de verhouding tusschen den kassier en den patroon, geen rechtsbetrekking doet ontstaan tusschen den kassier en den houder van de chèque of dat de mits, welke de Heer van der Lucht aan die verbintenis vastknoopt, dat n.l. op het tijdstip der uitgifte van de chèque de betalende gereede penningen onder zich moet hebben, den houder in de onzekerheid laat of hij wel betaald zal ontvangen. – Immers de uitgever

kan

kantvoor het einde van den wettelij-
ken betalingstermijn andere chèques
uitgevent, welke vóór voormelden ter-
mijn den kassier kunnen worden
aangeboden, en welken betaling de ge-
reede penningen welke de kassier
van den uitgever onder zich heeft,
geheel kunnen opmaken.-
De Heer vander Loeff antwoordt op
dit laatste, dat de kassier alleen ver-
bonden zal zijn, indien hij tijdens
de aanbieding ter betaling van de
chèque nog gereede penningen van
zijn patroon helft liggen.- Komt ik
nu tegen het eind van den wettelij-
ken termijn of daarna bij den kas-
sier, en heeft deze inmiddels, de
gereede penningen geheel voor de beta-
ling van vroeger aangeboden chèques
weggegeven, welnu: jus diligentibus
scriptum est.-
De Heer Kist verklaart zich ook tegen
de verbintenis van den kassier jegens
den houder van de chèque.-
Volgens het stelsel van den Heer van der

Loeff

Laeff moet de houder voor die verbin-
„nis aan den kassier bewijzen a/ dat
deze een overeenkomst met den uitge-
„verheeft aangegaan b/. dat hij op het
oogenblik van de aanbieding van de
cheque nog penningen van den uit-
„gever onder zich had. - Die verbin-
„nis zou dus niet ontstaan alleen
uit het papier, terwijl bij handels-
„papier alles uit het papier moet
blijken. - Verder: de ontvanger
neemt de cheque op het krediet van
den uitgever niet van den kassier
Spreker gelooft dat die verbinte-
van den kassier aan den houder
van de cheque niet te constateer
is, zonder dat de kassier de chèqu
heeft onderteekend, en aan zijn
patroon slechts voorbepaalde be-
„dragen formulieren uitgeeft. -
Het Lid van der Laeff antwoor
dat het bewijs van de overeenkom
tusschen kassier en patroon blijk
uit het formulier van de chèque
dat van den kassier afkomstig, d

<u>dezen</u>

dezen aan den uitgever van de chèque
voor het uitgeven van chèques op hem
gegeven is. - Als Ontvanger neemt de
chèque ook op krediet van den kassier,
omdat de kassier tegenover het pu-
„blick procent als iemand die chèques
op zich laat afgeven. -

De Heer Pijnappel kan ook met
den Heer van der Loeff niet meegaan. -
Vooreerst begrijpt hij niet waarom
of de Heer van der Loeff zoo op die ver-
bintenis van den kassier aandringt. -
In de praktijk komt het nooit voor
dat een kassier die nog penningen
van zijn patroon onder zich heeft,
weigert de chèque te honoreeren
Het tegendeel heeft wel eens plaats.
Bovendien de waarde van de chèque
zou door die verbintenis niet ver-
„deuverhoogd, daar de houder
toch niet weet of de kassier van
den uitgever nog penningen onder
zich heeft. -

De Heer van der Loeff. antwoordt
dat die verbintenis, in geval de

kassier

kassier nog geld onder zich heeft, de houder onafhankelijk maakt van den dood, van het faillissement, van wils verandering van den uitgever.-

Hr Heer Osfer stelt voor om voor de chèque in genere niet als vereischte te stellen dat zij is afgegeven op een bankier of kassier, maar dat kenmerk te reserveeren voor de in den vorm van een aanwijzing afgegeven chèque.-

Het voorstel wordt met 4 > 2 stemmen, die der leden Osfer en Pijnappel verworpen.-

De Heer Beelaerts stelt nu voor om in plaats van „aanwijzing" te lezen: „papier afgegeven".

Hr Heer Osfer meent dat ook dan nog de definitie niet deugt.- Zij past ook op een wissel op zichtbrieven die op een kassier of bankier getrokken is.- Er zou bij moeten, dat de chèque het woord „chèque" moet inhouden.- De Heer Beelaerts beken-

Zulks

zulks, men moet de Artikelen 1 en 2. in onderling verband beschouwen.- Over het voorstel staken de stemmen 10 voor stemmen de leden van der Hoeff, Asser en Beelaerts.- De stem des Voorzitters beslist, zoodat het voorstel verworpen is en alinea 1 ongewijzigd wordt aangenomen.-

alinea 2. Hr. Heer Kist zegt dat in plaats van: „van hem" in het ontwerp moet gelezen worden: „op hem"

Hr. Heer Asser acht de uitdrukking: „een quitantie op iemand" onjuist.

Hr. Heer Pijnappel antwoordt dat het de gewone dagelijksche uitdrukking is.- Hr. Strijd. stelt voor: „op" en „quitantie" ontspruit alleen uit den vorm, maar is overeenkomstig den aard van het papier.-

Hr. Heer Fruin stelt voor om een woordje te lezen: „Zij kan ook worden uitgegeven in den vorm van een quitantie" Hiermede wordt eenparig lijk goedgekeurd.-

Art 2. N: 1. Hr. wordt: „van de

chèque

chèque" worden geschrapt. –

N.4 wordt geschrapt als niet belang-
„rijk genoeg om een essentiale van
de chèque te zijn, daar de houder
de betaling gaat halen daar waar
den kassier vindt. –

N.5 de Heer Asser acht het nodig
de aanduiding van de plaats der
uitgifte absolunt te eischen, om
„dat de Fransche en Belgische
wet dit vereischte stellen. –

De Heer van der Does erkent dat
deze plaatsaanduiding in de
chèque regel is, maar acht haar
niet van genoegzaam belang om het
bestaan van de chèque daarvan
te doen afhangen. –

Het nummer blijft ongewijzigd

Art 3 alinea 1 Op voorstel van
den Heer Beelaerts wordt het
woord „uitgegeven" veranderd
in: „gesteld".

alinea 2 wordt op voorstel van
den Heer Asser aldus gelezen:
„de chèque, die den persoon, . . .

niet

niet aanwijst, wordt geacht aan toon
der te zijn uitgegeven"
Het Lid van der Loeff merkt op dat de
plaats, waar het kasfiesbriefje
erkend wordt, zou doen meenen
dat het ook aan de vereischten van
artikel 2 voldoen moet. —
Maar dit de bedoeling niet is stelt
hij voor alinea 2 van Artikel 1 te
laten vervallen, en te vervangen
door het volgende artikel dat
2. i. achter Artikel 3 moet komen:
waarmee de vorm van de chèque
wordt afgehandeld: „ Met de chèque
„ aantoonder wordt gelijk gesteld
„ de gedagteekende quitantie waarbij
„ de ondertekenaar erkent van den
„ betrokken kassier of bankier de daar-
„ in vermelde geldsom te hebben ont-
„ vangen en deze daarvoor in reke-
„ ning te crediteeren".
Het Lid Kist zegt dat naar zijne bedoe-
„ ling de voorschriften van Artikel 2
wel degelijk op het kasfiesbriefje
slaan; hij heeft niet bedoeld een

papier

papier te erkennen zonder eenigen vorm.-

de andere leden verklaren met den Heer van der Loeff gemeend te hebben dat artikel 2 niet sloeg op het papier van alinea 2 van Artikel 1.

de Heer Rösler prijst in de redactie van der Loeff: de woorden „voldoende „lijk gesteld", want het kassiersbriefje „je is niet de chèque van het buiten „land.- Het wijst niet aan wie het „talent moet, maar wie geacht worde betaald te hebben.-

Spreker zou echter waarin deze titel van bankier of kassier gesproken worde, willen spreken van: „bankier of kassier als zoodanig" indien de gequiteerde rekening van den kleermaker van den bankier, ook een kassierbriefje zijn.-

de Heer van der Loeff betwist de consequentie.- Hij verwijst naar de woorden in der redactie: „en die daarvoor in rekening te crediteeren" die woorden toonen dat het briefje

briefje slaat op een doorloopende rekening, op een rekening-courant. Het lid Asser merkt daartegen op dat het in rekening crediteeren ook wel degelijk kan te pas komen bij rekeningen die in termijnen betaald worden. -

Het lid Pijnappel is het een met met het lid van der Loeff. - Spreker merkt echter op dat in de mitdeeling „ding „gedagteekende quitantie" de „plaats" niet begrepen is. -

Het lid van der Loeff zou de plaats-vermelding liever niet als essentieel vereischte gesteld zien.

Nadat de Heer Pijnappel echter aanhoudt, zich beroepende op de gevenschte gelijkheid met Artikel 2 N°. 5, verandert het lid van der Loeff in zijne redactie de woorden: „de gedagteekende quitantie" in: „de met vermel„ding van plaats en tijd van „uitgifte gedagteekende quitan„tie". -

Alsnu

Alsmu wordt het voorstel van den
Heer van der Loeff met 5 tegen 1 stem
die van den Heer Kist, aangenomen
Art 44 en 5 de Heer Asser wil Artikel
5 schrappen. - Waarom zal men
een chèque niet kunnen accepte
„ren. - Stel de kassier is toevallig
bij zijn patroon in huis, en zet er
zijne handteekening op?
De wissel op zicht wordt ook met
vooruit geaccepteerd. - Hij trekker ge
de prima aan den betrokkene ter ac
„ceptatie, terwijl hij de secunda
uitgeeft. -
Hr Heer Kist zegt dat acceptat
van op vertoon betaalbaar pa
onmogelijk is, omdat de betrokke
wanneer het papier hem vertoon
wordt, moet betalen, niet accep
„teeren. -
Hr Heer Pijnappel ziet de behoef
aan die acceptatie niet in. -
Waarom geeft de kassier aan zij
patroon dan niet liever een onder
„bilje?" -

Hr

De Z.Eer Asser recapituleert dat er rede-
nen kunnen zijn waarom de kassier
de geaccepteerde cheque aan toonder
boven het orderbiljet prefereert.-
Het Z.Eer Pijnappel zegt dat hij echter
voor de schrapping van Artikel 5
zal stemmen, omdat de wet dan
zwijgt.-
Het Z.Eer van der Loeff merkt op dat
de wisselwet, die in Artikel 8 wordt
toepasselijk verklaard, alsdan de
acceptatie van de cheque geoor-
loofd verklaart.-
Over het voorstel om Artikel 5 te
schrappen, staken de stemmen: Vóór
stemmen de leden Asser, Pijnap-
pel en Beelaerts.- Het stem des Voor-
zitters beslist.-
Art. 6 en 7 Het Z.Eer Kist merkt op
dat hij bij de redactie van Artikel
6 niet gedacht heeft aan den ver-
lengtermijn van zeven dagen, wel-
ke op een voorstel- Beelaerts voor de
aanbieding in de vorige vergadering
is aangenomen.- Spreker verwacht

derhalve

derhalve het artikel door het volgend
„ Het chèque moet uiterlijk op den
„ zevenden dag na den dag der uit
„ gifte ter betaling worden aangebo
„ den of in geval van non- betaling
„ geprotesteerd worden."
Het Heer Asser merkt op, dat de laa
„ ste woorden in strijd zijn met
den voor den wissel. aangenom
regel dat de Zondag nooit de laa
„ ste dag van een termijn is, wan
„ binnen een handeling moet v
„ icht worden. –
De Heer Fruin stelt voor de Ar
„ tikelen Ben J aldus samen te vat
„ Het houder is verplicht de chèque
„ ter betaling aan te bieden binnen
„ zeven dagen na den dag der uit
„ gifte en bij wan betaling te doen
„ protesteeren op straffe van ver
„ lies van zijn verhaal tegen de
„ endos santen en ook tegen den uit
„ gever voor zoo veel deze door de
„ niet- tijdige aanbieding mogt zijn
„ benadeeld." –

Het

Het voorstel wordt unaniem aange-
„nomen.-
Het leer Asser meijsten op schae lastig
het dikwerf voor den regter zal zijn
om de bedoelde schade te taxeeren.-
Hetje zal gewoonlijk hierin bestaan
dat de kassier voor den uitgever van
de chèque een precaire debiteur
geworden is.- Hier taxatie komt in
de praktijk dan meêr op een cessie
door den uitgever aan den hou-
„der van zijne actie welke hij te-
„gen den kassier voor het bedrag
van de chèque heeft.- Sprekers stelt
daarom voor het slot der aangenomene redactie
te vervangen door de onderbepa-
„ling, dat de weigering van betaling gevolgd op eene te-
laten aanbieding van de chèque,
den uitgever jegens den houder
ontslaat van schadevergoeding mits
hij hem cedeere zijne vordering tegen
den kassier voor het bedrag van
de chèque.-

Hier

Hr. Kleerkist prefereert het beginsel der aangenomene redactie als meer het beginsel uitdrukkend en alle gevallen omvattende.-

Het voorstel van den Heer Asser wordt verworpen met 4 = 2 stemmen die der leden van der Loeff en Asser.

Art 8. Besloten wordt dit artikel aan te houden tot aan de volgende Vergadering.-

Art 9. Hr. Kleerkist wil dat de uitgifte „vermits alleen tijdens de uitgifte een voldoend fonds bij den „tiré hebbe, maar dat dit fonds daar „schikbaar blijve.- Spreker stelt voor om tusschen de twee alinea's de volgende in te voegen.-

„Over deze gelden mag tot op de „aanbieding van de chèque binnen „den in Artikel 6 bepaalden termijn „door den uitgever niet meer be„schikt worden."

Hr. Kleerkist Buelaert stelt voor om de drie alinea's aldus samen te vatten: „Indien een chèque uit

uitgegeven

„uitgegeven zonder dat bij den kas-
„sier of bankier een voldoend fonds
„aanwezig is en aanwezig blijft
„tot op den dag der beschikking
„door den houder binnen den in
„artikel 6 bepalden termijn, is de
„uitgever aansprakelijk voor de
„door het gemis van dit fonds ver-
„oorzaakte schade".

Het lid Asser zegt dat men moet
lezen: „is de uitgever tegenover den
„houder aansprakelijk".

Het lid van der Loeff zegt, dat
bijeen obligo tot praestatie van
geld, de schadevergoeding zich op-
„lost in rente.—

Het artikel wordt aangehouden
tot aan de volgende Vergadering.—

De Secretaris,
(was getekend) P. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. C. Kist

Tweeentachtigste Vergadering
op Zaterdag 16 December 1882.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering
ten tien uure.-
Alle leden benevens de adjunct-Secretaris zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-
De Voorzitter doet aanteekenen, dat de Kamers van Koophandel en de Nederlandsche Bankwier adviezen gevraagd waren over den titel van de wissels, aan dit verzoek hebben voldaan, met uitzondering van de Kamer van Koophandel te 's Hertogenbosch die zich onbevoegd verklaarde over dit onderwerp te advisieeren. - De achtereenvolgens ingekomen adviezen hebben bij de leden der Commissie gecirculeerd. - Tot behandeling daarvan wordt bepaald tegen de volgende Vergadering. -
De Heer Asser leest een brief voor van den Duitschen rechtsgeleerde

Riesser, waarin deze den Hr Asser verzocht om van de ontwerpen dezer Commissie, vóór dat zij definitief worden vastgesteld, kennis te mogen bekomen, onder toezegging, des gevoords, zijner medehulp. –

Het vergadering draagt aan den Hr Asser op den Hr Riesser te antwoorden, dat de ontwerpen niet publiek zijn, en dat men geene termen vindt om van dien regel ten zijnen gunste af te wijken. –

Aan de orde is de voortzetting van de discussie over Artikel 9 van den titel over de Chèque. –

Hr Hr Beelaerts zegt dat zijn amendement van de vorige Vergadering strekt, om de twee alinea's van dit artikel samen te voegen overeenkomstig als de Artikelen 6 en 7 zijn samengevat op voorstel van den Hr Fruin. Er wordt hier geen absoluut vereischte voor de uitgifte van een chèque gesteld, gelijk alinea 1 zou doen vermoeden, maar men verbindt alleen

een

een bijzonder gevolg aanbiedingen uit
„gegeven zonder dat daartoe genoeg
„gaam fonds aanwezig was. –
Hr. Kleen Kist keurt af dat het vereis
van het ontbreken der toestemming v
den bankier in het afgeven der chèq
voor de indemniteits-plicht der uit
„gevers, in het amendement niet voo
uitgedrukt, alsmede dat de woorden
„de is weggelaten, waarbij bepaald
dat het ontbreken van fonds geen n
„vloed heeft op de geldigheid der chè
Hr. Kleen Pijnappel is het daarmede
eens. – Hr. fondsaanwezigheid ver
„derstelt die toestemming niet. – Z
zie b.v. Artikel 107 Wetboek van Koopha
„del. –
Hr. Kleen Beelaerts had gemeend da
in het vereischte van fonds dat van
de toestemming des tirés lag opge
„sloten. – Nu dat twijfelachtig bl
te zijn, verandert hij de woorden
„voldoend fonds" in: „voldoend
daartoe bestemd fonds".
Hr. Kleen Fruin vraagt of de banki

wanneer hij ondanks het bestaande fonds
de chèque niet betaald heeft, aanspra-
„kelijk daarvoor is jegens den uitge-
„ver, gelijk de Engelsche wet uitdruk-
„kelijk bepaalt?

Hr. Leerkist beantwoordt die vraag
bevestigend. - Hier verbintenis is een-
„ter buiten het papier. - Voor de aan-
„sprakelijkheid des bankiers is echter
in zoodanig geval niet voldoende
dat de bankier geld aan den uitge-
„ver schuldig zij, hij moet bovendien
zijne toestemming hebben gegeven
dat op hem cheques worden afge-
„geven. -

Hr. Leerkist van der Kooff. stelt voor het
geheele artikel eenvoudig aldus te
lezen: „Bij wanbetaling belooft de
„uitgever van de chèques ten bate des
„houders eene proenaliteit van 5 % van
„het bedrag." Hr. Oorsprong der Schade-
„vergoeding van het ontworpen arti-
„kel en van het amendement. - Bij de Act. 15
is de Fransche chèque-wet, deze ver-
„plichtte den uitgever, bij wanbetaling

van

van de chèque, tot betaling van 5% boete, welke ten profijte van den fisc gehevend wend. - In de twistzaken, die verandenden die percenten geheel van karakter, zij worden een schadevergoeding jegens den houder. - Dezen matige grond dient schadevergoeding licht in den aard van de chèque. Hle schuldenaar geeft deze aan zijn schuldeischer in plaats van en als, geld. - Hle schuldenaar doet in het groot wat op kleiner schaal op sommige grootebetalings-kantoren geschiedt. - Hle persoon, die men daar de verschuldigde geldsom vraagt, geeft in de plaats een briefje, opdat men daarop bij een anderen in een anderlokaal van hetzelfde gebouw de verlangde geldsom zal ontvangen. - Hleeft nu de schuldenaar zijn schuldeischer die niet kon goed was om met de betaling door middel van een chèque tevreden te zijn, voor niets van het verschuldigde naar den kantoor

laten

laten gaan, dan moet hij hem daarvoor een
„ge vergoeding geven. –
Hr Heer Pijnappel meent dat wan-
„neer men het idee van straf laat
varen, van geene schadevergoeding
dan van rente kan sprake zijn. –
Hr straf bestaat hierin dat men
de rente van den dag der uitgifte
van de chèque laat loopen. –
Hr Heer Asser zich vereenigende met
het historisch exposé van den Heer
van der Kaay, is het met den Heer
Pijnappel niet eens dat met het idee
van straf alle schadevergoeding
behalve rente-vergoeding vervalt. –
Spreker verwijst naar de sanctie
op de notificatie der non-betaling
van een wissel gesteld. – Hr trekker,
van den non-betaling onbekend, is
voortgegaan met den betrokkene kre-
„diet te geven. – Hr Het geldt hier de
handhaving van het idee dat de
uitgever tijdens de uitgifte en tot
aan de wettelijke praesentatie bij den
„tire" " geld heeft liggen; want, had

bij

bij dit niet, dan heeft hij gehandeld
in strijd met het wezen van de cliëns
Spreker kan zich met het voorstel van
den Heer van der Kooff vereenigen, mits
daaraan worde toegevoegd: „ tenzij
„ uitgever bewijze dat hij fonds bij den
„ Curé had en gelaten had."
Hr Heer Pijnappel: replicceert dat
die schade van den uitgever zinde-
„ reet en niet te voorzien is.-
Hr Heer Fruin merkt op, dat het ver-
„ schil tusschen het aldus
geamendeerde voorstel van der Kooff
en het voorstel Kist-Beelaerts, is, dat
bij het laatste de houder bewijzen
moet het niet - aanwezig zijn ge-
„ weest of gebleven zijn van fonds
bij den Curé, om in zijne actie tot
schadevergoeding te triumpheren,
bij het eerste de uitgever het po-
„ sitief bewijs moet leveren dat
bij fonds tijdens de uitgifte bij
den Curé gelaat en gelaten heeft,
wil hij in de actie niet overwon-
worden. -

Hr

Hr Hr Kist stelt de vraag of er een voldoend motief bestaat om in tegenstelling van den wissel bij de chèque in cas van niet-betaling aan den houder recht op schadevergoeding toe te kennen boven en behalve de rente. - Hij meent dat er geen reden voor dit verschil bestaat. -

Hr Hr Asser antwoordt bevestigend: de wissel is kredietpapier, de chèque is geld. -

Hr Hr Pijnappel eveneens. - Ik neem den wissel aan omdat ik den uitgever vertrouw voor solvent, de chèque, omdat ik vertrouw dat er contant geld bij den bankier ligt, zonder er mij over te bekommeren of hij solvent is. -

Hr Hr Vanderkoff antwoordt in gelijken geest. - Hr Hr Fokker van een wissel verkoopt den nemer eene vordering. - Hr uitgever van een chèque neemt de positie aan alsof hij zegt: ik heb contant geld neêrgelegd bij dien kassier dat hij op ieder oogenblik ter mijner beschikking moet

houden

houden.-

Hr Kleerkist is van eene andere meening. Ook de chèque neemt men op crediet van den uitgever.- Juridisch bestaat er geen verschil tusschen de verbintenis van den uitgever van den wissel en die van den trekker van een wissel.- Hr den behandelden door den vorigen spreker geuit, past in de wisseltheorie.-

Over de door den Hr Kleerkist gestelde vraag wordt gestemd.- Zij wordt met 5 > 1 stem, die van den Hr Kleerkist, bevestigend beantwoord.-

Hr Kleerkist zegt dat, nu is besloten dat behalve de rente de gefrustreerde houder van de chèque schadevergoeding kan eischen van den uitgever hij meent dat het beter is hem die schadevergoeding onbeperkt, dan tot 5% beperkt, toe te staan.-

Hr Kleer van der Loeff acht het vaststellen van een zeker % voor alle gevallen nodig, en wel 5%.- Anders krijgt men talloze quaesties.- Het bewijs van

het

het verband tusschen voorzaken gevolg
van hier voor den houder zoo moeielyk
zijn dat het toekennen van dat recht
op schadevergoeding voor hem een
waren neus zou worden.-
Hier komt nog bij dat indien de
wetgever over dit punt zweeg de een-
„ge schadevergoeding in een vast %
vente zou bestaan.-
Hr Heer Asser regt dat theoretisch
het niet aanwezig zijn van fonds
bij den tiré, gestraft moet worden
op gelijke wijze als niet betaling
van de schuld waarvoor de chèque
is afgegeven.- Hat kan meerkomen
op rente- betaling, maar bij bilaterale
contracten kan het ook zijn ontbinding
met schadevergoeding.-
Spreker acht de 5% van den Heer van
der Loeff. wel wat weinig.- Indien ze-
„gel. zal de schade van den houder
van de chèque meer zijn dan 1/20 van
het bedrag.- De Zwitzersche wet heeft
5% als minimum.-
Hr Voorzitter brengt in stemming

de

de vraag: of de schadevergoeding zal worden vastgesteld op 5 %, of dat er nog wat bij zal komen. - Voor het eerste stemt de Heer van der Loeff de andere leden stemmen voor het laatste. -

Hr Heer van der Loeff bestrijdt het ontwerp en Artikel 1 - Beslaat omdat het de schadevergoeding niet enkel afhankelijk stelt van de niet betaling van de chèque, maar van het negatieve bewijs van den houder dat de uitgever tijdens de uitgifte geen voldoend fonds bij den trésorier had. - Spreker meent dat de schuldeischer die zich met een chèque de vrede stelt niet te maken heeft met de rekening tusschen den uitgever en diens kassier. - Was de chèque in der daad geen geld, heeft de schuldeischer voor niet om zijn geld naar den kassier moeten loopen, dan moet de uitgever hem daarvoor eene boete betalen. -

Nu zou de boete afhankelijk worden

van

van de vraag of de uitgever bij de uit-
„gifte het bedrag van de chèque bij zijn
kassier had liggen, en wanneer hij
later heeft gedaan. –

Hr Heer Pijnappel houdt vol wat
hij in het begin der vergadering heeft
gezegd. – Voorschâvergoeding, anders
dan in de gewone en bestaande,
is geen zeden, wanneer men aan het
idee van strafe niet vasthoudt. – Daar-
„om stelt spreker voor, om den uit-
„gever een boete van 5 % op te leggen ge-
„gens den houder van de chèque, wan-
„neer hij tijdens de uitgifte geen vol-
„doend fonds bij den tireur had, onver-
„schillig of de chèque door den tireur
betaald is of niet. –

Hr Voorzitter brengt het eerst in stem-
ming het voorstel van den Heer
Pijnappel; het wordt door de aan-
„dere leden verworpen. –

Vervolgens wordt gestemd over de
toevoeging welke de Heer Asser aan
de door den Heer van den Kooff voor-
„gestelde bepaling wil de doen. – Hr

Stemmen

stemmen staken. - Voor stemmen de
leden van der Loeff, Asser en Pijnap-
„pel; de stem des Voorzitters beslist. -
Nu wordt gestemd over de door den
Heer van der Loeff voorgestelde bepa-
„ling. - Zij wordt met 4 tegen 2 stemmen
die der leden van der Loeff en Fruin
verworpen. -
Na eenige discussie wordt nu de in
de vorige vergadering door den Heer
Beelaerts voorgestelde redactie alsdan
gelezen: „Indien een chèque is afge-
„geven op iemand bij wien geen voor-
„doend tot betaling daarvan be-
„stemd fonds aanwezig is en aan-
„wezig blijft tot op den dag der be-
„schikking door den houder bin-
„nen den in Artikel 6 bepaalden
„termijn, is de uitgever tegens den
„houder aansprakelijk voor de
„schade door de niet - betaling
„veroorzaakt."
Die redactie wordt met 4 tegen 2 stem-
„men, die der leden van der Loeff
en Pijnappel, aangenomen. -

Thorns

Thans wordt overgegaan tot de in de
vorige vergadering uitgestelde behan-
„deling van Artikel 8. - Na eenige dis-
„cussie wordt besloten dit artikel
aldus te lezen: „ Die artikelen 11 - 19
„van de algemeene bepalingen van
„den titel over Wissels, benevens de
„ voorschriften omtrent het endosse-
„ment omtrent de aansprakelijkheid
„van trekkers en endossanten, om-
„trent het protest van non - betaling
„ alsmede de artikelen 56, 58 2.de lid,
„ 59, 60, 95, 96 en 97 zijn op cheques toe-
„passelijk."

Op het voorbeeld van Artikel 8 over
de wissels, wordt aan het slot van
Artikel 2 gelezen: „ Een geschrift niet
„voldoende aan de bepalingen van
„ dit Artikel, is geen cheque."

Hr. Fleer Asser vraagt of niet een
gelijksoortige bepaling bij Artikel
3.o hoort. - Hierop wordt een
„ bevestigend beantwoord.

Hr. Fleer Kist vraagt: of de promes-
„ se aan toonder, welke in het Hek bank-

van

van Koophandel geregeld is, maar
wijziging gebruikelijk schijnt, nog te
„geling behoeft. - Hierop wordt
unaniem ontkennend beantwoord
aan de orde is de definitie der
„Coöperatieve Vereeniging" met de
laatstelijk door M. Beelaerts schrij
„felijk voorgestelde en toegelichte re
„dactie. - (Stukken N. 25a).

Hetzelfde Adjunct prijst in de nieuwe
redactie zeer het woord „behoefte"
dat past aan de eigenaardigen
trek van deze Vennootschap, wa
„van de leden niet direct het win
„nen van geld beoogen, maar het
„zich verschaffen van hetgeen zij
in het dagelijksch leven noodig
hebben. - Spreker laakt echter
twee omissies. 1/ de woorden „Ver
„eeniging van personen" zijn weg
„gevallen. - Het idee van eene „aan
„sluiting van personen" moet blij
„ven. 2/ de woorden „met of zonder
uitbreiding haarer werkkring tot derden
is aan het slot weggevallen. -

Spreker

Spreker zou de definitie aldus wil-
len laten luiden: " De Coöperatieve
" Maatschappij is eene Vereeniging van
" personen die zich ten doel stelt
" de uitoefening van een bedrijf strek-
" kende om in de stoffelijke behoef-
" ten der leden te voorzien, met of
" zonder uitbreiding van hare werk-
" kring tot derden."
Meenden Heer Beelaerts prefereert
Spreker de benaming " Coöperatieve
Maatschappij " aan " Coöperatieve
Vereeniging ". - Maatschappij sluit
in zich het idee van societas, het
doel van vereenigt. - En men vrage men
niet, waarom dan de uitdruk-
king volgt: " is eene vereeniging
van personen ", immers hier licht
de klem op " personen " in tegenstel-
ling van " kapitalen ", zoals bij
de Aandeelen - Maatschappij. -
Heer Beelaerts antwoordt dat
hij de laatst bedoelde woorden
meglicht en omdat hij de uitdruk-
king " met of zonder " in eene definitie

<u>alles</u>

alles behalve fraai vindt, én omdat
hij meende dat zwijgen in deze toe-
„stand was. —
En wat het eerste punt betreft, heeft
Spreker in zijne toelichting reeds op-
„gemerkt dat hij meende den invloed
van het personen-element in deze
„maatschappij genoegzaam te laten
uitkomen o. a. door de woorden: „door
onderlinge samenwerking harer le-
„den". — Bovendien houde men in het
oog dat de Coöperatieve Maatschap-
„pij een onderdeel wordt van den
titel over vennootschappen; waarom
zou het hiernevens zijn om in de
definitie te gewagen van eene „ver-
„eeniging van personen" en niet in
de definitie van de vennootschap
onder firma. —
De Heer Asser maakt de woorden:
„door onderlinge samenwerking
en inbreng harer leden"; dat vindt
men bij alle vennootschappen kenn.
De Heer Fruin stelt de volgende
redactie voor: „De Coöperatieve

vereeniging

„vereeniging / Maatschappij / is de ven-
„nootschap die tot voorziening in
„de stoffelijke behoeften haarer leden
„een bedrijf uitoefent, en voor welker
„verbintenissen behalve het door de
„toegelaten vrije in- en uittreding
„dier leden veranderlijke kapitaal,
„elk hunner persoonlijk als borg
„aansprakelijk is."—

Hr Heer Beelaerts heeft, zoo men zulks
wenscht, geen bezwaar om de rede-
„actie, behoudens amendement, tot
grondslag voor het verder debat
te kiezen.— Hij wijst op de nood-
„zakelijkheid om in elk geval het
woordje „de" voor „stoffelijke be-
„hoeften" te schrappen.—

Hr Heer Fromin vereenigt zich
daarmede en wijzigt daarnaar
zijne redactie.—

Hr Heer Beelaerts verdedigt nader
de benaming: „Coöperatieve Maat-
„schappij".— Voor het eerst brengen
wij dit instituut onder de Ven-
„nootschappen.— Het is goed dat het publiek

in

in den naam dat karakter herkenne
hle benaming: „Vereeniging" van het
publiek doen neigen naar de Wet
van 1855 op het Recht van Vereeni-
„ging en Vergadering. —
hle Heer Pijnappel wil de oude be-
„naming behouden. - Anderszijds
„gen wij twee instellingen: Coöpe-
„ratieve Vereenigingen en Coöpera-
„tieve Maatschappijen, die toch het
„zelfde zijn. —
hle Heer Beelaerts repliceert dat
niet alle Coöperatieve Vereenigin-
„gen nu dien naam dragen. - Ar-
„tikel 4 van het ontwerp der Commis-
„sie eischt bovendien niet meer dan
het woord „Coöperatief" in den naam
hle Heer van der Kooff zegt dat de
woorden „behoeftige haar leden" alleen
slaan op de consumptieve, niet op
de productieve Coöperatieve Vereeni-
„gingen. - Men denke echter aan
de Coöperatieve Handelsdrukkerij
te Leeuwarden. —
hle Heer Asser wat de voorgestelde

redactie

redactie even zoo op, en prijst haar daarvoor. - Steeds heeft spreker gemeend dat de Wet op de Coöperatieve Vereenigingen alleen voor Consumptie - Vereenigingen en Crediet - Vereenigingen gemaakt was. - De Productie Vereenigingen moeten maar een Aandeelen - Maatschappij oprichten. De Heer van der Laeff zegt dat aan de Vereenigingen het kapitaal voor een Aandeelen - Maatschappij ontbreekt. -

De Heer Beelaerts meent dat veel degelijk ook de Productie - Vereenigingen vallen onder een bedrijf om in de stoffelijke behoeften der leden te voorzien".

De Heer Pijnappel betwist dit even als de leden van der Laeff en Wesper. - Bij een Productie - Vereeniging treedt de gemeenschappelijke werkzaamheid op den voorgrond. -

De Heer Wesper zegt dat hij het beter zou vinden wanneer de redactie - Fruin in haar geheel uit moet word. -

De

Hr Heer Asper stelt als sub-amende-
„ment voor om uit de redactie te schrap-
„pen de woorden: „behalve het door
de toegelaten vrije in- en uittreding
dier leden veranderlijk kapitaal"
Hr stemmen staken. - Vóór stemmen
de leden van der Loeff, Asper en Bee-
„laerts. - Hr stem des Voorzitters be-
„slist. -
Hr onveranderde redactie - Fruin
wordt in stemming gebracht. - Zij
wordt met 4 > 2 stemmen, die der
leden Kist en Asper, aangenomen.
Hr Heer Pijnappel stelt voor de be-
„naming „Coöperatieve. Vereeniging
te behouden. - Dit voorstel wordt
met 4 > 2 stemmen die der leden
van der Loeff en Beelaerts aangeno-
„men. -
In verband met de nieuwe defi-
„nitie wordt op voorstel van den
Heer Beelaerts de aanhaling der
Artikelen 7, 8 en 9 uit artikel 22
geschrapt.
Hr Voorzitter sluit de Vergadering

Een

ten 3½ ure.-

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Drie en tachtigste Vergadering
op Zaterdag 23 December 1882.
aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten tien ure.-

Alle leden, benevens de Adjunct-Se-
cretaris, zijn tegenwoordig.-

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-

Is ingekomen een brief van den
Minister van Justitie ter inzage,
overleggende een door onderschei-
dene Kamers van Koophandel en
derstond request van de Vereeni-
ging van handelaren in- en ber-
langhebbenden bij den handel in
Amerikaansche reengel, spek en

aanverwante

aanverwante artikelen te Rotterdam
vergaderende wijziging der wetsbepa-
„lingen over het faillietenrecht.-
Men besluit om het request na gete-
„kenen afschrift aan den Minister
ander dankbetuiging terug te zenden.
Nog is ingekomen een brief van den
„zelfden Minister ter begeleiding van
eene missive van den Minister van
Buitenlandsche Zaken met een
schrijven van den Nederlandsche
Vice-Consul te Turijn en van drie
boekwerken, betreffende het nieuwe
Italiaansche Wetboek van Koophan-
„del, en in welken brief de Minis-
„ter aan de Commissie vraagt of zij
prijs stelt op de ontvangst van een
vertaling van het rapport aan de
Senaat over het ontwerp van het
Italiaansche Wetboek, hetwelk de
Italiaansche Vice-Consul aan-
„biedt te bewerken.-
Op voorstel van den Secretaris
wordt besloten den Minister dank
te zeggen voor het aanbod der

voormelde

voormelde vertaling, met de betui-
„ging dat de Commissie zooveel moei-
„te niet mag vergen, maar wel gaar-
„ne een zestal exemplaren zou ontvan-
„gen van voormeld rapport zelf.-

Na eenige discussie wordt gestemd
over de vraag of de ontwerpen over
de vennootschappen met inbegrip
van de coöperatieve Vereeniging,
en over het handelsregister dader-
„lijk aan de Kamers van Koophan-
„del zullen vergonden worden, dan
wel of men eerst nog een ontwerp
over de strafbepalingen en de over-
„gangsbepalingen betreffende de Ven-
„nootschappen maken zal.- Hle stem-
„men staken.- Voor het eerste stem-
„men de leden Kist, vander Loeff
en Beelaerts.- Hle stem van den
Voorzitter beslist.-

Ook wordt besloten tot het drukken
van den titel over de assignatie en
van dien over de chèque.-

Op verlangen van den Heer Mi-
„nister wordt op nieuw aan de orde

gesteld

gesteld. de definitie van de Coöpera-
„tieve Vereeniging. –

Spreker zegt dat volgens de in de
vorige vergadering aangenomene
definitie voortaan verboden zal
„ lenzijn zoodanige Coöperatieve
Vereenigingen waarbij het in- en
uittreden der leden verboden is, en
die waarbij dat in- en uittreden
niet per se medebrengt verande-
„ring van het kapitaal der Ver-
„eeniging. –

Wat het eerste punt betreft zich Sp
„ker niet in, waarom personen, die
een Coöperatieve Vereeniging willen
aangaan, bij de statuten niet zou-
„den mogen bepalen dat het uittre-
„den der bestaande leden en het
bijkomen van nieuwe leden ver-
„boden is. – Spreker beroept zich
hierop de eerste met over dit on-
„derwerp, op de Fransche wet van
1867. – Bij wijze van transactie wil
Spreker echter dit punt wel laten
varen. – Maar onmogelijk kan

hij

bij toegevoegd, dat de in- en uittre-
„ding der leden noodwendig moet
medebrengen verandering van het
kapitaal. - Waarom moet de zuiver
Coöperatieve Vereenigingen belet-
„ten, waarbij iemand alleen zijne
industrie inbrengt, of die waar-
„bij bepaald is: het uittreden uit
de Vereeniging staat dan de leden
vrij, maar die uittreedt verbeurt
zijn kapitaal - saldo. - Om welke
welk belang moet dit worden ver-
boden? Van de leden? - maar zij
hebben zich vrijwillig dat juk op
de schouders gelegd. - Van derden
die met de Vereeniging handelen? -
maar het is juist in hun belang
dat het uittreden van een lid
het kapitaal der Vereeniging niet
verkleint. -

Spreker zou aan het slot van de defi-
„nitie willen toevoegen de woorden:
„waarbij in- en uittreding der
leden is toegelaten."

Hr. Heer Fruin zegt dat de Commissie

met

met bevindtheid van de vroegere de-
„finitie is teruggekomen.- Wat het
eerste punt betreft, spreker kent
geen wet over dit onderwerp, waar
in de „mogelijke in- en uittre-
„ding der leden "geen essentiale is.
En wat de veranderlijkheid van
het kapitaal betreft, in de meeste
wetgevingen is ook dat als eene
essentiale van de Coöperatieve
Vereeniging gesteld.- Men zie onze
en de Duitsche Wetgeving.-
Spreker dacht het eene vonding, een
Coöperatieve Vereeniging waarbij
het uittredende lid, zijn aandeel
in het kapitaal niet medeneemt.-
Hij kan zich begrijpen dat zoo
iemand zijn geld in de vereeni-
„ging laat als leener, maar dat
hij, op het oogenblik dat hij voor
goed met de Vereeniging breekt, zijn
aandeel in het kapitaal er absolu
aan laat, dat kan hij zich niet
begrijpen.-
De Heer Kist werpt den Heer Asp

tegen

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

tegen dat de aangenomene definitie
volstrekt niet vereenigingen, waar
„bij het kapitaal onveranderlijk is,
verbiedt. - Alleen zullen dat geen
Coöperatieve-Vereenigingen zijn. -
Het wordt dan een ander contract,
b.v. een naamlooze Vennootschap. -
De Heer Asser antwoordt aan den
laatsten spreker, dat het contract
geen naamlooze Vennootschap
kan zijn, omdat men er bij heeft
de persoonlijke aansprakelijkheid
der leden als borgen jegens derden. -
Neen, zij, die eene Coöperatieve
Vereeniging willen aangaan, kun
„nen hun doel alleen door eene
Coöperatieve Vereeniging berei„
„ken. -
Aan den Heer Fruin antwoordde
Spreker dat de Nederlandsche en
de Duitsche wet wel degelijk Coöpe„
„ratieve Vereenigingen toelaten,
waarbij de in- en uittreding
van leden het kapitaal onveran„
„derd laat. - Hetzelfde gelde van

de

de Fransche wet van 1867 per conse-
quentium, daar zij immers Coöpera-
tieve Vereenigingen erkent, waarbij
de in- en uittreding van leden vrij is. - Redenen waarom zij, die
eene Coöperatieve Vereeniging willen aangaan, zullen bepalen dat
een uittredend lid niets van het
kapitaal der Vereeniging zal mede-
nemen, kan zijn: het belang der
Vereeniging, waarvoor het lastig
kan zijn, telkens wanneer een lid
er uittreedt, een geldsom, gelijk-
staande met het aandeel van dat
lid in het kapitaal der Vereeniging,
dat wellicht uit goederen bestaat
te moeten uitkeeren. - Het kan
ook voor het lid zelf van belang
zijn, wanneer hij anders zijn
bezwaard blijven met een groot
obligo, dat bedrag nog grooter te
zullen worden. -

Spreker kreeg deze week kennis van
den toestand eener Vennootschap onder
eene firma, waarbij volgens de akte

de uittredende vennoot wel zijn aandeel in het kapitaal bekwam, maar zijn aan-
„deel in de reserve kas verloor. - Dit is
het zelfde beginsel. -
De Voorzitter brengt in stemming
een voorstel van den Heer Asser, om
in de definitie niet uit te drukken,
dat het in- en uittreden der leden
verandering van het kapitaal ten
gevolge moet hebben. - Het word
aangenomen met 14 tegen 2 stemmen,
die der Leden Kist en Fruin. -
De Heer van der Roest stelt nu de
volgende redactie voor: „De coöpe-
„ratieve Vereeniging is de op den
„grondslag van vrije in- en uittre-
„ding van leden ingerichte vennoot
„schap die tot voorziening in stof-
„felijke behoeften haarer leden een
„bedrijf uitoefent, en voor welker
„verbintenissen behalve het kapi
„taal der vennootschap elk der
„leden persoonlijk als borg aan-
„sprakelijk is."
Deze redactie word unaniem

goedgekeurd

goedgekeurd.-

Hr Aspert stelt voor om de woorden: „behalve het kapitaal der vennootschap" te schrappen.- Alle leden vereenigen zich daar- „mede.-

Hr Aspert komt thans terug op een reeds door hem in de vorige vergadering gedaan voorstel, om aan de definitie eene alinea toe te voegen, bepalende dat de vereeni- „ging hare werkkring tot derden kan uitbreiden, evenals artikel 2 alinea 2. der bestaande wet.- Hr wonder „stoffelijke behoeften der leden" maken dit thans bijzonder twij- „felachtig.- Het punt is van groot gewicht, immers is het geoorloofd dan kan men de Coöperatieve Ver- „eeniging voor alle bedrijven ge- „bruiken, mits slechts het bedrijf strekke ook om in de dagelijksche behoeften der leden zelf te voorzien.

Spreker stelt voor om het 2de lid van Artikel 2 der bestaande wet

over

overtenemen. –

Het voorstel wordt aangenomen met 51 stem, die van den Heer Beelaerts, die de bepaling overbo„digt acht. –

Op voorstel van laatstgenoemde wordt de nieuwe alinea aldus gelezen:

„De coöperatieve vereeniging kan, indien de akte dit veroorloofd, hare verbindtenis ook tot derden uitstrek„ken."

Op voorstel van denzelfden wordt in artikel 9 van het ontwerp de tweede alinea geschrapt daar eene zoo gestrenge bepaling ondaanne„melijk is, nu het tengevolge der gewijzigde definitie vrij zal staan van artikel 9 alinea 1 af te wijken, en dus die bepaling ook weder in artikel 22, laatste lid, zal worden vermeld. –

Aan de orde is de lezing van het ontwerp voor de wisfels naar aan„leiding van de aanmerkingen der Kamers van koophandel en

van

van het Bestuur der Nederlandsche
Bank.-
Art 5 de Heer Kist, zich beroepend
op de van de Nederlandsche Bank
ingekomene aanmerking dat het
slot van N:4 van dit artikel ver-
„warring tusschen wissel en order-
„biljet dreigt te doen ontstaan, en
op het Russische Antwerpsche eene wijs-
„verordening kontstering op de oor-
„spronkelijk door hem voorgestelde
redactie van deze artikel, waarin
wisselen orderbiljetten één artikel
werden behandeld.- Beide zijn
toch van gelijken aard.- Spreker
stelt daarom voor als artikel 4a
te lezen: „de wissel is eenvoudig
„of getrokken; bij den eenvoudigen
„wissel verbindt de trekker zich
„zelf tot betaling, bij den getrok-
„ken wissel geeft hij aan een an-
„der last om te betalen". Men zal
dan moeten laten dat zoowel
het woord „wissel" als het woord
„orderbriefje" of „acceptatie" in

een

een wissel of orderbriefje gebruikt worde.
Het gaat niet aan den wissel gelijk
„hen wegens Artikel 5, 4° nietig te
verklaren omdat daarin het woord
„orderbriefje", „acceptatie" of „promes
„se" voorkomt en daarentegen het
gedomicilieerde orderbiljet omdat
daarin het woord „wissel" en niet
het woord „orderbiljet" vermeld wordt.
Het leer Rijnaspel geeft toe dat
wissel en orderbiljet van gelijken
aard zijn. — Sprekers is echter, even
als bij de vroegere lezingen, nog
steeds van meening, dat het beter
is die twee handelspapieren in
verschillende titels te behandelen,
omdat zij steeds in de praktijk naast
elkander onder verschillende na-
men gebruikt zijn. — Wanneer
men dit artikel vergelijkt met
Artikel 1 over het orderbiljet dan
blijkt dat, mits men in het formu-
lier weglaat de woorden: „Het
gelieve te betalen", en die andere
woorden: „Te verbind mij om

te

te betalen", het formulier kwam wel voo
den wissel van N.4 van dit Artikel
als voor orderbiljet passeklaarsis, en
wissel of orderbiljet zal zijn, naa
gelang men het met een dier twe
benamingen invult. —
Dat men het wisselformulier zal
kiezen enver het woord „orderbiljet"
in plaatsen zal, is niet goed denk
„baar, evenmin als dat men het
formulier voor het orderbiljet zal
kiezen, en er het woord „wissel" in
plaatsen zal. — Zulk een papier zou
nietig zijn. —
De Heer Asser schaart zich aan
de zijde van den vorigen Spreker
Het is niet hetzelfde of de Trassant
Wechsel van Artikel 5. N.4 een wis
„sel. of een orderbiljet is. — Bedoelt
de uitgever van dat papier, ge
„lijk dikwijls voorkomt, een wis
„sel, dan is in cas van wanbeta
„ling protest noodig en moet de
houder tot behoud met een regresact
terug komen; geldt het een order
biljet.

bilyet, dan is protest onnoodig, even-
min als protest noodig is voor de actie
tegen den acceptant van een wis-
sel. - In de tweede plaats verschilt
de verjaring dier twee acties. -
Het voorstel van den Heer Kist
wordt verworpen met 4 > 2 stem-
men, die der Leden Kist en van
der Loeff. -
Nº 1. Achter het woord "wissel" wordt
(Arnhem) gelezen: of "wisselbrief"
Hr. Heer Pijnappel stelt voor om
de woorden "van den wissel" te
schrappen ten einde uniformiteit
met het analoge artikel over de
chèque aan met dat over het orderbilyet
te verenigen. -
Hr. Heer Beelaerts acht de tegen-
woordige redactie voor de duide-
delijkheid beter. -
Het voorstel wordt met 4 > 2 stem-
men, die der Leden Kist en Beelaerts
aangenomen. -
Nu wordt in Artikel 1 over het
orderbilyet het woord "daarvan"

geschrapt

geschrapt.-

Nº 2. Naar aanleiding van een van de Kamers van Koophandel van Leeuwarden en 's Gravenhage ingekomen opmerking wordt gevraagd of moet worden voorgeschreven dat de somma eens in cijfers worde uitgedrukt.- Met den Heer Pijnappel vinden de leden dit punt niet belangrijk genoeg om er de nietigheid van het papier van te doen afhangen.- Evenwel wordt naar aanleiding van een van de Kamer van Koophandel van Arnhem ingekomen aanmerking besloten het woord „somma" te veranderen in „geldsom"; evenzoo in het analooge artikel over het orderbiljet.-

Art 6. Naar aanleiding van een der ingekomen opmerkingen (Rotterdam) wordt gevraagd of scheepswissels zullen worden erkend. b.v. die van den kapitein van het schip: „Ik zal betalen binnen zooveel dagen na aankomst."-

Ale

De Heer Asser antwoordt ontken-
„nend. - Arrivert het schip niet,
dan is er nimmer een vervaldag
Het bevestigende antwoord. Zou
logisch moeten leiden tot erken-
„ning van het beginsel: dat de
vervaldag kan worden vastgeknoopt
aan een toekomstige onzekere
gebeurtenis. - Spreker merkt nog
op, dat men aan dergelijke papieren
nooit de waarde van wissel zal
geven. - Het kan niet circuleren,
dus moet men niet den wissel-
„vorm daarvoor kiezen. -

Het Heer Pijnappel antwoordt
in denzelfden zin. - Het geldt
een kanscontract. - De houder
van zulk papier assureert het,
vindat de verbintenis van den
kapitein afhangt van de behou-
„de aankomst van het schip. -
De Heer Kist zet in den zooge-
„naamden scheepswissel strijd
met den aard van den waren
wissel. -

De

De Heer van der Loeff merkt op dat
de scheepswissels toch in gebruik
zijn, en dat hij veel hecht aan het
verlangen der Rotterdamsche Ka-
„mer van Koophandel om die wis-
„sels in de wet erkend te hebben. –
De Heer Beelaerts acht het een
„zins onzeker van den vervaldag
geen groot bezwaar. – Dat eigen-
„aardige kleefde ook aan de mark-
wissels. –
De vraag of de scheepswissels zul-
„len worden erkend, wordt met
4 tegen 2 stemmen, die der leden van
der Loeff en Beelaerts ontkennend
beantwoord. –
De Heer Pijnappel werpt nu de
vraag op, of thans wel de scheeps-
„wissel, immers de wissel. sub con-
„ditione, verboden is. – De wissel
op zicht is erkend; hier geldt het
eene wissel die op zicht betaald
„baar zal zijn, zoodra zekere ge-
„beurtenis heeft plaats gehad. –
Evenzoo de Heer Fruin. –

De

De Heer van der Loeff daarente-
gen meent, dat een wisselopzicht
een zoodanige is, waarvan ter
stond na de uitgifte iedere mi-
nuut, de betaling kan gevorderd
worden. –

Hij vraagt of er omtrent de voor-
waardelijke getrokken wissels iets
in het Ontwerp zal geschreven
worden, wordt aangehouden. –

Art 7. wordt aldus gelezen (Middel-
burg): „Het tijd, die voor de betaling
„wordt aangenomen moet voor het
„geheele bedrag van den wissel der-
„zelfde zijn."

Art 9. Hr Nederlandsche Bank heeft
gevraagd of, opdat blijke dat de trek-
ker en niet een ander een bijzonder
domicilie aan den wissel gegeven
heeft, niet een bepaalden vorm voor
dat domicilie een moet worden voor-
geschreven, en bepaaldelijk dat de
trekker dat document moet bijeen onder-
teekende verklaring. –

Hr Heer van der Loeff stelt voor het

artikel

artikel te lezen: „de trekker kan in
„den wissel zelven of bij afzonderlijke
„onderteekende aanwijzing op het
„stuk den wissel betaalbaar stellen
„op een andere plaats etc."

Over het voorstel staken de stemmen
Voor de bevestigende beantwoording
stemmen de leden van der Loeff
Asjes en Fruin. - Het stem van
den Voorzitter besliste -

Het voorstel om den aanhef te lezen
„Hij trekker kan den wissel betaalbaar
stellen" wordt met 5 tegen 1 stem, die
van den Heer Pijnappel, aange-
„nomen -

Het komma achter het woord „ver
„meld" wordt geschrapt -

Art 12. Het Heer Asjes meent dat
ook bij verschil tusschen de somme
cijfers en die in letters uitgedrukt
de vergissing kan schuilen in de
letters, in geval van twijfel kan men
slechts geacht worden tot het minst
„dere verbonden te zijn. - Spreker
stelt voor alinea 1 te schrappen.

Het

De stemmen staken. - Voorstem-
"men de leden van der Loeff, Ayser
en Fruin. - Het stem van den Voor-
"zitter beslist, zoodat het voorstel
verworpen is. -

In alinea 2 worden de woorden:
"in letters" veranderd in: "op de
"zelfde wijze" met 5 > 1 stem, die
van den Heer Beelaerts. -

Art 13. Amsterdam wil lezen: "moet"
dezelfde wil lezen: "zal." in alinea 2.
Het Heer van der Loeff zegt dat met
op zich het woord "kan" gehoren is,
om uit te drukken dat de hande-
"ling op een Zondag rechtsgeldig
kan worden verricht. -

Het artikel wordt met 5 > 1 stem,
die van den Heer Beelaerts onver-
"andend behouden. -

Art 14 Naar aanleiding van een
ingekomen opmerking (Groningen)
wordt over het verschil der "kan
"toouren" naar gelang der plaats,
gesproken. - Men besluit de verdere
behandeling van dit artikel tot

de

de volgende Vergadering uit te sch
„len.-
Hde Voorzitter sluit de Vergadering
ten 3½ uur.-

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kie

Vierentachtigste Vergadering
op Zaterdag 6 Januari 1883.
aan het Departement van Justi

De Voorzitter opent de Verga
„dering ten tien uur.-
Alle leden, benevens de Adjunct-S
„cretaris zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergade
„ring worden gelezen en goedge
„keurd.-
Hde Heer Tijmappel bant teng op
Artikel 8 alinea 2 van het Ontwerp
over de Wespels.- Naar aanleiding
van eene opmerking van de Kamer

van

van Rotterdam stelt hij voor te lezen:
„ de daarop geplaatste woorden: samen-
„ komsten en andere verklaringen" blijft
wordt algemeen goedgekeurd.-
Aan de orde is het naleven der
proeven over de Coöperatieve Ver-
„ eeniging, de Chèque en de As signa-
„ tie.-

De Coöperatieve Vereeniging.

De Heer Beelaerts merkt op, dat
terwijl artikel 132 als essentiale voor
de Coöperatieve Vereeniging stelt; dat
elk der leden als borg jegens derden
aansprakelijk is, de redactie van
artikel 1143 d. zou doen meenen dat
bij de acte dat essentiale kan opzij
worden gezet.-

De Heer Asser zegt dat volgens
artikel 1143 d. de aansprakelijkheid
der leden jegens derden blijft, maar
die aansprakelijkheid tot zeker be-
„ drag kan beperkt worden.- Spreker
meent dat het artikel zoo kan blij-
„ ven.-

Evenzoo de Heer Fromin.-

Hr

De Heer Pijnappel merkt op dat
artikel 143 strekt om te bepalen
wat moet worden gepubliceerd en
dat in zoodanig artikel het vast-
„stellen van een beginsel niet past.
De Heer van der Loeff meent dat
men aan het bezwaar van den
Heer Bedaerts kan tegemoet ko-
„men door in de definitie in het
slot van alinea 1 te lezen: „als
borg onbepaald of tot zeker bedrag
aansprakelijk zijn".-
De Heer Kist stelt voor als alinea
2 in de definitie in te lasschen:
„Hiegeen aansprakelijkheid kan bij
„de akte tot een bepaald bedrag
beperkt worden". Hij wordt alge-
„meen goedgekeurd.-
De Heer Fruin wil in artikel 143
schrappen de woorden: „of van
nadere regeling dier aansprake-
„lijkheid".
De Heer Asser is daartegen. Dit
eerst kunnen die woorden geen
kwaad, daar regeling met beperking

behoeft

behoefte te zijn, en dan in de defi-
„nitie alleen de beperking der aan-
„sprakelijkheid wat betreft het be-
„draag toe te laten, duidelijk elke
andere beperking verboden wordt.-
Bovendien indien men de voor-
„den schrapte, dan zou het de vraag
zijn of dergelijke nadere regelingen
niet zonder publiekmaking geoor-
„loofd zijn.- Dan die regelingen
kan behoefte bestaan b.v. de le-
„den kunnen een bepaald domi-
„cilie kiezen voor het geval men
hen wil aanspreken.-

Het Lid Asser merkt op dat nu
artikel 143 a de openbaarmaking
der acte voorschrijft, de bepaling
van letter d. overbodig is en dus
moet worden geschrapt.- Hiartoe
wordt besloten.-

De aanhef van Artikel 143 e wordt
nu aldus gewijzigd: „in ingeval, knack-
„tens de bepalingen der acte de door
de leden enz."

Het Lid Beelaerts stelt voor

om

om de bepaling van Artikel 138, alsg
„heel. overbodig te schrappen. - Zij is
te minder noodig om Artikel 132
de Coöperatieve Vereeniging een ven
„nootschap noemt, terwijl Artikel
1678 Burgerlijk Wetboek reeds voor
de vennootschap in generen voor
„schrijft dat een vennoot zich
niet willekeurig door een ander
kan doen vervangen. -

Het voorstel wordt met 4 tegen 2 Stem
„men, die der leden Fruin en Pijn
„apfel aangenomen. -

Het Chequewet.

Het voorstel van den Heer Fruin
om evenals bij den titel over de
Wisselsbrief het meervoud „Chequen" te
lezen, wordt met 5 tegen 1 Stem, die
van den Heer Pijnappel aangeno
„men. -

Algemeen wordt besloten te lezen
Checks.

Art 2 N°. 1. Het Heer van der Laeff
stelt voor te lezen: „ door het woord
„check" of „cheque"

Als

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

De Heer Pijnappel acht dit geen grooter, maar minder vrijheid, daar ieder ander letter nietigheid van het papier kan ten gevolge hebben, terwijl volgens de tegenwoordige redactie alle schrijfvrijheden van het woord check geoorloofd zijn. —

Het voorstel wordt daarop met 4 tegen 2 stemmen, die der Leden van der Laeff en Beelaerts verworpen.

Art 3 alinea 1. Op voorstel van den Heer Fruin wordt gelezen: „voor „den gesteld"

Art 6 Het Heer Pijnappel stelt voor om te lezen: „de check wordt niet geaccepteerd," omdat hij meent dat de tegenwoordige redactie tot de dwaling kan leiden dat eene acceptatie het papier nietig maakt. — Volgens Spreker, heeft dergelijke acceptatie ten gevolge eene verbintenis van den acceptant, zonder dat eenige bepaling over de acceptatie bijwijsels of dergelijk accepteeren of niet-accepteeren toepasselijk zij —

Spreker

Spreker wil niet dat men in de wet aan
„leiding vinde om een cheque te accep
„teeren. - Maar heeft de kassier of
bankier lust om te accepteeren, d.i.
om zich vóór de betaling op die wij
„ze gegens den eventueelen houder
te verbinden, welnu het zij hem
geoorloofd. -

De Heer Kist zegt dat de cheque
voor acceptatie niet vatbaar is, om
„dat het bij de vertooning betaald
moet worden. - Acceptatie in plaats
van betaling zouden het crediet van
zoodanig papier benadeelen. -

De leden van der Loeff en Asser ver
„nemen dat de acceptatie van de cheque
wanneer zij bestaat, alle gevolgen
moet hebben van eene gewone accep
„tatie. -

De Heer van der Loeff stelt het
volgende, in de praktijk zeer denk
„bare, geval: A heeft een cheque van
B op kassier C; C heeft moeielijkheden
„den met B die hem beletten zullen
de cheque te honoreeren. - Hier moeielijk

heden

heden worden ten kantore van A
door deze met C uit den weg genomen,
en A vraagt aan C, die geen geld genoeg
voor de betaling bij zich heeft, de cheque
niet te willen accepteeren. - Waarom
zal C dat niet mogen doen? - Spreker
stelt voor het artikel aldus te lezen:
„Acceptatie van een cheque kan niet
„worden gevorderd. Verleend werkt
„zij als de acceptatie van een wis-
„sel."

Over het voorstel stemmen de leden
„men. - Vóór stemmen de leden van
der Loeff, Asser en Beelaerts. - Hle
stem van den Voorzitter beslist. -

Het voorstel - Pijnappel om te lezen:
„Hle cheque wordt niet geaccepteerd"
wordt verworpen met 4 — 2 stemmen,
die der leden Pijnappel en Beelaerts.

<u>De Asfignatie</u>.

De Heer Asser stelt voor in den
aanhef van Artikel 1 te lezen: „Hle
Asfignatie is een gedagteekend ge-
„schrift". Hle niet-gedateerde asfigna-
„tie is geen asfignatie, is niet vatbaar

voor

voorstendoosement.

Hr. Heer Pijnappel is daartegen. - Hr. uitgever een ander niet - gedateerd assignatie dient alleen de formaliteiten van den aanbiedings-termijn van Artikel 2.

Het voorstel wordt met 44 - 2 stemmen, die der leden van der Loeff en Asser verworpen. -

Aan de orde is de verdere lezing van den titel over de Wisselo. -

Art 14. Men komt terug op het bezwaar Groningen, dat de „kantoren" zoo verschillend zijn. -

De Heer van der Loeff deelt het bezwaar, en stelt daarom voor de tweede alinea's aldus te vervangen: „Hr. aanbieding van den wissel ....., geschieden, behoudens andere aanwijzingen in den wissel, aan zijn kantoor; bij gebreke van een kantoor, of indien daar niemand gevonden wordt, aan zijne woning, en bij gebreke ook van woning aan het postkantoor."

Hr.

De Heer Fruin vraagt naar wiens woning men moet gaan indien de betrokkene een firma met verscheidene firmanten is?

De Heer Asser meent dat men, evenmin als omtrent tegenwoordige wet het doet, van het kantoor niet behoeft te spreken. - De acceptant kan bij de acceptatie aanwijzen dat de houder voor de betaling naar een kantoor moet gaan, indien hij die betalen moet op de plaats van betaling een kantoor heeft. -

De Voorzitter stelt de vraag: of in het artikel het kantoor zal vermeld worden. - Alle leden vereenigen zich met de bevestigende beantwoording dier vraag. -

Nu stelt de Voorzitter de vraag, of de redactie van het artikel verandering behoeft. -

De Heer Asser merkt op, dat, zoo het niet met de economie der wet, voor de kantoren een verwijzing naar plaatselijke regeling wenschelijk

Zou

zou zijn. –

De gestelde vraag wordt met 4 > 2 stem
„men, die der leden kist en Beelaerts,
bevestigend beantwoord.

De Heer Pijnappel stelt de volgen
„de redactie der twee eerste alinea's
voor: „Ile aanbieding van den wissel
„..... een kantoor heeft, aldaar;
„bij gebreke van een kantoor, of indien
„daar niemand gevonden wordt, aan
„de woning van den betrokkene of van
„een der leden der firma, en bij gebre
„ook van woning te dier plaatse, of
„indien daarmede niemand gevonde
„wordt, aan het postkantoor, alle
„behoudens andere aanwijzing in
„den wissel."

Waar de Heer Pijnappel zoowel als
de andere leden met de laatste redac
„tie nog niet tevreden zijn, neemt
eerstgenoemde op zich om aan de
leden eene verbeterde redactie tegen
de volgende Vergadering aan te
bieden. –

Art. 15. Ile aanmerking van Zwolle, als

geheel

geheel vreemd aan het artikel wordt voorbijgegaan.-

Art 16. Ile aanmerking van den Haag over de duisterheid van alinea 3 wordt niet beäamd.-

Art 19 Naar aanleiding van eene opmerking van Rotterdam wordt het slot gelezen: „ten zijnen koste rijker is geworden."

Art 24 Overeenkomstig eene opmerking van den Haag wordt de tweede alinea gelezen: „Ile bepaling van „Artikel 24 is op den houder van „de kopie toepasselijk."-

Art 29 Tegen het verlangen van de Nederlandsche Bank om het aval bij blooten handteekening toe te laten, merkt de Heer Pijnappel op dat die eenvoudige vorm voor de acceptatie is toegestaan, en derhalve verwarring zou kunnen doen ontstaan.-

Het artikel blijft onveranderd.

Art 31. Ile Heer Pijnappel, zich vereenigende met eene aanmerking

van

van Amsterdam, zegt dat vóór op
den wissel staan moet bij wien m
gaan moet, achter op den wissel
op wien men verhaal heeft. - Het
aval, het woonadres en de accep-
tatie teekens behoren alzo vóór
op den wissel te worden geplaatst
Het Heer van der Loeff vereenigt
zich met het gevoelen van den vo
rigen spreker. - Vóór op den wissel
is steeds plaats genoeg. - Alleen
van het endossement worde in ve
band met het allonge gewaagd. -
Het Heer Kist wil dat men op het
allonge kunne plaatsen, wat met
het endossement in verband staa
Het Heer van der Loeff stelt voor
om de 2de alinea aldus te lezen: „
„Het endossement kan ook op een aa
„den wissel vast geplakt blad (al-
„longe) gesteld worden", wat met
5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist,
wordt goedgekeurd. -
Het artikel 10 wordt gelezen: „ ..... kan
op de voorzijde van den wissel

<u>iemand</u>

iemand enz".

Aan de opmerking van den Hoog over de waarmerking van het allonge wordt geen gevolg gegeven.-

Aan aanleiding van een aanmerking van Groningen worden de laatste woorden aldus naar die van Artikel 35 gewijzigd: "te eindon, "jeeren, is hij niet aansprakelijk "jegens hen die door endos jement "houders zijn geworden".-

Art 36. Hle behandeling van dit Artikel wordt tot de volgende Ver. "gadering uitgesteld.-

Hle Voorzitter sluit de Vergadering ten 3½ ure.-

Hle Secretaris,
/was geteekend/ G. J. H. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
/was geteekend/ J. G. Kiest.-

Vijfentachtigste Vergadering
op Zaterdag 20 Januari 1883.
aan het Hle Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering

ten

tenthuenure.-

Alle leden, benevens de Adjunct-Secre-
„taris, zijn tegenwoordig.-

Hemotulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-

De Heer Asperhoml tenig op de spel-
„ling van het woord cheek.- Spreker
wijst er op dat zelfs de Engelschen
„cheque" schrijven; derhalve is hij
er voor om in het Ontwerp later de
spelling te verkiezen.-

Aan de orde is de door den Heer
Pijnappel ontworpen redactie van
Artikel 14 van de Wetsfeld.- Hare reda-
„ctie luidt aldus: „ Het aanbieding en
„ indien hij ter plaatse waar die
„ handelingen moeten worden ver-
„richt, een kantoor heeft, aldaar,
„bij gebreke daarvan, of indien daar
„niemand gevonden wordt, aan
„ zijne woning, of, zoo het een ver-
„ mootschap betreft, aan de woning
„ van een der beheerende vennooten
„ en bij gebreke van woning te dier
„ plaatse, of indien daar niemand

gevonden

„gevonden wordt, aan het postkantoor."
„ Indien echter in den twijfel eene
„ bijzondere aanwijzing die aangaan
„ de voorkomt, geschieden de hierbo-
„ ven bedoelde handelingen op de
„ aldus aangewezene plaats, of, indien
„ daar niemand gevonden wordt, aan
„ het postkantoor".-
„ Dit laatste geschiedt mede enz."
Hr. Leer Tijnappel zegt dat deze re-
„ dactie op één punt door hem is gere-
„ digeerd in strijd met zijn eigen ge-
„ voelen, omdat het andere gevoelen
door de meerderheid der leden in de
vorige vergadering was omhelsd.- Spre-
„ ker zou namelijk indien de deur-
„ waarder naar „ het kantoor" moet
gaan, hem, indien hij daar niemand
vindt, dadelijk naar het postkantoor
willen laten gaan, en niet eerst nog
eens naar „ de woning".- Hr. redactie
zou dan van de woorden „ een kan-
„ toor heeft, aldaar;" afluiden: „ bij
gebreke daarvan aan zijne woning,
of zoo het een gezinnenverschap betreft,

aan

aan de woning van een der beheerende
vennooten, en bij gebreke van woning
aan het postkantoor; alles behou-
„dens andere aanwijzing in den
„wissel."

„Indien daar, waar de handelingen
moeten worden verricht, niemand
gevonden wordt, geschieden zij aan
het postkantoor."

Dit laatste geschiedt mede."

De Voorzitter brengt de twee door
den Heer Pijnappel tegenover elkaar
gestelde gevoelens aangaande het
gaan naar „de woning" in stem-
„ming. — Alle leden, behalve de
Heer Pijnappel, vereenigen zich
met het eerste, zoodat de Heer naar
„der, indien hij aan „ het kantoor
niemand vindt, eerst een proef
aan „ de woning" moet nemen. —

De Heer Visser zegt dat hij van
meening blijft, dat het beter ware
om, of het voorbeeld van het Wet-
„boek van Koophandel van het
„kantoor" hier te zwijgen. — Dat

daargelat-

daargelaten, doet de nieuwe redac-
tie voor het publiek de twijfel ont-
staan, wat het kantoor is, wanneer
b.v. de directeur eener kasvereeniging
in zijn privé een wissel geteekend
heeft. - Is het kantoor van hem dan
bij hem aan huis of op het kantoor
der kasvereeniging. -

Hr. Kleer Pijnappel antwoordt dat
volgens de redactie de deurwaar-
der naar de woning van dien di-
recteur moet gaan, omdat het kan-
toor van de vennootschap niet zijn
kantoor in privé is. -

Hr. Kleer Asser meent dat, indien
de Vergadering wil dat de wet
zegge, het geen Hr. Kleer Pijnappel
reeds in leest, het artikel een
duidelijking behoeft. - Immers naar
het spraakgebruik is het kantoor
van de kasvereeniging ook het kan-
toor van den directeur. - Ook heeft
de deurwaarder daar het meeste
kans den directeur te vinden. -

Hr. Kleer van der Loeff is het met

den

den Heer Asser over het spraakge-
„bruikeens, maar meent dezelfde
„mindat de redactie de meening
vanden Heer Pijnappel, welke hier
voorkomt de ware te zijn, duide-
„lijk uitdrukt.-
De redactie blijft op dit punt on-
„veranderd.-
In alinea 2 wordt op voorstel van
den Heer van der Does het woord
„hierboven" om redenen vanden heer zelfde
geschrapt.-
De Heer Asser merkt op dat de
„vereenigingen", de Heer Bee-
„laerts dat de „stichtingen" wer-
„gelijk zijn.- Hierbij wordt in
alinea 1 gelezen: „of zoo het eene
„vennootschap, vereeniging of stich-
„ting betreft aandeelhouding van
„een der bestuurders of beheerende
„vennooten, en bij gebreke enz."
Hierop wordt de redactie unan-
„niem goedgekeurd.-
Art 36. Discussie ontstaat over
de aanmerking van Groningen

dat

dat de procura geëndosseerde tegen
de voormannen van zijn endos.
„ sant. geen regres moet kunnentne.
„ men, en vooral niet op naam van
zijn endossant. –

Hr Leer Swanderkoeff merkt op, dat
Groningen verkeerd gelezen heeft als
zoude de procura geëndosseerde op.
„ heden naamens den endossant, maar
is het en overigens mede een dat
de procura- geëndosseerde, krachtens
de bedoeling van het procura- en.
„ dossement, geen regres kan uit.
„ oefenen tegen de voregere endos.
„ santen van zijn endossant. –

Hr Leer Pijnappel meent dat de
gewraakte regresactie aan den
procura- geëndosseerde door het
artikel niet gegeven wordt. – Er
staat toch „ om het bedrag der wis
„ sels ..... in te vorderen "; het voor
„ werp der regresactie omvat veel
meer. – Hr voorden staan op den
acceptant te verhalen, het noodadres,
den aval gever. –

Hr

De Heer Asser is het met den Heer
van der Loeff oneens. - Het denkbeeld
toch van het procura-endossement
is: de eigenaar houder van een wis-
„sel wil iemand in zijne plaats
„stellen om hem tegenover derden te
„legitimeeren als houder, maar zon-
„der hem eigendom te verschaffen.
Spreker merkt op dat Huitsche schrij-
„vers in hunne commentaren op
Artikel 17 dier wet de meening van
den Heer van der Loeff voorstaan,
maar Spreker meent dat de Huit-
„sche wet eene breedere opvatting
van de rechten van den procura-
geëndosseerde in den algemeenen
term „Wechselschuld" uitspreekt.
Op voorstel van den Heer van
der Loeff wordt achter het woord
„verrichten" de ; veranderd in een
komma, en het volgende woord
„om" geschrapt. -
Op voorstel van denzelfden worden
de woorden „van alle wisselschuld-
„denaren" met 4 tegen 2 stemmen, die

der leden Kisten en Asser geschraft. –
Op voorstel van den Heer Pijnacker
„Spel worden de woorden „op eigen
naam" tusschen twee kommas ge-
„plaatst. –
De Heer Asser zegt dat onder
„handelingen tot handhaving
„van uit den wissel voortspruiten-
„de rechten" niet de notificatie
aan den voorman van den endos.
„sant valt, want het ontbreken der
notificatie doet aan de rechten
uit den wissel niet te kort. – Spreker
wil op het voorbeeld van Artikel 17
Duitsche wet de notificatie-plicht
uitdrukkelijk aan den procura-
geëndosseerde opleggen. –
De leden van der Kooffen en Pijnacker
Spel meenen dat de plicht duide-
„lijk uit de Artikelen 65 en 66 ont-
werp volgt. –
De Heer Asser betwist zulks. – Wie
is hier „houder" van den wissel?
Men zal beweren dat die plicht
rust op den endossant, terwijl hen

Foche

toch practisch is haar te doen rusten
op den procura-geëndosseerde.-
Het Lid van der Loeff meent dat het
in ieder geval nog beter ware aan
Artikel 65 iets toe te voegen; maar
Artikel 66 maakt dat overbodig.
Het naaste voormanvanden pro-
cura-geëndosseerde is de procura
-endossant.-
Moet dan, vraagt de Heer Asser, in
Artikel 76 het woord „houder" niet
veranderd worden, dat in het Ont-
werp steeds in den zin van dege-
naar des wissels wordt gebruikt, ter
wijl de procura-geëndosseerde geen
eigenaar van den wissel is.-
Het Lid Kist beantwoordt de laatste
vraag ontkennend.- Maar wel be-
twijfelt hij of na de aanneming
van het amendement-van der Loeff
de redactie van Alinea 1 wel duide-
lijk is.- Ook spreker vraagt zich bij
het lezen dier redactie af: aan wie
moet de procura-geëndosseerde de
notificatie doen?

Het

De leden Pijnappel en anderen zeggen, aan hijn eigen endossant, maar spreker meent aan den voor- „man van den endossant, omdat hij met zijn endossant niet in een wisselrechtelijk verband staat, en bestaat tusschen hun alleen een maat- „daat verhouding. –

De Heer Asser vraagt: wanneer wij, die het artikel hebben gemaakt, twijfelen over zijne bedoeling, zal dan het groote publiek geen reden tot twijfel hebben, en niet werkelijke twijfel koesteren?

Sprekers voorstel om de redactie aan- te houden wordt met 4 tegen 2 stemmen, die der leden Kist en Asser, ver- „worpen. –

De Heer Beelaerts stelt voor om het woord „alleen" als te veel beperkende, te schrappen. – Hij stemmen staken. – Vóór stemmen de leden van der Kooff, Fruin en Beelaerts, maar de stem des Voor- „zitters beslist. –

Het lid Asser stelt voor om in

den

den voorlaatsten regel in plaats van „nieuw endossement" te lezen: „nieuw procura-endossement."—

De Heer Pijnappel acht de verandering wegens de woorden: „in de plaats stellen" niet noodig.— Boven dien die verandering van een eigen woord, volledig endossement niet maken, hetgeen de bedoeling niet is.

Het voorstel van den Heer Asser wordt met 5 tegen 1 stem, die van den voorsteller, verworpen.—

Alinea 2. wordt door Amsterdam overbodig geacht.—

De Heer Wanderkoff meent dat waar „neer de procura-geëndosseerde bij gewoon endossement wil endosseeren bij als gewoon endossant verbonden wordt.—

Het Bestuur merkt op dat zoo even is beslist dat het endossement van den procura-geëndosseerde niet anders dan een procura-endossement kan zijn.—

De Voorzitter brengt in stemming

of. alinea 2. al of niet geamendeerd, zal
behouden blijven. - Hr vraag wordt
met 5 > 1 stem, die van den Zr Fruin,
bevestigend beantwoord. -
Hr Zr Beelaerts wil de alinea on-
„veranderd laten, met eene ophelde-
„ring in de Memorie van Toelichting
Hr Zr van der Loeff stelt voor om
in het artikel in eene nieuwe ali-
„nea de bepaling op te nemen, dat
ieder endossement op een wissel
voorkomende nadat er eenmaal
opgesteld is een procura-endosse-
„ment, hoe volledig ook, nooit an-
„ders gelden zal dan als procura-
-endossement. - Dit wordt met 4 > 2
stemmen, die der Leden van der
Loeff en Asser verworpen. -
De Leden Kisten Beelaerts ver-
„klaarden te hebben tegen - gestemd,
omdat de Memorie van Toelich-
„ting eene ophelderig zal bevat-
„ten. -
De Zr Pijnappel stelt voor
te lezen: „Uit het procura-endos-

sement

sement en daarop volgende endosse-
„mentering" klitsvordt met 5 > 1 stem
die van den Heer Kist aangenomen
Hr Heer van der Loeff vraagt of onder
„procura - endossement" begrepen
is: een endossement met bijvoeging
van „terminaasering" of een ander
uitdrukking welke een volmacht
aanduidt"?

Op voorstel van den Heer Fruin wordt
naar aanleiding der gedane vraag
in alinea 1. achter het woord „aan-
„duidt" geschreven: „(procura -
endossement)"

Art 27. Hr Heer Asser, naar aanlei-
„ding van een opmerking van Gro-
„ningen over de voorkeur van het
Fluitsche stelsel, zegt, dat hij niet
te hebben bespeurd dat de handel
verlangt dat de wissel na den ver-
„valdag, mits niet van non - betaling
geprotesteerd, nog vatbaar zij voor
endossement. — Welk bezwaar kan
daarook tegen bestaan. —
Hr Heer Kist antwoordt, dat op heden

vervaldag

verval dag bepaald is jegens wien de
trekker verbonden is. - Dit kan voor
dezen van belang zijn; men denke aan
de compensatie. -
Het Fijnappel is het met den Heer
Kist eens. - Men zendt dikwijls de
wissels op het laatste oogenblik. - Die
wet behoort zich daarnaar niet te
voegen. -
Art 39 alinea 2 Het Heer Fruin stelt
naar aanleiding van een opmerking
van Groningen het volgende geval:
A trekt een wissel op B te Amsterdam,
waar B een kantoor heeft, maar te
„wijl hij woont te Bussum. - Nu
zegt Artikel 5 wel waar de betaling
moet worden gevraagd van dien wis-
„sel, maar geen artikel zegt waar
de acceptatie moet worden gevraagd,
want dit is geen gedomicilieerde
wissel. -
Naar aanleiding der vorige opmer-
„king wordt op voorstel van den Heer
van der Kooff, gelezen: „Het accep-
„tatie wordt, ook indien de wissel

gedomicilieerd

„gedomicilieerd is, van den betrokken
„geëraagde eng"

Art 40 Mr Cleveringa zegt dat de op-
„merking van Groningen omtrent
gedomicilieerde zichtwissels niet
geldt, omdat een zichtwissel ge-
„trokken b.v. op iemand in den
Haag en betaalbaar te Amsterdam
nooit te laat kan komen. - Hij wordt
te 's Hage ter acceptatie gepresen-
teerd en daarna te Amsterdam om
op de vertooning betaald te worden.
Aangaande een andere opmer-
„king van Groningen zegt de Heer
Kist: kunt de gedomicilieerde wis-
„sel te laat bij mij om nog tijdig
vóór den vervaldag ter accepta-
„tie te worden aangeboden, dan
stuit ik hem tegen. -
Hierna wordt unaniem besloten
om alinea 1 en 2 te behandelen. -
Alinea 3. - Mr Cleveringa Pijnappel stelt
voor om te lezen: „door wien of
waar". - Mr Cleveringa is
genoeg b.v. op de Beurs, daar zulks

zegt

zeggen wil dat de acceptant dáár
zelf zal betalen. –
Hr. Heer Beelaerts zegt dat aan-
„duiding van de plaats alleen
niet beduidt dat de acceptant
zelf zal betalen. –
Hr. Heer Asser meent dat „waar"
te vaag is. b.v. op den Dam. de deur
„waarder is dan niet in de gelegen-
„heid om te protesteeren. –
Over het voorstel van den Heer Pijn-
„appel. staken de stemmen. – Voor
stemmen de leden van der Kaaff.
Fruin en Pijnappel. – Maar de stem
des Voorzitters beslist. –
Hr. Heer Asser stelt nu voor het
verworpene „waar" te vervangen
door het meer bepaalde, aan dat
„artikel 14 zich aansluitende. kan
„toor of woonplaats" Hij wordt
verworpen met 4 tegen 2 stemmen, die
der leden van der Kaaff en Asser
Alinea 4 Op't voorstel van den Heer
Beelaerts vervallen de twee laat-
„ste regels, en wordt deze alinea

aldus

aldus gelezen: „ Indien de acceptatie
„ deze aanwijzing niet inhoudt kan
„ de wissel van non-acceptatie wor-
„ den geprotesteerd. - Hle acceptant
blijft niettemin verbonden tot
„ betaling op de plaats waar de
„ wissel betaalbaar is. -"

Art 41 alinea 3. Naar aanleiding van eene opmerking van Groningen dat de tijdsbepaling „ binnen vier- en- twintig uren" onduidelijk is in verhouding tot artikel 44 alinea 1. wordt op voorstel van den Heer van der Loeff met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist, besloten, om in plaats van „ binnen vier- en twin- tig uren te lezen: „ binnen drie dagen."

Hle Heer Bleeker stelt als amende- ment voor om te lezen: „ binnen twee werkdagen" (v.g. artikelen 79 en 81). - Hlit wordt aangenomen met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Kist. -

Alinea 5 Wordt gelezen: „ loopt de

termijn

termijn na zicht tegenover de accep-
„tant van den laatsten dag een".

Art 44. Alle leden verklaren zich
tegen het verlangen van Rotterdam
om in alinea 2 in plaats van: „niet
heeft teruggegeven" te lezen: „heeft
geweigerd terug te geven".

Naar aanleiding van een aanmer-
„king van Amsterdam, wordt in
plaats der eerste alinea gelezen:
„Bij aanbieding van den wissel
ter acceptatie heeft de betrokke-
„ne een termijn van vier- en twin-
„tig uren om zich te beraden".
„Houdt hij daartoe den wissel
„onder zich, zoo geeft hij een be-
„wijs van ontvangst of waarop
„het uur van aanbieding is ver-
„meld".

In alinea 2, nu alinea 3. geworden,
worden in den eersten regel het
woord „betrokkene" in „hij", en het
woord „den" veranderd in „voor
„melden."-

Hetzelfde wordt voorgesteld voor

om

om hier eene bepaling op te nemen,
ten einde ook recht te geven op het
vorderen van een regen aan hem
die zijn accept verleend heeft. –
De Heer Asser is tegen het voorstel
omdat dat belang van den acceptant
niet een wisselbelang is. –
Het voorstel wordt met 4 tegen 2 stem-
men, die der leden van der Loeff en
Beelaerts, verworpen. –
Art 45 alinea 3. In den tweeden re-
gel wordt het woord „kan" in „mag"
veranderd. –
Art 46. Aan het verlangen van
Rotterdam: aangaande wissels
met daaraan verbondene cognosse-
menten, wordt door den meerderheid
besloten geen gevolg te geven. –
De Heer van der Loeff verklaart
dat hij zou wenschen aan het ver-
langen van Rotterdam, wat het
eerste punt betreft, gevolg te geven
maar gaarne mede te gaan met
den Heer Asser aangaande het
tweede punt, dat namelijk partijen

Zich

zich dan reeden kunnen, door de
contante penningen bij een derde ver.
„trouwd persoon te deponeeren.-
Hr Heer Pijnappel zegt dat het ar.
„tikel, zooals het nu is geredigeerd,
z.i. met het verlangen van Rotterdam
niet in strijd is, voor zooverde ac.
„ceptatie aangaat.-
Hr aanmerking van Groningen op
alinea 1. wordt voorbij gegaan, om
dat zij een miskenning is van
artikel 22.
Art 47 alinea 1 wordt naar aanlei.
„ding van een opmerking van Gro.
„ningen aldus gelezen: „Hr accep.
„tant is tegenover iedereen houder
„tot betaling van den vervaldag
„wissel verbonden".
Art 48 alinea 1. In den tweeden re.
„gel. wordt gelezen: „dat protest"
De Voorzitter sluit de Vergadering
ten 3 3/4 ure.-

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Zesentachtigste Vergadering
op Zaterdag 27 Januari 1883.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergade-
„ring ten tien uure.-
Alle leden, benevens de adjunct-
secretaris zijn tegenwoordig.-
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-
Aan de orde is de verdere behan-
„deling van den titel over de wissel
Art 249. Ale Fleerwander Loeff vereen
„igt zich met de opmerking van
Rotterdam, dat de notoire staking
van betaling in dit artikel moet
worden opgenomen.- Hiardoor
maakt men de afwikkeling van
een boedel, die fout is, buiten recht
„ten mogelijk, wat een groot voor-
„deel is èn voor den man wiens
zaken fout zijn èn voor de kredite-
„uren; dit voordeel is dan ook door
den handel zoo gevoeld, dat thans
reeds meermalen aan die methode

boven

boven het faillissement de voorkeur
wordt gegeven, hoewel nu ieder
crediteur het recht heeft dergelijke
afwikkeling door failliet-aangifte
„te onmogelijk te maken.-
Hetzelfde oordeelt het bedenkelijk
om wegens het zo vage: „notoire
staking van betaling" den houder
van een wissel vóór den verval dag
recht op protest van non-betaling
met de gevolgen daarvan toe te
kennen.- Spreker heeft in de land-
„de weken twee gevallen gehad
waarin een schuldenaar, op de
herhaalde, rechtmatige aan-
„vraag van zijn schuldeischer
om zijne schulden aan hem te
betalen, antwoordde met allerlei
chicanes, dan meest gezochten rechts-
„strijd openende over zijne verplich-
„ting tot betaling, terwijl klaarblijk-
„kelijk de eenige reden zijner weige-
„gering was dat hij geen geld had.
Is dat nu al of niet notoire staking
van betaling?

Ik

De Heer Pijnappel is het absolu
met den vorigen Spreker toe eens. — Op
er stemmen zijn van niemand in staa
van faillissement kan worden verk
klaard; is ook blijkens de practijk
vaak quaestieus. — Maar Spreker
kan den Heer Asser hem één ge
val uit de Amsterdamsche prak
tijk opleveren, waarin niemand
notoire staking van de betaling
zijner schulden quaestieus was. —
Hieruit blijkt dat door drie on
dubbelzinnige teekenen: Opzeg
ging zijner schuldeischers, zijn
niet-meerverschijnen op de Beur
zijne weigering van elke betaling
Ende door den Heer Asser mede
gedeelde gevallen was er geen no
toire staking van betaling, die
nooit kan bestaan, wanneer de
schuldenaar op rechtsgronden de
betaling weigert, in aanmerking
nodig is dat de debiteur, hoewel
hij erkent schuldig te zijn, toch
niet betaalt. — Hierbij moet worden

in

in het oog gehouden dat de kredi-
„teur nooit den schuldenaar kan
dwingen tot eene buiten gerechte-
„lijke schikking, maar de kredieten
kan altijd tot faillict-aanbren-
„ging zijne toevlucht nemen. –
Het Heer Kist merkt op dat het
denkbeeld van de leden van der
Loeff en Pijnappel ook in Artikel
29 der Kruitsche Wet gehuldigd wordt.
Het Heer Beelaerts sluit zich aan bij
den Heer Asser; hij acht het zeer
bedenkelijk om thans, in tranzitu,
het begrip „notoire staking van
betaling" als nieuw rechtsinsti-
„tuut te erkennen. – Uitbreiding
van dat begrip ook tot den niet-
koopman komt hem geheel onaan-
„nemelijk voor. –
Het Voorzitter brengt in stemming
de vraag of het beginsel van de
notoire staking van betaling in
het artikel zal worden aangenomen.
Die vraag wordt met 4 tegen 2 stemmen,
die der Leden Asser en Beelaerts

bevestigend

bevestigend beantwoord.-

Nadat men tot het redigeeren van het artikel met de invoeging van het nieuwe beginsel heeft besloten merkt de Heer Alsper op, dat men als uiterlijk teeken noodig is de erkenning van den debiteur dat hij zijn betalingen staakt, maar tevens ook het objectieve feit dier staking als voorteeken moet worden gepeiscbt, daar anders collisio. tusschen den betrokkenen en den houder kennadeel van dien voor mannen te vreezen ware.- Tenderde moet de debiteur een koopman zijn.- Welke partien hier staakt zijn betalingen? Men denke aan die velen, die jaren en jaren hunne rekeningen onbetaald in hun bureau laten liggen.-

Op voorstel van den Heer Vander Loeff wordt eenmaniem besloten in het artikel achter de woorden: „of van kennelijk onvermogen" in te voegen: „of indien algemeene schorsing zijner betalingen van

zynentwege

zijnentwege is bekend gemaakt." - Hle
leden Asperen Beelaerts hebben hun
stem aan de redactie gegeven om
„dat zij eenmaal het beginsel aan-
„genomen, dat zij ten zeerste blijven
afkeuren, de redactie hun juist
voorkomt. -

De Heer Asperen wijst op de reck-
„ting welke sommige leden opgaan.
Zij willen, onder den indruk van
de fouten, van den lastigen omslag,
der bestaande failliet-wet, gele-
„genheid geven die gebrekkige wet te
ontduiken, terwijl sprekers die wet
wil verbeteren, hare bepalingen prac-
„tisch er maken. - Hl. nieuwe bepa-
„ling voor den houder van den niet
- vervallen wissel in dit artikel
opgenomen, is het uitvloeisel van
den beginsel dat, van zeer wijde
strekking, consequent zal moeten
worden toegepast: aan de notoire
staking van de betaling van iemands
schulden zullen de rechtsgevolgen
verbonden worden, welke tot nu toe

alleen

alleen aan het gesteld worden in
staat van faillissement verbonden
waren. - Moeielijker is het al de ge-
„volgen van dat nieuwe omvang-
„rijke beginsel te overzien. - Voor
„eerst zal men voor de evenmoedschap
„pen dan het zelfde moeten aanne-
„men; men vergelijke Artikel 11 van
dien titel van het Ontwerp. - Men
denke aan het recht van reclame,
aan de nietigheid per se of in cas
van mala fides van hypotheken,
betalingen van niet opeischbare
schulden, schenkingen, - alles in
cas van faillissement. - Hiertegen wet geen
zich te gen spreken. - Die faillieten-
„wet wil dat de insolvente debi-
„teur niet betaalt; immers betaal
hij binnen veertien dagen vóór de
faillietverklaring eene niet opeisch-
„bare schuld, de betaling is nietig,
terwijl het nieuwe beginsel zegt
dat de man, die zelf openlijk ver-
„klaard heeft insolvent te zijn, mag
betalen. - Hieruit volgt verder dat

de

de handel van een twijfel van dien man, die zelf zich insolvent heeft verklaard, de betaling van den twijfel moet aannemen, terwijl hij over eenige dagen misschien, wanneer die man misschien zal zijn gefailliet verklaard, op grond der faillieten wet het ontvangene zal moeten te rug geven, terwijl die grap hem in „ 't geheel van zijne remboursactie heeft beroofd. - Men denke aan den invloed van het faillissement op de niet-opeischbare, de voorwaardelijke schulden, op die welker hoedanigheid nog niet kan worden bepaald; op het door den gefailliet onder een voorwaarde bereikte, onroerend goed. - Maar er is meer. - Het bankbreukwet, veronderstelt dat de koopman, die zijne betalingen staakt, per se gefailliet gaat; want zij bedreigt straf tegen den bankroetier simpele, die zich zelf niet aangeeft. - Het nieuwe beginsel veronderstelt het tegendeel; het verwaakt

den

den prikkel tot eigene failliet-aan-
„gifte, het bevordert wetsontduiking.
Het leer van den Loeff antwoordt,
dat de vorige spreker heeft aangetoond
dat het nieuwe beginsel kwalijk te
rijmen is met sommige ingeldende
wetsbepalingen; maar het spreekt
van zelf dat de aanneming van het
nieuwe beginsel wijziging dier bepa-
„lingen ten gevolge zal hebben. -
En wat de veranderingen betreft
welke de consequente toepassing van
het nieuwe beginsel in andere wets-
„bepalingen ten gevolge zal hebben,
Spreker acht die veranderingen hoog
wenschelijk. -

Tromwens ook tegen de bestaande
wet kan men casus-posities vin-
„den die onoplosbare moeielijkhe-
„den bevatten. - Stel A. wordt heden
failliet verklaard, en op heden ver-
valt mijn wissel. - Curator acht
het nuttig dien te betalen - Overmo-
„gen teekent de failliet verzet aan
tegen het vonnis van failliet verklaring

met

met dat gevolg dat het vonnis wordt vernietigd. - Over drie weken wordt de man opnieuw failliet verklaard. - Hanthebik betaling genoten van een niet-opeischbare schuld en moet derhalve wat ik voor den misselonning teruggeven. -

Het 1ste Lid verbetrijdt de gevolgtrekking. - Hij gelooft dat de nietigverklaring van het vonnis van failliet verklaring niet resilieert de handelingen door den curator verricht. -

Het 2de Lid wordt hoe langer hoe meer betwijfeld dat het nieuwe beginsel in de wet niet moet worden opgenomen. - Het 3de Lid wordt zeide, dat het veranderingen in andere wetten noodig maakt, maar daaruit blijkt dat dit artikel door de Wetgevende Macht niet kan worden aangenomen zoolang als de faillietenwet niet is gewijzigd. - En hoe zal men het dan stellen met de wettelijke plicht welke op den koopman, die ophoudt te

betalen

betalen, moet, van zich binnen drie dagen als failliet aantegeven? — De beginsel: zal toch ineens faillieten niet moeielijk kunnen worden gemist. Eerst wanneer de Commissie het punt „hieromtrent zal hebben behandeld „kan blijken, of naast de daar aan te „nemen regeling van dat recht nog „iets over „notoire staking van betaling" wordt vereischt. — Met het „faillietenrecht moet naar dit nieuw „ve begrip gewijzigd worden, maar „omgekeerd is het oordeel over dat „begrip afhankelijk van het vast „te stellen faillietenrecht. —

Daarop de discussie de Heer „Pijnappel de Vergadering voor een „gen tijd heeft verlaten, wordt op „voorstel van den Heer Fruin de „beslissing over de aanneming van „het nieuwe beginsel nog aangehouden.

Na aanbieding eener opmer„king van de Bank zegt de Heer „Asser dat het vragen van succes „ce niet voldoende is in den zin op

wet om den houder van een niet-
vervallen wissel de remboursactie
te geven, daar zij bij het verleenen
der surséance veronderstelt dat er
100 % is, het is echter bekend dat
surséance in den regel tot niet- be-
„taling leidt. - Evenwel is het geval
denkbaar dat de surséance verleend
wordt voor een kortere tijd dan die
welke vóór den vervaldag nog ver-
„loopen moet. -

Naar aanleiding der laatste opmer-
„king wordt op voorstel van den Heer
Fruin in het artikel aan het ver-
„langen der Bank gevolg gegeven door
achter de woorden: „of kennelijk
onvermogen te keren: „of hem voor
„langer tijd dan de wissel nog loopen
„moet surséance is verleend, of wel
„indien algemeene schorsing zijner
„betalingen van zijnentwege is
„bekend gemaakt".

De Heer Pijnappel stelt bij mon-
den Heer Fruin voor dit artikel
aan het einde der afdeeling te plaatsen.

Dit

Dit wordt met 4 = 2 stemmen, die de
leden van der Laeffen Pijnappel, ver
„ worpen. -

Op voorstel van den Heer Fruin
wordt het artikel onder het hoofd
van Artikel 48 gebracht, dat nu kom
te luiden: „ Regres wegens non-
acceptatie of onvermogen van den
betrokkene".

Art 53 alinea 1. Hle woorden „ zoo die
gedagteekend is" worden, ondanks
de meening van Amsterdam niet
overbodig geacht. - Men wil niet
„ duidelijke behandelen het geval
van Artikel 41 alinea 3. - Hle Fleer
Asser acht het behoud der woorden
te meer noodig, omdat anders
indien iemand beweert dat de zon
der datum geaccepteerde wissel
geaccepteerd was b. v. tien dagen
vóór het protest van non- accep
„ tatie, het quaestieus zou zijn, op
wanneer af de termijn begonnen
was te loopen. -

Art 55. Naar aanleiding van een

opmerking

opmerking van Middelburg worde op't voorstel van den Heer Beelaerts in plaats van: „naar den ouden Stijl" gelezen: „niet naar den Grego„riaanschen Stijl," en in plaats van de woorden: „volgens den ouden Stijl," „volgens den Stijl van dat land."-

Art 56 alinea 2. Naar aanleiding van eene opmerking van de Bank zegt de Heer van den Hoeff dat men denken moet, én aan het geval dat een wissel in vreemd geld uit eene plaats in ons land op eene plaats in ons land getrokken is, én aan het geval dat de wissel op ons land getrokken is uit een ander land waarin meerdere wissel„plaatsen zijn. - In het eerste ge„val is een wissel in het vreemde geld uit de plaats der betaling op de plaats van trekking onderhaan, in het tweede rijst de vraag: aan de beurs op welke der wisselplaa„tsen moet men zich houden.

De Heer Kist zegt dat men vragen

moet

moet naar de waarde van een zo-
„fel in het vreemde geld op de plaats
van betaling betaalbaar is. - Op die
plaats immers moet de houder
zijn geld ontvangen. - Indien hij
dit geld niet in natura ontvangt
moet hij de waarde daarvan heb-
„ben. - Die waarde staat in geen
verband met de plaats der trek-
„king maar hangt alleen af van
de specie waarde op de plaats der
betaling. -

Het Leer Stelsel zegt: dat de laatste
wissel onderdenkbaar is. - Waar is het
echter dat de houder eigenlijk
op de plaats van betaling zijn
geld ontvangen moet. - Dit leidt
Spreker tot de meening, dat men
niet per se zich richten moet naar
den zicht wissel uit de plaats van
betaling op die der trekking getrok-
„ken, maar op de in het vreemde
land meest nabijzijnde wissel plaats
getrokken. - Immers de houder heeft
dan het minst lang op de betaling

te

te waahten, die hij, waer het mo-
gelijk, op de plaats van betaling
zelve ontvangen moest.-
Maar Spreker vraagt zich af of het
niet beter is om, in stede van op de
plaats van betaling naar de wissel
noteering, te vragen naar de Specie-
koers.- Eigenlijk toch heeft de hou-
der daar aanspraak niet op een wissel,
maar op geld; men zal hem dus
hier te lande zoveel guldens moe-
ten geven als waarvoor hij op de
plaats van betaling het quantum
vreemd geld zal kunnen bekomen.-
Klaar zijn de twee moeielijkheden waar
op de Leer van der Loeff zoo terecht
wees, beide opgelost.- Men zou
dan op blz 12. in den zesden regel
v. b. kunnen lezen: "in het geld des
lands ten dage en ter plaatse ge-
lijkstaande met het in den wissel
uitgedrukte bedrag in vreemd
geld ter plaatse van betaling".
Toch heeft Spreker tegen het volgen
van den Specie-koers, dit bezwaar,

dat

dat, in ons land althans, weinig handel in vreemde Specie gedreven wordt, en daardoor kwesties op dat stuk zeer te vreezen zijn.-

Spreker stelt aan de leden voor, ook omdat hij niet in het waarom de Bank, indien men zich naar den wisselkoers richt, altijd de plaats van trekking tot richtsnoer hebben wil, zoodat bij een wissel uit het Noorden van Schotland getrokken op Amsterdam, men niet de koers op Londen tot richt-

„snoer kan kunnen nemen, - om de beslissing van deze quaestie aan te houden tot aan de volgende „de Vergadering en verklaart zich „wensch van den Heer Beelaerts bereid in te zien de in de Commissie gerezen bedenkingen aan de Directie van de Bank mede te deelen en daarmede nader in overleg te treden.-

Hierop wordt door al de anderen le-

„den goedgevonden, en besloten

dat

dat om dezelfde reden de behande-
„ling van het verwante volgende
artikel zal worden aangehouden.
Art. 58. Op voorstel van den Heer
van der Loeff. / Groningen en
andere kamers / wordt de tweede
alinea als alinea 2 in het vol-
„gende artikel ingevoegd. –
Art. 60. Naar aanleiding eener op-
„merking van Groningen ontstaat
een uitvoerige discussie over het
verband tusschen dit artikel en
Artikel 16. – Het verschil van mee-
„ning loopt over de vraag: indien
er geen bezwaar gedaan is, moet dan
de acceptant op den vervaldag den
wissel betalen, wanneer hij weet
hetzij dat een of meer endossemen-
„ten valsch zijn, hetzij dat de
teekening zelve valsch zijn. –
Het Hof zegt dat de acceptant
indien de wissel hem op den ver-
„valdag wordt aangeboden, beta-
„len kan zonder naar de inner-
„lijke waarde der endossementen

onderzoek

ondergoek te doen. - Hij kan echter
weigeren, indien hij overtuigd is
dat een endossement valsch is. - Is
er echter verzet gedaan dan moet
hij de betaling weigeren. - De accep-
„tant toch verbindt zich aan „den
„nemer of order". - Zijn de endossen
„mentent volkomen goed, dan moet
hij den houder betalen; want tus-
„schen den nemer en diens order en die
„order's later en endossanten, en eindelijk den
houder is alles in het reine. - Is
daarentegen een der endossementen
valsch, dan is hij naar den aard
zijner verbintenis niet jegens den
houder verbonden, maar jegens
dien houder die door het laatste
echte endossement den wissel kreeg.
Wel werden de endossanten, die op
het valsche endossement volgden
door hun endosseeren verbonden.
Zij hebben echter door het valsche
endossement geen recht kunnen
ontvangen, - en konden dus ook
geen recht overdragen. Zij vermo-

alleen

alleen zich zelf te verbinden, zich zelf
aansprakelijk te stellen voor de beta-
„ling van den wissel, gelijk hunne
voormannen van af het valsche en-
„dossement dat gedaan hadden. -
Het beginsel in Artikel 16. opgenomen
is daarmede niet in strijd. - Hierbij
toch wordt uitgemaakt dat iedere
wisselverbintenis op zich zelve staat,
maar niet dat ieder recht op een
wissel op zich zelve staat en dat
men wisselschuldeischers goede hun-
„nen worden zonder dat het recht
van vorderen door den vorigen schuld-
„eischer is overgedragen. -

Aan den Heer Vander Loeff die
het geval stelt van een accepta-
„tie van een valschen wissel, ant-
„woordt hij dat zoodanige accep-
„tant door zijne acceptatie ver-
„bonden is aan den houder des
wissels. - Niets belet evenwel ook
zoodanigen acceptant onderzoek
te doen naar de echtheid der en-
„dossementen. -

Ik

De Heer Asser is het niet eens met
den vorigen Spreker, dat zijn Stelsel
uit de Artikelen 16 en 60 duidelijk
genoeg blijkt. - Wat het Stelsel zelve
betreft, is hij het daarmede voor
een groot deel eens. - Alleen kan
Spreker de ratio van de onderschei-
„ding tusschen valsche trekking
en valsch endossement niet in; in
beide gevallen moet de acceptant on-
„derzoeken de echtheid der wissel-
verbintenissen. - Vergt de trekking
niet, dan faalt althans in theorie
„de grondslag van het heele wissel-
„gebouw. -

Spreker zou zijn Stelsel in de vorm
„der vier Stellingen willen uitdrukken:
1°. Wanneer geen verget gedaan is, is
de betrokkene niet gehouden de egt-
„digheid der endossementen te onder-
zoeken, en dus onder alle omstan-
„digheden door zijne betaling op
den vervaldag gehouden. 2°. Als
er verget gedaan is, is voor den
betrokkene onderzoek verplichtend

en

en is hij dus voor de betaling, ook op
den verval dag, verantwoordelijk. -
2°. Ile betaling vóór den verval dag ge-
„schiedt altijd onder verantwoorde-
„lijkheid van den betrokkene. - 4°. Ile
betrokkene is altijd bevoegd. de echt-
„heid te onderzoeken. -
Ile leden van der Koeff, Fruin en
Beelaerts hadden Artikel 16 steeds
zoo opgevat, dat de acceptant altijd
aan den houder op den verval dag moet
betalen. - Zij kunnen zich met de
onderscheiding van den Heer Kist
tusschen valsche trekkingen en valsch
endossement niet vereenigen. - Eerste
Spreker stelt dit geval: iemand maakt
valschelijk een wissel aan eigen or-
„der, en endosseert hem. - Kan de la-
„te houder van dien wissel beta-
„ling eischen van den acceptant?
Ile Heer Kist antwoordt bevestigend.
Ile Heer Asser stelt, in den geest
zijner boven medegedeelde stellin-
„gen, de volgende redactie van ar-
„tikel 60 voor. - „ Indien er niet bij

den waarden.

„den waardersen plaats verzet heeft plaats
„gehad, is de betaling van den wissel
„op den vervaldag aan den houder,
„die daarvan eene."
„Hebetrokkene die ingeval van verzet
„tot den wissel betaalt vóór dat het
„verzet ingetrokken of de ongegrondheid daarvan uit een rechterlijke
„gewijsde gebleken is, of die den wissel
„tot vóór den vervaldag in disconto
„neemt of betaalt, is verantwoordelijk voor de geldigheid der betaling
„Hebetrokkene is in alle gevallen
„bevoegd de innerlijke waarde der
„endossementen te onderzoeken."

Na nogeenige discussie over de onderscheiding van den Heer Kist
tusschen valsche trekking en valsch
endossement, welke door den Heer
Pijnappel wordt verdedigd op grond
dat de betrokkene bij zijn accept al
„een let op wie de trekker is, niet op
wie de endossanten zijn, en door zijn
accept verbintenis de verantwoord
„lijkheid voor de trekking gegeven

den

den eventueelen houder op den verval-
" dag aanzich neemt. - wordt de eindbe-
" slissing over deze quaestie aangehou-
" den. -

De Voorzitter sluit de Vergadering
ten 3 3/4 ure. -

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist.

Zevenentachtigste Vergadering
op Zaterdag 3 Februari 1883.
aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Verga-
" dering ten tien ure. -

Alle leden, benevens de adjunct-
Secretaris, zijn tegenwoordig. -

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. -

Aan de orde is de behandeling der
artikelen welke in de vorige Verga-
" dering zijn aangehouden. -

Art

Art 49. de Heer Pijnappel vraagt w
het met de remboursactie nuet gaa
wanneer de behoudene voorloopige
surséance van de rechtbank heeft
en de Hooge Raad. over het verzoek
om definitieve surséance nog geen
uitspraak heeft gedaan. - Hie voor
„loopige surséance kent geen bepaa
„den termijn. - Spreker zou ook die
toestand reeds invloed op het verva
„len van den wissel willen laten
uitoefenen. -

De Heer Asser zegt dat hij nog
steeds van meening blijft dat het b
„terwaarschuwen van de surséance hier te
zwijgen, - Stelt men haar hier me
het faillissement gelijk, dit beginsel
zal dan ook elders moeten worden toe
„gepast, met name bij de ontbinding
der vennootschappen. -

Wordt echter aan de surséance in
vloed op het vervallen van den wis
„sel toegekend, dan moet het geschie
„den met de beperking, in de vorige
vergadering aangenomen. - Immers

Regel

regel is dat de wissel vervalt op den door den wissel daarvoor aangewezen dag. - Hieruitgondering, dat zij nooger vervalt op grond van surséance, moet daar- „een bestaan, wanneer vaststaat dat die surséance over den aangewezen „vervaldag heenreikt. - Hier geschiedt eerst door het verleenen der definitieve surséance. -

De Voorzitter zegt dat surséance niet met faillissement kan worden gelijkgesteld, omdat volgens onze wet surséance juist wordt verleend aan personen, die na het uitstel hunne schulden kunnen betalen. Alleen op die wissels die gedurende het uitstel vervallen kan dus de sur- „séance invloed hebben. -

De Heer Vanderhoeff stelt voor om te lezen: „of hem voorloopige of definitieve surséance is verleend." - Over deze gelijkstelling stemmen de leden Vanderhoeff, Pijnappel en Fruin, de andere leden stemmen tegen. - De stem des Voorzitters beslist. -

De

De Heer Pijnappel merkt op, dat het verschil tusschen den Heer Asser en Spreker hierin ligt, dat de eerste het dubium, of er op den vervaldag nog eenige Surséance zal zijn, laat strekken tot voordeel des betrokkenen, terwijl Spreker het ten baate van den houder wil doen strekken. - Hij stelt voor te lezen: „of hem Surséance is verleend, tenzij de wissel nog langer dan te loopen heeft dan waarvoor de „Surséance is verleend." Het stemmen staken over dezelfde wijze als boven over het voorstel van der Hoeff, zoo „dat ook dit voorstel zeer verworpen wordt. Het Voorzitter brengt in stemming omtrent het artikel, wat de notaire sta„king betreft, volgens de wijziging der vorige vergadering te behouden. Alle leden stemmen vóór, de leden Asser en Beelaerts onder het zelfde protest als in de vorige Vergade„dering. -

Art 56. Het Heer Asser stelt mede dat bij aan den Heer Pierson de

twee

huwe bezwaren der Commissie tegen
het stelsel der Bank heeft bekend
gemaakt; voorerst dat het niet op-
„ging wanneer de wissel in eene munt-
„soort getrokken is, die evenmin gang
„baar is op de plaats van trekking
als op die van de betaling; ten ande-
„re, dat de Commissie twijfelde of
het wel juist was tot absoluten maat-
„staf te nemen den kort- wissel van
de plaats van betaling op de plaats
van trekking, daar de houder toch
recht heeft op eene som guldens
waarvoor hij op de plaats van be-
„taling kan koopen het quantum
vreemd geld, in den wissel uitge-
„drukt, - zoodat het wellicht beter
ware te letten op de naaste wissel-
„plaats van het land waarin de
vreemde munt soort geldig is, ja
misschien om in plaats van den
wisselkoers den speciekoers tot
maatstaf te nemen. - Het antwoord
van den Heer Pierson was, dat
het nemen van den speciekoers

als

als maatstaf in theorie misschien
juister, in de practijk echter minder
goed was dan zich te richten naar
den wisselkoers.- Aan de Specie stock
bestaat geen vaste koers; de eene
wisselaar is wat duurder dan de
andere; dan bestaat er nog ver-
„schil tusschen papier en munt.
En wat nu den wisselkoers op de plaats
van trekking betreft, deze moet die
„verkot maatstaf genomen worden
dan die van de naaste wisselplaats
in het vreemde land, om mille der
relaties tusschen de voornaamste
tusschen trekkers en betrokkene.-
En wat het eerste bezwaar betreft, nl.
ja, dat geval kan wel eens voorko-
„men, maar het was zulk een zelds
„zaam geval dat het de opmerkzaam-
„heid van den wetgever niet ver-
„diende.-

Aangaande het eerste bezwaar, om-
ving later sprak een brief van de
Heer Pierson, waaruit dezelve over dat
punt met de Directie der Bank

nader

nader gesproken had. - Het antwoord
was dat men dan tot zichtsmer
kommende de kort - wisselnotee-
ring uit de plaats van betaling
op de hoofdstad van het naastbij-
gelegen Rijk gehouden, waar de
vreemde munt soort geldig was. „Rijks"
met „land", waarschijnlijk omdat
spreker bij zijn eerste onderhoud den
Heer Pierson op de Nederlandsche Staten
gevaren had. -

Spreker zegt dat hij zich vereenigt
met het gevoelen dat de wisselkoers
boven de speciekoers als maatstaf
te verkiezen is. - En zijn anders.
ook geen verschil meer zijn tus-
schen den wissel met „effectief"
en zonder „effectief". -

Het Heer van der Kooff betwist
dit laatste. - Beide sprekers zijn
het eens dat de wissel zonder „ef-
fectief" meer ziet op de betaling
aan den houder, de wissel met „ef-
fectief" meer op de circulatie. -

De Heer Asser geeft de volgende

redactie

redactie in de plaats van Artikel
56 alinea 2 in overweging: „ Indien
„ echter de te betalen geldsom is
„ uitgedrukt in eene andere geld-
„ soort dan die van de plaats van
betaling en de trekker den koers
„ daarvan niet heeft geregeld, of
„ . . . . . kan de wissel betaald
„ worden in het geld des lands tegen
de laatst bekende kort-wissel-no-
„ teering van de plaats van betaling
„ of meest nabijzijnde wisselplaats
„ op de plaats der trekking of op de
„ meest nabij deze gelegene wissel-
„ plaats."

„ Indien echter de wissel getrokken
is in eene andere weerende geld-
„ soort dan die van het land van
„ trekking, zoo kan hij betaald wor-
„ den tegen de laatst bekende kort-
„ wissel-noteering op de hoofdplaats
„ van het naastbijgelegene Rijks-
„ waar die geldsoort gangbaar is.
Het verschil van den koers wordt
beslist in de laatste alinea op

het

het voorbeeld der Bank, te lezen: „In
„dien echter de buitenlandsche wissel
„in eene andere geldsoort enz.; „andere
„vreemde" veronderstelt dat in het
land van trekking ook vreemde geld-
„soorten thuis te huis hebben. -
Hr Leden Asperen Boelaars men
„hen op dat het voldoende is in
„dien men van de woorden: „in
„eene andere vreemde geldsoort"
het woord „vreemde" schrapte. - Hr
redactie van den Heer van der
Kooff zou den wissel in francs
uit Maastricht op Amsterdam
niet omvatten. -
De Heer Kist zegt, naar aan-
„leiding van het laatste voorbeeld:
Het zuivere stelsel is, dat men
vraagt: waarvoor kan men op
den vervaldag een wissel van zoo-
„veel francs te Amsterdam op
Amsterdam koopen. -
Hr Leden van der Kooff en Asper
antwoorden, dat men met dit
stelsel in een cirkel rond draait

Hr

die nieuwe wissel zal bij zijn betrok-
„kene komen? - Wat moet deze nu dan
„voor geven aan den houder van
dien wissel? - Bovendien dergelijke
wissel vindt geen nemer. -
Ale Heer Kist zegt: dat het stelsel
der Bank, dat de koers moet gere-
„geld worden naar den wissel
„koers van de plaats der betaling
of de plaats der trekking in geen
geval juist is, vermits in dat geval
iemand die een wissel heeft op
Amsterdam uit Algiers, minder
zoude ontvangen dan hij die een
wissel heeft op Amsterdam uit
Parijs. - Ale ware koers is de koers
van wissels op Amsterdam te
Amsterdam. Indien men echter de
koers van dergelijke wissels be-
„staat, dan moet de theorie voor
de practijk zwichten. - Maar
dan diene men toch dat stelsel
te kiezen, dat den houder zoo veel
mogelijk verschaft wat hij voor
voormelden wissel ontvangen zou

Ale

de leden Asser en Pijnappel zijn het niet geheel oneens met het argument dat de Heer Persoon aan de verhouding tusschen de wissel- personen ontleende voor de stelling, dat hier steeds de wissel op de plaats van trekking tot maatstaf dient genomen te worden, - Zij hebben hunne transacties gebaseerd op den koers op de plaats van trekking. - Stel een wijnhandelaar trekt een wissel van 1000 fr. op een Amsterdamsch wijnhandelaar - Zoodra deze het accepteert, opent hij met den Bordeauschen commissionair een rekening-courant; nu zal hij zijn wissel natuurlijk op Bordeaux, niet op Parijs trekken, anders sluit de rekening-courant niet. -

de Heer Vander Laeff meent dat die verhouding tusschen trekker en acceptant voor iedereen dezelfde is. - Spreker stelt voor om eenvoudig achter

de

de gedrukte alinea 2 van het ar-
tikel te voegen: „of de naast
„bij gelegen wisselplaats waar
„dat vreemde geld wettig betaal-
„middel is." - Het wordt met
4 tegen 2 stemmen, die der leden Fruin
en Pijnappel, aangenomen. -
Een voorstel van den Heer Beelaerts
om in het slot in plaats van „wet-
„tig betaalmiddel" te lezen: „gang-
„baar" wordt met 4 tegen 2 stemmen, die
der leden Kist en Beelaerts, verworpen.
Het Heer Asser herinnert aan het
bewaarder Bank, dat op den dag
van betaling de koers veranderen
kan. -
Het Heer van der Kooff stelt daar-
om voor om in alinea 2, in den
zevenden regel, de woorden „den
koers waarvoor", te veranderen in
de laatste bekende korte wissel-
„teering waartegen".
Het Heer Asser stelt voor om in
plaats van „wisselnoteering" het
woord „wisselkoers" te kiezen, daar-

is de noteering het bewijs van den koers. - Men denke aan de gevallen dat er geen directen koers dus geen wisselnoteering bestaat, b.v. bij een wissel van Amsterdam op Hongkong. In den regel is er tusschen koers en noteering verschil; wissels en coupons worden hooger genoteerd dan de koers is. - Met 5 tegen 1 stem, die van den Heer Asser, wordt echter, het amendement van den Heer van der Kooff onverandend aangenomen. -

De Heer Asser stelt een vraag met het oog op de practijk. - Als de beurs is afgeloopen komen de handelaren bijeen, naar dat zij zaken gedaan hebben, wordt de koers opgemaakt. - Wanneer nu nog transacties gesloten worden, moet men zich dan richten naar den koers van den dag, die nog niet is publiek gemaakt, of naar dien van den vorigen dag, die het laatst is bekend gemaakt?

De leden zijn het er over eens, dat men den laatst bedongen koers

moet

moet nemen.- Om dit duidelijker uit te drukken wordt het amendement van den Heer van der Loeff aldus ge„lezen: „de laatste, bekend gemaakte „kort-wisselnoteering."-

In den tweeden regel van onder woordt in plaats van: „wissels op „zicht" gelezen: „wissels"

Hr. Heer Asser vraagt: wat Parijs is op Amsterdam een wissel in Mexicaansche dollars getrokken.- Te Amsterdam bestaat geen wissel„koers in dollars, omdat daarde „wissels niet met Noord-Amerika „over Londen gedreven worden.- „Mag ik nu volgens het artikel „bij den koers van een wissel in pond „op Londen voegen de noteering van „een wissel in dollars van Londen „op Hongkong

Hr. Heer van der Loeff antwoordt bevestigend.- Spreker stelt echter voor om te lezen: „naar de laatst„bekende kort-wisselnoteering" Hij wordt aangenomen.

pp.

Op voorstel van den Heer Fruin wordt
gelezen: „waarnaar — of den meer-
„dag ter plaatse van betaling
„of ter meest nabij gelegen wissel
„plaats, kort wisselsen enz."
Art 60. Hr Heer Fruin blijft voor
het verworpen stelsel dat de accep-
tant aan iedereen houdt, ook wan-
neer een derde dat sementen valsch
is, betalen moet. — Nu men echter
dat stelsel in Artikel 60 niet wil,
moet artikel 16 verduidelijkt worden.
Mocht toch de betrokkene zich op de
valschheid van een derde dossemen-
ten beroepen, de houder kan hem
antwoorden met Artikel 16 alinea 2.
want bij dat valsche endossement
geldt het de wisselverbintenis van
een ander, en vooral met Artikel 16
alinea 3, dat uitdrukkelijk aan de
op het valsche endossement volgen-
„de echte endossementen volle gel-
„digheid verzekert. —
Hr Heer Beelaerts is een voorstan-
der van de verjaring die het

Strenge

strengen stelsel van Artikel 16. 2. i. door de bepaling van Artikel 60 herfst ondergaan, maar juist daarom achtte hij wijziging van Artikel 16. wenschelijk. –

Het Lid van der Loeff dringt mede aan op wijziging van Artikel 16. Het endossement bedoelt met een en „dossement tweeërlei: a/ eene aan„wijzing tot betaling aan den ber„rokkene b/ eene verbintenis uit. als borg voor voormelde betaling. Het endossement is één en ondeelbaar „klaring, en nu zegt Artikel 16 ali„nea 3. „Echte wisselverklaringen eng zijn geldig. – Als het geheele endossement, dus ook de aanwij„zing tot betaling, is geldig. –

Het Lid Asser zegt dat een nader onderzoek van het Duitsche recht hem heeft doen zien, dat dit af„schaffen van het uit de woorden der wet wellicht niet zoo afleidbare stelsel der leden van der Loeff en Fruin huldigt, dat de acceptan

den

den houder betaling nooit weigeren
mag op grond van valschheid van
een der endossementen.-
De Voorzitter brengt in stemming
of artikel 16 zal gewijzigd worden.-
Vóór stemmen de leden van der Kooff,
Asser, Fruin en Beelaerts, de Heer
Kist tegen, terwijl de Heer Pijnappel
zich buiten stemming houdt.-
Vervolgens wordt gesteld over de
vraag of artikel 60 in den geest van
het in de vorige Vergadering door den
Heer Asser gedane voorstel zal wor-
„den gesteld.- Zij wordt unaniem be-
„vestigend beantwoord.-
De Heer Kist, hoewel hij van meening
blijft, dat Artikel 16 niet met Artikel
60 strijdt, erkent de wenschelijkheid
van verduidelijking, nu onderstelde
„den zelfverschil van opvatting van
Artikel 16 is.- Hij stelt voor om in
Artikel 16 alinea 3 in het slot der woor-
„den: „zijn geldig" te veranderen
door: „verbinden hem die ze gesteld heb-
„ben".- Hiermede vereenigt zich al

de

de overige leden.-
De redactie van Artikel 60, door den
Heer Asser in de vorige Vergadering
voorgesteld, wordt met een parij aan-
genomen.-
Art 61. De opmerking der Bank wordt
niet beaamd.-
Art 62. Ten einde dit artikel alleen
te laten handelen over het protest,
wordt de aanhef op voorstel van den
Heer Kist aldus veranderd: „Tot uit-
„oefening van het recht van regres
„wegens non-betaling wordt vereischt
„dat door een protest enz.". Het geen
volgt op de woorden: „bewezen zij,"
wordt geschrapt.-
Art 63. Het Heer Asser merkt op dat
dit Artikel veronderstelt dat met den
gedomicilieerden wissel gelijk staat
die van Artikel 46 alinea 2.- Dit is niet
zoo.- In het laatste geval is de door
den betrokkene aangewezene per-
„soon tegenover hem niet zoozeer
een derde als zijn representant. Ver-
zuim van protest bij dien aangewezen

Staat

staat dus gelijk met verzuim van
protest aan het huis van den accep-
tant zelven, wanneer van geen verde-
re aanwijzing voor de betaling sprake
is. - En nu is het bekend dat de accep-
tant ontslagen van het protest
verbonden is. - Op voorstel van sprekers
worden de tweede en derde alinea om-
gezet, nadat in de laatste de woor-
den „in beide gevallen" zijn ge-
schrapt, en wel met 5 tegen 1 stem,
die van den Heer Kist. -

De leden Tijn a Pree en Beelaerts
willen met Groningen het geheele
artikel weglaten. - Het hoofddoel
toch van den wissel „sans frais" was
ontduiking der zegelwet. - De nieuwe
zegelwet heeft dat doel verijdeld, daar
zij bepaalt dat het „sans frais" op
den wissel geen kracht heeft, in
„dien hij niet voldoende gezegeld is.
De Heer Kist meent dat die sprekers
het andere doel van het „sans frais"
vrijstelling van het protest, te weer
„ regtstellen. -

De Heer van der Loeff vereenigt zich met den Voorzitter. - Het „sans frais" wordt door den Hekker dikwijls op den wissel gezet, niet om de kosten van het protest niet te behoeven te vergoeden, maar ook uit consideratie „die voor den betrokkene, wien men een protest bij den verwaarden - exploit besparen wil. -

Hr Heer Pijnappel voert nog aan dat het „sans frais" eigenlijk niet tot het formeele wisselrecht behoort. -

Hr Heer Asser vindt het toch wenschelijk om de regeling van den wissel - sans frais weg te laten. - Men treft haar in verscheidene wetten aan, en in de practijk komt dien wissel nog al voor. -

Hr Voorzitter brengt in stemming de vraag: of het „sans frais" op den wissel geregeld zal worden. - Zij wordt met 4 tegen 2 stemmen, die der Heeren Pijnappel en Beelaerts, be vestigend beantwoord. -

Hr Heer Kist stelt voor om de

laatste

laatste alinea aldus te lezen: „ In „ dien toch protest is gedaan, blijven „ de kosten voor rekening van hem die „ het heeft laten doen " Het voorstel wordt aangenomen. -

De Heer Asser vereenigt zich met een der Kamers die de verplichting tot notificatie zooals die in de volgende artikelen geregeld is, zoo belemmerend vindt. - Spreker wil op het voorbeeld der Belgische wet in het begin der tweede alinea lezen: „ Bij gebreke „ van betaling moet de houder binnen „ veertien dagen na den dag der aan„ biedingkennis geven aan die wissel„ schuldenaren van wie hij vergoeding „ des wissels wil vorderen ".

Het beginsel van den Heer Asser wordt met 4 tegen 2 Stemmen, die der leden Kisten en Pijnappel aangenomen.

In alinea 1 in fine wordt gelezen: „ de verplichting om den wissel tijdig „ ter betaling aan te bieden ".

Het Lid van der Loeff zegt dat de

wissels

wisfels „ sans frais " zijn in casso. wisfels
Daarom wil hij bepalen, dat bij dergelijke
wisfels geen protest noodig is, en het zes-
„ gres wegvalt. –
de Heer Asser antwoordt dat het met
eens niet in casso-wisfels zijn. – Wij
geven hier eene verklaring van wat
de handel met het „ sans frais " op een
wisfel bedoelt; en dan wil hij op dit
punt niet gaarne afwijken van de
Duitsche wisfelwet die niet alleen
door groote juristen maar ook met
behulp van groote bankiers is ge-
„ maakt. –

Aan wordt gestemd over de boven
door den Heer Asser voorgestelde for-
„ mulering van het reeds aangeno-
„ men beginsel. – de stemmen staken.
Vóór stemmen de leden van der Kop
Asser en Fruin. – Maar de stem der
Voorzitters beslist. –

de Voorzitter brengt nu in stemming
het behoud van het Artikel behoudens
de wijziging in het eerste lid: De stem-
„ men staken. – Tegen stemmen de

leden

leden Fruin, Pijnappel en Beelaerts Maarde stem des Voorzitters beslist.-

Hr Hr Asser vraagt of een endossant „sans frais" op den wissel mag zetten.-

Hr Hr leden Fruin en Beelaerts antwoorden, dat in den eersten regel de woorden „door den trekker" het ontkennend antwoord onbetwijfelbaar maken.-

Hr Hr Asser vraagt of die regeling dan wel goed is, met het oog op het nieuw aangenomen beginsel in alinea 3.- Men zal zeggen de endossant verliest door „sans frais" op den wissel te plaatsen zijn regres tegen zijn voorman en den trekker. Maar als hij die niet eens als insolvabele beschouwt?

Hr Hr andere leden willen niet weten van het recht van den endossant, om „sans frais" op den wissel te plaatsen.-

Op voorstel van den Hr Hr van der Loeff wordt met algemeene goedvinden alinea 3 aldus gelezen: „Hr Hr kosten „van protest gedaan en dergelijke met

het

„het verzoek bedoeld bij het eerste lid
„van dit artikel, blijven voor rekening
„van hem die het heeft laten opmaken."

In alinea 2 wordt in den vierden regel gelezen: „de wisselschuldenaar".

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3 3/4 ure.-

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Achtentachtigste Vergadering
op Zaterdag 9 Februari 1883.
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering ten tien ure.-

Alle leden benevens de adjunct-Secretaris, zijn tegenwoordig.-

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Zijn ingekomen twee brieven van

den

den Minister van Justitie, de eene ter begeleiding van een schrijven van de Kamer van Koophandel te Sneek, waarin wordt aangedrongen op de afschaffing van twee maden omschreven formaliteiten uit het faillietenrecht, de andere ter begeleiding van eene missive van den Minister van Buitenlandsche Zaken, waarin wordt aangedrongen op eene herzie-
„ining der wetsbepalingen tegelende het aan schepelingen verschuldig-
„de loon. Zij blijven worden aan-
„genomen voor kennisgeving. —

De Heer Asser komt terug op Ar-
„tikel 49 over de Wissels. — Spreker wil
eene vraag herhalen welke hij bij
de laatste behandeling van dat arti-
„kel reeds heeft gedaan, maar toen
niet beantwoord is geworden: hoe
verdedigt men het protest van
non-betaling bij den insolventen
betrokkene als voorwaarde voor de
remboursactie van den houder van
den nog niet-vervallen wissel? Immers

de

de wet dwingt daardoor indirect den
wisselhouder om den betrokkene te som-
„meren tot iets, wat deze volgens de
wet den houder niet geven mag: be-
„taling van een zijner schulden. —
Dit euvel blijkt erger, wanneer men
let op Artikel 61, dat den acceptant
verplicht tot betaling van 6% rente
vanaf het protest van non-betaling
behalve nog de in Artikel 61 vermel-
„de ruime opgevatte schadevergoeding
„die proenaliteiten worden dus voor
den insolventen acceptant de wet-
„telijke vergelding, maar vóór dat
bij een wettelijke plicht, het voorlo-
„pig niet-betalen zijner schulden
vervuld heeft. — Uit zijde gevolgen
van het woord protest-van non-be-
„taling in Artikel 49, maar zeer zeld
is dit de bedoeling niet. — Bedoeld is
alleen recht van remboursse te opene
bij het ontstaan van een der in het
Artikel opgenoemde toestanden van
insolventie van den betrokkene,
evenals in cas van non-acceptatie

Men

Men behoude dan de zaak, maar ver-
„ andere het woord. – Leest men de
wisselwetten van andere landen, dan
vindt men bij de regeling van dit on-
„ derwerp niet van protest van non-be-
„ taling, maar van een securiteits-pro-
„ test gesproken; d.i. om het recht van
rembours te kunnen uitoefenen, laat
men de insolventie van den betrok-
„ kene constateeren; men vraagt hem
zekerheid voor de betaling op den
vervaldag, geeft hij die niet, dan, even-
„ als bij non-acceptatie, eischt men
zekerheid van anderen. – Bij ons
ware het wellicht consequenter om
in plaats van het vragen van zeker-
„ heid van de voormannen te vereen-
„ voven, de remboursactie tegen hen
toe te kennen. –

Een derde cumul wijst Artikel 48
aan. – Hoe zal men in cas van sus-
„ pension of notoire staking bij een
wissel op een eenigen tijd na zicht
het disconto berekenen. –

Ile toestand van insolventie zal

moeten

moeten worden geconstateerd, meer
niet, en wel door een protest, dit
woord zal moeten worden omschreven
daar in het spraakgebruik „protest"
is protest van non-betaling.-
Spreker komt nu tot een ander punt.
Hij geeft nog zeer dadelijk niet toe
dat de acceptant, die in een der
gevallen van Artikel 49 verkeert,
door het stellen van een borg, het
recht van remboers niet kan teg
houden.- Men mag pretheem niet
tegen dat het Antwerpsche cautie heeft
afgeschaft.- Die afschaffing toch be
„trof de cautie voor het rembours
van trekker en endossanten, hier
gelds het een cautie voor den be
„trokkene zelf, daar de cautie voor
de vergoeding, hier de cautie voor
de betaling.- Die cautie voor het re
„bours werd afgeschaft om reden
dat de handel niet wil dat men
in zijne portefeuille een papier
moet houden, waarvoor men reed
weet dat men er op den betalingsdag

ten

ter plaatse waarop de wissel getrok-
ken is geen geld voor zal krijgen. -
Hiervoor bestaat hier niet. - Immers
de hier bedoelde kautie regt geeft
dat men op den betalingsdag aldaar
veel geld voor den wissel krijgen zal. -
Op het oogenblik dat de handteke-
ning van den betrokkene is onvol-
doende gebleken, of blijkt onvoldoen-
de te zullen zijn, verbindt een
ander zich met hetzelfde effect
voor den houder. - Men vie de
Zwitzersche Wet Artikel 748. V, Italiaan-
sche Wet Artikel 315, Scandinavische
Wet Artikel 30, Russische Wet § 44.
Spreker merkt op dat de borg, hier
bedoeld, zal moeten zijn een zo-
danige waarmede, naar de begin-
selen van het Burgerlijk Wetboek,
de houder genoegen neemt. -
Het Kleen Dijnaspel heeft niets aan
het bezwaar tegen het woord: pro-
test van non- betaling. - Protest is
slechts een vorm. Het constateeren
van bij de notoire staking een vreemd

gevolg

gevolg kunnen hebben. - Stel de hieffe
te vervroeging der crediteuren kijn zond
„gezonden. - Nu komt de deurwaarder
bij den insolventen debiteur, die op
de vraag, of hij kijne betalingen ge-
„staakt heeft, met „neen" antwoordt
Kan nu de houder geen rembours
nemen?

Spreker erkent dat het onderscheid
tusschen cautie voor de betaling
en cautie voor het rembours moge
„lijk is. - Slecht men aan die onder
„scheiding, dan make men geen
onderscheid tusschen faillissement
en notoire staking. -

De Heer Kist erkent ook dat er ve
„schil tusschen twee cauties be-
„staat. -

De Heer Moser antwoordt den Heer
Pijnappel dat de quaestie van het
protest van non. betaling niet blo
een vorm betreft; het protest toch
bevat een eisch van betaling.

De Heer Vanderhoeff is het in
den grond met het idee van den

Heer

Heer Asser over de caution eens. - Spreker is het ook eens met den Heer Asser dat wettelijk betaling eischen van hem die niet betalen mag, zeer vreemd is, terwijl het toch ook waar is dat die betaling moet kunnen gevraagd worden, omdat een ander dan den insolvente, welke andere voor de betaling gegronde reden kan hebben, haar toms zal willen doen. - Het constateeren bij protest komt echter ook vreemd aan Spreker voor. - Men constateert bij protest gestand van insolventie. - Hoe zou de notaris of deurwaarder dat maken aanleggen. -

Spreker vraagt daarom of de zaak niet te vinden ware met de acceptatie te eeren, door te bepalen, dat in het geval van Artikel 49 recht van regres aan den houder toe komt, indien binnen twee (of drie) dagen na sommatie niet op den voet van Artikel 76 acceptatie teren geëerd is. -

Spreker en de Heer Asser wijzen der

met

met nadruk op, dat het denkbeeld, da
iemand voor een insolventen debiteu
zich borg stelt, niet ongerijmd is, b.v.
men denke aan het geval dat het be
„talen van den wissel, het betalen
is van den prijs voor eene lading
graan, die rijzende in waarde is.
Het Heer Asser zegt dat hij het
amendement van den Heer van
der Loeff wil aanvullen daarmee
dat de houder van den wissel ge
„noegen moet hebben genomen
met den persoon van den accep
„tant ter eere als borg. -
Het Heer Pijnappel zegt dat het
feit, dat de houder zal moeten
genoegen nemen met den accep
„tant ter eere, hem aan het nut
van het amendement - van der Loeff
doet twijfelen. -
Het Heer Kist zegt: dan die accep
„tatie ter eere houde de borgtoch
in geval van faillissement des
acceptants weder worden inge
„voerd, terwijl die wegens non-

acceptatie

acceptatie zal zijn afgeschaft. -
Schaft men de borgtocht af, doe hier dan in beide gevallen. -
Hr Heer Hoffer antwoordt: dit verschil is er tusschen die twee borgtochten, dat bij de thans voorgestelde borgtocht de houder moet hebben genoegen genomen met den persoon van den borg des be-
-trokkenen. -
Hr Heer van der Kooff vraagt of de zaak niet te vinden zou zijn met een com-
-matie om te zorgen voor eene betaling ter eere. -
Het Heer Kist acht dergelijke bepaling overbodig; het spreekt toch zelf dat iemand ter eere betalen kan. -
Hr Heer Pijnappel zegt dat de houder verlegen zou zitten met het bewijs dat binnen drie dagen niemand voor de betaling ter eere zich had ange-
-boden. -
Hr Voorzitter brengt in stemming of protest hier noodig is. - De stemmen staken. - Bevestigend antwoorden de leden van der Kooff, Pijnappel en Beelaerts

Maar

Maar de stem des Voorzitters beslist.

Het Heer van der Hoeff vraagt of nu de wissel bij de remboursplichtigen zonder eenig bewijs van den insolventen toestand zal terug komen?

Spreker stelt daarom voor om aan het slot van Artikel 49 te voegen: „heeft de houder het recht om drie dagen na gedane aanzegging bij akte van protest te constateeren dat de wissel noch door den betrokkene noch door eenigen der derde voor dien rekening is betaald, en is hij bevoegd alsdan op den voet van Artikel 48 vergoeding te vorderen."

Het Heer Beelaerts blijft met den Heer Asser de opneming van het begrip „notoire schorsing van betaling" in Artikel 49 afkeuren. Niet alleen de aanvang maar even zeer het einde van dien zuiver feitelijken toestand is onzeker. Hoe weet men het tijdstip waarop de schorsing ophoudt en de betalingen worden hervat?

Het Heer Fresin zegt: zonder protest

Zal

zal het bewijs der notoire staking al-
„leen maeke geven. - Spreker begint
zich af te vragen of het om de vele
moeielijkheden, waartoe de notoire sta-
„king leidt toch maar niet beter ware,
zeniet in de wet te erkennen. - Hoe zal
ook de oplheffing der notoire staking blijken?
Het Heer Pijnappel erkent dat vele
gewichtige bezwaren zijn aange-
„voerd waarvoor tot dusver geen
oplossing is gevonden en stelt daar-
„om voor om Artikel 49 tot de vol-
„gende Vergadering aan te houden
en dat de leden zoo mogelijk te zo-
„ken een solutie van de moeielijk-
„heden, welk dat artikel doet rij-
„zen, in te dienen. -
Het Heer Fruin verklaart dat hij
in de vorige Vergadering alleen
voor de notoire staking heeft ge-
„stemd in de hoop, dat de betere
regeling van het faillissement haar
onnoodig zal maken. -
Alle leden vereenigen zich met
het voorstel van verdaging van

den

den Heer Pijnappel.-
Men gaat over tot de verdere behan
„deling van de tweede lezing van het
Voorloopig Ontwerp over de Wissels.-
Art 65. Het Heer Pijnappel acht, in
strijd met een opmerking van den
„Heer het duidelijk genoeg, dat „we
„dagen", in tegenstelling van het
elders gebruikte „dagen", de feestda
„gen zoowel als de Zondag uit
„sluit.- Wat feestdagen zijn blijkt
uit de Zondagswet.-
Art 70 Het Heer Asser wijst op het
verschil met Artikel 186, Wetboek
van Koophandel, volgens welk
laatste Artikel men den accep
„tant tegelijk met trekker of endos
„santen in regten kan aanspre
„ken.- Spreker keurt dit laatste
beginsel af, daar bij een niet-ge
domicilieerden wissel de accep tan
niet vergoedt maar betaalt.-
Het Heer Pijnappel meent ook dat
de acceptant niet tegelijk met tre
„kker of endos santen door den hou

Aan

NOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRE

kan worden aangesproken. - De laat-
„sten hebben zich jegens den houder
allen de een na den ander tot het
„zelfde verbonden; vergoeding voor het
nadeel door den houder geleden, in
dien de wissel op den vervaldag niet
mocht worden betaald door den betrok-
„kene. Een geheel andere is de ver-
„bintenis van den betrokkene die
heeft geaccepteerd. - Door het ac-
„cept heeft hij zich verbonden tot
een bepaalde som, de wisselsom,
en wel om die te betalen niet al-
„leen op een bepaalden dag, maar
van af een bepaalden dag. - Zij
staat tegenover den houder geheel
afgescheiden van trekker en endos-
„santen. - Die laatsten hebben zich
jegens den houder wel tot vergoe-
„ding verbonden, en wel voorwaar-
„delijk, immers voor het geval de
betrokkene niet, overeenkomstig
hunne op den wissel geplaatste
aanwijzing, aan hun geëndosseerde
of order, op den vervaldag de wis-

Selsom

„ selven van betalen; de acceptant
daarentegen heeft zich door zijn
„ accept tot het betalen van die wis-
„ selsom, onvoorwaardelijk, verbon-
„ den. –
Spreker vreest echter dat zoals het
ontwerp nu luidt, het ook den ac-
„ ceptant tegelijk met de andere wis-
„ selschuldenaren verbindt. Hem vergelijke Artikel 15 waarmede
dit artikel niet overeenstemt. –
Wordt gestemd over de vraag of een
bepaling als die van Artikel 198.
Wetboek van Koophandel in het ont-
werp zal worden gemaakt. – Zij wordt
met 4 tegen 2 stemmen, die der Leden
van der Loeff en Asser, die stemmen
naar het gevoelen der Bank, ont-
„ kennend beantwoord. –
De Heer Fruin merkt op dat wel
Artikel 15 zegt: „ Alle wisselschuld
„ denaars zijn hoofdelijk voor het
geheel aansprakelijk, en de accep-
„ tant is wel een schuldenaar, maar
hoofdelijk debiteurschap verondert.

stelt

„stelt toch dat de hoofdelijke debiten-
„ren zich voor hetzelfde object ver-
„bonden hebben, terwijl, gelijk de
Heer Pijnappel heeft aangetoond,
de verbintenis des acceptants van
de respectieve verbintenissen van
trekkers en endossanten èn in object
èn in aard verschilt. -

Het Heer Asser antwoordt: Zeer zeker
is Artikel 15 theoretisch onjuist, maar
het is practisch voor den houder des
wissels. - En is men eenmaal over
Artikel 17 heengestapt dan ziet
Spreker ook geen bezwaar om de
acceptant in Artikel 70 op te ne-
„men. -

Het Heer Kist acht, het geen de vori-
„ge spreker alleen practisch juist
vindt, ook theoretisch juist. - De
acceptant heeft zich niet alleen ver-
bonden om van af den verval dag
den wissel te betalen. - Hiertoe heeft
de houder een actie ook zonder pro-
„test. Wanneer bij de betaling op
den verval dag weigert en de houder

protest

protest opmaakt, dan heeft de houde
de regres actie ook tegen den accepta
die even goed wisselschuldenaar
als de anderen.

De Heer van der Loeff doet aan
den Heer Kist de volgende vraag:
onmiddellijk na het protest van
non-betaling heeft de wisselhoude
tegen den acceptant slechts één
actie, die blijkens Artikel 61 j° Ar
„tikel 47 niets meer bedraagt dan
a/ de wissel som, d.i. het object zijner
verbintenis als acceptant b/ omdat
hij in mora is van af het protest,
6% rente van de voorm. wissel
„som, plus de protestkosten en verd
wettige onkosten welke de houder
door zijn niet-betaling heeft mo
„ten maken. - Het houder heeft dan
„naast een actie tegen iedereen en
„de jantenden trekker welke blij
„kens Artikel 72 N°3. een grooter
recht verwolgt. - Stel nu dat de hou
„der den acceptant laat rusten, e
het zij in - het zij buiten rechten, o

Zijn

zijn voorman de vergoeding van
Artikel 72 bekomen heeft. - Hier zegt men,
„man heeft nu wèêr de keus, altijd
volgens het Ontwerp, zoals de meeste
Kamers het hebben goedgekeurd, tus-
„schen twee acties; alleen met dit
verschil dat zijne actie tegen zijn
voorman en den trekker, blijkens
Artikel 73 N.2 en 3 grooter is geworden.
Hij kiest alweer de actie tegen zijn
voorman. - Het voorbeeld worde
door allen dus gevolgd. -
Van den acceptant wil niemand
hunner weten. - Zoo is de wissel ge-
„komen in handen van den nemer. -
Volgens het tegenwoordige Ontwerp
heeft dezen wèêr de keus tusschen
eene vergoedings actie tegen den
trekker, en de actie welke de han-
„der op den vervaldag tegen den ac-
„ceptant had. - Het verschil tusschen
de objecten der twee acties is dan
de menigvuldige opeenstapeling
van interessen van interessen en
provisie van provisie en kosten

hoe.

hoe langer hoe grooter geworden. -
Als spreker meenden Heer Kist goed
begrijpt dan vindt hij het rechtens
juist, evenals de Heer Asser het
slechts practisch voor het gemak
van den Crediteur, d. i. van den nemer
juist vindt, dat die nemer behalve
de actie, welke op den vervaldag de
toenmalige houder tegen den ac-
"ceptant had, tegen dien acceptant
ook gekregen heeft de veelmeer
omvattende vergoedingsactie, wel
bij tegen den trekker heeft. -
De Heer Kist antwoordt dat
de nemer ook in dat geval de actie
tot vergoeding tegen den acceptant
heeft, die dan behalve de misgel
"den, de protestkosten, de renten
en de provisie tot het bij Art 73 be
"perkte bedrag kan vorderen. -
De Heer van der Loeff merkt
op, dat naar het nieuwe stelsel
iedere wisselhouder dus succe-
"dies heeft met hetzelfde object
hoofdelijke debiteuren. - Moeten

dan

dan de namen dier actien verschillen blijven?

Hl. Heer Pijnappel zegt dat artikel 61 in het nieuwe stelsel onnoodig is, daar dan de houder ook van den acceptant provisie kan eischen; het artikel kan dan ook vervallen door de opname van den acceptant in artikel 70. —

Nevens de schrapping van Artikel 61 wordt ten aanzien der verandering van Artikel 70 gesproken over de lezing: „ring:" „kan de vergoeding vorderen „van den trekker, van de endossanten, van den acceptant, van diens borgen en van den avalgever", en over de eenvoudige lezing: „kan de vergoeding vorderen van alle wissel schuldenaren".

Hl. Voorzitter brengt de twee lezingen in stemming. Hl. leden Kist, van der Kooff, Asser en Fruin stemmen voor de laatste lezing van Artikel 70. Hl. leden Pijnappel en Beelaerts stemmen voor het niet

veranderen

veranderen der wet, verklarende dat,
indien de wet toch gewijzigd wordt,
zij ook de laatste lezing zullen pre-
„ feereren. -
Als nu wordt gestemd over de strap-
„ping van Artikel 61. - Dit wordt aan-
„ genomen met 4 tegen 2 stemmen, die der
leden Pijnappel en Bedaerts. —
Het Heer Pijnappel stelt nu voor over
„ al het woord „ regres" te veranderen
in „ vergoeding" Nu de beide acties
betrekking hebben op hetzelfde object en tegen hoofdelij-
„ ke debiteuren toekomen, en dus één
actie geworden zijn, nu moet die
actie slechts één naam dragen,
terwijl het niet aangaat om de
actie tegen den acceptant een
regres - actie te noemen. -
Het Heer van der Hoeff is tegen het
voorstel; het gaat niet aan de
hoofdactie van het wisselrecht
den naam te ontnemen, dien de
handel er steeds aan gegeven heeft.
Het stemmen staken. - Tegen het voor-
„ stel stemmen de leden Kist, van

der

der Loeff en Beelaerts, de anderen stem
„men vóór"; de stem des Voorzitters
beslist.-

Art 71. Naar aanleiding eener op-
„merking van Leeuwarden wordt in
den eersten regel in de plaats van:
„die bepaald heeft" gelezen: „die
vergoeding gegeven heeft."

Aan de vraag van Zwolle, welke de
gevolgen van het „doorhalen" zullen
zijn, wordt geen gevolg gegeven.-

Art 72. Naar aanleiding eener op-
„merking van Arnhem, dat de Ne-
„derlandsche geldmarkt met ½ %,
¼ %, ⅛ %, niet met ⅓ % werkt, merkt
de heer Asser op, dat de Russische
en Scandinavische wetten het
⅓ % van de Duitsche wet hebben
overgenomen, terwijl de Belgische
en Italiaansche wetten zwijgen.

Over het voorstel om van het per-
„cent te zwijgen, staken de stem-
„men.- Vóór stemmen de leden Fruin
Pijnappel en Beelaerts, maar de stem
des Voorzitters beslist.-

Haarna

Daarna wordt het voorstel om
1/3 % te behouden, met 5 > 1 stem, die
van den Heer Beelaerts, aange-
„nomen.-
In N.° 1 wordt gelezen: „ en zesten
honderd rente 's jaars." en in N.° 3.
„een derde ten honderd 's jaars". Gelijk
wijziging wordt aangenomen in
Artikel 73.
Art. 73. Men beslist met 5 > 1 stem
die van den Heer Beelaerts den aan-
„hef aldus te lezen: „ De vergoeding
aan hem die zelf vergoeding gegeven
heeft."
Art. 74. alinea 1. In het slot wordt
gelezen: „ door middel van een nieu-
„wen wissel (herwissel), ten einde bet-
„ling van den herwissel met Art. 5
N.° 1 te voorkomen.-
Art. 77. Naar de opmerking van Gro-
„ningen en Rotterdam worden de
protestkosten ten laste van den ac-
„ceptant terecht gebracht, door als
nieuwe alinea 3 te lezen: „ de kosten
„van het protest zijn ten laste van

den

„den acceptant te eeren".

In de gedrukte alinea 3 wordt het woord „die" veranderd in „zij".-

Art 78 alinea 1. Op voorstel van den Heer Beelaerts wordt in den twee„den regel gelezen: „twee werkdagen".

Art 79 Het aanmerking van Groning„gen wordt onpuist geacht.

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3/2 ure. -

De Secretaris.
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter.
(was geteekend) J. G. Kist.

Negentachtigste Vergadering op Zaterdag 24 Februari 1883. aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade„ring ten 10 ure.-

Alle leden zijn tegenwoordig benevens de Adjunct-Secretaris.

De notulen der vorige Vergadering worden

worden gelezen en goedgekeurd.-

De Heer Asser merkt op, dat in de ver-
melding van het door hem in de 87e
Vergadering over Artikel 56 gesprokene
bij abuis Hongkong is blijven staan in
de plaats van New York.

Is ingekomen het advies der Kamer
van Koophandel te Haarlem over
de titels van wissel en acceptatie,
waarvan door den Secretaris voorlezing
geschiedt. - De inhoud geeft der Com-
missie geen aanleiding om in reeds
gerevideerde artikelen over wissels
wijziging te brengen. -

De Heer Pijnappel bespreekt de vroeger
aangevoerde bezwaren tegen het
in Artikel 49 opgenomen begrip van
algemeene schorsing van betaling.
Vooreerst is gevraagd, hoe den vervals-
dag te constateeren bij wissels getrok-
ken op een eenigen tijd na zicht? Bij
het protest is de aanbieding, waar-
door de wissel gezien en de vervals-
dag vastgesteld wordt. - Ten anderen
vroeg men, zal er disconto worden

afgetrokken

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

afgetrokken? Spreker antwoordt bevestigend; dit behoort te geschieden even
„als in 't geval voorzien bij Artikel 48.
Eenderde bezwaar werd ontleend aan
Artikel 61; hoe die bepaling toe te pas-
„sen waarbij vergoeding van renten à
6 % sedert het protest wordt opgelegd?
Hoofdzaak wordt de wisselsom vermin-
„derd door het disconto; daarna wordt
van die aldus verminderde som 6 %
rente gerekend indien de betaling
niet onmiddellijk maar later ge-
„schiedt. - In de vierde plaats: wan-
„neer eindigt de toestand waarin ie-
„mand verkeert die zonder faillisse-
„ment zijne betalingen schorst?
Dit bezwaar heeft eigenlijk alleen
belang voor wissels getrokken na
de staking van betaling. - Indien
men Artikel 49 beperkt tot wissels ge-
„trokken vóór de staking van betaling,
dan reduceert men dit bezwaar tot
een minimum. - Eindelijk, ten vijfde,
hoe is te voorkomen, dat aan het
protest voldaan wordt en dat bij

opvolgend

opvolgend faillissement die betaling
nietig wordt verklaard als zijnde geschied
vóór dat de schuld opeischbaar was? Spr.
„keurmeent echter dat op grond van be-
„taling eener niet opeischbare schuld
geene vernietiging zal kunnen gevraagd
worden indien Artikel 49 wordt aange-
„nomen, alleen op grond van betaling
in fraudem creditorum indien daartoe
aanleiding is. — Maar om het formele
bezwaar op te heffen is spreker bereid
om in Artikel 49 alleen te gewagen
van „protest" zonder bijvoeging van
„non betaling" en in Artikel 99 voor
dit protest niet voor te schrijven
eene aanmaning, maar het consta-
„teeren van de aanbieding en van
de bewering dat de betrokkene in
den staat van faillissement, kennely
onvermogen, surséance of schorsing
van betaling verkeert.

De leden Asser en Beelaerts bl
„ven èn uit theoretisch èn uit prak-
„tisch oogpunt het in Artikel 49 op
genomen begrip van algemeene

schorsing

schorsing van betaling onaannemelijk achten. - Die aangegeven oplossing van onderscheidene bezwaren komt hun niet afdoende voor, bepaaldelijk niet ten aanzien van het protest en van de onzekerheid op welk tijdstip de toestand van schorsing van betaling eindigt. -

De leden Kist en Fruin verklaren, dat zij, na herhaalde overweging van dit vraagstuk, overgaan tot het gevoelen van de beide laatstgenoemde leden, en het raadzaam oordeelen om artikel 49 te beperken tot gerechtelijk geconstateerde toestanden. - Mits dien worden met 4 tegen 2 stemmen, die der leden van der Hoeff en Pijnappel, de woorden „of wel indien algemeene schorsing zijner betalingen van zijnentwege gerechtelijk bekend gemaakt" in artikel 49 geschrapt. -

De Heer Asser stelt voor, om het protest van non-betaling mede te doen vervallen, daar de grondslag van het regres is de gerechtelijk geconstateerde toestand van faillissement enz. zoodat

het

het bestaan van dien toestand genoeg-
„ saam maakt zijn voor het regres. – Het
voorstel wordt verworpen met 5 tegen 1 stem.
Een voorstel van denzelfde om mits het
protest behouden bleef, de geheele succes-
„ sie van betaling uit het artikel
te lichten, ondergaat met 4 tegen 2 stem-
„ men, die der leden Asser en Baelaert
het zelfde lot. –
Het lid Pijnappel geeft in overweging
om juist de provisionele successie hier
te vermelden met weglating van de
woorden „ voor langeren tijd dan de
wissel nog loopen moet " Tengevolge
van de beslissende stem des Voorzitters,
gesteund door de leden Asser en Baelaert
wordt het voorstel verworpen. –
De Heer Fruin meent te moeten
komen op het besluit der vorige Ver-
„ gadering nopens de vergoeding verschul-
„ digd door den acceptant, tengevolge
waarvan Artikel 61 is vervallen en
Artikel 70 gewijzigd. – Na wisseling van
gedachten is echter de meerderheid
van oordeel dat bij die beslissing be-

hoort

„hoort te worden volhard.-

Bij de voortzetting der revisie van dezen titel wordt, naar aanleiding van opmerkingen der Provinciale Kamer, 1°. in Artikel 85, met omzetting der bestaande redactie, gelezen: „dat een „ander, aan wien de voorkeur moest „gegeven zijn, mede heeft aangebo„den te betalen" 2°. in Artikel 86 inge„voegd achter het woord „wissel" de woorden: „hem niet is aangeboden en"

Voorts besluit men, om Artikel 87 te behouden, maar de Artikelen 88-93 te doen vervallen.- Het tweeledige uit„drukking, dat de wissel is te loor„gaan of vermist, blijft gehandhaafd, hoewel de Heer Fruin alleen van „verloren" en de Heer Asser alleen van „vermiste" wissels wilde gewagen.-

Aan de eisen bij Artikel 15 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering tot het doen van exploiten aangewezen, niet beant„woorden aan de tegenwoordige maat„schappelijke behoeften, wordt Artikel 98 van het ontwerp, op voorstel van den

Heer

't Heer van der Loeff, in dier voege gewijzigd dat men leest: „worden door een notaris, griffier van het kantongerecht of „den vrederechter gedaan tusschen des voormiddags negen en des avonds acht „uur." Zodanige tijdsbepaling kan gelden voor alle maanden des jaars.

Art. 99 N°. 3. wordt, naar aanleiding van eene opmerking van Groningen, aldus gelezen: „Het antwoord dat „op het protest is gegeven, of de vermelding dat geen antwoord is gegeven „of dat men niemand heeft aangetroffen".

Art. 101. wijzigt men, op voorstel van den Heer Fruin, in dezer voege: „Wanneer tegen verschillende personen op „dezelfde plaats wegens dezelfden wissel protest moet worden opgemaakt, kan „dit bij dezelfde acte geschieden, mits „tegen ieder afzonderlijk".

Ten gevolge eener opmerking en het advies der Rotterdamsche Kamer besluit men dat het opschrift van den volgenden titel alleen zal luiden: Acceptatie

tien

„tien", en bestemmen in Artikel 1.: „de
„acceptatie moet bevatten: 1° de aan-
„duiding als zoodanig door het woord
„acceptatie", „orderbriefje" of „promesse",
„ofindien zij in eene vreemde taal ge-
„steld is, door eene uitdrukking" en
Aan N.4 van hetzelfde Artikel wordt,
naar den wensch der Kamer te Zwolle
toegevoegd: „waarvoor bij gebreke van
„andere aanwijzing wordt gehouden
„de vermelding eener plaats bij den
„naam van den uitgever".

Sub N.5 wordt het „vervangen door
„zij".

De Voorzitter sluit de Vergadering
ten 2½ ure.-

De Secretaris
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland.

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist.

Negentigste Vergadering
op Zaterdag 7 April 1883 aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering.

Alle

Alle leden zijn tegenwoordig. - Afwe-
zig de Adjunct- Secretaris wegens ziekte.
Aan de orde is de behandeling der titels
over expeditie en over vrachtvervoer-
ders (Stukken N°. 13 en 14). ontvouwt den
den Heer Fruin. - Hij merkt op, dat
men de door hem gekozen redactie nog
niet in elk opzicht als definitief zou
beschouwen, zoodat het z. i. raadzaam
is om, bij aanleiding der
voorgestelde artikelen, aan te vang
„gen met eene bespreking der begin
„selen. - Als zoodanig komt vóór alle
in aanmerking de splitsing tusschen
expeditie en vrachtvervoer. - Er
heerscht dienaangaande eenige ver-
„warring vooral in de andere wet-
„boeken; doch ook daarom, daar waar de
expeditie niet afzonderlijk gere-
„geld is, wordt ze toch bijna overal
erkend, maar gebracht onder den
commissiehandel. - Spreker is van
oordeel, dat men den expediteur heeft
te beschouwen als uitsluitend te
„handelen persoon, als degene die alle

gelegenheid

gelegenheid tot vervoer opzoekt, ter-
„wijl alle overigen, die in meerdere
of mindere mate aan het vervoer
deelnement, hijn aan te merken als
vrachtvervoerders. –

De Heer Pijnappel is van een
ander gevoelen. – Hij acht het raad-
„zaam om de afzonderlijke expedi-
„tie geheel te laten varen. – Indien
tegenwoordigen hijd neemt de expe-
„diteur slechts deel aan het vervoer,
en is de vervoerder meestal tevens ex-
„pediteur. – Bij alle rechtstreeksch
vervoer is het doel om het goed van
hier naar ginds te krijgen, en het
doet weinig ter zake, of hij die het
goed in ontvangst neemt, met eigen
of met anderer middelen werkzaam
is, zoodra hij slechts op zich neemt
voor de verzending te zorgen. –

Ik voor mijn ter en de Heer Asser onder-
„steunen het denkbeeld van splits-
„sing tusschen expeditie en vracht-
vervoer. – Het object van beide con-
„tracten is geheel verschillend. –

Er

Er zijn tal van expediteurs die niet
denken aan eigen vervoer. Ook is de
omvang der aansprakelijkheid ge-
heel verschillend; de vervoerder is
gehouden ex recepto, en het gaat
niet aan de leer van het receptum
zoover uit te breiden, dat de afzen-
der onder alle omstandigheden
den expediteur kan aanspreken die
alleen vervoer bezorgt. —

Intusschen komt de Voorzitter met
den Heer van der Kaaij op tegen het
in Artikel 1 aangenomen vereischte
dat de overeenkomst met den vracht-
vervoerder door den expediteur zij
aangegaan op eigen naam; voor dit
aan Artikel 379 Duitsch Wetboek
ontleende element der definitie be-
staat hun inziens geen grond. — Het
is niet noodzakelijk, dat de expedi-
teur zich zelf aan den vrachtvervoe-
rder verbindt; in het stelsel van den
Heer Fruin is de expediteur bloot
tusschenpersoon, welnu dan moet
ook hij die niet als commissionair

maar

maar als gewone lasthebber handelt, evengeer onder het begrip expediteur vallen. –

De Heer Pijnappel herneemt, dat hij juist betwijfelt of er wel genoegzame grond is om de rechtsverhouding zoo geheel anders te regelen naarmate men zelf vervoert of alleen door anderen laat vervoeren. – Het is den afzender te doen dat zijn goed vervoerd worde, maar hij onderzoekt niet of de man die het goed ter vervoerding aanneemt, al dan niet aan die vervoerding deel heeft. – Men krijgt het recht niet gebreide, maar in beginsel geldt het niet voor den expediteur zoodra men, en te recht, aanneemt, dat hij die voor een deel vervoert, ook voor het vervoer aansprakelijk is. – Strikt genomen wordt de expediteur vervoerder zoodra hij het aangenomen goed met eigen kar of wagen elders brengt. – Spreker duidt uit de splitsing praktische bezwaren, die

wordt

woordt in de Artikelen 5 en 6 overeenge-
„ditieurs in verband met Artikel 13 over-
vrachtvervoerders niet scherp genoeg
onderscheiden. - En welke actie heeft
de afzender tegen den expediteur
wanneer het goed. niet aankomt?
moet hij zich dan met cessie van
actie behelpen? Indien intusschen
de Commissie er in mocht slagen
om bij de behandeling van het ont-
„werp een regeling te treffen waar-
„bij de bedoelde praktische moei-
„lijkheden worden vermeden, zoo
wil Spreker daartoe gaarne mede
werken. -

Ook door andere leden worden deze
bezwaren niet geheel ontkend, en
onder voorbehoud van daaraan
te gemaakte kanten, wordt een-
„stemmig tot de splitsing besloten.

Vervolgens overgaande tot Artikel
betwijfelt de Heer van der Laeff de
juistheid van het begrip „bezorgen
van goederen vervoer"; hij geeft de
voorkeur aan het „doen vervoeren"

van

van onzekerheid. — Hr. Heer Fruin acht
laatstgenoemde uitdrukking dubbel-
zinnig, vermits ook de daad van
hem die voor een deel zelfverricht,
daaronder begrepen is; de expedi-
teur bezorgt de gelegenheden om
te vervoeren. —

Het vereischte van het sluiten der
overeenkomst van vervoer op eigen
naam komt nader ter sprake. — Hr.
Heer Fruin zegt, dat hij de verrich-
tingen van hem die niet op eigen
naam handelt, het blooten make-
len, wenschte te doen beheerschen
door de algemeene bepalingen van
het Burgerlijk Wetboek omtrent
lastgeving. — Van onderscheidene
zijden rijst daartegen bezwaar. —
Hr. Heer Asser betoogt, dat de
niet op eigen naam handelende
tusschenpersoon economisch de-
zelfde rol speelt en dat hij voor
uitschotten, voorschotten, bewaring
behoefte heeft aan dezelfde privile-
giën als de expediteur die op eigen

naam

naamhandelt.-

Hle Commissie besluit, dat het handelen op eigen naam voor den expe-
„diteur geen vereischte is, maar dat
„dit een geen vereischte is, maar dat
aan allen twijfel af te nemen dat zoo-
„danig handelen aan den expediteur
zijn karakter van tusschenpersoon
niet ontneemt, in het artikel zal
worden uitgedrukt: „hetzij op eigen
„naam hetzij op naam van zijn last-
„gever".

De Hleer Asser wil de bedenking,
dat iemand die geen koopman is,
noch zijn beroep maakt van expe-
„ditiehandel, maar toch voor loon
goederen vervoer voor anderen bezorgt
ingevolge de bepaling van Artikel 1
juncto artikel 9, niet onder de voor-
„schriften van deze titel zou vallen.

Hle Hleer Pijnappel merkt op, dat tot
de werkzaamheid van den expedi-
„teur behoort 1°. het opzoeken van ge-
„legenheden tot vervoer, 2°. het bewa-
ren van het goed, 3°. het sluiten van con-
„tracten, 4°. het nemen van de noodi-

voorzorgen

voorgegen voor het goed en de verpak-
„king.

Op voorstel van den Heer Fruin wordt
besloten, om Artikel 1, als bevattende
de definitie, aan te houden tot na
de behandeling der overige bepalin-
„gen van den titel. —

Art 2. Het Heer Pijnappel ziet strijd
tusschen de beide zinsneden van
het artikel; volgens alinea 1 is de
expediteur verantwoordelijk voor
schade voortvloeiende uit een bijzon-
„dere reden nl. het veronachtzamen
der zorg van een goed huisvader,
daaruit volgt dat zijne tegenpar-
„tij heeft te bewijzen de veronacht-
zaming, en uit alinea 2 blijkt
juist het omgekeerde. —

De Heer Asser voert aan, dat
er drie stelsels zijn a de eischer
moet bewijzen culpa des expedi-
„teurs. b de eischer heeft slechts
te bewijzen schade waartegen
de expediteur een bepaalde schade
oorzaak die niet ten zijnen laste

komt.

kant, moet bewijzen, & het hierge-
„gen tusschenstelsel dat de eischer
moet bewijzen & schade en dat de ex-
„pediteur zich van alle aansprake-
„lijkheid ontslaat door te bewijzen
de zorg van een goed huisvader te
hebben gedragen. –
De Voorzitter is van gevoelen dat
in elk geval de eischer het bewijs
behoort te leveren van het verzuim
des expediteurs; en is z. i. geen vol-
„doende grond om ten aanzien van
dat bewijs in nadere onderscheidin-
„gen te treden. – Spreker is alzoo het
meest geneigd om alinea 1 aan
te nemen maar alinea 2 te laten
vervallen.
Het lid van der Laff en Beelaert
zijn voorstanders van een voor-
den expediteur strenger stelsel,
en wenschen dat de expediteur
aansprakelijk zij, tenzij hij over-
„macht bewijze. – Men stelle den
expediteur gelijk met den schip-
„per die ingevolge Artikel 344 5e

Wetboek

Wetboek van Koophandel ook aanspra-
„kelijk is voor culpa. - In beide ge-
„vallen is het goed uit de macht
van den afzender, althans de koop-
„man die den elders wonenden ex-
„pediteur verzocht hem een goed
op te zenden, heeft daarover een
meening toezicht als wanneer hij
het aan een schipper toevertrouwt.
Met 4 - 2 stemmen wordt echter dit
stelsel verworpen. - Hiermede wenscht
men te beschermen de aansprakelijk-
„heid van zee schipper en wan-
„dit een te onderscheiden. - Niet al-
„leen is bij den schipper het goed meer
aan de Controle onttrokken, maar
ook hangt, gelijk de Heer Asser
opmerkt, de zwaardere aanspra-
„kelijkheid des schippers naau-
samen met de wijgevigheid der
wet te zijnen aanzien in het schep-
„pen van bewijs middelen; door
schepes journaal en schepes ver-
„klaring heeft hij waarmeen die
de expediteur mist. -

Verder

Verder voeren de leden Pijnappel en
Asser aan, dat de juridische grond
van de bewijslast althans voor een
deel over te brengen op den expeditem
uitsluitend gelegen is in het recep-
tum; hij heeft het goed ontangen en
moet het weêr uitleveren. - Maar is
dit juist, dan behoort men de bepa-
ling der tweede zinsnede ook te beper-
ken tot de gevallen dat de expeditem
het goed overneemt; Zonder de detentie
is er thans in zijn geen reden om
van de algemeene bewijsregelen
af te wijken. -

De Voorzitter waarschuwt om
niet te veel te redeneeren uit het
begrip van het receptum; hij ziet
niet in dat de bewijslast moet
afhangen van de detentie, zoo er
geen detentie is moet de expedi-
teur toch toegezien en behoort hij
even goed aansprakelijk te wezen.

Ten slotte wordt alinea 1 een-
stemmig aangenomen en wordt
met 5 tegen 1 stem, die van den Voorzitter,

besloten

besloten om alinea 2 te behouden voor het geval dat de expediteur het goed in bewaring neemt. - Hr. Heer Fruin meent op prijs te stellen, nader eene redactie te ontwerpen. -

Art. 3. Hr. Heer Asser stelt voor om in plaats van „provisie" te lezen „loon", daar dit niet spreekt „eenigszins berekend wordt. - Hij vestigt voorts de aandacht op het gewichtige beginsel hierdoor het woord „bedongen" beslist, nl. dat de expediteur geen recht heeft op loon als het niet bedongen is. Hr. Kluit acht het heffen naar het schijnt eene tegenovergestelde opvatting. -

Nadat de Heer Fruin had te kennen gegeven, niet bedoeld te hebben deze quaestie door dat woord te beslissen, wordt op voorstel van den Heer van der Hoeff met algemeene stemmen gelezen: „behalve op het bedongen of bij „gebreke van beding door den

rechter

„rechter te bepalen loon."-
De Heer Asser wenscht de woorden
„voorzoover" en te schrappen, daar
bij voor die legale praesumtie geen
voldoende grond aanwezig acht.-
Met 4 tegen 2 stemmen, die der Leden
Fruin en Pijnappel, wordt aldus
besloten, zoodat alinea 1 eindigt
bij het woord „gedaan".
Wijders stellen de Leden van der
Kaaij en Asser voor, om alinea 2 te
doen vervallen.- Zij de expediteurs-
„vondig mandataris, dan geldt de
gewone mandaatsleer, en is hij meer
dan bestaat er evenmin behoefte
aan deze bepaling.- Zij ware zelfs
gevaarlijk.- Immers de grootste cafe
„tiems die vaste contracten heb-
„ben gesloten ten gevolge waarvan
„zij voordeeliger kunnen doen zien
„voeren dan gewone afzenders, zou-
„den dat minder bedrag dan aan
„den afzender in rekening kunnen
brengen.-
De Heer Fruin vraagt wat bedoeld

daarin

daarin steekt, waaromnmogen zij
niet van die voordeeliger positie
tegenover de afzenders de vruchten
plukken? Van mandaat kan in spre-
„kers ontwerp, dat contract van wer-
„voer op eigen naam als vereischte
stelde, geen sprake zijn.-

Het antwoord luidde, dat hij die
de bedoelde voordeelen wil genie-
„ten, moet aannemen à forfait
en gebruik maken van Artikel 4.
Gedoogt men ook in Artikel 3. zoo-
„danige regeling, dan wordt de
toestand onzuiver.- Men vergete
niet dat de expediteur die derge-
„lijk contract met één vervoer-
„middel gesloten heeft, waarbij
hij zich verplicht jaarlijks een
zeker aantal goederen daarmêe
te doen vervoeren, hierdoor aan
banden ligt en in de vrije keus
is belemmerd.- Alinea 2 vervalt
met 5 tegen 4 stemmen, die aan den Heer
Fruin.-

Art 4 In antwoord op een vraag

van

van den Heer Asser verklaart de
Heer Fruin met de woorden „bij ta-
„rief" te hebben bedoeld: tegen een
vooruit in een bepaalde som. —
Aan den Heer van der Laeff, die
de bepaling van Artikel 89 Wetboek
van Koophandel voorstaat, merkt
spreker op, dat deze door alle uit-
„leggers wordt afgekeurd. — In den
Franschen Code was die bepaling
juist, waar de expediteur instaat
voor de aankomst van het goed,
maar niet bij ons waar alleen
Culpa in eligendo is. —
Hr Voorzitter merkt onder alge-
„meene instemming op, dat de
woorden „zoo niet anders bepaald
is" moeten voorafgaan aan „staat
bij", daar zij betrekking behoeven
te hebben zoowel op het begrepen
zijn van de provisie in de bedon-
„gen vergoeding, als op het instaan
voor de tusschenexpediteurs. —
Na verdere wisseling van gedach-
„ten acht de Commissie het met

den

den Heer Wander Loeff zaadzaam,
aan Artikel 4 te splitsen, zoodanig
dat in eene eerste zinsnede in aan-
„sluiting aan Artikel 3 worde gezegd,
dat de expediteur ook bedingen kan
het opzich nemen van de kosten
en bloc en dan heeft in te staan
voor de tusschenpersonen, en dat
in eene tweede zinsnede eene be-
„paling worde gesteld in den geest
van het slot van Artikel 4.- De
Heer Fruin neemt opzich, in dien
zin eene redactie te ontwerpen.-
Art 5 wordt met algemeene stem-
„men geschrapt op voorstel van den
Heer Pijnappel, die opmerkt dat
zoodra de expediteur aan het ver-
„voer deel neemt, hij niet meer expedi-
„teur blijft maar vrachtvervoerder
wordt, en alzoo eo ipso valt buiten den
inhoud van dezen titel.-
De Voorzitter sluit de Vergadering te
3 3/4 uur.-

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Een en negentigste Vergadering
op Zaterdag 14 April 1883, aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering.
Alle leden zijn tegenwoordig. - Afwezig
de Adjunct-Secretaris wegens ziekte. -
De notulen der beide vorige Verga-
deringen worden gelezen en goedge-
keurd.

De Heer Fruin zegt dat hem uit de
notulen blijkt, dat een door hem voor-
gedragen redactie van Artikel 2. Ont-
werp Expediteurs, waarvan bij voor-
lezing dacht, niet genoegzaam beant-
woordt aan de beslissing door de
meerderheid in de vorige Vergade-
ring genomen. - Spreker voegt zich
blijkt de voorkeur te geven aan het
Fransche stelsel boven dat waarbij
de bewijslast verschuift naarmate
de expediteur het goed al of niet in
bewaring heeft overgenomen. - De
meerderheid blijkt daarbij echter
volhardende en de Heer Fruin verklaart

Zich

zich bereid, nader een redactie in
dien geest te ontwerpen.-
Zitus schen vestigt de Heer Pijnap
pel er de aandacht op, hoe bij goede
„ren die door de handen van een
reeks verschillende vervoerders gaan,
en ten slotte beschadigd aankomen,
terwijl over de verantwoordelijkheid
voor die schade geschil ontstaat,
de regelmatige gang van zaken
verbroken wordt, zoodra zich stus
„schen die verschillende vervoerders
een expediteur bevindt.-
Het Heer Asser geeft zijnerzijds te
kennen, dat ofschoon voorstander
van het door de meerderheid aan
„genomen stelsel, bij hetwelk
eenige vrees bestaat, dat zij meer
allengs toe zal komen om het zelfs
„de zij een zoek op het eigenlijke
receptum toe te passen en alzoo
den bewijslast voor de scheepvaart te
verlichten.-
Art 3. Stelt de Heer Fresin voor
aldus te lezen: „Hij een expediteur heeft

„recht, behalve op het bedongen of
„bij gebreke van beding door den reede
„ter te bepalen loon, op de vergoeding
„van alle noodzakelijke en nuttige
„gedane uitgaven door hem tot uit-
„voering van zijne last gedaan. -
„Hij kan echter bij het sluiten der
„overeenkomst de kosten van het
„vervoer in hun geheel tegen een
„nu eens af vastgestelde vergoe-
„ding voor zijne rekening nemen.
„Indien niet anders is bepaald, is
„in dit geval zijn loon in die ver-
„goeding begrepen, en staat hij in
„voor de door hem gebruikte vrach-
„vervoerders en tusschenpredikeu
„Hier redactie wordt goedgekeurd
Aan de orde is Artikel 6 van den
„zelfden titel. - Het Heer Fruin wijst
op het verband van deze bepaling
met Artikel 19 van den titel over
vrachtvervoerders. - Beide zijn
ontleend aan de Duitsche wet,
het is in tusschen de vraag of de
praktijk wel behoefte heeft aan

eene

eene zoo uitgewerkte regeling van
het rembours van den koopprijs
/de zoogenaamde „Nachnahme"/. -
Na wisseling van gedachten, waar-
„bij gewezen wordt op het verschil
tusschen het Duitsche pandrecht
voor den vrachtvervoerder en expe-
„diteur / Artikelen 382. 409 Duitsche
Wetboek / en ons recht van privile-
„gie, en waarbij door sommige le-
„den wordt te kennen gegeven dat
men genoeg heeft aan het privile-
„gie van Art 1185 N.° 7. Burgerlijk Wet-
„boek, besluit de Commissie eenstem-
„mig, om de bepaling aan te houden
tot de behandeling van Artikel 19
vorenvoend. -

Hr Voorzitter vraagt, waarom in
het ontwerp geene verplichting
van den expediteur is opgenomen
om een register te houden, gelijk
in Artikel 86 alinea 2. Wetboek van
Koophandel en ook in den Fran-
„schen Code voorkomt. - Hr Fleer
Fruin antwoordt dat de expediteur

gehouden

gehouden is tot de verplichtingen
van een goed koopman, en dat dan
„ toe ook behoort het houden van de
noodige boeken; voorden Commis-
„ sionnair word in ons Wetboek ook
niet afzonderlijk van het houden
van boeken gewaagd. - Hr Voorzitter
heer meent dat het niet een gewoon
koopmans boek geldt, maar alleen
het houden van een register der
te vervoeren goederen; het is een
boek in het belang van de handel
„ lingen van derden, evenals het
Zakboekje van den Commissionair -
Hr Commissie besluit, dat indien
er voor de Expediteurs eenige bij-
zondere bepaling noodig is, zulks
zal blijken bij een behandeld voor-
„ den in den nader vast te stellen
titel over de Boekhouding. -
Art 7. geeft aanleiding tot lang
„ durig debat. - Hr Fleer Asperen
aan met te betoogen, dat bij ver-
„ jaring vóór alles noodig is een
vaste Terminus a quo. Hervijl

hier

hierbij geheel verlies de zeevorderende aanwijzing voorkomt vanden dag waarop de aflevering had moe-
ten zijn gedaan. - Wel is waar is het niet gemakkelijk, daarvoor iets beters in de plaats te stellen, want men kan niet nemen den dag van het contract, daar zoda-
nige bepaling, gelijk de Heer vander Loeff aantoont, niet zou dekken de doorloopende contrac-
tant - Evenmin kan men gewagen van den dag der overneming van het goed, daar die niet altijd over-
neming plaats heeft. - Hiertoe bestrijdt de Heer vander Loeff overneming is er z. i. altijd, het zij de expediteur het goed onder zich neemt, het zij hij zorgt dat de vervoerder het overneemt. - Hier Heer Asser is van oordeel dat in-
dien er is overeengekomen een tijd van aankomst, de verjaring van dat tijdstip behoort te begin-
nen, en dat bij gemis van zodanige

overeenkomst

overeenkomst der wet legale termijne
van aankomst voor binnen- en voor
buitenland heeft aangewezen. –
Tegen dit laatste denkbeeld rijst van
onderscheidene zijden bezwaar, men
acht zoodanige legale praesumtie
geenszins gelukkig en ook uit een
praktisch oogpunt niet aan te
bevelen. –
Hr Fleer Beelaerts bestrijdt mede de voor
„gestelde bepaling die z. i. een pre-
„mie geeft op het niet afleveren, daar
de verjaring dan spoediger voltooid
kan zijn dan bij vertraagde aflever
„ring. – Hr expediteur die door achte
„loosheid niet heeft afgeleverd en
later zijn verzuim ontdekt, zal
zich tevens wachten dit verzuim alsd
„nog te herstellen, daar hij dan
zooveel langer gevaar loopt, van
doorsene rechtsvordering te wor-
„den bevrijd. –
Hr Voorzitter zende Fleer Fruin
verdedigen de voorgestelde bepa-
„ling. – Hr Fruin is die in be-

„ginsel volkomen juist, de actie wer-
„gens verlies kan eerst ingesteld wor-
„den wanneer het vervoer had moe-
„ten afgeloopen zijn, en terwille
van praktische bezwaren moet
men daarvan niet afwijken en
de toevlucht nemen tot stelsels
die èn willekeurig zijn èn waar-
„van wederzijdsche praktische
bezwaren te duchten zijn. — Boven-
dien houde men in het oog, dat
deze bepaling van het ontwerp ge-
„heel geschoeid is op de leest van
Artikel 95 Wetboek van Koophan-
„del, en dat dit Artikel in de prak-
„tijk geene moeielijkheden heeft
opgeleverd. — Overigens wordt de
onzekerheid van termijn nog
verminderd door de bepaling van
Artikel 6 van den titel over Vracht-
vervoer, zich aansluitende bij
het Duitsche Wetboek en bij onze
nieuwe Spoorwegwet. —

In tusschen wijst de Heer Mesker
op de uitdrukking „rechtsvordering

tot

tot uitlevering van koopmanschap-
„pen" in Artikel 741 N.3. Wetboek van
Koophandel, het geen juist is, dan
het hiergeberigde „geheel of gedeel-
„delijk verlies"; men weet niet of het
goed verloren is, maar alleen dat
het niet is afgeleverd. - Hiertenge-
„volge leest men een paring in alinea
1: „wegens algeheele of gedeeltelijke
niet aflevering", en ook in het twee
„de gedeelte dergelyke alinea wordt
tweemaal „verlies" door „aflevering
vervangen. - „Vertraagde aflevering
wordt opgevoerd het van den Heer
Beelaerts vervangen door „vertra-
„ging in aflevering", en zulks met
4 tegen 2 stemmen daar de leden
Pijnappel en Fruin aanteeken-
„gemelde uitdrukking de voor-
„keur geven. -

Hr Heer Pijnappel verlangt, dat
de verjaring in geval van niet af-
„levering zal beginnen te loopen
van het tijdstip waarop het zij
de geadresseerde aflevering gevraagd

heeft

heeft, of de expediteur verklaard heeft,
dat hij niet kan afleveren. - Hij reden
van den termijn van verjaring is ge-
„legen in het verlies van bewijsmid-
„del, bij mij die door het erkennen
in culpa te zijn, alles doet wat
hij kan om eene beslissing uit te
lokken, mag daardoor niet van beter
conditie worden. - Hij meerderheid
kan dit gevoelen niet deelen; de
gewone lange verjaringstermijn
zou dan weêr regel worden, en hij
die zich geen culpa bewust is en
dus niet erkent of van wien in elk
geval de culpa onzeker is, mag niet
achterstaan bij dengene die volgens
eigen erkentenis in culpa verkeert.
Hij Heer van der Loeff blijft na al-
„les gehoord te hebben, bij algeheele
niet-aflevering, een vasten grond.
„slag voor den verjaringstermijn
dan het artikel aangeeft, die in-
„gend noodig achten, bij beveel
daartoe aan den dag dat òf de
expediteur òf de vervoerder het

goed

goed heeft overgenomen.-
Het amendement vanden Heer Loeff wordt
in beginsel in stemming gebracht,
Voorstemmen de leden vanden Heer Loeff,
Asser en Beelaerts, de overigen tegen,
Zoodat door de beslissende stem des
Voorzitters het amendement valt.-
Hierop wordt het voorstel vanden
Heer Pijnappel verworpen met 5 tegen 1
stem, die des voorstellers.-
Eene stoging van den Heer Asser om
nu de verdere beslissing over het
verworpen artikel aan te houden
tot de volgende Vergadering, kan
geene meerderheid verwerven, ter
wijl daarentegen de in dit arti-
kel gelegen terminus a quo van
verjaring wordt aangenomen.- Bij
laatst genoemde beslissingen ge-
schieden overeenkomstig dezelfde
verhouding van stemmen van
dezelfde leden voor en tegen als
die over het amendement van der Loeff.
Bij de verdere beschouwing der een-
zinsnee van het artikel wijst de

Heer

de Heer Beelaerts er op, dat ook in de voorzien in het geval dat een expe-
„diteur hier te lande goederen uit
het buitenland herwaarts doet
komen, hij kan daartoe een con-
„tract gesloten hebben met een
buitenlandsch vrachtvervoerder-
„hierten gevolge leest men: „naar
of van buitenslands".
„Rechtsvordering" wordt aan het
slot der alinea in plurali ange-
„zet evenals in den aanhef.-
Het Heer Asser bestrijdt de twee-
„de alinea van het artikel.- Deze
uit Artikel 386. W.V.K. overgenomen
bepaling is een overbodige een alge-
„meen beginsel dat even goed. gel-
„den zou alzoo ook hier de wet.- Ten
andere is het z. i. ongepast hier-
van „exceptie" te gewagen, daar
men wel nimmer alle rechtsmid-
„delen heeft te omvatten die men
tegen de actie kan doen gelden
b. v. ook actie en reconventie, het
duitsche „Einreden" heeft dat

ruim begrip. - Eindelijk is er z. i. ge-
reden om hier, in afwijking van het
gemeene recht, de verjaring te doen
stuiten door een enkele kennisge-
„ving. -

Hl. Hr. Fruin zegt dat z. i. in onze
recht door verjaring de actie te
niet gaat maar niet het recht zelf
(art. 2014 B. W.), zoodat de verjaring
der actie niets beslist omtrent de
verjaring der exceptie. - Het woord ex-
„tie heeft hij gebezigd in den alge-
„meenen zin van verdedigingsmid-
„del, waartoe hij recht had daar
onze wet zelfs gewaagt van een
exceptie van minderjarigheid
(art. 1858 B. W.). Overigens erkent Spr.
„dat „kennisgeving" is te ver-
„vangen door „gerechtelijke actie".
Hl. Hr. Asser hernieuwt, dat ook
wanneer men met den Hl. Hr. Fruin
van oordeel is, dat het recht zelf
niet te niet gaat door de verjaring
de bepaling onnoodig schijnt, wan-
dat er dan geen reden is om af te

wijken

wijken van het gemeene recht en
voor dit geval eene bijzondere bepa-
„ling aan te nemen. - Hier laatste
gevoelen wordt door de meerder-
„heid gedeeld en Alinea 2 geschrapt
met 4 = 2 stemmen, die van de
leden van der Laeffen Fruin. -
Het derde lid wordt aangenomen
met verwerping, op voorstel van
den Heer Pijnappel van de woor-
„den „bedrog of ontrouw" door
„kwade trouw", als het gebruikelij-
„ke woord von dolus; deze wijziging
geschiedt met 5 = 1 stem die van
den Heer Fruin, die hier het woord
„bedrog" blijft verkiezen. -
Art 8 laat men vervallen op voorstel
des Voorzitters; het burgerlijk recht is
„per se toepasselijk voorzover daar-
„van niet wordt afgeweken. - Boven-
dien merkt de Heer Asser op, dat
het pandrecht of het privilegie op
het goed, zoo men het behoudt, hier-
geheel anders moet geregeld worden
dan voor den commissionnair. -

Art

Art 9. vraagt de Heer Beelaerts mede gaarne
vervallen, ten einde den titel te beper-
„ken tot den zaakgelastigden van beroep in
„gevolge Artikel 1. Hij vraagt of men
al dan niet onder het wettelijk begrip
van „koopman" valt, is van menige
„lei omstandigheid afhankelijk die
z. i. niet zoodanigen invloed mag
hebben op de regeling der rechts be-
„trekkingen voortvloeiende uit het
bezorgen van het vervoer van enig
goed. - In de ontworpen bepaling
„zou ieder vallen die uit welwillend-
„heid of vriendschap voor een ander
een zaakje te bezorgen. - Hij meende
„dat begeert echter het Artikel te
behouden, maar besluit, naar aan-
„leiding van hetgeen de Voorzit-
„ting, omtrent „voor een ander" in te
voegen „tegen loon". - Hij Heer van
der Hoeff constateert dat daaron-
„der ook de bezorging van het vervoer
à forfait begrepen is. -
Op voorstel van den Heer Asser
wordt „koopman" vervangen door

„eenmaal

„iemand".

Het woorden „op eigen naam" worden ge-
„schrapt evenals in Artikel 1. Vervol-
„gens keert de Commissie terug tot de de-
„finitie, en besluit, op voorstel van
den Heer Fruin, om Artikel 1 te lezen:
„Expediteur is hij die er zijn beroep
„van maakt, goederen voor anderen
„te doen vervoeren en de daartoe noo-
„dige overeenkomsten hetzij op eigen
„naam hetzij op naam van zijn last-
„gever aangaat".

Het Voorzitter sluit de Vergadering te
3 uren.-

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland.

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist

Tweeëntwintigste Vergadering
op Zaterdag 21 April 1883. aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering

te

te 10 uren.-

Alle leden zijn tegenwoordig, afwezig de Adjunct-Secretaris wegens ziekte.-

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

De Heer Fruin stelt voor de volgende redactie van Artikel 2. van den titel over een prediteurs.

„Hij een prediteur is verantwoordelijk voor alle schade welke het gevolg „is van het veronachtzamen der „zorg van een voorzichtig koopman „bij de keus van de gelegenheden van „vervoer en van de tijd schepen pre„teurs, en in het algemeen bij het „volbrengen van den last dien hij „op zich heeft genomen.-

„Indien hij het door zijne tijdschepen „komst te vergenden goed van den „afzender of van een vrachtvervoer„der heeft overgenomen, heeft hij „het bewijs te leveren dat hij die „zorg heeft aangewend."

Het tweede lid ontmoet van onder„scheidene zijden bedenking, waarbij

ook

ook het beginsel zelf in de voorlaatste
Vergadering aangenomen, wederken
Spraake komt.-

de Heer Pijnapfel stelt vorts onder-
„scheidene voorbeelden, o.a. indien
het goed door brand is vernield ende
expediteur bewijst de zorg van een
voorzichtig koopman te hebben in
acht genomen, dan zal hij niet aan-
„sprakelijk zijn, maar wel de waarde-
„vervoerdering ingevolge Artikel 9 van
den volgenden titel.- Spreker ziet
geen reden voor dit verschil.-

De Heer van der Loeff merkt op, dat
zo aan het eerste lid de aansprake-
„lijkheid regelt, het tweede lid z.i.
daarop moet terugslaan en niet
een voorwaarde gekozen worden die
„uitsluitend gewaagt van het leve-
„ring van bewijs.- Ten andere be-
„hoort de intervensie van den bewijs-
„last slechts plaats te grijpen zo-
„lang de expediteur het goed onder
„zich heeft.- Spreker geeft in overwe-
„ging de volgende redactie van Alinea 2

Voor

„Voor schade aan de goederen voorkomende
„wijl zij onder zijne bewaring of beheer
„waren, is hij aansprakelijk tenzij hij
„bewijze, dat die schade het gevolg is
„van oorzaken die niet aan zijne schuld
„of nalatigheid te wijten zijn."

Op voorstel van den Heer Fruin besluit men het voorgesteld artikel en het amendement aan te houden tot de behandeling van Afdg van den titel over vrachtvervoerders.

Overgaande tot de behandeling van dien titel wijst de Heer Asser er op, dat in onderscheidene artikelen naast elkander vermeld zijn de „expediteur" en de „afzender". Eerstgenoemde kan, zooals Spreker onder algemeene instemming betoogt, hier veilig gemist worden, want zoo hij op eigen naam handelt, is hij zelf afzender, en zoo hij op eigen naam handelt is hij gemachtigde van den afzender. Voorts wordt gevraagd, hoever het begrip reikt van het „gedeeltelijk doen vervoeren door anderen vrachtvervoerders". De Heer

Pijnappel

Pijnaspel vat dit op in den kortsten
zin: ieder die aanneemt een voorwerp
te bezorgen op eene andere plaats is
z. g. vervoerder, onverschillig hoe verre de
afstand is en welk vervoermiddel hij
bezigt. - Hl. Lenier is even goed ver-
voerder als de Spoorwegmaatschap-
pij, en zijn daarvoor geen grenzen te
stellen, en voert men aan dat dan
de kenier aansprakelijk zou zijn voor
geheel het verder vervoer, zoo luidt het
antwoord dat ieder aansprakelijk is
voor het geheele vervoer door hem aan-
genomen; wie slechts aanneemt
het goed aan het station te bezorgen
is niet verder verantwoordelijk. -
De meerderheid wenscht echter zoo-
ver niet te gaan. - Hl. Heer Beelaerts
geeft aan, om hem die slechts bin-
nen de grenzen derzelfde gemeente
vervoert niets als vrachtvervoerder
aan te merken. - De Heer Asser zegt
dat de wet zich hierin heeft aan-
te sluiten bij de praktijk. - Vracht-
vervoer is dat vervoer waarbij een-

een

een vrachtbrief kan vorderen en zulke
kent alleen voor bij grootere afstan-
„den; men onderscheidt tusschen
de verzending te vervoeren en het
vervoer zelf; wie taalkundig een
vervoerder is, behoeft het daarom
juridisch niet te wezen. - Tenslotte
besluit men een paring onder voor-
„onverschillig — volbrengen laat"
uit het eerste lid te schrappen. —
Vervolgens wordt na een enige discussie
bepaald het overige van Alinea 1 in
verkorten vorm aldus te lezen: „Vrach-
„vervoerder is hij die er zijn beroep
„van maakt, goederen te land of te
„water voor anderen te vervoeren".
Het tweede lid laat men met algeme-
„ne stemmen vervallen na de op-
„merking van den Heer Asser dat
er geen algemeen stelsel van bepalin-
„gen in deren titel is die te vens voor
het gewone zeevervoer kunnen
gelden, terwijl indien iemand, al
is het niet gebruikelijk, ook over
zee wenscht te vervoeren in gevalge-

de

de voorschriften van dezen titel, daar-
„toe reeds de gelegenheid openstaat
door de uitdrukking „te water" in
het eerste lid.-
Art 2. is ontleend aan de Berner
Conventie over internationaal spoor-
„weg vervoer.- Het uitbreiden van
die bepaling tot alle vrachtvervoer
wordt niet wenschelijk geacht.-
Volgens de ontwerpen redactie zou
er geen overeenkomst van vracht-
„vervoer kunnen gesloten worden
zonder overneming van het goed.-
Wel is waar was, gelijk de Voorzit-
„ter met instemming van den Heer
Fruin opmerkt, de bedoeling van
het eerste lid alleen, dat de overne-
„ming zou worden aangemerkt als
bewijs van consensus, doch ook die
legale presumtie schijnt niet
aan te bevelen.- Men late liever
den rechter volkomen vrijheid om
in elk voorkomend geval uit de
geheele strekking der zaak op te
maken of er al dan niet een contract

van

van verwoerd geslotenis. – Ook worden
door den Heer van der Loeff opge-
„merkt, dat bij blooten overneming
van het goed zonder vrachtbrief of
ander schriftuur alles onzeker is,
vermits dan niet blijkt waarheen
tot hoever het goed moet vervoerd
worden. –

Vlijders deelt de Heer Asser mede, dat
het in alinea 2 overgenomen stelsel
van den duplicaat-vrachtbrief te
Berneert na lang durige discussie
en onderveel tegenstand is aange-
„nomen; de bepaling was de vrucht
eener transactie daar de meerder-
„heid der gedelegeerden terug deinsde
van het volgens spreker veel juister
den beeld om bij het spoorwegver-
„voer verplichtend te stellen het
geven van cognossement. –

Met algemeene stemmen besluit
de Commissie Artikel 2 te schrap-
„pen; de duplicaat-vrachtbrief be-
„hoort in het volgend artikel. –

Art 3. De Heer Asser zegt dat de

afzender

afzender doms belang heeft bij het be-
„staan van een vrachtbrief, en dat
dus beide partijen het recht hebben
moeten, er een te doen maken. – Hr
Voorzitter antwoordt dat de afzender
zelf, dat stuk heeft op te maken, ter-
„wijl de wet het recht om een vracht-
„brief te vorderen alleen kan geven
aan hem die dat stuk niet opmaakt.
Intusschen drukt het artikel niet
uit, of slechts bij de verzending, dan
wel ook later, een vrachtbrief kan
worden gevorderd. –

De Heer Beelaerts acht het te be-
„spreken om hier, waar niet tus-
„schen publieke en bijzondere ver-
„voermiddelen onderscheiden wordt,
in het algemeen den vrachtbrief
verplichtend te stellen. – Men be-
hoort z. i. te volstaan met eene
bepaling in den zin van Artikel
451 der Zwitsersche Wet. –

Hr Voorzitter brengt hierop in om-
„vraag of men in de wet het recht
zal geven een vrachtbrief te vorderen –

Met

Met 4 >2 stemmen, die van de leden
vanderLoeff.en Beelaerts, antwoord
de Commissiebevestigend.-

Voorts merkt de Heer vander Loeff
op, dat wanneer de vrachtbrief niet
geteekend is door den afzender, het
geen blijkens het slot van Artikel 4
van het Ontwerp geenszins als over
„eischte gesteld wordt, dit stuk dan
niet van onderteekening noch van
een daarmêe gelijkstaanden stem-
„pel is voorzien, niet kan dienen
tot bewijs.- Men heeft dus in de
eerste alinea niet van bewijs te
gewagen, doch dat afzonderlijk te
regelen.-

Hierovereenkomstig leest men
ten slotte, op voorstel van den Heer
Pijnappel, het Artikel aldus:
„De vrachtvervoerder heeft het recht
„te vorderen, dat het goed bij de over-
„gifte van een vrachtbrief vergezeld
„Indien dit laatste het geval is, heeft
„de afzender het recht te vorderen, dat
„die vrachtbrief door den vrachtver-

voerder

„voerder onderteekend worde, en dat
„hem een duplicaat daarvan door
„den vrachtvervoerder onderteekend
„worde afgegeven.
„Ingeval het goed niet van een vracht-
„brief vergezeld is, heeft de afzender
„het recht, van den vrachtvervoerder
„een bewijs van ontvangst te vorderen"
Art 4 N:1. Hr Heer Beelaerts zag gaarne
deze opsomming vereenvoudigd; zij
geeft licht aanleiding tot twistvragen
en is toch niet volledig, daar b.v. het
in Art. 457 Zwitsersche wet vermelde
„gewicht" hierin breekt. - Op voorstel
van den Heer van der Loeff. besloot
men er zich toe aan te bepalen 1°. „de
omschrijving van het te vervoeren goed"
daarin worden voorgeschreven nodig
de verschillende eigenschappen
der goederen begrepen geacht, ook het
gewicht. -
N:2. Hr Heer Beelaerts wenscht de
vermelding der „woonplaats" weg te
laten als overbodig en bij de chipers
bezwarend. - Men antwoordt dat

die

die vermelding algemeen Europeesch
recht is waarvan het niet raadzaam
is af te wijken. - Voor de weglating stem
„men de leden Pijnappel, Asser en
Beelaerts, de andere leden tegen, zo
„dat door de beslissende stem des
Voorzitters de bepaling ongewijzigd
blijft. -

Uit N°. 3 vervallen de woorden „af
expediteur" tot Heer Beelaerts stelt
voor „en de woonplaats" te vervangen
„een, welk vereischte ook in art. 392
N°. 3 W. H. boek. niet wordt aangetroffen. - Het voorstel wordt verworpen
met 4 tegen 2 stemmen, die van de leden
Kist en Beelaerts. -

In N°. 4. wordt op verlangen van de
Heer van der Loeff gelezen: „naam
en woonplaats".

N°. 5 tot Heer Pijnappel vraagt of dit
vereischte niet moet worden beperkt
tot het geval dat de plaats van afle-
„ving een ander is dan de woonplaats
des ontvangers sub N°. 4 vermeld. -
tot Heer Asser antwoordt dat kennel

daar

daar de plaats van aflevering a priori
moet vaststaan en de vrachtvrager
kan verhuizen.-
N°. 6 en 7. worden onveranderd aange-
„ nomen.-
Als nieuw N°. 8 wordt op voorstel van
de leden van der Kaaff en Asselinge.
„ voegd: „ de onderteekening des afzen-
„ ders."
Het oude N°. 8. wordt op voorstel van
den Heer Pijnappel vereenvoudigd
en in beteekenis vergacht door de vol-
„ gende redactie: „ Indien door par-
„ tijen overigens andere punten be-
„ dingen zijn gemaakt, kan elk van
„ haar verlangen, dat ook deze in
„ den vrachtbrief worden vermeld."
De Heer Beelaerts wijst op den
peremptoiren aanhef van het arti-
„ kel: „ Het vrachtbrief houdt in: 1°. en
„ 2. het de bedoeling, dat de vracht-
„ brief die onderscheidene opgaven
moet inhouden op straffe van nie-
„ tigheid."
Het Heer van der Kaaff antwoordt

ontkennend

ontkennend. Z. i. is de bedoeling hier
clarius alleen deze, dat er van sprake
is van de toepassing van Art 3. men
geen genoegen behoeft te nemen met
een stuk dat niet inhoudt de opga
„ven van Art 4. Het vrachtbrief is het
contract tusschen verzender en ver
„vrachter, en wanneer daarin niet
staat wat de wet voorschrijft, is
de vervoerder niet verplicht maar
wel bevoegd, het stuk als vrachtbrief
te erkennen. –

Het Hof erkent in gelijken zin
noch de vrachtbrief, noch het dup
„caat brief iets formeels; het zijn
alleen bewijsstukken. – Het quaesti
is van geen belang te zijn meenen
„nemt een orderclausule of een
toonderclausule. –

Het Hof Assessis van oordeel, dat
er wel iets valt te regelen omtrent
het minimum dat een vrachtbrief
moet inhouden. – Hoe zich anders
de geadresseerde aan het duplicaat
dat het een vrachtbrief is?

Het

De Heer Bedaerts acht het niet raad-
„gaam, om geheel aan het subjectief in-
„zicht van den vrachtvervoerder over
te laten wat al dan niet een vracht-
„brief zal zijn; elke regel zou dan als
zodanig kunnen worden aange-
„merkt. - Hij wijst ook niet aan te be-
„velen waar het goed achtereenvol-
„gens door verschillende vervoer-
„ders wordt overgenomen. - Hij zeeft
„er heeft objectief te beslissen of het
hem voorgelegd schriftuur een vracht-
„brief is, naar een maatstaf in de
wet te stellen. - Spreker betwijfelt
overigens of het stelsel van den Heer
Vander Loeff wel kan geacht worden
„den te liggen in de Artt 3 en 4, gelijk
de redactie daarvan thans is aan-
„genomen. -

Het Heer Pijnappel deelt dien twij-
„fel en wenscht daarom twee nieu-
„we leden aan Art 4 toe te voegen
volgenderwijs: „Indien de vracht-
„brief iets van het hiervoren genoem-
„de niet inhoudt, is de vrachtver-

voerder

„voerder niet verplicht aan de 4ueede
„alinea van Art 3. te voldoen. - Indien
„bij de omschrijving van het goed
„door den afrender opgaven gedaan
„zijn welker juistheid de vracht-vo
„voerder naar den uitwendigen
„toestand van het goed niet kan na
„gaan, is bij bevoegd op den vracht-
„brief bij zijne onderteekening daar
„omtrent een voorbehoud te maken.
Hierover zal nader worden gehan
„deld in de volgende bijeenkomst. -
De Voorzitter sluit de Vergadering
de 4 uren. -

De Secretaris.
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Drie en Negentigste Vergadering
op Zaterdag 5 Mei 1883 aan
het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Vergadering

de

te 10 uren.-

Alle leden zijn tegenwoordig.- Afw. „wezig de adjunct- Secretaris wegens ziekte.-

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Naar aanleiding van de in de vorige Vergadering vastgestelde laatste leden van Art 3. van den titel overvracht„ „vervoerders merkt de Voorzitter op, dat de duplicaat- vrachtbrief en het bewijs van ontvangst zeer licht tot cognossementen kunnen gemaakt worden indien ze aan order of aan toonder luiden.- De overgang tusschen beide stelsels is zeer geleidelijk.- Spreker zou in de wet aan partijen de bevoegdheid willen geven, bij alle soorten van vervoer, om cognossementen in te voeren met de rechtsgevolgen daar„ aan verbonden.-

Het lid Fruin acht dergelijke bepa„ling niet wenschelijk.- Ten aanzien van het grootste vervoer, het Spoor-

wegvervoer

weg vervoert, is reeds gebleken, dat de
maatschappijen het cognossement af-
„del afhouren. – Dat dit verschil
zeer wezenlijk van den duplicaat-
vrachtbrief en het ontvangbewijs, ver-
„mits de geadresseerde aan die beide
laatste stukken geen recht kan ont-
„leenen. – Ook niet met behulp van
Art 1353. B. W, daar de overeenkomst van
vervoer geen beding kan genoemd wor-
„den ten behoeve van een derde in den
zin van dat artikel; voordeel voor
den ontvanger ligt in die overeen-
„komst niet noodzakelijk opgesloten.

De Heer Pijnappel spreekt in ge-
„lijken zin. – Zij ziet in dergelijke
uitbreiding van het cognossement
geen nut en verwacht daarvan veel
moeielijkheden. – Terwijl bij het zee-
„vervoer het cognossement in den
regel bepaald blijft tot één vervoer-
„middel, staat men bij het vervoer
te land voor het alternatief om
het óp tot één vervoermiddel te be-
„perken, en dan is het inconvenient

land

land van kleine bekendheid, of het
algemeen te maken, en dan wordt
het stelsel voor de verdere verhoudingen
uiterst lastig, vermits het niet ge-
schikt is voor een contract waarbij
telkens nieuwe personen betreden.
Ale meerderheid schaart zich achter
aan de zijde des Voorzitters. - Ale in
1838 ten opzichte van het cognosse-
ment aangenomen stelsel is te be-
perkt voor de tegenwoordige eischen
van het verkeer. - Reeds heeft de
praktijk het cognossement inge-
voerd bij de binnenvaart, hoewel
de geldigheid dier cognossementen
naar het bestaande recht zeer twij-
felachtig is. - Men staat niets
schen de keus om die te verbieden
of bij de wet te erkennen. - Het
laatste verdient de voorkeur en
tevens verleene de wet de bevoegd-
heid aan partijen om ook bij ver-
voer te land cognossementen af te
geven. - Ale Spoorwegmaatschap-
pijen wilden zich niet de verplichting

zien

zien opgelegd om het cognossement
„tel te volgen, maar tegen een blan
facultatieve bepaling vervalt hun bezw
Met 4 tegen 2 stemmen wordt in dien
geest besloten, en de Voorzitter ver
„klaart zich bereid de hiervoor noo
„dige wetsbepalingen te ontwerpen.
De Heer Weelaerts dringt aan op
verduidelijking der door den Heer
Pijnappel aan het einde der vorige
vergadering voorgestelde voorlaat
„ste alinea van Art. 4 in verband
met Art. 3 al. 2, de bedoeling der
Commissie, dat de machtverwerver
mede zonder aanvulling of stuk geen
genoegen behoeft te nemen, maar
een volledigen machtbrief kan
vorderen, is daarin niet uitgedrukt.
De Heer van der Loeff, hoewel
zijnerzijds de bepaling niet onduide
„lijk achtende, geeft in overwe
„ging, nuer eenmaal twijfel ge
„rezen is, haar nader aan te vullen
en met door te lezen als volgt: „De
„ontbreken van een of meer der

bij

„bij dit artikel voorgeschreven vereischen
„den aantreedt aan het stuk zijn be-
„wijskracht tegen den onderteekenaar
„niet, doch heeft tengevolge dat, onver-
„kort het recht aan den rechtsver-
„volger bij al: 1. van Art 3. toege-
„kend, al: 2 van dat artikel niet
„door den afzender kan worden in-
„geroepen."

Met deze redactie vereenigen zich de leden Asperen Beelaerts. — Hle Voorzitter en de Heer Fruin geven echter de voorkeur aan de volgende gewijzigde redactie van den Heer Pijnappel die mits dien wordt aangenomen: „Indien de rechter „brief aan een der bij dit artikel „voorgeschreven vereischten niet „voldoet, is de rechtsverwerper „bevoegd een volledig stuk te ver- „deren en niet verplicht aan de „tweede alinea van Art 3 te voldoen.

Ten aanzien van het laatste lid van Art 4 is men met den Heer Beelaerts van oordeel dat uit de

redactie

redactie mocht blijken, dat de daar
bedoelde opgaven in den vrachtbrief zelf zijn vervat.—
Wijders merkt de Heer Asser op,
dat de mogelijkheid van een voor-
behoud in de redactie Pijnappel
beperkt wordt tot de gevallen dat
de vrachtvervoerder de juistheid
der opgaven niet kan nagaan
naar den uitwendigen toestand
van het goed.— De praktijk echter
gaat veel verder, getuige de clau-
sule „merken onbekend". In dat
van gevallen is het van den
vrachtvervoerder niet te vergen
dat hij alles naga, ook dan
wanneer zulks ten koste van
veel tijdverlies niet absoluut on-
mogelijk kan heeten. Men denke
b.v. aan het onderzoek der afme-
tingen van een lading balken.
Spreker vond de bepaling willen
uitbreiden in den geest van
Art. 573 W.v.K.— Hierna de Voorzitter
en de Heer van der Kaaij de zitting

wijze

wijze deelen, wordt tot uitbreiding
der bepaling besloten, afschoon
de drie overige leden haar niet
raadzaam achten. -

Het slot alinea van Art 4 wordt
ontgeredigeerd als volgt: „Indien
„de omschrijving van het goed in
„den vrachtbrief opgaven bevat
„welker juistheid de vrachtvervoer-
„der naar den uitwendigen toe-
„stand van het goed niet kan na-
„gaan, of indien de goederen
„hem niet toegeteld, toegewogen
„of toegemeten zijn, is hij be-
„voegd op den vrachtbrief bij
„zijne onderteekening daarom een
„een voorbehoud te maken."

Art 5. De Heer Beyer wenscht
deze bepaling uit te breiden door
niet alleen den afzender aanspra-
„kelijk te stellen voor het ontbre-
„ken van stukken, maar voor
tevens in de wet uit te drukken,
dat het enkele feit van het over-
„nemen der papieren door den

vervoerder

vervoerder dezen aansprakelijk maak
voor het vervullen der formaliteiten
ook tegenover den afzender. - Overigens
is de uitdrukking „papieren die - bij
de ambtenaren der belastingen en
der politie gedaan en vertoond
moeten worden" te beperkt; men lees
„die uit kracht van belasting- en
„politiewetten voor de afgifte van
het goed vereischt worden."

Een denkbeeld van den Voorzitter
om alleen te gewagen van de papier
die de wet vordert," zonder nader aan
te duiden dat het hier wetsbepa
„lingen geldt van politie en van
belastingen (v.g. ook art 471. W.v.K.)
wordt door de overige leden niet
gedeeld. -

Het eerste alinea van het artikel
wordt vastgesteld in dezer voege:
„Het afzender is verplicht den vrach
„vervoerder bij tijds de opgaven en
„papieren te verstrekken die vóór
„de aflevering van het goed noodig
„zijn met betrekking tot de wetten

en

„en verordeningen van belasting en
„politie".

In alinea 2 wordt op voorstel van den Heer van der Kooff „wegens" vervangen door „tengevolge van". - Voorts besluit men op voorstel van den Heer Pijnappel met 5 > 1 stem, die van den Heer Fruin, om de slotwoorden „voor zover eigen schuld" te laten vervallen als overbodig voor de enkele gevallen waarin zich het bedoelde feit zou kunnen voordoen. Aldus geamendeerd wordt alinea 2 aangenomen. - Vijdens voegt men, op voorstel van de Heeren Asser en Beelaerts, aan het artikel toe het volgende slotzinsdeel: „Hieronder „verder is tegen den afzender „aanspraakelijk voor de behoorlijke „naleving der wetten en verordeningen van belastingen, politie, „voorts over de papieren en opgaven „hem daartoe in staat stellen".

Artt. 6 en 7 worden, op voorstel van den Heer Asser, gesch[illegible] als overeen-

bodig

„bading.- Met den algemeenen regel van
Art 1375. B.W. kan men ook hier volstaan
Art 18. Het Hof Arrest niet de noodzake-
„lijkheid niet in van dere afzonder-
„lijke bepaling over overmacht en
toeval als gronden voor resiliatie
van het contract.- Er is bij het con-
„tract een termijn bepaald dan dan
is voor dat Contract de onmoge-
„lijkheid om dien termijn in acht
te nemen een oorzaak van force
majeure die het contract opheft,
of het contract bepaalt geen ter-
„mijn dan is het billijk dat de
vracht voldaan worde.-
Met 4 tegen 2 stemmen, die van de
leden Arrest en Beelaerts, wordt
echter de bepaling gehandhaafd;
de meerderheid toch is van voor-
„deel dat voor de hierbedoelde ge-
„vallen van vertraging het gemee-
„ne recht aantaerkend is.-
Na der overweeg t men de uitdruk-
„king „tijdelijk verhinderd wordt
het Hof van der Kooff is van oor-

dat

dat het denkbeeld nauwkeuriger waare te omschrijven door te lezen: „indien het vervoer door vermacht of toeval „ene verhindering ondervindt die „redelijkerwijze geacht mag worden „den voor het voorgenomen vervoer „van overwegende beteekenis te zijn" Met 4 > 2 stemmen die van de leden van der Loeff en Beelaerts, wordt deze redactie verworpen. -

Hierop wordt met 3 > < 3 stemmen, op voorstel des Voorzitters door diens beslissende stem besloten aan de woorden „tijdelijk verhinderd" in te „voegen „belet of." Tegen de leden van der Loeff, Pijnappel en Fruin; laatstgenoemde voordeelt dat de bepaling door deze uitbreiding buiten het begrip van vertraging zou treden op het gebied van het gemeene recht en zou haar thans liever missen. -

In den aanhef van het artikel worden de woorden „hetzij op de bij de overeenkomst bepaalde wijze,

hetzij

hetzij op welke wijze ook "met alge-
"meene stemmen geschraapt. —
Hebben Asperen Beelaerts mee-
"schen de woorden "of toeval" te
zien verdwijnen; men houde zich
aan het algemeene begrip van
"overmacht" evenals in art 92 W.v.K.
Het Heer Fruin verdedigt de bij-
"voeging, dat gene waar aan men niet
kon voorzien behoort naast dat
"gene waaraan men geen weer-
"stand kon bieden en is niet daar-
"onder begrepen; desgelijks ook in
art 1281 B.W. — Nadat er rechter op
was gewezen dat in art 9 ontwerp
alleen van overmacht en niet van
toeval gewaagd wordt, en nadat
een voorstel om dit conform art
3 te wijzigen bij meerderheid was
verworpen, worden ten slotte ter
wille der gelijkvormigheid de
woorden "of toeval" geschraapt
in art 3 en wel met 4 tegen 2 stemmen,
die van den Voorzitter en den Heer
van der Loeff. —

Hle

De woorden „indien een vracht-
„brief – terug te geven" worden op voor-
„stel des Voorzitters vervangen door:
„indien hij een duplicaat van een
„vrachtbrief ontvangen heeft, die
„aan den vrachtvervoerder terug
„te geven".

Ik Heer Beelaerts stelt voor, om
den laatsten zin van het artikel
te schrappen, zoodat dan ook voor
verhindering ontstaan na het be-
„gin van het vervoer alleen schade-
„loosstelling kan gevorderd worden
en geen loon; in loon toch ligt
winst en die behoort in beide
gevallen gelijkelijk te zijn uit-
„gesloten.–

Ik Heer Asser ondersteunt het
voorstel. – Hij acht het geheele
begrip van distantievracht
ook in het zeerecht een onge-
„lukkig denkbeeld. – Vracht is praesta-
„tie voor het brengen van het
goed ter plaatse van bestemming
doch indien dit resultaat niet

verkregen

verkregen wordt, baat den afrender de
afgelegde afstand niets, integendeel
hij heeft dan dikwijls nog kosten aan
te wenden om het goed terug te be
„komen.- Met 4 > 2 stemmen, die
van den Voorzitter en den Heer
Fucini wordt het voorstel tot schrap
„ping aangenomen.-
Het gewijzigde Artikel wordt ver-
„volgens goedgekeurd.-
Art 9. Overeenkomstig het bij Art 7.
van den titel over de prediteurs be-
„paalde wordt „geheel of gedeelte
„lijk verlies" vervangen door „ge-
„heele of gedeeltelijke niet - aflever
„ring".-
Op voorstel van den Heer Asser be-
„sluit men niet in de wet uit te
drukken de periode gedurende wel-
„ke de vrachtvervoerder voor de schu
„de aansprakelijk is, dergelijke be-
„paling is overtollig en wordt ook
in de Artt 91 en 345 W. v. K. niet
gevonden.- Bovendien zou voor
de termijnen ad quem bij verhaag-

aflevering veel bezwaar geeft, gelijk reeds blijkt uit de redactie van het ontwerp, daarbij verdraging die vervoerder aansprakelijk behoort te blijven ook na dat het goed had moeten afgeleverd zijn. – Het eerste lid wordt gelezen als volgt:

„Hij vrachtvervoerder is aansprakelijk voor de schade door geheele „of gedeeltelijke niet-aflevering „of door beschadiging van het „door hem overgenomen goed ont„staan, voor zover hij niet bewijst „dat de niet-aflevering of de be„schadiging door overmacht, door „den aard, de gesteldheid of een„gebrek van het goed of door de „schuld van den afzender is ver„oorzaakt".

Een voorstel van den Heer Asser om na „afzender" in te voegen „of van een der de voorwaarden der ver„voerder niet aansprakelijk is", wordt met 4 — 2 stemmen, die van den voorsteller en van den Heer

van der Laff

van den Koeff, vervorpent, daar de
meerderheid zich vereenigt met
het betoog van den Heer Fruin dat
de bedoelde gevallen bij reeds gedek
zijn door het begrip van overmach
of strekken zouden tot de aanspra
„kelijkheid des vervoerders te zeer
te verzwakken.-
Alinea 2. acht de Voorzitter te be
„perkt; hij wenscht de bepaling
uit te breiden tot alle vóór de
overneming bestaande gebreken,
onverschillig of ze uitwendig zich
„baar zijn"; het is eene praesumtie
van gave ontvangst; de vervoerde
kan zich dekken door de clausule
„inhoud onbekend."-
De Heer Pijnappel bestrijdt deze
leer, die hem voor den vervoerde
uitermate hard voorkomt; niet
„man zal de kisten openslaan
om zich van het onbeschadigd de
van den inhoud te overtuigen,
en tot de clausule „inhoud onbe-
„kend" geeft nog art 4, nog dit

artikel

artikel recht, bovendien wordt daar
„door de quaestie niet geheel gedekt,
want vaak kan men zelfs niet
„wending zien welk voorwerp over
„voerd wordt maar niet of het
onbeschadigd is. –
Alle beslissing wordt verdaagd tot
de volgende bijeenkomst. –
De Voorzitter sluit de Vergadering
te 4 uren. –

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist

Vierden Negentigste Vergadering
op Zaterdag 12 Mei 1883. aan
het Departement van Justitie,

De Voorzitter opent de Verga-
„dering te 10 uren. –
Alle leden zijn tegenwoordig. –
Afwezig de Adjunct-Secretaris wegens
ziekte. –

Als

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Aan de orde is de voortzetting der behandeling van Art 9 al. 2. van den titel over vrachtvervoerders. -

De Heer Asser voert aan, dat de door den Voorzitter verdedigde praesumtie van gave ontvangst in theorie de juiste is, terwijl de vrachtvervoerders zich in de gevallen waarin die aansprakelijkheid te gestreng zou zijn, bevrijd kunnen waren door de clausule, inhoud onbekend".

Maar, beweert de Heer Pijnappel voordrager die clausule toelaat, verliest niet zijn eigene theorie, en gebruikt gelooven dien de clausule voor iets waartoe zij eigenlijk niet bestemd is. - Immers zij strekt alleen om de bekendheid met den inhoud uit te sluiten, geenszins om overhet al dan niet beschadigd zijn van het goed uitspraak te doen. -

Als

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRE

De Heer van der Loeff is mede van oordeel, dat een algemeene praesumtie van gave ontvangst te verre gaat. - Men houde meer rekening met de feiten van de praktijk. - Het Scheepsverlies is veelal niet in de mogelijkheid om zich te overtuigen van den toestand van het goed; hoe b.v. met goederen bestemd voor Indië die in gesoldeerde kisten werden verpakt." Na deze beantwoording van een opmerking van den Voorzitter bevroedt Spreker dat de onbekendheid van de toestand van het goed bij den Scheepsverlader wordt overgenomen, wel degelijk vatbaar is voor bewijs; bij diegenen met de verpakking belast waren, kunnen daaromtrent getuigenis afleggen, en bij sommige koopwaren, o.a. bij gedistilleerd, bovendien de aanteekeningen der belastingen. - Overigens wachtte men er zich voor om tweeërlei te verwarren. - De Heer

Fruin

Fruin heeft het voorgestelde tweede lid overgenomen uit Art 393. Wetboek Italië, doch dat ziet op de uitwendig zichtbare gebreken van de verpakking niet van het goed zelf. - Omtrent het uiterlijke mocht men èn van de verpakking èn van het goed zelf een praesumtie aannemen in den zin van Art 351 W. v. K, maar omtrent het inwendige is geen praesumtie aanwezig. -

De Heer Asser geeft toe, dat de praktijk in den regel aan de praesumtie zal excipieeren. - Wellicht verdient het aanbeveling om een transactie aan te nemen, en de praesumtie te beperken tot niet verpakte goederen, zoo als balken, ijzer, stoommachines, gestorte granen enz.

Met 5 tegen 1 stem, die van den Voorzitter wordt in beginsel besloten, om de praesumtie te beperken tot gebreken die uiterlijk waarneembaar zijn. -

De Heer van der Loeff stelt voor om al 2 te vervangen door de beide

volgende

volgende bepalingen: „de afzender die
„krachtens de vorige alinea schadever-
„goeding vordert, heeft, tenzij zulks be-
„reids uit den vrachtbrief blijke, het
„bewijs te leveren, dat de goederen gaaf
„en onbeschadigd door den vervoerder
„zijn overgenomen. - Tenzij het tegen-
„deel uit den vrachtbrief blijke wordt
„vermoed, dat de verpakking was gaaf
„en ongeschonden, en dat de goederen
„in onbeschadigden toestand geladen
„geweest zijn voor zover die toestand
„uiterlijk waarneembaar was"

De Heer Fruin acht al. 1 van den
Heer van der Loeff overbodig als zul-
„gende reeds voldoende uit het begrip
van „overgenomen goed" in al. 1 van
het Artikel, en blijft bij deze meening
volharden ook na de replick van den
voorsteller, dat het debat in den boe-
„zem der Commissie de noodzakelijk-
„heid bewijst om hetgeen men den
dezen wil aannemen zeer duidelijk
in de wet uit te drukken. -

De Heer Pijnappel stelt voor, om

als

als tweede lid van Art 9 eenvoudig
te lezen: „ Hij kan zich niet beroepen
„ op uitwendig waarneembare gebreken
„ van het goed of van de verpakking in
„ dien hij het goed zonder voorbehoud daar
„ omtrent heeft overgenomen".

Art: 1. van den Heer Vander Loeff wordt
afgestemd met 4 tegen 2 stemmen die van
den voorsteller en den Heer Beelaerts
hierteengevolge vervalt het tweede amen
„ dement Vander Loeff. - Het voorstel
Pijnappel wordt daarop aangenomen
met eenparige stemmen. -

De Heer Moser vraagt, of de nu aan
„ genomen redactie niet alleen van
den qualitatieven maar ook van den
quantitatieven toestand geldt. - Immers
Art 9 gewaagt niet alleen van bescha
„ diging maar ook van gehele of gedeel
„ telijke niet-aflevering. - Wat nu als
een vat olie half vol aankomt. -

De Heer Beelaerts antwoordt dat
dit is een uitwendig waarneembaar ge
„ breek. - Juist nu men niet van dat
„ gene wat zichtbaar is naar in het

algemeen

algemeen van alles wat uiterlijk waarneembaar is, gevraagt, worden de raten gespraesumeerd vol teijnhoorkloppen kan men zich van den toestand overtuigen, evenals bij balen door te tasten, en bij beide boven „dien door het gewicht; een en ander is dus waarneembaar uitwendig, zonder het goed te openen. — Hr Commis „sie acht het niet noodig, hierin af„zonderlijk te voorzien. —

Art 10. Hr Fleer Asser wenscht deze bepaling geheel te doen vervallen; een goede omschrijving of nomenclatuur der hier bedoelde voorwerpen schijnt hem niet mogelijk. — Nadat de Fleer Fruin had herinnerd hoe sterk het verlangen gevoeld is naar het tegenwoordig Art 9b W. v K, wordt het voorstel Asser verworpen. —

Hr Fleer Beelaerts is van gevoelen dat het ontwerp-artikel te ver gaat in twee èrlei opzicht. — Ten eerste door alle schadevergoeding uit te sluiten, terwijl Art 9b W v K. die terecht toelaat naar gelang

van

van de uiterlijke waarde; immers ook
de waarde van het zicht baar omhulsel
der speciosa kan niet onbelangrijk zijn.
Ten anderen schijnt de omschrijving der
voorwerpen te ruim; bedoeld toch zijn
voorwerpen waarvan de geringe om-
„ vang niet zou doen vermoeden de
zeer hooge waarde, maar „ kostbaa
„ heden" is uiterst algemeen en omva
ook de grootste werken van schilder-
en beeldhouwkunst. — Spreker geeft
daarom de voorkeur aan „ kleinodiën
van de bestaande wet. —

Met 4 tegen 2 stemmen, die van de leden
Fruin en Pijnappel besluit men het
bewijs van de uiterlijke waarde op
den voet van Art 96 W v K. toe te laten
Het bepaling wordt gredigeerd als
volgt:

„ Indien het te vervoeren goed bestaat
„ in geld, edele metalen, papieren van
„ waarde of andere kostbaarheden, is
„ de afzender verplicht daarvan de
„ waarde op te geven. —
„ Bij gebreke hiervan wordt hij

in

„in geval van gehecle of gedeeltelijke niet-
„aflevering of beschadiging alleen tot
„het bewijs der waarde naar het uiter-
„lijke van het vervoerde toegelaten".

De uitdrukking „papieren van waar-
„de," waaronder de meerderheid ook alle
belangrijke documenten begrepen acht,
wordt gekozen met 4 = 2 stemmen, die
van de leden van der Kooff en Beelaerts,
die zich tot het begrip en het woord
„geldswaardige papieren" wenschten
te beperken. — Het woord „koetbaar-
„heden" wordt aangenomen met
5 = 1 stem, die van den Heer Bee-
laerts. —

De woorden „waarde naar het uiter-
„lijke" worden aangenomen door de
stemmen van den Voorzitter met de
leden Fruin en Pijnappel, terwijl de
drie overige leden de voorkeur gaven
aan: „waarde naar het uiterlijke aan-
„zien".

Art 11 de Heer Asser stelt te weld
zoowel tegen het hoofdbeginsel van
deze bepaling als tegen de uitwerking

de

„de algemeene regel is, dat de schade
„vergoeding moet worden berekend
„naar de waarde ter plaatse van de
„bestemming, want het vervoer der
„waren was het voorwerp der over-
„eenkomst. - Nu werd in Art. 34 der
„Berner conventie eene tegenovergestelde
„stelde bepaling opgenomen waar-
„aan die van het antwerp is ont-
„leend. - In de conventie toch ont-
„stond een hevigen strijd over de
„maximaltarieven", en schadeloosstel-
„ling naar de waarde op de plaats
„van bestemming achtte men te ver-
„zekeren. - Toen werd bij wijze van
„transactie met de Duitsche en der Spoor-
„wegmaatschappijen een slotte
„Art. 34 aangenomen gelijk het thans
„luidt. - De vertegenwoordigers van
„het algemeen belang bemerkten daarin
„omdat het verschil tusschen de waar-
„op beide bedoelde plaatsen binnen het
„ressort van het spoorwegvervoer niet
„zeer aanmerkelijk kon geacht worden
„en omdat als temperament tevens

werd

werd bepaald, dat tegenbetaling van een premie de volle waarde der plaatse van bestemming zou worden vergoed.- Hier intusschen ontbreekt het een en het ander, en de drangredenen die voor de Wenersche vergadering bestonden, gelden niet voor de Staatscommissie.-

Overigens wordt door Spreker ook de 2e volzin van Art 11 afgekeurd, daar „naar dengelfden maatstaf" kan beduchten „of dat men de nog aanwezige waarde van het geheel af„trekt of dat de schade wordt ge„taxeerd.- Ook de 2e volzin is niet aan„nemelijk, daar in de factuurswaar„de de vracht niet begrepen is en daarvan dus niets moet worden afgetrokken maar integendeel de voor„uit betaalde kosten daarbij moeten worden geteld.-

Hier beschouwingen vinden bijval, en met algemeene stemmen besluit de Commissie het gewone beginsel omtrent de waarde van de destinatie plaats te behouden.- Het artikel

wordt

wordt als voorgelezen, op de voorstellen van
den Heer van der Hoeff.: " Grondslag
„voor de berekening der schadevergoe
„ding is de waarde ter bestemming
„plaats ten tijde waarop het goed
is afgeleverd of had moeten afgeleverd
„worden, onder aftrek van de bespaa
„de kosten."

Het uitdrukking „bespaarde kosten"
omvat al wat moet worden afgetrok
„ken van welken aard ook, gouvel cijf
„gespaarde vracht als inkomende
rechten. —

Een vraag van den Voorzitter of het
niet nodig is ingeval van beschadi-
„diging te gewagen van de dubbele
taxatie voorgeschreven bij Art 709
al: 3 Wetb van Koophi:, wordt beant
„woord in ontkennenden zin. — Behal
„ve langs dien weg kan ook door
middel van taxatie, bij percentage
de waarde worden vastgesteld, en
aanbelanghebbenden moet de keu
tusschen deze beide middelen word
vrijgelaten. —

Art

Art 12. Hr laatste zin vervalt te vange-
volge van de beslissing genomen
over Art 11.-
Onderscheidene leden gewenden voor-
keur aan het stelsel van Art 397 B.W.
boek, waarbij den vrachtvervoerder
het bewijs wordt opgelegd van de zorg
van een goed vrachtvervoerder te heb-
ben aangewend.- Hr Fleer vander
Loeff beroept zich daarbij op het ge-
val, dat de vertraging noodig is voor
het behoud van het goed van één
der afzenders en dat dan de vervoer-
der ook gerijwaard moet zijn tegen
actiën van al de andere afzenders.-
Hr Fleer Pijnappel acht ook dit geval
onder overmacht begrepen, hetgeen
door de meerderheid wordt weer-
sproken.- Spreker zou alleen ook
de vertraging door den aard, de ge-
stheldheid of eigen gebrek van het
goed hier evenals in Art 9 willen
vermelden.-
Met 4 = 2 stemmen, die van de
leden Fruin en Pijnappel, wordt

het

het Duitsche voorbeeld verlogen en het artikel gelezen: „De vrachtvervoer„der is aansprakelijk voor de schade „door vertraagde aflevering van het „goed ontstaan, tenzij hij bewijst „dat hij de vertraging door het aan„wenden van de vereischte zorg „niet heeft kunnen voorkomen."

Art 13. Hetzelfde spreekt het beginsel van dit artikel, weder ontleend aan de Berner Convention doch daarmêt zonder veel tegen„spraak aangenomen. - Men bedenke „schoon de verschillende spoor„wegen te dezen aanzien als één lijn, doch zoodanige eenheid is bezwaarlijk aan te nemen voor de zeer heterogene vervoermidde„len die onder dit artikel vallen. Spreker tegen de voorkeur aan sommige tegenwoordig rechten menschkunde aansprakelijkheid van den vervoerder en voorts en recept te doen eindi„gen waar zijn vervoer eindigt, verder is hij slechts expediteur.

Ik

de Heer Fruin bestrijdt deze be-
„schouwing, en toont aan dat de
ontworpen titel geheel op het
aangevallen beginsel rust, blijke-
„baar ook uit Art. 2 van Art. 1. – de
nieuwere wetgevingen hebben voor-
alle dit zelfde beginsel aangeno-
„men, alleen met behoud, daar-
„van kan tusschen vrachtvervoer-
„ders en expediteurs de noodige
onderscheiding gemaakt worden. –
de afgevaardigde vraagt niets en meent
niet hoeveel de eigenlijke vanden
vervoerder loopt. – Met 5 tegen 1 stem
wordt het beginsel van het arti-
„kel aangenomen. –

de Heer Beelaerts stelt voor, om
het eerste lid te doen eindigen
bij het woord „vrachtvervoerders"
Van andere personen behoeft hier
niet te worden gewaagd, de gewone
regelen van het mandaat zijn
hiervoor voldoende, en uit kunne
speciale vermelding te dezer plaats
„te zouden een gevaarlijk

argumentum

argumentum a contrario worden ge-
„past. – Op aandrang van den Voor-
„zitter verklaart hij zich echter be-
„reid de nadere aanwijzing der
verdere vrachtvervoerders als die van
„van de eerste vrachtvervoerder
„zich bedient, in het voorstel te be-
„houden. – Het voorstel wordt aan
„genomen door de beslissende stem
des Voorzitters met de leden van
der Loeff en Beelaerts, zoodat men
leest:

„Het vrachtvervoerder is aanspra-
„kelijk voor de verdere vrachtver-
„voerders van wie hij zich tot het
„volbrengen van het vervoer dat
„hij op zich genomen heeft, be-
„dient".

Uit het ontworpen tweede lid
vermijdert de Heer Fruin de woor-
„den „of van een last hebben" wegens
de beslissing der Commissie dat de
expediteur niet noodzakelijk be-
„hoeft te handelen op eigen naam
Het bepaling wordt aangenomen en de

aanhef

aanhef, na korte gedachtenwisseling, vast
„gesteld in dezer voege:" „Indien hij slechts
„op zich genomen heeft, het goed tot eene
„tusschenplaats te vervoeren en aldaar
„aan een ander vrachtvervoerder ter
„verdere verzending" enz.

Art 14. De Heer Asser acht het beginsel
om al de tusschenliggende vervoerders
voor de geheele overeenkomst aanspra-
„kelijk te stellen, te gestreng; welke is
daartoe de rechtsgrond en de praktische
beweegreden? Dit gaat veel verder dan
de Berner Convention. - Men bepale er
zich toe om den eersten, den laatsten
en den schuldigen vervoerder aanspra-
„kelijk te stellen. -

Met 5 = 1 stem blijft echter het beginsel
van het artikel behouden. - De meerder-
„heid voert o.a. aan, dat de rechtsgrond
der bepaling gelegen is in de overneming
met en daardoor de toekreding tot den
„zelfden vrachtbrief; dat men overigens
in den regel geen tusschenliggende
vervoerders zal dagvaarden, maar dat
er geen reden is hen bij de wet uit

te zonderen

bezonderen, zoodra men den laatsten
vrachtvervoerder niet aansprakelijk stelt,
dat eindelijk het groote gevaar voor sle-
„pende processen ligt in de vrijwaringen
die in beide stelsels voorkomen en
waarmêe gelijke te stellen is het recht
van interventie dat de Berner Conven-
„tie toekent. –

De Heer Asser geeft nader in overwe-
„ging om alsdan voor het geval bedoeld
in het tweede lid van Art. 13, waarin een
eenheid van vervoer is en de vrachtbrief
eene beperkende clausule bevat, ook de
aansprakelijkheid te beperken. –

Dit gevoelen vindt aanvankelijk bijval
bij den Heer van der Hoeff, voert het voor-
„beeld aan van eene verzending uit
's Gravenhage per Rhijnspoor naar
Groningen met beperking in den vrach-
„tbrief tot Utrecht. – Hier is de Rhijnspoor
gelibereerd zoo zij bewijst de behoorlijke
afgifte aan de Centraalspoor; doch
moet na deze laatste aansprakelijk
zijn voor het vervoer niet alleen op
haar eigen lijn maar ook op die van

de

de Staatsspoor tot Groningen toe?

In de volgende bijeenkomst zal hierover nader worden gehandeld.

De Voorzitter sluit de Vergadering te 3½ uur.

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Zijfen negentigste Vergadering op Zaterdag 2. Juni 1883. aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering te 10 uren.

Afwezig wegens ongesteldheid de Heer Pijnappel en de Adjunct-Secretaris.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Naar aanleiding daarvan komt de Heer Asser terug op het aangenomen beginsel van Art. 114 van den titel

over

over vrachtvervoerders om ook de tusschen
„liggende vervoerders voor de geheele overeen
„komst aansprakelijk te stellen. –
Hiarin schuilt z. i. ook een practisch
bezwaar wegens conflict van eischen
„de partijen. – Immers het is zeer denk
„baar dat een vorig vervoerder, die weer
als afrender staat tegenover de volgende
vervoerders, de actie reeds heeft ingesteld
ten einde zich tijdig te dekken, vóór
de afrender zulks deed, doch wat voor
er dan van de actie van dezen? Ik
commissie besluit, de verdere behande
„ling van Art 14 aan te houden tot een
voltallige Vergadering. –

Art 15. Ik Voorzitter en de Heer Bee
„laerts achten de eerste alinea overbodig
daar alles begrepen is in de bij al. 2.
omschreven verplichting van den ver
„voerder om op den aangewezen wagt
aan de beschikkingen des afrenders
gevolg te geven. – Ik meenderheid geef
er echter de voorkeur aan, om het
recht van den afrender in het alge
„meen aan het hoofd van het artikel

uit te drukken

uittedrukken.-

de Heer van der Kooff meent echter, dat de redactie der bepaling veel kan worden vereenvoudigd, en stelt voor om te lezen: „de afzender is gerechtigd tot alle nadere beschikkingen over het goed, ook na den aanvang van het vervoer".

de Heer Fruin acht deze redactie te onbestemd; het is onzeker of onder die „nadere beschikkingen" ook het „terugnemen" begrepen is. bovendien zou zij aanleiding geven tot de verkeerde opvatting als of men in alle opzichten van het eens gesloten contract zou kunnen afwijken.-

de Heer Asser geeft in overweging om in het ontwerp-artikel achter „terug te nemen" te lezen: „alsook om nadere beschikkingen te nemen met betrekking tot den persoon aan wien of de plaats waar het goed moet worden afgeleverd". de Heer Fruin meent dat ook deze redactie nog te veel speelruimte geeft. o.a. voor een „zending naar een ander dan een

tusschengelegen

tusschengelegen plaats. – Spreker stelt
naevisseling vangedachten voor, om
de bepaling alleen in dier voege te
wijzigen dat in plaats van: „ aan
een ander persoon dan dien hij aan
„ vankelijk als ontvanger had aange-
„ wezen " worde gelezen: „ aan den per-
„ soon dien hij aanvankelijk als ont-
„ vanger had aangewezen of aan een
„ ander ".

Dit voorstel wordt aangenomen met
algemeene stemmen, nadat de redac-
„ tie vander Loeff was verworpen met
3 = 2 stemmen, die van de leden van
der Loeff en Beelaerts, en nadat de
Heer Asser zijn amendement had
ingetrokken. –

Hierna worden „ of expediteur " worden
in elk der alinea's van Art. 15 geschrap

Bij alinea 2 worden de beambten over-
„ wegen die zoowel tegen de blooten
vertooning als tegen de teruggaaf
van den duplicaat-vrachtbrief be-
staan. – Het Commissie vereenigt zich
eenparig met een denkbeeld van

den

den Heer Adjoint om deze moeielijkheid
" den te ontgaan door te bepalen, dat
in plaats van het af te geven duplicaat
" aan een ander exemplaar zal voor-
" den verstrekt, behelzende de nadere
beschikking. - Hiertengevolge leest
ment: " wanneer zij hem geschrifte-
" lijk gegeven worden met teruggave,
" zo nodig, van het door hem afge-
" geven, bewijs van ontvangst, en,
" indien een vrachtbrief is opge-
" maakt, met verwisseling van het
" duplicaat tegen een nieuwe waar-
" op de nadere beschikking is vermeld."
Alinea's 3 en 4 worden zonder aanmerking
" nomen. -

Art 16 Over deze bepaling wordt lang
" durig van gedachten gewisseld. -
Met den Heer van der Hoeff is de
Commissie van oordeel, dat de gevallen
sub nr. 1, 2 en 3 genoemd volstrekt niet
gelijk staan. - Alleen in het geval
sub N°. 1. is de vervoerder niet bevoegd
maar niet verplicht tot opvolging
van de nadere beschikkingen, en

dat

dat sub N:2. is bij daarbevoegd, en het geval sub N:3 volgt reeds uit Artikel 17. - Hiertengevolge leest men als Art 16: „De vrachtvervoerder is niet „verplicht de hem overeenkomstig „het vorige artikel gegevene nadere „beschikkingen op te volgen, wan„neer hij dat niet doen kan zon„der storing te brengen in den ge„regelden dienst zijner onderne„ming".

Hierop Art 17 en wel met bijvoeging van een door den Heer Asser ontwor„pen tweede lid, ter tegemoetkoming aan de bedenking van de leden van der Loeff en Beelaerts dat de rege„ling van Art. 15 al. 2 voorspoedver„eischende zaken te vanslachtig is en de behandeling per telegram uit„sluit. - Het geheele Art 17 wordt gerediged als volgt: „De vracht„vervoerder is jegens den afzender verbonden, het goed op de plaats van „bestemming tegen betaling van het „vrachtloon, de onkosten en het

remboursement

„rembours, voorzooverdie verschuldigd
„zijn, af te leveren aan dengene aan
„wien hij het volgens den vrachtbrief,
„of indien hetzij geen vrachtbrief
„bestaat, hetzij overeenkomstig Art
„15 nadere beschikkingen zijn ge-
„maakt, volgens den hem door
„den afzender verstrekten last
„heeft af te leveren. –
„De vrachtvervoerder levert het goed
„niet af aan den in het eerste lid
„bedoelden persoon indien hij, von
„dat deze den vrachtbrief is ter
„hand gesteld of schriftelijk mede
„gedeeld is dat het goed te zijner be-
„schikking ligt, schriftelijk, telegra-
„fisch of mondeling bericht van den
„afzender heeft ontvangen, dat deze
„gebruik maakt van het hem in
„Art 15 toegekende recht". –
Art 16 N: 3. laat de Commissie nu ver-
„vallen als overbodig, en Art 16 N: 2.
leest men als nieuw Art 17 bis in de vol-
„gende redactie, ontworpen door den
Heer Fruin: „Wanneer de vracht
„vervoerder

„vervoerder op de oorspronkelijke plaats
„van bestemming den vrachtbrief aan
„den aanvankelijk aangewezen ont-
„vanger ter hand gesteld of aan dezen
„schriftelijk medegedeeld heeft, dat
„het goed is aangekomen, is hij niet
„bevoegd aan nadere beschikkingen
„van den afzender gevolg te geven".

Art. 18. De Vlaamsche Raad bestrijdt het beginsel van Alinea 1.- Wanneer tusschen A en B. een contract van vervoer gesloten is om goederen af te leveren aan C, dan zijn alleen A en B contractueel verbonden en bestaat er z. i., geen reden, om aan C. de rechten te geven waarvan deze alinea gewaagt; waarop toch zou kunnen voortgeredeneerd steunen?

De Voorzitter verdedigt het behoud der bepaling, die ook in het Duitsche Wetboek voorkomt.- Het recht van den ontvanger steunt op zijne toetreding tot het contract blijkens den vrachtbrief.- Spreker wenscht daar om de Alinea te beperken tot het

geval

geval dat een vrachtbrief is opgemaakt.
de overige leden vereenigen zich met
de zienswijs des Voorzitters, en na
korte bespreking redigeeren men de be-
paling als volgt:
„ Wanneer het goed op de plaats van
„ bestemming is aangekomen, is de
„ gene die in den oorspronkelijken
„ of overeenkomstig Art 15 gewijzigden
„ vrachtbrief als ontvanger is aan-
„ gewezen, bevoegd alle uit de over-
„ eenkomst van vervoer voortvloeien-
„ de rechten op zijgen naam te doen
„ gelden tegen vervulling of aanbod
„ van vervulling zijnerzijds van de
„ daartegenoverstaande verplichtin
„ gen."

Art. 2. onderwindt van onderscheiden kanten bestrijding, niet alleen wegens de onzekerheid wat onder de hier vermelde Conservatoire maatregelen te brengen zij, maar ook wegens het bezwaar om den afrender de schade te laten draagen, die uit verkeerde conservatoire maatregelen mocht

zijn

zijn ontstaan. – Hem meenderheid meent dat de algemeene regelen van negotiis gestis hier toepasselijk en voldoende zijn. – Met 3 > 2 Stemmen, die van de leden Kisten Fruin, wordt de ali „nea geschrapt. –

Art 19. wordt voorlopig aangenomen in afwachting van de eindbeslissing omtrent de Artt 13 en 14, en met ver„ andering in Al: 2 van „krijgt" in „verkrijgt".

Hem wensch van den Voorzitter om de bepaling niet afhankelijk te stellen van het bestaan van een vrachtbrief, wordt door de meenderheid niet ge„deeld, daar zonder vrachtbrief niet blijkt van de eenheid van het ver„voer. –

Hem Heer Asser merkt nog op, dat bij ook bij het vervoer ter zee het privi„legie onbepaald van tijden verleend en niet slechts voor 20 dagen gelijk Art 490 W. v K. bepaalt. –

Art 20. Hem Heer Asser wenscht geen recht van opslag te geven in geval

het

het geschil loopt over den toestand van het goed, omdat de aanneming daarvan niet afhangt. -

De Voorzitter wil een verbod van retentie; de vervoerder mag het goed niet onder zich houden, onverschil-
„lig welke de aard is van het geschil,
het zij over het goed, het zij over de be-
„taling. - De Commissie vereenigt zich
met dat gevoelen, en besluit, op voor-
„stel van den Heer van der Kaeff, om
als Art. 18bis te lezen:
„De vracht vervoerder heeft niet het
„recht, tot zekerheid van het hem ver-
„schuldigde, het goed onder zich te
„houden".

Terugkeerende tot Art. 20 wordt op voor-
„stel van den Heer Asser, weigering
van aanneming vervangen door
niet - aanneming als meer omvat-
„tend, en weggelaten de woorden:
„hetzij over den toestand waarin het
„goed wordt aangeboden".

Op voorstel van den Heer Beelaerts
wordt de beslissing over den opslag

in

in elk geval opgedragen aan den kan-
„tonrechter; er is geen reden dien voor-
„bij te gaan in de plaatsen waar een
rechtbank zetelt. -

Het hooren van de wederpartij wordt
niet beperkt tot het geval dat zij zich
daartoe plaatse bevindt, maar men
biedt den in onze wetgeving gebrui-
„kelijken term: „na verhoor of be-
„hoorlijke oproeping van de weder par-
„tij, zoo de kantonrechter dit be-
„veelt. -"

De Heer Asser vraagt, of het zeker
is, ook bij gebreke van wetsbepaling
dat de kosten van rechtmatigen
opslag door den vervoerder kunnen
worden verhaald. - In de volgende
bijeenkomst zal hierover nader wor-
„den gehandeld. -

De Voorzitter sluit de vergadering
te 4 uren. -

De Secretaris, (was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland.

De Voorzitter, (was geteekend) J. G. Kist

Zesen Negentigste Vergadering
op Zaterdag 16 Juni 1883, aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
„ring te 10 uren.-
Alle leden zijn tegenwoordig.- Afwe-
„zig de Adjunct-Secretaris wegens ziekte.
De notulen der vorige Vergadering wor-
„den gelezen en goedgekeurd.-
Aan de Orde is het aangehouden Art.
14 van den titel overvrachtvervoer
„ders.- De Heer Asser ontwikkelt na-
„der zijne bezwaren tegen het toeken-
„nen der actie tegen alle, ook tusschen
„liggende vrachtvervoerders, waar-
„voor Z. i. geen afdoende rechtsgrond
bestaat en waarvan hij velerlei ver-
„warring duicht.- Waarom zal men
den afzender die munime kens geven?
De Voorzitter antwoordt om hem in
staat te stellen, de meest solide maat-
„schappij aan te spreken.- De vordering
tegen den vrachtvervoerder berust
niet op schuld, maar op het receptum.

Hoch

bloch/ guiss dit acht de Heer Asser, ge
volgd door de leden van der Hoeff en
Pijnappel, onbillijk; men zal dan
eerder verhaal zoeken op een onsolvab
„ dige maatschappij dan op een solva
„ dige wanneer die laatste minder ko
„ ste dis. – Hierop wordt geantwoord,
dat aan de maatschappij veelal de
heer staat van het verder vervoer mid
„ del en zij het dus aan zich zelve te
wijten heeft zoo zij het goed aan een
minder solide maatschappij over
„ draagt; het hoofdbeginsel is dat elk
volgend vervoerder toetreedt tot het
eerste contract. –
Een voorstel van den Heer Asser, om
de bepaling der Berner Convention over
te nemen: wordt verworpen met 3 > 3
stemmen, die van den Voorzitter en
de leden Fruin en Beelaerts. – Art
14 blijft nu gehandhaafd. –
Hierop wordt het overgegaan de in de vorige
vergadering aangevangen behande
„ ling van Art 20. – Ingantwoord op
de toen door den Heer Asser gestelde

vraag

vraag acht de Commissie het niet twij-
„felachtig, dat de kosten van recht-
„matigen opslag door den schip-
„per kunnen worden verhaald; een
uitdrukkelijk voorschrift daarvoor
is onnoodig.—

Het Lid van der Loeff besprak de
bevoegdheid tot verkoop van bederf-
„lijke waren gegeven aan het slot
van dit Artikel.— Die bevoegdheid
is, zooals de redactie thans luidt, te
algemeen, als zijnde niet beperkt tot
de drie gevallen in den aanhef van
het Artikel genoemd.— Aan de ande-
„re zijde moet duidelijke blijken
dat opslag niet aan den verkoop
behoeft voorafte gaan.— Wijders
stelt Spreker voor, omtrent de beslis-
„sing over den verkoop op te dragen
aan den kantonrechter.— Juist bij
bederfelijke waren is spoed drin-
„gend noodzakelijk, en anders krijgt
men twee behandelingen; eerst zal
de kantonrechter hebben te beslissen
dat een der drie in den aanhef

omschreven

omschreven gevallen aanwezig is, en
gewapend met die beslissing zal men
zich tot de rechtbank hebben te wen-
„den. —

Hr Voorzitter wenscht hierna
het verkoopen dus een definitieven
maatregel geldt, de tusschenkomst
van de rechtbank te behouden, als
meerwaarborg opleverende voor een
richtige beslissing. — Hrit laatste
wordt door andere leden weersproken
„ken, en met 5 tegen 1 stem wordt de be-
„slissing opgedragen aan den kan-
„tonrechter. —

Na eenige proeven van redactie wordt
het Artikel met eenparige stemmen
vastgesteld als volgt: „Indien de aan-
„gewezen ontvanger niet te vinden is,
„indien het goed niet door hem wordt
„aangenomen of indien er geschil ont-
„staat over de betaling die de vracht-
„vervoerder vordert, is de kantonrecht-
„ter binnen wiens ressort de plaats,
„waar het goed moet worden afgeleverd
„gelegen is, bevoegd, op eenvoudig

verzoekschrift

„verzoekschrift van den belanghebben-
„de, machtiging te verleenen tot den
„opslag in eene bewaarplaats, alsook,
„onverschillig of opslag al dan niet
„hebbe plaats gehad, tot den verkoop
„van het goed, hetzij in het openbaar
„hetzij op eene andere door hem te
„bepalen wijze, bijaldien het uit zijn
„aard of toestand aanspoedig bederf
„onderhevig is; een en ander desnoo-
„dig na verhoor of behoorlijke oproe-
„ping van de wederpartij, en met of
„zonder voorafgaande opneming door
„deskundigen."

De Heer Asser bespreekt het rechtsge-
„volg dezer beslissingen van den kan-
„tonrechter. - Stel later komt een ver-
„tie over de kosten dan moet toch de
„rechtbank vrijzijn, anders kon de
kantonrechter impliciete iets beslis-
„sen wat verbuiten zijne competen-
„tie ligt. -

Algemeen is de Commissie van oor-
„deel, dat deze beslissingen van den
kantonrechter niets bewijzen aan fond

en.

en de hoofdzaak niet prae judicieeren
de tusschenkomst des kantonrechters heeft
slechts een conservatoir karakter, als
waarborg tegen willekeurige handel-
„ingen van partijen. - Het schijnt
twijfelachtig of het raadzaam is, hier
„omtrent in de wet eene bepaling
„op te nemen, te meer daar wellicht
andere gevallen van gelijken aard
zich voordoen die men niet moet
uitsluiten. - Voorshands beslui-
men, op voorstel van den Heer van
der Loeff., om aan het Artikel toe te
voegen, cursief gedrukt, de volgende
bepaling: „Hiermachtiging tot opslag
„of verkoop, gelde alleen als conserva-
„toire maatregel".

Art 21. de Heer Beelaerts wenscht te
doen vervallen de woorden „binnen
een maar de omstandigheden te
beoordeelen termijn". Een vaste termijn
te stellen is onmogelijk en deze on-
„bestemde aanduiding is geen waar-
„borg. - Blijkt het verzoek praematuur
zoo zal de rechter - d. i. ook hier de

kantonrechter

kantonrechter het ongetwijfeld af-
„wijzen. –

De Voorzitter dringt aan op nadere aandui-
ding van het artikel bij Art: 20; men zou de bepaling daarmee kun-
„nen samensmelten, door, evenals in Art 94 W. v K. aan het slot bij te
voegen: „verkoop van zoodanig ge-
„deelte der goederen als tot verhaal
„van vracht en onkosten noodig is".

Wegens bedenkingen van formeelen aard
wenscht echter de meerderheid de
bepaling afzonderlijk te behouden. –

Op verzoek van den Heer Asser zal
naast de kosten ook de terug gaaf van
de voorschotten vermeld worden
als reden tot verkoop, om het geval
te voorzien van aflevering tegen rem-
bours dat door den vervoerder is
voorgeschoten. – Voorts over de op-
„brengst van den verkoop het bedrag
van de praetensien des vervoerders
overtreft, behoort dit te worden ge-
„stort in de consignatiekas. – Nog
memoreert Spreker, dat indien later

mocht worden besloten, de bepaling
ook op de scheepvaart toe te passen,
men zal hebben te denken aan de
avarij grosse, daar die niet onder de
kosten begrepen is (cf. art. 487 al 3.
Wtk.).

Eenstemmig besluit men, al. 2 van
het artikel te laten vervallen, en al. 1.
op voorstel van den Heer van der Loeff
aldus te lezen: „In de gevallen en op
„de wijze in het vorig artikel bedoeld
„kan insgelijks machtiging worden
„verleend om de goederen, ook indien
„zij niet aanstonds bederf onderhe-
„vig zijn, geheel of gedeeltelijk te
„verkoopen tot verhaal van vrach-
„ten kosten en voorschotten".

Hierna, als art. 21 bis: „De opbreng
„van het overeenkomstig een der be-
„de vorige artikelen verkochte goed,
„voorzover die niet strekt tot dek-
„king van vorderingen des vrach-
„vervoerders, wordt door hem onder
„gerechtelijke bewaring gesteld".

Art. 22. De Heer Asser treedt in een

beschouwing

beschouwing omtrent het beginsel
van het artikel dat door hem wordt
afgekeurd. - Die bepaling stemt in
hoofdzaak overeen met onze bestaan-
„de wet, maar is indien vorm wei-
„nig practisch. - Waarom toch moet
men den ontvanger verplichten tot
de in het tweede lid voorgeschreven
expertise, en waarom zal men af-
„wijken van de algemeene regelen
van bewijs? Het doel kan alleen
zijn, om den wederpartij tijdig te
waarschuwen en hem gelegenheid
te geven, zijne bewijzen te verga-
„len, doch een eenvoudige verkla-
„ring of protest kan daartoe vol-
„staan. - De toepassing in het zee-
„recht is zeer moeielijk; dikwijls is
er gelost vóór men ziet dat er aan-
„leiding bestaat tot expertise, en
past men, gelijk de jurispruden-
„tie doet, den regel ook op het man-
„co toe, dan zijn de bezwaren nog
grooter. - Spreker zou een mid-
delsel willen invoeren, waarbij

èn aan vervoerder èn aan ontvanger de bevoegdheid werd gegeven, om den toestand van het goed te doen constateeren. –

Alle leden van der Loeff en Beelaerts ondersteunen in hoofdzaak dit gevoelen, dat echter door de overige leden bestreden en door de beslissende stem des Voorzitters verworpen wordt. – Alle meerderheid ziet geen noodzakelijkheid om boven vanbestaande af te wijken, en is van oordeel dat de toestand van den vervoerder in het nieuwe stelsel te ongunstig kan worden. – Wel behoort de bepaling eenige wijziging te ondergaan en verdient het overweging om afzonderlijk te regelen het geval van franco vervoer. –

Na verdere bespreking wijzigt men den aanhef van Al. 1, als voorstel van den Heer van der Loeff, in dezen voege: „Hoofdgaande erkenning van „de ontvangst van het goed, die „o. a. geacht wordt begrepen te zijn

in

„in de betaling van het vrachtloon
„en de verdere onkosten door den ont-
„vanger, vervallen" enz. . -
„Verlies" wordt veranderd in „gedeelte-
„lijk verlies" en „voorzover geen" in „ten
„zij." - Hier laatste wijziging geschiedt
om duidelijker te doen uitkomen dat
hier, evenals in Art. 95 al. 2. W. v. K., spra-
„ke is van alle bedrog zoowel bij het
vervoer als bij de afgifte. -
Het tweede lid wordt met nauwkeu-
„rige terugslag op het eerste lid al-
„dus gelezen: „Hare rechtsvorderingen
„blijven echter, niettegenstaande deze
„erkenning, bestaan, indien het ge-
„deeltelijk verlies of de beschadiging
„uiterlijk niet waarneembaar waren en
„het goed ingevolge — opgenomen". - Het
verdere gedeelte der ontworpen bepa-
„ling vervalt. -
Hr. Heer Asser merkt op, dat de bepa-
„ling niet voorschrijft dat de exper-
„tise heeft te constateeren èn den
aard èn den omvang van de schade,
van beiden moet toch blijken. - Hr.

meerderheid wil dit niet voorschrijven
maar den verg[illegible]eer daarin vrij laten
ten einde, gelijk de Voorzitter en de
Heer Pijnappel betoogen, het gevaar
te ontgaan dat zonder begroeting
van den omvang der te schade de ge
heele expertise niets bewijzen zou.
Art. 23 vervalt, daar de analoge be
paling in den titel van sea predicten
is geschrapt.-

De Heer Asser vraagt of men niet
in den geest van de Artikelen 491 en
493 Wetboek van Koophandel aan
den vervoerder ook het recht van
expertise moet geven vóór de af
gifte.- Spreker neemt op zich, de
overeenkomstige bepaling te ontwerpen.-

De Voorzitter sluit de Vergadering
te 3 1/4 uur.-

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist.

Leven

Zevenen negentigste Vergadering
op Zaterdag 23 Juni 1883, aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
„ring te 10 uren.-
Alle leden zijn tegenwoordig.- Afwe-
„zig de adjunct-Secretaris wegens ziek-
„te.-
De notulen der vorige Vergadering wor-
„den gelezen en goedgekeurd.-
Aan de orde is Artikel 24 van den titel
over vrachtvervoerders.- Van verschei-
„ne zijden rijst twijfel, of de ontworpen bepa-
„ling wel noodig is.- In het algemeen toch
staat het partijen vrij, om bij onderlinge
overeenkomst afstand te doen van de civiel
„rechtelijke bevoegdheden hun in de wet
toegekend.- Constateert men hier zoodanig
recht nog uitdrukkelijk, dan ware het te
duchten dat aan deze bepaling een argumen-
„tum a contrario van worden ontleend ten
aanzien van andere contracten waar zij
niet voorkomt.-
De Voorzitter deucht dit bezwaar niet, maar

wel

wel den twijfel die ontstaan kon waar-
„ meer de bepaling verviel, die ook overeen-
komt met hetgeen ten opzichte van
den vrachtbrief is bepaald. - Hr Heer Fran-
sluit zich hierbij aan. - Ook het Italiaan-
„ sche (Art 416) en het Zwitsersche (Art 463
Wetboek bevatten soortgelijke voorschrif-
ten dat z. i. althans noodig is voor de open-
„ bare middelen van vervoer. - Met 47 tegen
stemmen wordt het ontwerpen Artikel
„ 24 onnoodig gekeurd. -

Naar aanleiding van de daarin aan-
het slot voorkomende uitdrukking „door
eene bijzondere overeenkomst" bespreekt
de Heer Keelaers de vraag, of men ook
moet toelaten uitsluiting of beperking
der aansprakelijkheid bij dienstreg le-
„ ment. - Spreker acht dit bedenkelijk,
de wettelijke regel zou dan zeer stellig
in de praktijk eene veldzame uitzon-
„ dering worden, terwijl het publiek niet
verplicht is om de wet te kennen, maar
niet de dienstreglementen. - Is er geen
bijzonder contract gesloten tusschen
partijen, dan gelde de regel der wet. -

Hr

De Heer Pijnappel verklaart zich mede tegen de beperking der aansprakelijkheid bij dienstreglementen, althans voorzoover openbare middelen van vervoer betreft. Hier hebben wel geen absolute monopolie, maar feitelijk zijn men toch vaak schier gedwongen van dat vervoermiddel gebruik te maken; het ware geraden hun de bevoegdheid om bij dienstreglement van de wet af te wijken, in de wet te verbieden.

De meerderheid is van oordeel, dat eene zoodanige beperking der vrijheid te vergaat, en voert bij monde van den Heer Asser aan, dat dergelijke verbod alleen uitvoerbaar ware met belangrijke uitzonderingen en verzachtingen, gen die bezwaarlijk onder eene behoorlijke algemeene formule zouden te brengen zijn. - Hiktwijls zal het dubieus zijn, of er al dan niet eene bijzondere overeenkomst tusschen partijen bestaat, b. v. indien voor het vervoer een reçu is afgegeven, waarop eene verklaring gedrukt is, houdende beperking der

aansprakelijkheid

aansprakelijkheid. - Spreker acht het ver
„bod alleen dáár bestaanbaar waar een
„wettelijke verplichting tot vervoer aan
„wezig is. —

Naar aanleiding hiervan wordt voors
„hands met algemeene stemmen aangeno
„men de volgende bepaling die cursief za
worden gedrukt ter nadere overweging
„Vrachtvervoerders voor wie geene alge
„meene verplichting tot vervoer bestaa
„Zijn bevoegd hunne aansprakelijk
„heid wegens verlies, beschadiging of
„vertraagde aflevering van door hen
„te vervoeren goederen, benevens den
„omvang en den duur der aansprake
„lijkheid en den bewijslast door een da
„toe strekkend beding van den vrach
„brief of door eene bijzondere overeen
„komst met den afzender uit te sluiten
„of te beperken. -
„De bevoegdheid van hen die in den
„aanvang van dit artikel zijn uitge
„zonderd, wordt geregeld door het zelf
„de gezag hetwelk hunne de algemeene ver
„plichting tot vervoer heeft opgelegd. -

Art

Art. 25. wordt aangenomen, met ver-
„vanging van „koopman" door „iemand",
met weglating van de woorden „of eigen
naam" en met invoeging van de woor-
„den „tegen hun" achter „goederen",
een en ander overeenkomstig voege-
„re bedrijfs- de woorden „door hem
met dien ander gesloten" worden weg-
„gelaten als overbodig. -

De vraag, of men een uitzondering
moet maken voor de zoogenaamde „Ba-
„gatellsachen", waarbij vooral met
het oog op de kosten aanleiding bestaat,
wordt ontkennend beantwoord, onver-
„mindend de mogelijkheid dat later
wellicht eene meer algemeene behan-
deling van dien aard kan worden vastge-
„steld (v.g. Art. 10 D. Wboek).

Aan de orde komen daarop de in de
„zestitel op te nemen bepalingen over
het cognoscement, ontworpen door den
Voorzitter (Stukken N. 34a).

Art. 1. de Heer Asser betoogt, dat zoodra
er een cognoscement is, de door hem
bestreden bepaling van Art. 14 over-

vrachtvervoer

vrachtvervoer onhoudbaar wordt. - Spreker
vraagt, of er geen kennis moet worden
gegeven van het cognoscement met
het oog op de verdere vervoerders. - Hr
Voorzitter antwoordt ontkennend, dat
het cognoscement niet voor die verd
„re vervoerders geldt. -

Hr Fleervander Loeff merkt op, dat
men niet cognoscement en vrachtbrief
naast elkander moet plaatsen, maa
cognoscement en vrachtcontract; in dat
„het b zal men dan ook niet „vrachtbrief
moeten lezen maar „vrachtcontract".
Van dit Artikel 1 kon het eerste lid la
„den: „ Ook het vervoer te land en over
de binnenwateren kan, met goedkeu
„den van partijen, geschieden op een cog
„noscement". Het tweede lid behoeft
zij te worden overgebracht naar Artik
4. - Eigenlijk is hier niet sprake van
een exemplaar van het Cognoscement
maar van een kopie; de zoogenaam
„de „captains copy" is niet een stuk
getekend door den kapitein maar
een door den afzender getekende kopie

Hr

Dit laatste wordt weersproken door den Voorzitter en den Heer Asser; de schipper moet alleen een bewijs hebben dat er een cognossement is afgegeven, doch dit bewijs behoeft niet juist een copie te zijn. - Dhr Voorzitter bestrijdt voorts de overbrenging van het tweede lid naar Artikel 4; hier is van een recht van den schipper, daar van zijne verplichtingen sprake. -

Tot stemming overgaande besluit de Commissie, om het eerste lid aan te nemen en de redactie van den Voorzitter, en om over het tweede lid nader te beslissen ter gelegenheid der behandeling van Artikel 4. - Dit laatste besluit valt met 4 tegen 2 stemmen, die van den Voorzitter en den Heer Asser. -

Art 2. Dhr Heer van der Loeff merkt onder algemeene instemming op, dat, zoo men aan deze bepaling een kleine uitbreiding geeft, Artikel 3 geheel zou kunnen worden gemist. - Men zou b.v. kunnen leggen: „Een cognossement

is

„is een gedagteekend en onderteekend ge
„schrift waarbij de vrachtvervoerder de
„kent, van den afzender de daarin om
„schreven goederen te hebben overgeno
„men, en aanneemt die op de wijze
„en naar de plaats bij het stuk aan
„geduid te vervoeren, en ze daar aan
„een in het stuk aangeduiden persoon
„of aan diens order of aan toonder aan
„te leveren tegen afgifte van het cog
„cement en vervulling der daarbij om
„schreven voorwaarden".

Hr Voorzitter brengt in omvraag,
of men wil vorderen in het cognosce
„ment."

a de vermelding van de erkenning dat
de vrachtvervoerder het goed heeft ont
„genomen. - Wordt een sparing toege
„stemd. -

b de vermelding van de vracht. - Hr
Heer Pijnappel betwijfelt, of dit
wel in het cognoscement behoort. - H
Heer Fruin merkt op, dat men bij
den vrachtbrief het stuk kan weige
„ren aan te nemen wanneer daarin de

vracht niet is vermeld, doch dat deze
fraudaliteit bij het cognoscement niet
is toe te passen. - Hr Vleer Asser merkt op,
dat vrachtvermelding op zich zelf ontbe-
„reikend is. - Immers kunnen allerlei
bijzondere bedingen zijn gemaakt die
dan eveneens in het cognoscement te
huis behoren; men lezе: „tegen afgifte
„van het cognoscement en tegen voldoe-
„ning van de voorwaarden, die daarin
„zijn vermeld." - Met 4 tegen 2 stemmen, die van
de leden Fruin en Pijnappel, wordt deze
redactie aangenomen. -

Hr Vleer Pijnappel acht in de redactie
van den heer Asser niet genoeg uitgedrukt
dat het cognoscement ook niet aan
order kan zijn, en ook aan de order
van den afzender. - Hij zou daarom
willen lezen: „aan een in dat stuk
„aangewezen persoon met of zonder
„order, of aan de order van den afzen-
„der of aan toonder."

Hr Voorzitter zegt, dat de order van
den afzender hier niet behoort vermeld
te worden, voor zover zij niet noodig is die

begrepen

begrepen onder den in het stuk aangeduiden persoon. - Klaarent tegen heeft Sprekers laan, om te vermelden de orde van te volgen; het Cognoscement heeft zich in den geest van den wissel ontwikkeld en dit is Cognoscement aan eigen order, evenals men heeft den wissel aan eigen order. -

Van onderscheidene zijden worden zowel op theoretische als op practische gronden, bedenkingen ingebracht tegen de zienswijze des Voorzitters, welke door deze wijze wordt aangedrongen met een beroep op Pöhls, op Goldschmidt en op Artikel 646 W.W. boek. - Klaarbij doet zich de vraag voor, of men in laatstgenoemd Artikel te doen heeft met een Cognoscement aan order des schippers, gelijk de Heer Pijnappel meent dan wel met een Cognoscement aan den schipper of order, gelijk de Voorzitter en de Heer Asser van oordeel zijn. -

Ten slotte besluit men, op voorstel van laatstgemelden, om in de definitie

niet

niet te gewagen van een cognoscement
aan order van den vrachtvervoerder,
maar om als tweede lid aan de bepa-
„ling toe te voegen: „ Het cognosce-
„ment kan ook luiden aan de order
„van den vrachtvervoerder zelven."
Als eerste lid wordt de redactie van
der Loeff met het amendement Pijnap-
„pel aangenomen, behoudens dat uit
dit laatste weg vallen de woorden „ of
aan de order van den afzender"; deze
weglating geschiedt door de beslissen-
„de stem van den President met die
van de leden Fruin en Asser. —

Art 3 is nu vervallen. —

Art 4 wordt algemeen goedgekeurd. —
Ook vereenigt men zich met het denk-
„beeld van den Heer Asser, dat ieder
uit het stuk zelf moet kunnen zien
hoeveel exemplaren er zijn afgegeven.
Hiertengevolge voegt men als tweede
lid aan de bepaling toe: „ In elk een-
„plaar wordt het getal der afgegeven
„exemplaren vermeld."
Hierop sluit men, in aansluiting

aan

aan het bij Artikel I verhandelde, op
voorstel van den Heer Pijnappel, als
Art 4bis: „De vrachtvervoerder heeft het
„recht, van den afzender een door deze
„ondertekend afschrift van het cognos
„cement te vorderen."
Art 5 wordt vergeleken met Art 8, ver
„nits onderscheidene leden meenen,
dat deze bepalingen naderen met elka
„der behooren te worden in verband
gebracht. –
Het Heer van der Kooff merkt op, dat d
vrachtvervoerder niet slechts gehoud
is tot afgifte, maar dat in het alge
„meen de uitoefening van al de rech
„ten aan den houder van één exem
„plaar moet worden verzekerd. – Haar
„bij beslaglegging of het geval
dat het goed vóór de aankomst ter
bestemmingsplaats wordt opgevorderd
en dat een cognoscement gestolen is
en ook de afzender zelf kan zich aa
ïden diefstal hebben schuldig ge
„maakt. –
De Commissie, de juistheid dezer

opmerkingen

opmerkingen beamende leest. als eerste
lid of voorstel van den Heer van der
Loeff: „ Het vrachtvervoerder is krach-
„ tens het cognossement verbonden
„ aan den houder, al ware het ook
„ van één exemplaar". En vervolgens
op voorstel van de leden Pijnappel
en Asser: „ Echter kan de afgifte van
„ het goed vóór de aankomst ter bes-
„ temmingsplaats niet worden gevor-
„ derd dan of door den afzender, of
„ door den cognossementhouder, in
„ beide gevallen tegen uitlevering van
„ al de afgegeven exemplaren".

Het ontworpen tweede lid van Art
5 geeft aanleiding tot groot verschil van
gevoelen, daar de Heer Asser, gesteund
door den Heer van der Loeff, maar be-
„ streden door den Voorzitter, boven deze
bepaling de voorkeur geeft aan eene
regeling in den geest van de Artikelen
515 – 520 Wetb. v Koophn. – Op voorstel
van den Heer Beelaerts wordt de
beslissing aangehouden tot de volgen-
„ de Vergadering. –

Art

Art 16 Naar aanleiding van een vraag van den Heer Fruin over Alinea 1 geeft de Voorzitter te kennen, dat de bedoeling dier bepaling hierin gelegen is, dat alleen het Cognoscement, het stuk zelf, de rechtsverhouding van vervoerder en vervrachter regelt. —

De Heer van der Does heeft een ingediend voorstel tegen de voorgestelde redactie en zou het artikel willen lezen als volgt: „ De rechtsbetrekkingen tus„ schen vervoerder en vervrachter wor„ den uitsluitend door het Cognosce„ment geregeld. — Het vrachtcontract zelf. gelde alleen hen die het aan„gingen". — Spreker heeft vooral bedenking tegen het begrip, dat de vervrachter tot de vrachtovereenkomst zou toetreden. — Bedoelt men met die „toetreding", gelijk de Heer Asser aan„geeft, eene verwijzing naar het vracht„contract, dan is inderdaad niet het Cognoscement maar de vrachtover„eenkomst datgene wat hen bindt. —

Onderscheidene Leden hebben bezwaar

tegen

tegende opvatting, dat het cognoscement
altijd de uitsluitende bron zou zijn
om de rechtsbetrekkingen tusschen
vrachtvervoerder en ontvanger te leeren
kennen, ook dan wanneer dat stuk on-
„volledig ware en b.v. niets inhield
omtrent de vracht. - Hr Heer Beelaerts
geeft in overweging om te lezen: „Uit-
„sluitend het cognoscement regelt de
<u>daarin vermelde</u> rechtsbetrekkingen
tusschen vrachtvervoerder en ontvan-
„ger".

Het beginsel van het ontworpen
tweede lid wordt door den Voorzitter
en den Heer Pijnappel met volhar-
„ding verdedigd tegenover den Heer
vander Kooff. - Onder „toebreding" is
„inwoning te verstaan het öf uit-
„drukkelijk, öf feitelijk genoegen ne-
„men met de condition, b.v. door aan-
„neming van den vrachtbrief. -

Na uitvoerige bespreking wordt ten
slotte, met eenparige stemmen, het
artikel door de Commissie gerediqeerd
als volgt: „Hr rechtsbetrekkingen

tusschen

tusschen vrachtvervoerder en ontvanger
„worden door het cognoscement gere-
„geld.-
„De vrachtovereenkomst, tusschen den
„vrachtvervoerder en den afzender
„gesloten, is voor den ontvanger niet
„bindend, tenzij deze daarmede uit-
„drukkelijk of stilzwijgend genoegen
„heeft genomen".
De Voorzitter sluit de Vergadering
te 3½ ure.-

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist.

Achtennegentigste Vergadering
op Zaterdag 30 Juni 1883. aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergader-
„ing te 10 uren.-
Alle leden zijn tegenwoordig.- Af-
„wezig de adjunct-Secretaris wegens ziekte.

Aan

Aan de orde is de voortzetting der behan-
„deling van het aangehouden laatste lid
van Art. 5 (cognoscement-vrachtvervoer)
Het Voorzitter wijst op het verband dezer
bepaling met Artikel 21 van den titel
over vrachtvervoer, waarin de bepaling
wellicht kan worden opgenomen. Dit
laatste wordt weersproken, door den
Heer Pijnappel, want al worden de
bepalingen over het cognoscement in
den titel over vrachtvervoer opgeno-
„men, toch komen zij achteraan, en
is dus bij Artikel 20 het cognoscement
nog onbekend; veeleer kan hier vermel-
„ding worden naar Artikel 20.—
Het Heer Asser wijst op het geval,
dat er niemand opkomt omdat
niemand is aangewezen, daarin be-
„hoort ook te worden voorzien, en
wel door eene aankondiging in de
nieuwsbladen, gelijk het gebruik reeds
heeft ingevoerd, en niet bij edictale
citatie zooals sommige leden tegen
„werpen; men volge het voorbeeld
van Artikel 168 laatste lid, B. W.

het

het. dáár gegeven voorschrift van openbare bekendmaking wordt ook altijd
" opgevat in den zin van een advertentie in een dagblad. - Overigens
" blijft spreker en ook de Heer van der
Laeff een regeling voorstaan in
den geest van Artikel 516 W v K.
mits aangevuld met de verplichting
tot het stellen van Cautie. -
De Voorzitter beschijdt nader dit
gevoelen. - Hij acht de voorkeur in
onze wet aan het cognoscement op
naam gegeven ongegrond; het
kan zijn dat het cognoscement aan
toonder het eerst is afgegeven en
dan moet dat het meeste recht heb-
" ben. - Tegenover de beide genoemde
leden, die aanvoeren dat het hier
alleen een praeparatoire maatre-
" gel geldt en dat dan bij de voorkeur
verdient tusschen wien en het
goed blijkens het stuk zelf verband
bestaat, houdt spreker vol, dat de
door hem bedoelde presumtie niet
degelijk ten praejudice kan strekken

van

van den waren recht hebbende van
„neer de cognossement houder op naam
krachtens rechterlijke machtiging
het goed opslaat en verkoopt.

Nadat de Heer Pijnappel nog had
opgemerkt, dat zoodra er een blanco
endossement tusschen ligt, het
cognossement op naam geenerlei
bewijs oplevert van verband tus-
„schen den houder en het goed,
wordt het voorstel van de leden
van der Loeff en Visser verworpen
met 4 > 2 stemmen.-

Een denkbeeld van den Heer Pijn-
„appel om den schipper niet te ver-
„plichten tot vragen van opslag,
maar hem alleen daartoe bevoegd
te verklaren, wordt door de overi-
„ge leden niet gedeeld. -

De bepaling wordt daarop door de
Commissie vastgesteld als volgt: „In
„dien meerdere houders van cog-
„nossementen of van exemplaren
„van hetzelfde cognossement ter
„plaatse van bestemming de af-

levering

„levering der goederen worderen, moet
„de reder het vervoer der alle afwijzen, en
„moet hij, overeenkomstig de bepalin-
„gen van Artikel 20 den oplaag en zoo
„noodig den verkoop der goederen vragen
„hierelfde verplichting rust op hem
„indien, niettegenstaande openlijke
„oproeping, geen cognoscement hun
„der opgelegd."

Art 7 In alinea 1 wordt „juiste aan-
„duiding" vervangen door „juistheid
der omschrijving" op voorstel van
den Heer Fruin. – Hierelfde woorden
worden gebezigd in den aanhef van
het tweede lid. –

Op voorstel van den Heer Pijnappel
leest men: „Het laatste lid van
Artikel 4 is hier toepasselijk".

Art 8 vervalt, als opgenomen in
Artikel 5.

Art 9 Hr Heer Asser vraagt, of alinea
1 niet kan vervallen, cognoscement
op naam zijn schuldvorderingen
op naam en het spreekt van zelf
dat daarvoor de gewone regelen gel-

voorgaven

voorgoover die niet zijn uitgesloten
Men acht het echter raadzaam de be-
" paling te behouden, ten einde dui-
" delijk te doen uitkomen, dat hier
niet de regel geldt die voor den mees
aanorder luidenden wissel is aan-
" genomen. —

Art 10. In antwoord op een vraag
van den Heer Pijnappel betoogt de
Voorzitter, dat de afgifte van een
cognoscement op naam het bezit
van het goed niet overdraagt. — Die
verbintenis tot afgifte blijft dan
onderworpen aan de exceptiones en
personae. Indien dus de schipper, die
een cognoscement op naam heeft af-
" gegeven wil alleen berusten voor
hem wiens naam in het cognoscement
staat, en die wil van den schip-
per aan door den houder van het cogno-sce
" ment niet eenzijdig worden gewijzigd.
Hierop wijze ontmoet bij onderschei-
dene leden tegenspraak, bepaaldelijk
ten aanzien van den gepraesumeer-
den wil des schippers. — De Heer Beelaer-

vraagt

vraagt, hoe dan bij vervoer met gewoon
vrachtbrief zonder cognoscement? Hij
hield toch de ontvanger geadresseerde
wel een zelfstandig recht. – Hij Heer
Asser dringt dit nader aan en betoogt
dat de duplicaat-vrachtbrief ook niet
aan order noch aan toonder is, en
dat men toch zonder afgifte van dat
papier het goed niet kan ontvangen.
Waaraan ziet men overigens, of het
papier een cognoscement is of een dup-
„plicaat-vrachtbrief? Hij Heer Pijnap-
„pel stelt aldus voor, om de woorden
„aan order of aan toonder" weg te
laten. – Hij stemmen staken, tegen
stemmen de leden Kist, van der Hoeff
en Fruin, zodat door de beslissende
„de stem des Voorzitters het voorstel
wordt verworpen. –

Hij Voorzitter stelt voor, om in het
artikel nog bij te voegen, dat het goed
door den vervoerder is overgenomen
(vide Art 649 D W boek) Het Cognosce-
„ment toch wordt geteekend alvorens
het goed is ingeladen, de scheepper

detineert

dat meent voor een ander, corpore sed
peraliunn, doch is er geen detentie,
dan vervalt alles. - De Heeden Pijnappel
en van der Roeff zijn bedacht, dat deze
bijvoeging aanleiding zou kunnen
geven tot chicanes; moet dan niet
bepaald worden dat de schipper het
goed alsnog onder zich heeft? En
wat zoo bij last in een noodhaven?
Veel zal hierop de redactie aankomen.
De Commissie besluit, het artikel
aan te nemen en daarin voorloopig
alternatief te doen drukken: „het
in het cognossement vermelde en
door den vrachtvervoerder overgeno-
„men goed," „het op cognossement
vervoerd wordende goed," „het onder
den vrachtvervoerder zijnde goed".
De Heer Asser vraagt, of, nu alleen
dit artikel een gevolg regelt van
het cognossement, geen voorbehoud moe
„dig is omtrent het vorderingsrecht
van den vervoerder. - Men oordeelt
echter, dat Artikel 5 hierin genoeg-
zaam voorziet. -

Der

Ter voldoening aan vroegere toezegging stelt de Heer Asser de volgende nieuwe artikelen voor:

Art 21 bis

„ Zoowel de vrachtvervoerder als de
„ ontvanger is bevoegd, vóór of bij de af-
„ levering van het goed een gerechte-
„ lijk onderzoek daarvan te doen plaats
„ hebben. —
„ Indien dit onderzoek in tegenwoordig-
„ heid of na behoorlijke oproeping van
„ de wederpartij heeft plaats gehad, geldt
„ het daarover uitgebracht bericht als
„ bewijs in regten omtrent den staat
„ en de hoeveelheid van het goed ten
„ tijde van het onderzoek, behoudens
„ tegenbewijs".

Art 21 ter

„ Het gerechtelijk onderzoek kan, met
het gevolg in het tweede lid van het
„ vorig artikel bedoeld, ook na de af-
„ levering plaats hebben, mits binnen
„ tweemaal vier en twintig uren na dat
„ het goed onder het beheer van den
„ ontvanger is gekomen, en alleen

voorzover

„voorzoover het geldt uitwendig niet
„waarneembare beschadiging of verlies

Art. 21 quater

„De benoeming van deskundigen tot
„het houden van het in de vorige ar-
„tikelen bedoelde onderzoek geschiedt door
„den kantonrechter van de plaats der
„aflevering."-

Deze drie artikelen worden door de Commissie aangenomen, behoudens in-
„voeging in Art. 21 ter van het woord „aan-
„gevraagd" tusschen „mits" en „binnen"
Deze invoeging geschiedt op voorstel van den Heer Vander Loeff en wordt goedge-
keurd met 4 tegen 2 stemmen, die van de leden Asser en Beelaerts. - De Heer van-
der Loeff tot Oosthuizen acht het niet doenlijk, dat het gerechtelijk onderzoek steeds binnen
2 × 24 uren zou plaats hebben, en is bijd-
nodig, om de daartoe geschikte perso-
„nen te zoeken en te beëedigen. Hierte-
„genover wordt een beroep gedaan op het
„jus diligentibus" en op de Artikelen
712 en 759 W. v. K.

Nog deelt de Heer Asser mede, dat

bij

bij Art 22 liefst vervangen zag door de volgende bepaling: „ Alle rechtsvordering tegen den vrachtverveerder wegens verlies, beschadiging of vertraagde aflevering vervalt voorgoed, niet binnen 2 × 24 uren na de aflevering den vrachtverveerder bij deurwaarders exploit is aangezegd, dat de ontvanger zich zoodanige rechts„vordering voorbehoudt." — Spreker maakt echter thans hiervan geen voorstel, daar hem de tegenovergestelde zienswijze der Vergadering bekend is. —

Alleen brengt hij aan op een ander punt, namelijk, dat alsnog behoort geregeld te worden de verhouding tus„schen Cognossementen en vrachtbrief, het „geen voor al noodig is uit hoofde van den duplicaat-vrachtbrief, z. i. een soort van Cognoscement. — Men besluit, achter de aangenomen Artikelen pro memorie cursief te drukken: „ verband tusschen vrachtbrieven en Cognoscement." —

De Voorzitter sluit te 3 uren de Vergadering, die uiteengaat tot nader op te roepen

De Secretaris,
(was geteekend) G. J. Th. Beelaerts van Blokland

De Voorzitter
(was geteekend) J. G. Kist

Negen en negentigste Vergadering
op Zaterdag 8 September 1883, aan
het Departement van Justitie. —

De Voorzitter opent de Vergade-
ring te 11¼ uur.

Alle leden zijn tegenwoordig. Afwe-
zig de Adjunct-Secretaris wegens ziekte.

De notulen der beide vorige Vergaderin-
gen worden gelezen en goedgekeurd. —

De Voorzitter doet mededeling van een
aan hem gerichte schrijven van den
Adjunct-Secretaris, waarbij deze kennis
geeft van zijn voornemen, om ontslag
uit die bediening aan den Koning te
verzoeken wegens den slechten staat
zijner gezondheid. — De Heer Dierk be-
tuigt daarbij zijne dankbaarheid aan
den Voorzitter, de leden en den Secretaris
voor de vele blijken van welwillendheid
en belangstelling die hij van hen mocht
ondervinden. — De Commissie is van
oordeel, dat op grond der aangevoerde
redenen in dit besluit tot aanvraag om
ontslag moet worden berust, en besloot

dus

dat aan den Heer Dierkeen schrijven zal worden gericht, houdende dat de Commissie met diep leedwezen van zijn besluit heeft kennis genomen, met bijvoeging van eene hartelijke dankbetuiging voor de vele goede diensten aan de Commissie bewezen. -

Den Heer Asser wordt opgedragen, om aan Mr. H. L. P. A. Molengraaff, advocaat te Amsterdam, Officieus de vraag te richten of deze bereid zou zijn, casu quo als Adjunct-Secretaris der Commissie op te treden. -

Is ingekomen eene Missive van den Minister van Justitie, verzoekende om het oordeel der Commissie te mogen vernemen over een door den Heer Beelaerts van Blokland aan den Koning gericht verzoek om van het lidmaatschap en het secretariaat der Commissie te worden ontheven. -

Hoor allen wordt opgemerkt de meest hartelijke wijze bij den Heer Beelaerts aangedrongen om dit verzoek terug te nemen en om, indien hem de voortdurende waar-

neming

„nening van secretariaat en lidmaatschap
moeielijk valt, dan althans het laatste
te blijven bekleeden. —

De Heer Beelaerts geeft te kennen, dat
hoezeer hij dezen vriendschappelijken
aandrang bijzonder waardeert, hij echter
bij zijn besluit meent te moeten blijven
„de gestadige vervulling zijner taak, waar-
„van het einde, naar het tot dusverre
„richte te oordeelen, nog niet bij bena-
„dering te bepalen is, bezwaart hem, bij
minderheidig gesteld, meer en meer,
en nu bij den nieuwen verkiezing van
lid der Tweede Kamer staat aan te
vangen, acht hij zich, ofschoon zeer
ongaarne, verplicht, om ontheffing
van lidmaatschap en secretariaat te
verzoeken. —

Bij de verdere bespreking openbaart
zich een verschil van gevoelen over
de vraag, of de eventueel openvallende
plaats in de Commissie al dan niet
zou behooren te worden aangevuld
„de leden van der Loeff en Fruin plei-
„den voor aanvulling, de andere leden

verklaren

verklaren zich voor de tegenovergestelde
„denzienswijze. –
Naar aanleiding hiervan komt de
Heer van der Loeff tevens op de wenschelijk-
„lijkheid, dat de Heer Beelaerts aan de
Commissie verbonden blijve, althans
tot na afdoening van de ontwerpen
waaraan de Commissie tot dusver
heeft gearbeid. – Van het bijwonen der
vergaderingen en andere werkzaam-
„heden kan dispensatie worden gegeven
„de andere leden ondersteunen dit ge-
„voelen. – Hr. Heer Beelaerts zegt, dat
ook de Commissie ook zijn tijdelijk
aanblijven met vrijstelling van werk-
„zaamheden in het belang der zaak
nuttig acht, hij daarin voorshands
bevust, en bij den Minister niet zal
aandringen op eene onverwijlde be-
schikking op zijn verzoek. –
Nadat nog was besloten om in de
volgende bijeenkomst aanstaande van-
„gen met de tweede lezing der titels
over expeditie- en vrachtcontract, de
thans gedeeld aan de leden zijn.

Vondgedeeld

vondgedeeld, sluit de Voorzitter de Ver-
gadering te 3 uren.-

De Secretaris,
(was getekend) G. J. Th. Beelaerts
van Blokland

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kist

Honderdste Vergadering
op Zaterdag 3 November 1883
aan het Departement van Justitie

De Voorzitter opent de Verga-
dering te 10¼ uur.- Afwezig wegens
uitlandigheid de Heer Beelaerts.-
De Voorzitter brengt een KK besluit
in dtd 5 October 1883 waarbij Jhr Mr
R. K. W. G. Diest van Melissant op
zijn verzoek eervol wordt ontheven
van de bekleding van Adjunct-Se-
cretaris bij de Commissie en in zijne
plaats benoemd Mr W. L. P. A. Molen-
graaff, Advocaat en Rechters plaats
vervanger in de Arrondissements-
Rechtbank te Amsterdam. Hierna

wordt

wordt de nieuw- benoemde door den
Voorzitter met eenige hartelijke woor-
den welkom geheeten.-
De notulen der vorige Vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd.-
Aan de orde is de tweede lezing der
titels over expeditie- en vracht-contract.
De Heer Pijnappel stelt voor den titel
over vrachtvervoerders als den maandag
te het eerst te lezen, te eerder daar men
bij de eerste lezing van den titel over expe-
ditie dikwijls de beslissing over het
een of het andere punt afhankelijk heeft
gesteld van het geen omtrent de vracht-
vervoerders beslist zal worden.- Al-
dus wordt besloten.-

Titel over Vrachtvervoerders.

Art 1. Met algemeene stemmen wordt op voor-
stel van den Heer Pijnappel besloten de
woorden „te land of te water" weg te laten,
met het oog op de luchtvaart, die zich
misschien zeer zal ontwikkelen, ter-
wijl de verplichtingen die in deze
titel geregeld worden voor elk middel
van vervoer dezelfde moeten zijn. —

Art

Art 12. Hr Heer Fruin acht de redactie minder gelukkig. – De aanhef van de tweede alin. „nealuidt „ Indien dit laatste het geval is", terwijl de eerste alinea geen twee gevallen vermeld worden. – Hr Heer van der Loeff vindt de redactie van het tweede lid bepaald leelijk. – Zoo als het thans luidt vordert het dat de vracht- „vervoerder den vrachtbrief, dien hij zelf onderzich houdt, teekene; dat is geheel overbodig. – Hr Heer Pijnappel zag liever van een afschrift dan van een duplicaat gesproken. – Hr Hamburger sprak de onderteekening door den vrachtver- „voerder zin, omdat het afschrift een afschrift moet zijn van een stuk dat geheel in orde is. – Hr Berner Commissie „tie achtte afstempeling voldoende, waar der Commissie juist onvoldoende toeschee. Na verdere discussie stelt de Heer van der Loeff voor in plaats van de beide eerste alinea's te lezen: „ Op verlangen „van den vrachtvervoerder moet het „goed bij de overgifte vergezeld zijn van „een vrachtbrief, in dubbel opgemaakt,

en

„en door den afzender ondertekend; in
„dat geval wordt een der exemplaren na-
„ondertekening door den vrachtvervoer-
„der aan den afzender teruggegeven", ter-
„wijl dan Art. 3, 8° kan vervallen. —
Hr. Voorsteller constateert uitdrukkelijk
en licht nader toe, dat hij geene mate-
riële verandering maar slechts eene
redactiewijziging bedoelt. —
Hr. Voorzitter is niet overtuigd dat hier
niets verandert wordt; het recht toch
van den afzender om een duplicaat te
vorderen vervalt, immers bij de voor-
„gestelde redactie behoeft de vrachtver-
„voerder alleen dan een duplicaat te
„geven, als hij een vrachtbrief heeft ge-
„vorderd, terwijl volgens het ontwerp
(1ste lezing) de afzender een duplicaat
kan vorderen in alle gevallen dat er
een vrachtbrief is, dus ook wanneer
er op zijn initiatief een is. —
Hr. Heer Arsperwijst op Art. 8 voorlaatste
lid van de Berner-Convention en betoogt
de wenschelijkheid om in deze quaestie
zich aan dit artikel en het internationale

verkeer

verheer aantesluiten. - Na verdere discussie geeft de Adjunct-Secretaris inoverweging het amendement des Heeren van der Loeff te lezen als volgt: „Hij „afzender is bevoegd en op vordering „van den vrachtvervoerder verplicht, „bij de overgifte van het goed een in „dubbel opgemaakten door hem „ondertekenden nachtbrief te voegen „een exemplaar daarvan wordt na in„derteekening door den vrachtvervoer„der aan den afzender teruggegeven".

Aldus gewijzigd wordt het amende„ment met algemeene stemmen aan„genomen. -

Hr Heer Fruin komt terug op de woor„den „bij de overgifte te voegen". - Is dit bedoeld in dien zin dat het later niet mag geschieden? - Immers neen. - Er wordt besloten de woorden „de over„gifte van" weg te laten. -

Art 2, alinea 3 wordt goedgekeurd. -

Art 3. Art 3, 2. vraagt de Heer Pijnappel waartoe de vermelding van naam en woonplaats van den vrachtvervoerder

nodig

noodig is. – Hiltevijls is deze een lichaam
of maatschappij, die door haar maat-
„schappelijken naam voldoende wordt
aangeduid. – Ook de aanduiding bijv.:
van per beurtschipper op Leiden moet
voldoende zijn. – Ende practijk zal de
naam en woonplaats altijd wegge-
„laten worden. –

Met 4 > 1 stem, die namen Voorzitter
wordt tot de weglating besloten tevens
„na de woorden tot leer Ferwin
als N.° 2 wordt vastgesteld: „de aan-
„wijzing van den vrachtvervoerder".

Ad Art 3, 4.° Hle Heer Pijnappel merkt
op, dat hij bij de eerste lezing er op ge-
„wezen heeft, dat èn in N.° 4 èn in N.° 5
de plaats van aflevering wordt vermeld,
daartoe werd toen ter tijde besloten
omdat de plaats van aflevering een
andere kan zijn dan de woonplaats
van hem aan wien afgeleverd moet
worden. – Hierin kan echter worden
worden door N.° 5 in plaats te stellen
van N.° 4 en dan N.° 4 (als dan N.° 5)
te lezen: „den naam van dengene

aan

aan wien het goed moet worden afgele-
„verd en zijne woonplaats, indien deze
„eene andere is dan de plaats van af-
„levering".

Het eerste deel van dit voorstel, de ver-
„wisseling van N.4 en 5, wordt mede
„gemeen stemmen aangenomen. —

Bij het tweede deel opperkt de Heer
Asser of het niet beter ware te zeggen:
„de aanwijzing van dengene aan
„wien het goed moet worden afge-
„leverd". De Heer Sanders hoeft een
ook de Heer Pijnappel, die zijn voor-
„stel intrekt, sluiten zich hierbij aan —
In verband met N.5 (thans N.4) zal
men allicht in het vereischte der woon-
„plaats in dit N.4 (thans 5) eenen ver-
„bing zien van straat en huisnummer
te vermelden. —

Het redactie Asser wordt met 4 tegen 1 stem
die van den Voorzitter aangenomen. —
Ad Art 3 N.6. De Heer Asser stelt
voor „vracht" te stellen in plaats van
„vrachtloon," in aansluiting aan
het spraakgebruik. — Bij het woord

„vracht"

„vrachtˮ denkt men tegenwoordig alleen aan het „(vervoer)loon," niet aan het goed dat vervoerd wordt. – Hiervoor zijn de woorden „goed", „goederen", „lading". Voor het zeerecht spreekt ons tegenwoordig Wvk. ook alleen van vracht, en wij menen consequenter te „handelen bij land en zeevervoer dezelfde „de terminologie. – Anders heeft het woord „vrachtvervoerderˮ ook geen zin en moet dit „vrachtloonvervoer„der" worden. –

Andere leden denken er anders over. Het voorstel. Asser wordt met 3 tegen 2 stemmen (die van den voorsteller en van den Heer van der Kooff) verworpen. Ad Art 3 N. 8 Dit nummer vervalt door de nieuwe redactie van Art 2. –

Ad Art 3 alinea 3. – Na eenige discus„sie wordt deze alinea (à la voorstel van den Adjunct-Secretaris gelezen: „de „vrachtvervoerder behoeft geenige „nagelaten te nemen met een vrachtbrief „die niet aan de voorgeschreven ver„eischten voldoet".

Art 4

Art 14. Hr Heer Fruin wenscht „nagaan" te vervangen door „beoordeelen". – Aldus besloten. Hr Heer Tijnappel „daaromtrent" door „omtrent die opgaven, het getal, het gewicht of de maat". Aldus besloten. –

Art 15. ad alinea 1. Hr Heer van der Kaaij zegt. „aflevering" is niet genoeg, de bepaling moet algemeener zijn en ook op het vervoer slaan. –

Hr Heer Fruin betoogt dat dit reeds het geval is, want „voor" beteekent „ante" het moet dus zijn „vóór". – Uit de notulen blijkt dat dit bedoeld was. –

Om alle dubbelzinnigheid te vermijden acht men toch een andere redactie wenschelijk. – Verschillende leden stellen verschillende proeven van redactie voor. Eindelijk wordt besloten „voor" te vervangen „anderen in" „tot aan".

ad alinea 2. Hr Heer van der Kooij maakt er op opmerkzaam dat de schade ook een ander dan den vrachtvervoerder kan treffen; het vervoermiddel, waaraan „van hijzich bedient, kan bijv. aan een derde toebehooren en deze zal dus, wanneer

het

het geconfisheerd worde, de benadeelde par
tij zijn. – Hr Heer Asser vraagt of deze ge
„vallen niet aan het gemeene recht moeten
overgelaten worden; deze titel regelt
alleen de rechtsbetrekkingen tusschen ver
„vervoerder en afzender; derden moeten
er buiten blijven. –
Hr Heer van der Kooff stelt voor bloot te
lezen: „de schaden en kosten die belo-
„pen worden," zonder den verdachtverwer
„der speciaal te noemen. –
Over dit amendement ontspint zich een
geanimeerde discussie, in verband met
de vraag of derden door Art 1401 B. W.
voldoende geholpen worden. –
Hr Voorzitter meent dat in de weinige
gevallen dat Art 1401 B. W. niet helpt
ook geen andere hulp wenschelijk is. –
Het amendement van der Kooff wordt
verworpen met 3 tegen 2 stemmen (de Heer
Asser en van der Kooff)
Nog wordt besloten in plaats van „de
onvolledigheid en de onjuistheid," de on-
volledigheid of de onjuistheid "te lezen
Hr Heer Asser constateert dat door

de

de tweede alinea van dit artikel niet worde
uitgesloten de aansprakelijkheid vanden
afzender voor de, andere schade toebren-
„gende, gevolgen van het niet nakomen
van bij politiewetten voorgeschreven ver-
„plichtingen (omtrent emballage enz.),
waarvan de al of niet nakoming niet
uiterlijk waarneembaar is. – Omtrent de
inwendige verpakking van ontplofbare
of andere stoffen kunnen bijv. speciale
voorschriften bestaan, waarvan de
vrachtvervoerder de nakoming niet kan
controleeren. – Hij verzoekt hiervan op-
„name in de notulen. –

Hr Heer Pijnappel acht dit niet wen-
„selijk, de quaestie is gewichtig ge-
„noeg om in de wet beslist te worden. –

Hr Heer Asser vindt dit niet in, art 1401
B W. is in deze gevallen zeker toepas-
„selijk, speciale vermelding in de wet
is dus onnoodig, misschien zelfs schas-
„delijk. –

al 3. Na eenige discussie over de be-
„teekenis van het woord, naleving" word
overgegaan tot

Art 6

Art 6. Hr Heer Fruin betoogt dat de woorden „belet of" moeten wegvallen, in overeen„stemming met alle bestaande wetgevin„gen, die alleen van tijdelijke verhin„deringen spreken. – Als het vervoer belet is, kan de uitvoering van hetgeen daardoor onmogelijk geworden is niet meer gevorderd worden. – Het spreekt van zelf dat dan beide partijen de termijn „bred van de overeenkomst geen loop d

Hr Heer Buser vraagt of dan niet nog eenige verduidelijking van het Artikel nodig zal zijn, omdat men niet a priori kan weten of een verhindering al dan niet tijdelijk zal zijn, men zou dan bijv. kunnen lezen: „indien het vervoer ook slechts tijdelijk verhin„dert wordt", of zooals de Heer van der Does zou willen „zelfs indien het vervoer tijdelijk is", of wat Spreker nog liever zou zien en beter acht; men zou het geheele artikel weg kunnen la„ten en de beslissing aan het pus com„mune overlaten. –

Hr Voorzitter stelt daarop de weg-

latin[illegible]

„loting van het geheele Artikel voor, wat met 3 tegen 2 stemmen (Voorzitter en de Heer Asser) verworpen wordt. - Het amendement Fruin (weglating van de woorden „belet of") wordt verworpen met 4 tegen 1 stem, die van den voorsteller. -

De Heer Fruin constateert dat hier „door besloten is, dat bij overmacht of be„letsel om te vervoeren alleen de afzender het recht heeft terug te treden, daaren tegen niet de vrachtvervoerder, dat deze dus verplicht is op vordering van den afzender iets onmogelijks uit te voeren; dat verder de afzender, wanneer hij terugtreedt, de in het artikel genoemde kosten moet betalen, een boete dus gesteld op de gebruikmaking van zijn recht tot terugtreding. — En wat zal er moeten gebeuren als de afzender bij onmogelijkheid tot verder vervoer van die bevoegdheid om terug te treden geen gebruik wil maken, maar en mag de vrachtvervoerder dan verder vervoeren op die wijze, die hem het beste toeschijnt, al wordt

daardoor

daardoor van het vrachtcontract door
hem afgeweken?

De Heer Pijnappel helt er toe over he
dit recht toe te kennen en verdedigt
nader de gevallen beslissing.-

Ad Art 6 tweede Kinsnede.-

Hr Heer Pijnappel wijst er op dat de
Kinsnede 1 hans in harmonie gebrach
moet worden met het gewijzigde Art 2
over den vrachtbrief en wil daarom
lezen: „ Hij is dan echter verplicht
„ indien er een vrachtbrief is opge-
„ maakt, het daarvan door hem aan
„ vangen exemplaar aan den vrachte
„ vervoerder terug te geven".

Hr Heer van der Does heeft hierop ee
subamendement strekkende om de
woorden „ het daarvan door hem
ontvangen" te vervangen door „ dien
Dit wordt met 4 tegen 1 stem, die van
den Heer Pijnappel, aangenomen
het dus geamendeerde Amendemen
Pijnappel met algemeene stemm

Voorts stelt de Heer Pijnappel voo
te lezen in plaats van „ bevrijd baar is

„ bestaat

„bestaat", omdat de eerste uitdrukking
dáár beter op zijn plaats is, ook naar
de terminologie van de ontwerpen,
waár de bewijslast omgekeerd wordt,
dit nu is hier niet het geval, alles blijft
hierbij de regelen van het Burg. Wetb.
over het bewijs. —

Het amendement wordt aangenomen. —
Naar aanleiding van het woord „vrach
vervoerder" wordt in art 5 al 3. „ver.
„voerder" in „vrachtvervoerder" veran.
„derd. —

De Heer Asser vraagt of in fine van
art 6 „losing" niet beter zou zijn dan
„ontlading". „Losing" toch is de ge
„bruikelijke technische term. — De
Heeren van der Loeff en Pijnappel
geven aan „ontlading" de voorkeur
omdat dit woord een algemeenere be
„tekenis heeft. —

Het amendement wordt met 3 > 2
stemmen (de Heeren Asser en Fruin)
verworpen. —

Duplicaat. De Heer Asser komt terug op de quae
„tie der duplicaat-vrachtbrieven art 2

Van

van „exemplaren" spreekt onze wet al
„leen bij wissel- en cognoscementen, waar
één voor allen en allen voor één gel-
„den of wel bij bilaterale contracten, waar
„van ieder der partijen als bewijsstuk
een exemplaar krijgt. - Hier in art 2
/gewijzigd/ heeft „exemplaar" noch de
eene noch de andere beteekenis, dat
wat de afzender terug krijgt is niet
bloot een exemplaar van den vrach-
„brief, maar een stuk dat eene zelf-
„standige beteekenis in zaken heeft.
Het stuk dat de vrachtvervoerder behou-
is de vrachtbrief, het andere niet een af-
„schrift daarvan, maar een stuk dat door
de onderteekening van den vrachtvervoer-
„der en in handen van den afzender
eene bepaalde beteekenis verkrijgt. - Het
is voor den geadresseerde een middel om
de goederen te krijgen, en belet in zijn
handen dat de afzender daarover be-
„schikt, een gevolg dat een gewone vrach-
brief nooit kan hebben. - In een woord
omdat het een stuk, men noeme het
dan duplicaat, 2de exemplaar, iets ande-

beteekent

beteekent, dan het andere, de originele
machtbrief, wenscht de Heer Asser voor
het eerste eenen kenmerkenden naam,
en stelt als zoodanig in aansluiting
aan de Berner Conventie „duplicaat"
voor. - Zij verdedigt hare meening na-
„der tegen den Heer van der Hoeff die
beweert dat beide stukken dezelfde
kracht en beteekenis hebben. -
Andere leden zijn niet overtuigd dat
hier maatsverandering noodzakelijk
is. - Hr Heer van der Hoeff vraagt welk
onderscheidingsteeken er dan zal
zijn tusschen den machtbrief en
het duplicaat; zooals Art 2 thans
luidt gelijken beide als twee druppels
„pels water op elkander; wanneer
„de wet aan beide stukken verschil-
„lende rechtsgevolgen verbindt, acht
„hij een onderscheidingsteeken zeer
„gewenscht; men kon in de wet kun-
„nen voorschrijven dat op het du-
„plicaat het woord „duplicaat" ge-
„steld moet worden. -
Hr Heer Asser antwoordt dat de

onderteekening

onderteekening van den vrachtver-
„voerder het onderscheidingsteeken bij
het exemplaar dat onder hem blijft be-
„rusten moet hij niet teekenen, en
wanneer hij het doet, habet quod
sibi imputet, zoo hij later schade
door lijdt. –

Hr. Heer van der Kooff wijst er echter op
dat niet alleen de vrachtvervoerder, maar
ook de geadresseerde en de afzender schade
„de kan lijden, bij v. indien het exemplaar
van den schipper, ten onrechte door
deze onderteekend, in handen van een
derde komt, en deze laatste zich daar-
„op ten praejudice van den afzender het
goed laat afgeven. – Om dit te voorko-
„men blijft hij een kenmerk op het
duplicaat aanbevelen. –

Het bezwaar van den Heer van der
Kooff wordt nader bediscussieerd, waar-
„bij men tot de conclusie komt dat, wel
kenmerk ook wordt vereischt, dit zonder
moeite door den vrachtvervoerder voor
op het onder hem berustende exemplaar
gesteld zal kunnen worden. – Ook omdat

men

meenthuiverig is de formele requisiten
voor den vrachtbrief of het duplicaat
te vermeerderen, wordt besloten geene
bepaalde aanduiding als zoodanig
op het duplicaat te vorderen. –

Wat betreft de opname in de wet
van dit woord „duplicaat" als bena-
„ming van het exemplaar, dat de af-
„zender terug krijgt, merkt de Voorzit-
„ter op, dat het een blooten naams
„verandering is en de zaak aan fond
niet raakt. – Ble wet regelt de rechts-
„gevolgen der beide stukken zuiver
„schillig hoe ze heeten. – Met het oog
op de algemeene terminologie en de
kortheid der uitdrukking, waardoor de
omschrijving: „exemplaar aan den af-
„zender door den vrachtvervoerder na aan-
„teekening terug gegeven," bevelt hij echter
de term „duplicaat" aan. –

Er wordt dus besloten in art 2 voor de
woorden: „wordt na aanteekening" het
woord „(duplicaat)" in te voegen. –

In overeenstemming hiermede worden
in Art 6 (tweede gemeendeerde zinsnede)

de

de woorden „daarvan door hem ont-
„vangen exemplaar" vervangen door
„dupliecaat."

De Voorzitter stelt vervolgens voor in
Art 3 N: 4 thans N: 5 „de naam en de
woonplaats" van dengene en in plaats
van „de aanduiding" van dengene en
te herstellen, om elken twijfel als zou
de vrachtbrief met de order- of toonder
clausule voorzien mogen worden, uit
te sluiten. - Met 4 tegen 1 stem, die van
den Heer van der Hoeff, wordt dit aan
„genomen. -

Art 7. De Heer van der Hoeff acht de woorden
„zonder voorbehoud" in alinea 2 minder
juist, met het oog op het in verband met
Art 4. - Zo. is het de bedoeling dat de
vrachtvervoerder zich op de gebreken,
in deze alinea vermeld, niet kan be-
„roepen, als de vrachtbrief schoon is,
als hij niet evenals in Art 4 op het
duplicaat een ig voorbehoud heeft ge-
„maakt. - Naar luid van de tegenwoor-
„dige redactie van hij dit ook zonder
zulk een voorbehoud kunnen doen. -

Men

Men moet dus in dit Art 7 lezen „zon-
„der voorbehoud op den vrachtbrief". -
Het Heer Pijnappel vindt het woord
„voorbehoud" minder juist, omdat
men hier iets constateert dat zicht-
„baar is, terwijl men een „voorbehoud"
maakt omtrent iets dat men niet kien
kan of niet weet, maar vermoedt, zoo
„als in Art 4. - Men moet derhalve
in casu zeggen „aanmerking" in plaats
van „voorbehoud".

Tegenover den Heer vander Laeff merk-
„den de Heeren Fruin, Pijnappel en
Asser op, dat de vrachtvervoerder het
recht om een voorbehoud te maken
ook moet hebben als er geen vracht-
„brief, zelfs als er geen reçu is. - Maar
„om moet een exploit voldoende wegen,
dat de vrachtvervoerder bewijzen moet
dat hij eene reserve gemaakt heeft, en
voldoende waarborg voor benadeeling
van den destinataris. -

Het Heer vander Laeff voert hiertegen
aan dat er geen vrachtbrieven zijn,
„der reserven moeten kunnen bestaan,

terwijl

terwijl de vrachtvervoerder het recht
van behouden om zich op de gebreken
bedoeld in deze alinea te beroepen. –
De destinataris moet zich op een
schoonen vrachtbrief kunnen verlaten
Bij het reçu is het wat anders. –
De Heer Fruin sluit zich hierbij aan
ook hij is thans voor de verplichte
reserve bij den vrachtbrief. –
De Heer Asser stelt het geval dat de
duplicaat- vrachtbrief niet opkomt,
zal dan de vervoerder zijn voorbehoud
niet meer kunnen bewijzen!
Ook komt ter sprake of de wet moet
voorschrijven de wijze waarop het
voorbehoud geformuleerd moet worden
Men acht dit niet wenschelijk. –
Na langdurige discussie stelt de Heer
van der Kaay voor in plaats van:
„indien hij een" de woorden: „indien
er een duplicaat vrachtbrief is afge-
„geven en daarop geen voorbehoud
te dier zake gemaakt is". – Dit wordt
verworpen met 4 tegen 1 stem, die van den
voorsteller. –

Vlierna

Hierna wordt de volgende redactie ter
tafel gebracht: „ indien hij genoegen
heeft genomen met een vrachtbrief,
waarop die gebreken niet zijn vermeld
of, indien er geen vrachtbrief is opge-
„ maakt, omtrent die gebreken door
hem geen aanmerking is gemaakt."

Op voorstel van den Heer Fruin wordt
de toevoeging van af „ of indien er geen
vrachtbrief is en" weggelaten.-

Het eerste gedeelte met algemeene stem-
„ men aangenomen. —

Een voorstel van den Heer Pijnappel om
„ eenig gebrek" weg te laten, als reeds begre-
„ pen in „ aard en gesteldheid" vindt geen
steun. —

Art 8 Op voorstel van den Heer Asser wordt de
aanhef gelezen: „ Indien het te vervoeren
goed bestaat in papieren van waarde,
geld, edele metalen enz:" —

De Heer Pijnappel heeft gewichtige bedem-
„ kingen. - Z. i. behoort Art 9 aan Art 8 voor-
„ af te gaan. - Voorop moet gaan de alge-
„ meene regel, de grondslag van de bereke-
„ ning, volgen de uitzondering van Art 8.

dat

dat een eene afwijking van den regel inhoudt
of liever een bijzondere voorwaarde stelt
om bij sommige goederen de vergoeding
te verkrijgen. -

Ook vraagt Spreker of de wet niet de reeds
„gevolgen van de aangifte der waarde, ook
in andere gevallen dan de in Art 8 bedoelde
moet bepalen. - Als de waarde is aangege
„ven kan dan altijd die waarde gevorderd
worden, m. a. w. is blote aangifte voldoe
„de om deze tot grondslag van berekening
der schadevergoeding te doen strekken? -

De Heer Asser meent dat om dit aanne
nemen een bijzondere convention tusschen
partijen noodig is, zoolang die er niet is wo
nooit meer dan de werkelijke waarde ver
„goed. - Blote aangifte is geen voldoen
„de bewijs van dus danige overeenkomst
Buiten de gevallen van Art 8 is dus de
aangifte der waarde in dezen regt kracht
zonder eenige beteekenis. - In de gevallen
van Art 8. mag men niets anders aannem
dan is er steeds bij aangifte een stilzwij
„gende overeenkomst omdat het hier gel
een door de wet voorgeschreven declarat

clausule

clausule.-

„De Heeren Pijnappel en de Voorzitter
„kunnen de juistheid hiervan niet toe-
„geven, waarom moet bij kostbaarheden
„een geheel ander recht gelden dan bijv.
„bij balen koffie. - In het algemeen moet
„men bij aangifte van de waarde de aan-
„wezigheid van een contract aannemen. -
„Zij wenschen dit zelfs in Art. 9 uit te druk-
„ken. -

„Ook wordt besproken of tegen de aangifte
„tegenbewijs moet toegelaten zijn of wel aan-
„genomen worden dat zij de schadever-
„goeding fineert. -

„De Heer Pijnappel stelt ten slotte met
„verwisseling van Art. 8 en 9 een nieuw Art.
„9 bis (alsdan 8 bis) voor, luidende: „Indien
„de waarde door den afzender is aange-
„geven en een daaraan evenredig vracht-
„loon wordt betaald, wordt deze waarde
„als grondslag voor de berekening der
„schadevergoeding aangenomen, tenzij
„zij de vrachtvervoerder kwade trouw
„aan de zijde van den afzender bewijze".

„De Heer Meijer meent dat dit niet in

overeenstemming

overeenstemming is met het beginsel der ef-
„fective waardevergoeding in de wet opge-
„genomen, de afrender zou allicht meer
kunnen verkrijgen. - Bovendien bestaat
er geen logisch verband tusschen de be-
„rekening van het vrachtloon en het
aannemen van een overeenkomst. -

De Heer Pijnappel constateert dat zijn ver-
slag onnoodige en weerwillige processen
beoogt te voorkomen, in het evenredige
vrachtloon ziet hij een concessie. -

Dit geeft aanleiding om het verband
tusschen de evenredige vrachtberekening
en assurantie te bespreken. -

De Voorzitter stelt voor de woorden
„evenredig vrachtloon" uit het amend-
„ment te lichten. - Aangenomen met
3 tegen 2 stemmen, (de Heeren Pijnappel
en van der Loeff)

De Heer Asser vraagt of de voorsteller
onder hwade strooi ook begrepen acht
te hooge aangifte (toute faute).

De Heer Pijnappel zegt ja, wanneer
te hooge aangifte willens en wetens ge-
schiedt; het bewijs daarvan rust op

den

den Vrachtvervoerder. —

Hr Heer Asperment meent dat dit te ver gaat, het bewijs van het feit, dat te hoog is aangegeven, moet voldoende zijn. — Hij wil aan den Vrachtvervoerder het tegenbewijs tegen de aangifte geheel vrijlaten. — Hr Heer Pijnappel houdt staande zijn standpunt, het vrijlaten van het tegenbewijs zal processen in de hand werken; de vervoerder zal een voudig weigeren te betalen en met een proces dreigen. — Hr Heer Asperwijst er echter op dat de vervoerder de hem aangeboden pakken niet kan openmaken en de waarde laten taxeeren; hij hangt geheel van de goede trouw van den afrender af, daarom moet hij tegen bewijs hebben. — De Heer Pijnappel houdt vol dat den vervoerder niet de gelegenheid moet gegeven worden om achterna de declaraties te canceren; ook is er bijna nooit eene vaste waarde te bepalen, en moet men dus een geschil laten. —

Hr Voorzitter sluit zich bij den Heer Asperman. — Hij verklaart nu voortin het amendement Pijnappel in fine te lezen:

" tenzij

„ tenzij de vrachtvervoerder bewijze dat de
„ waarde van het goed berekend naar Art 8.
„ geringer is." Hlit wordt aangenomen met
4 = 1 stem, die van den Heer Pijnappel.
Hlet aldus geamendeerde Art 9 bis wordt
met algemeene stemmen aangenomen.
Evenzoo het voorstel om Art 9 en 9 bis te plaat
„ sen voor Art 8, dat dus Art 10 wordt. —
Hle Voorzitter sluit de Vergadering te 3 3/4
uur. — Hle volgende wordt bepaald op Za
„ terdag 10 November. —

De Secretaris, De Voorzitter,
(was geteekend) W. L. P. A. Molengraaff (was geteekend) J. G. Kist.
adj.

Honderdeerste Vergadering d.d.
Zaterdag 10 November 1883. aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering
te 10 uur. — Afwezig de Heer Beelaerts
van Blokland wegens uitlandigheid.
Hle notulen der vorige Vergadering wor
„ den gelezen en goedgekeurd. —

Hle

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRE

de Heer Asser deelt mede dat in het thans
verschenen „revidirten Entwurf einer
Wechselordnung für das Russische Reich"
eenige bepalingen uit den door de Com-
„missie vastgestelden titel van wissels
„zijn overgenomen, en dat daarin naar
andere artikels van het ontwerp der Com-
„missie worde verweren, zoodat thans offi-
„cieus is publiek gemaakt wat door de Com-
„missie nagenoeg officieel geheim wordt
gehouden. — Hij herinnert er aan dat
de Commissie in dien tijd gemeend heeft aan
de aanvrage van den Russischen Staatsraad
von Fuhr, om mededeeling van het ont-
„werp der Commissie, geen gevolg te kun-
„nen geven, en dat die mededeeling der-
„halve geheel buiten de Commissie om
moet zijn verkregen. — Is het met het oog
hierop wel wenschelijk nog langer offi-
„cieel het geheim te bewaren?"

Algemeen is men de meening toegedaan
dat het ontwerp zonder begeleidende ste-
„rie van Toelichting niet behoorde te wor-
„den gepubliceerd. —

De Voorzitter brengt een schrijven van

den

den Minister van Justitie ter tafel, waar
„in deze mededeelt dat in het Voorloopig
Verslag over het Hoofdstuk IV van de
Staatsbegroting inlichtingen worden
verzocht omtrent den stand van de werk
„zaamheden der Commissie en de maa
gedaan of, met het oog op het votum in
de laatste Juristen Vergadering, het wel
wenschelijk is dat de herziening van het
Burgerlyken Handels-Wetboek aan
verschillende Commissiën blijft opgedra
„gen. — Het Minister verzoekt hem te dien
„nen van advies omtrent het door hem
te geven antwoord. —

In de eerste plaats wordt er besloten aan
Zijne Excellentie den stand der werkzaam
„heden mede te deelen. —

Ad 2um. Spreekt de Heer van der Kooff
als zijne overtuiging uit „dat de Comm
„sie zich moet onthouden van alles zo
„zoeent naar het aanvoeren van gron
„den voor haar voortbestaan. —

„De andere Leden kunnen zich hier
„mede niet vereenigen; het advies z
de Commissie is gevraagd, deze is co

present.

„ sprekent omtrent haar voordeel in deze zaak
„ spreken, en moet dat dus doen. —
„ Zij voordeelen dat er later wel samenwer-
„ king altijd nader overleg noodig zal
„ zijn omtrent het juiste verband te beschik-
„ken arbeid der beide Commissiën aan te bren-
„ gen, doch dat, nu er eenmaal afzonder-
„ lijke Commissiën bestaan en deze thans
„ haar reeds voor een gedeelte hebben verrigt,
„ geen voldoende reden tot aanwijzing zijn om de
„ Commissiën te vereenigen. — Hierdoor zou het
„ werk der herziening eerder vertraagd dan
„ bevorderd. — Een waarschijnlijke reden
„ de onderwerpen, die thans door de Com-
„ missie voor het Wetboek van Koophan-
„ del worden behandeld, in dien er één
„ Commissie bestond, toch aan een sub-
„ commissie worden verweezen. — Ook leert
„ art 146 G. W. de fusie der beide wetboeken. —
„ Er wordt besloten den Minister zonder
„ verwijl in dezen geest te antwoorden. —
„ Het antwoord wordt staande de Vergade-
„ ring opgemaakt en den Minister toe-
„ gezonden. —
„ Het tweede lezing van den titel over

„ vrachtvervoer

vrachtvervoerders wordt herval.—

Art 10 Hr Heer Fruin vindt de uitdrukking „vereischte zorg" zeer vaag, hij weet niet wat daarvan de juiste beteekenis is.—

Hr Voorzitter antwoordt hem dat het beteekent: de zorg van een goed vrachtvervoerder, zooals in Art 397 W.W.B. en verwijst naar de eerste lezing.—

Art 11. Hr Heer van der Kooff vraagt of alinea 1. wel in harmonie is met de definitie van Art 1.—

In de alinea aan de orde wordt gesproken van vrachtvervoerders, die door anderen doen vervoeren, terwijl de redactie van Art 1. juist is gekozen om uit te maken dat de vrachtvervoerder zelf moet vervoeren in tegenstelling met den expediteur.—

Hr Heer Fruin onderkent deze antinomie en zoo zij bestond zou Art 1. gewijzigd moeten worden.— Zijns inziens kan de vervoerder ook door anderen doen vervoeren.—

Verdere discussie wordt gevoerd over de vraag of artikel 11 wel duidelijk genoeg

de

de bedoeling der Commissie weergeeft.—

Tusschen de Heeren van der Kooff en Fruin blijft strijd bestaan over het beginsel of men den vrachtvervoerder het recht zal toe-„kennen al dan niet het geheele vervoer aan een ander op te dragen.— Hl. eerste ziet hierin eene eene van praestatie, die onge-„oorloofd moet zijn.— Hl. laatste acht het niet in strijd met het wezen van het vracht-contract.—

Ook wordt opgemerkt dat alinea 1. niet dekt het geval dat het goed bij den onderver-„voerder door overmacht vergaat.— In dit geval zal de vrachtvervoerder niet aan-„sprakelijk zijn omdat de ondervervoer-„der zelf het niet is.—

Tegen de geopperde bedenkingen motiveert de Heer van der Kooff in den zijn Systeem, dat de vrachtvervoerder ver-„plicht moet zijn te vervoeren in zoover als hij kan, en eerst voor het verdere ver-„voer van andere vervoerders zich mag bedienen.— Hierop aansluitende stelt de Heer Pijnappel als alinea 1. voor:

„De

„De vrachtvervoerder, die het vervoer op zich
„neemt naar een plaats, die hij met
„zijn eigen dienst niet bereikt, kan het
„vervoer voor dat gedeelte van het tra-
„ject, waarop hij zelf het vervoer niet
„uitoefent, aan andere vrachtvervoer-
„ders opdragen, maar blijft voor hen
„aansprakelijk".

Het Heer Fruin acht met deze redactie de opvatting van vrachtvervoerders te eng.-

Men antwoordt hem dat de vrachtver-
„voerder, die zich voor het geheele tra-
„ject van anderen bedient, ea prediteur
Dit is niet juist, replisceert de Heer Fru
de expediteur moet een zuivere tusschen
persoon zijn, de transportonderneemer daa
entegen, die vervoer op zich neemt, doch
aan anderen overlaat, vrachtvervoerder.
Hij beroept zich op het A. D. H. G. B. -

De meerderheid wenscht echter van de
definitie van Art 1 niet af te wijken. - Na
langdurige discussie wordt men het er over
eens, dat de vrachtvervoerder voor elke
schade, aan het ontvangen goed overkom-

aansprakelijk

aansprakelijk behoort te zijn, als hij het vervoer aan anderen opdraagt, daar waar hij het zelf kan volbrengen en in het algemeen gewoonte is te volbrengen. — Voor het vervoer door anderen van af het eindpunt zijner dienst behoort hij daar enteg[en] bloot mede aansprakelijk te zijn, in den trein van Art 7 al. 1.

Het nadere redactie wordt aan den Heer Pijnappel opgedragen. —

Art 12. Het Heer Asser brengt zijne vragen bij de eerste lezing gerezen bedenkingen weder ter sprake. — Hij acht het stelsel van dit artikel in strijd met de eenvoudigste rechtsbeginselen en hoogst onpractisch

zie over

onder nadere ontwikkeling van het daa
„ omtrent door hem bij de eerste lezing
tot tweemaal toe aangevoerde. – Hij ver
„ zekert dat de mannen der praktijk het
met hem een zijn en wijst ook nog op
Art 411 Ital. W. v K, waarin eveneens
het Berner stelsel is aangenomen. –
/ Vorderingsrecht uitsluitend tegen den
eersten, den laatsten en den schuldigen
vrachtvervoerder /.

De Voorzitter meent dat de theorie gelde
tegen den Heer Asser is. – De intermedi
„ aire vrachtvervoerders treden, door het
overnemen van den vrachtbrief, toe tot
het vrachtcontract en zijn dus verbon
„ den jegens den afzender en den geadr
jeerde. – Zij hebben gerecipieerd en zijn
uit dien hoofde aansprakelijk. –

De Heer Asser kan dit niet toegeven
Volgens theoretische beginselen kande
intermediaire vrachtvervoerder uit het
receptum alleen aansprakelijk zijn
tegenover degene van wien hij het goed
ontvangen heeft. –

De Voorzitter blijft het artikel verdedigen

omdat

„ndat anders de zekerheid van den ge-
„adresseerde wordt weggenomen. — Ook
meent hij dat het systeem der Berner
Conventie eene regeling der vrijwaring
noodzakelijk maakt. —

Het voorstel van den Heer Asser om
het systeem der Berner Conventie te
huldigen wordt met 3 tegen 2 stemmen (de
Voorzitter en de Heer Fruin) aangenomen.
Hetzelfde wordt aan den Heer
Pijnappel opgedragen. —

Thans komt de quaestie der vrijwaring
aan de orde. —

De Heer Pijnappel wenscht ook in deze
de Berner-Conventie te volgen. — Volgens
het stelsel daarin aangenomen kan
in het proces tusschen den afzender of
geadresseerde en den door deze aange-
„sproken vrachtvervoerder de laatste
de andere vrachtvervoerders niet in
vrijwaring roepen. — Hij anderen hebben
echter het recht in het geding te inter-
„veniëren. — Om hen daartoe in de ge-
„legenheid te stellen moet de gedaagde
vrachtvervoerder aan hen de voorspronke-

„lijke

„lijke dagvaarding beteekenen. –
Interveniceren zij niet, hen bindt
niettemin het tegen den gedaagden
vrachtvervoerder gewezen vonnis voor
zooveel betreft het bestaan van de schade
en de hoegrootheid daarvan. –
De Heer Asser heeft eenige dubia. –
Moet men dit ook voor andere vrachtver-
„voerders dan Spoorweg Maatschappijen
aannemen? Zal het beteekenen der
dagvaarding de processen in verband
met de dikwijls in acht te nemen lang-
termijnen niet onnoodig rekken? Bre-
„den de bepalingen onzer rechtsvorde-
„ring over de vrijwaring geen genoegzame
waarborgen tegen vertraging? De rechter
kan immers de hoofdzaak van de vrij-
„waring splitsen. – Ook belemmert de
lange naloop van vrijwaringen de
processen, hieraan schrijft zij ten minste
het opmerkelijke verschijnsel toe, dat der-
„gelijke processen zoo zeldzaam zijn. –
De Voorzitter dringt nader op het vege-
„len der vrijwaring aan door op te merken
dat uit de bepalingen van het ontwerp

niet

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

niet volgt dat de laken vrachtvervoerders verantwoordelijk zijn jegens de voorgaan-
„den, maar alleen dat de laatsten het zijn
jegens den afzenderten geadresseerde.-
Aan den Heer Pijnappel wordt de re-
„actie van een beschikking omtrent de
vrijwaring opgedragen. —

Art 13 al 1. Hle redactie is minder juist. - Hle Heer
Fruin stelt daarom voor te lezen: „ te
„ zuigtenement, of te gelasten, dat het,
„ hetzij op de oorspronkelijke bestemmings-
„ plaats, aan een ander dan den persoon,
„ dien hij aanvankelijk had aangewezen,
„ hetzij elders op den weg derwaarts aan den
„ oorspronkelijk aangewezene of aan een
„ ander zal worden afgeleverd."
Aldus besloten. -
al 2. Hle Heer vander Roest merkt op
dat het recu volgens Art 2 niets anders
is dan een ontvangstbewijs, zonder ver-
„ melding van den naam des destina-
„ taris. - Waarom moet dat dan teruge-
„ geven worden. - Dat is geheel onnoodig
Men antwoordt hem dat de mogelijk-
„ heid, dat het recu de destinatieplaats

en

en den naam des destinataris vermeldt, zo
„gens is uitgesloten. –
De eerste Spreker meent echter dat dan de
regeling niet in harmonie is met de wet en in
alle gevallen de vrachtvervoerder door
de schriftelijke verklaring voldoende ge
„dekt. – Hij stelt dus voor de woorden „met
„eenige gave, zoo noodig, van het door hem
„afgegeven bewijs van ontvangst" weg te
„laten. –
Na discussie aldus besloten. –
De woorden „met vermissing van het
„duplicaat tegen een nieuw" lokken een
lang during debat uit. – Men acht de rede
„lijkheid niet gelukkig en de verplichting om
een nieuwen vrachtbrief op te maken be
„denkelijk. –
Eene aantekening op het duplicaat door
den vervoerder is voor de rechten van
den geadresseerde voldoende waarborg.
Er wordt dus besloten het slot van de
alinea te lezen: „en zoo er een vracht
„brief is opgemaakt hem de gelegenheid
„gegeven wordt, om in het duplicaat
„de aantekening der gewijzigde beschik

„kings

„lingen door zijne handteekening te waar-
„merken."

(Art 13) ad al: 3. de Heer Pijnappel is van
oordeel dat er een antinomie bestaat tus-
„schen deze alinea en Art 15, al: 2. –
de Heer Asser antwoordt hierop, dat
de bevoegdheid aan den afrender in
Art 15 al: 2. gegeven een bloot voorloopige
maatregel is. – Zij heeft alleen tengevol-
„ge dat de vrachtvervoerder op nadere
beschikkingen moet inwachten. –
Haar mentechter door de woorden aan-
„genomen redactie van de vorige ali-
„nea van dit Art 13 reeds heeft gebroken
met het stelsel om de tusschenkomst
van den eersten vervoerder te vorderen,
wordt besloten alinea 3 geheel te schrap-
„pen. –
In alinea 4 wordt „wederontlading"
veranderd in „ontlading."

Art 14 geeft tot geen discussie aanleiding, even-
„min

Art 15 alinea 1.

de Voorzitter sluit de Vergadering te 3/4
uur. –

De Secretaris,
(was getekend) W. L. P. A. Molengraaff

De Voorzitter,
(was getekend) J. G. Kiest
adjt.

Honderdtweede Vergadering op Zaterdag 17 November 1883. aan het Departement van Justitie.-

De Voorzitter opent de Vergadering te 10¼ uur.- Afwezig wegens ongesteldheid de Heer Beelaerts.-

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Aan de orde zijn in de eerste plaats de Artt. 11 en 12, waarvan de Heer Pijnappel, ingevolge de hem in de vorige Vergadering gegeven opdracht, een nieuwe redactie ter tafel brengt.-

Als Art. 11 stelt hij Art. 11. al. 1 ontwerp in gewijzigde redactie voor:-

„De vrachtvervoerder, die de besorging op zich genomen heeft, aanziene plaats, die hij volgens de gewone inrichting van zijnen dienst met zijne eigene middelen van vrachtvervoer niet bereikt, aan het vervoer voor zoover hij het overeenkomstig die inrichting niet zelf verricht, aan andere vrachtvervoerders opdragen, maar blijft voor hen aan

Spraakelijke

„sprakelijk." Tot toelichting deelt de ont.
„werper mede, dat hij het beginsel, dat
de vrachtvervoerder het vervoer, voor
zoverre hij het uit eigen middelen
kan verrichten, niet aan anderen mag
opdragen, en dat hij, zoo hij dat doet,
voor elke schade verantwoordelijk wordt,
niet rechtstreeks heeft uitgedrukt, om
„dat de vrachtvervoerder, wanneer hij
verschillende lijnen heeft, vrij moet zijn
de minst verreikende van deze te ge-
„bruiken, wat zeer moeielijk in de
wet bondig is uit te drukken. — Daarom
„gaf hij aan de thans door hem voor-
„gestelde redactie de voorkeur. —

Het lid Asser merkt op, dat het beter
ware in plaats van „blijft": „is" voor
hen aansprakelijk" te lezen. — De vracht-
vervoerder is voor zich zelf aanspra-
„kelijk, en wordt het voor de verdere
vrachtvervoerders. — Een mienne aan-
„sprakelijkheid al is ze van dengelf-
„den omvang als de eigen aanspra-
„kelijkheid. —

De Heer Pijnappel heeft het woord

blijft

blijft gehouden om de gelijkheid der taal-
„spraakelijkheid aan te duiden. –
Ter verduidelijking wordt besloten in fine
voor hen te vervangen door voor het geheele
vervoer. –
Als nieuw Artikel 12a stelt de Heer Pijnap-
„pel Art 12 ontwerp voor. – Dit Artikel
„dacht met blijven omdat het den grond-
„slag der verantwoordelijkheid behelst
het beginsel stelt.
De Heer Asser meent dat de laatste
woorden: „en is zelfstandig..... het
aangegaan" moeten vervallen. – Zijn
Zijn instrijd met het voorgestelde
Artikel 12a, hetwelk luidt:
„Hieruit worden vorderingen tegen vrachtver-
„voerders uit de overeenkomst van vracht-
„vervoer voortvloeiende, kunnen, behou-
„dens het verhaal tusschen de
„vrachtvervoerders onderling, alleen
„worden ingesteld, hetzij tegen den
„vrachtvervoerder, met wien de overeen-
„komst gesloten is, hetzij tegen dengene
„die het laatst het goed met den vracht-
„brief heeft aangenomen, hetzij tegen

hem

„hem, gedurende wiens vervoer de schade
„is ontstaan".
„door het instellen eener rechtsvorde-
„ring tegen een der drie vervoerders
„gaat het recht van hen ze te niet".
Het beginsel is alleen in het eerste
deel van Art 12 vervat. Van eene zelf-
„standige verbintenis kan men niet
spreken, waaraan men slechts tegen
twee eene actie heeft. —
De Voorzitter meent dat door de weg-
„lating der bedoelde woorden niets
veranderd wordt, de zelfstandige ver-
„bintenis is een logisch gevolg van
het in dit Artikel uitgesprokene be-
„ginsel en blijft dus bestaan. — Art
12c geeft de beperking van dit begin-
„sel. —
De Heer Fruin sluit zich hierbij aan,
terwijl de Heer Asser daarentegen vol-
„houdt dat die woorden in strijd zijn
met Art 12c. Laat men ze weg dan zegt
het Art alleen, dat alle verplichtin-
„gen uit den vrachtbrief op de vol-
„gende vrachtvervoerders overgaan,

daargelaten

daargelaten tegen wien hunner een actie heeft, wat in Art. 12c bepaald wordt.-

Hoewel de Heer Pijnappel van voor-
„deel is dat in principe de zelfstan-
„dige verbintenis bestaat, en Art. 12c
alleen de actie beperkt, is hij voor de
weglating der bedoelde woorden van
elken schijn van antinomie tusschen
dit Artikel en het volgende te ver-
„mijden.-

De Heer Fruin wenscht verder te gaan
hij is tegen het geheele Art. 12a, omdat
het eene juridische constructie bevat,
die men beter aan den uitlegger van
de wet kan overlaten.- Bovendien
wordt door de weglating der laatste
woorden niets veranderd, behalve dat
wij dan eene halve juridische construc-
„tie krijgen.-

Met 3 — 2 Stemmen / de Heeren Kist
en Fruin / wordt tot de weglating
der woorden „ en is zelfstandig en
besloten.-

Jeder in den aanhef wordt veran-

derd

„derd in der
Art 12b
Naar aanleiding van een opmerking
des Voorzitters wordt geconstateerd, dat
de afrenders, den Vrachtvervoerder, in
de laatste plaats genoemd, aanspre-
„kende, niet anders dan het feit der
geleden averij behoeft te bewijzen,
niet echter de schuld van den vracht-
„vervoerder. —
Het eerste alinea van het Artikel wordt
aangenomen. — In de tweede het
woord „die" weggelaten, en vracht-
„vervoerders gesteld in plaats van
vervoerders. —
Art 12c
„Het vracht van gewijsde gegane
„uitspraak in de hoofdzaak is met
„betrekking tot aard en omvang der
„aansprakelijkheid grondslag voor
„de rechtsvorderingen tot verhaal tus-
„schen de vrachtvervoerders onderling,
„mits hij tegen wien verhaal wordt uit-
„geoefend, door tijdige bekeking der in
„de hoofdzaak gedane dagvaarding in

der

„de gelegenheid is gesteld gewezen tot tus-
„schenkomst in dat proces."

Naar den Heer Asser voorkomt is het
woord tijdig te onbestemd. Hij vraagt
waarom de voorsteller zich niet aanver
aan art 50 van het Bernerontwerp heeft
aangesloten, volgens welk de rechter in
elk proces den termijn bepaalt, gedurende
welken de andere Verdragsverwanten kunnen
interveniëeren. –

De Heer Pijnappel deelt mede dat hij daar
„toe twee redenen had, 1°. is het hier niet
zoo noodig. In Bern geldt het eene in-
„ternationale convention, die in landen
met geheel verschillende proces systemen
moet werken. – Dit ontwerp is alleen
voor Nederland bestemd. – 2°. Hij vreest
dat de Bernerbepaling den gedaagde in
de gelegenheid zal stellen de zaak te
veel te traineeren. – Eerst op den dien-
„den dag kan de rechter den termijn be-
„palen, en de gedaagde zal recht hebben
dien te vragen al had hij tusschen de
dagvaarding en den dienenden dag ge-
„legenheid te overgehad om de dagvaar-

ding

„ding te beteekenen. –

Het Hof verwijst op dat het voorgestelde artikel niet voorkomt dat de gedaagde na beteekening door haastige conclusiën de facto het recht tot interventie aan de daartoe „voegden ontneemt. –

Hle Hof Asser betoogt nader het grov. „tegewicht dezer geheel exceptioneele pro. „cesregeling. – Zij is alleen dan goed te keu. „ren wanneer zij vergezeld gaat van de noodige waarborgen vr dat niemands recht verkort worde en geen der partijen schade lijde. – Hle gedaagde mu zou groo. „te schade kunnen lijden indien zij niet a priori weet wat tijdig is. – Zij acht het zeer te wenschen dat daaraan. „over later gekibbeld kan worden. – Bv. „vendien al de quaesties waar toe het begrip tijdig aanleiding kan geven, worden gesolveerd door een later rech. „ter, niet door dien van de hoofdzaak – Hle gedaagde koopt dus altijd de revisie. „co, dat de beteekening niet tijdig ware, en hij het vonnis dus niet tegen den

derden

derden aansprakelijken kan gebruiken.
Evenals in het Berner ontwerp moet
dus de ontijd gefixeerd worden, gedu-
„rende welken de andere vrachtvervoer-
„ders na beteekening der dagvaarding
kunnen intervenïëren. —
Men wijst er verder op dat de gedaagde
vrachtvervoerder volgens het Berner
ontwerp alle andere vrachtvervoerders
tegelijk kan aanspreken, volgens het
ontwerp der Commissie daarentegen
niet, — Men moet dus de gelegenheid
geven, als de afzender A aanspreekt,
en deze aan B. beteekent, dat B zijnerzijds
C en C aan D kan beteekenen. —
Het leerde van der Loeff meent dat het
daarom een betere solutie zou zijn,
wanneer bepaald werd: dat eischer
de dagvaarding copiëlijk aan alle an-
„dere vrachtvervoerders moet beteeke-
met in achtneming in zijne dagvaar-
„ding van een en termijn zoolang als
noodig zou zijn om den verdr. af te wan-
„den aansprakelijken persoon te dag-
„vaarden. —

Ik

Hl. meerderheid kan dit niet toestem-
„men, omdat de eischer niet kan
weten wie de verdere rechtsvervolgers
zijn, terwijl aan den gedaagde alle
middelen van informatie ten dienste
staan en deze er dus veel eerder achter
kan komen. —

Hl. Lt. van der Loeff stelt daarop voor
art 12c i f te lezen: „tot verhaal van
„die vrachtvervoerder, die aan hem
„of wien hij zijn verhaal neemt, de
„oorspronkelijke dagvaarding zoo tijdig
„heeft bekend, dat deze tot tusschen-
„komst in de hoofdzaak gelegenheid
„gehad heeft", terwijl dan in een twee-
„de alinea dit tijdig nader kan worden
gepraeciseerd. —

Hl. Heer Pijnappel wenscht die tweede
alinea te lezen: „Hl. termijn, gedurende
„welken hem die gelegenheid moet ge-
„laten worden, wordt door den rech-
„ter, bij wien de hoofdzaak aanhan-
„gig is, ten verzoeke van de meest ge-
„reede partij, vastgesteld. —

Hl. vraag wordt besproken of men

de

de interventie ook na het wisselen der con-
„clusiën in de hoofdzaak moet toelaten,
in afwijking van het systeem van het
Ontw: van Burg. Rv. – Die meeningen daar-
„omtrent zijn verdeeld. –
Op voorstel van den Heer van den Kaeff
wordt dit art. ten slotte geredigeerd: „Hij
„wordt geacht die gelegenheid te hebben
„gehad als de termijn verlopen is, die
„door den rechter ten verzoeke van den
„gedaagde, met het oog op de andere
„vrachtvervoerders, zal zijn bepaald, en
„gedurende welken de conclusiën ter zitt-
„ting niet worden genomen".

Dit laatste onder verwijzing aan het Ontw
van Burg: Rv.

Art 12c al: 1 en 2 worden thans aange-
„nomen. – Evenzoo Art 12d luidende:
„De rechtsvordering tot verhaal tus-
„schen de vrachtvervoerders onderling
„kan niet door opposing in vrijwaring
„met het proces over de hoofdzaak worden
„verbonden;"
en Art 12e thans al: 2 van Art 11 Ontw
met verandering eveneens van het woord

„hij"

„bij" in „de vrachtvervoerder".

Thans komt Art. 15 al. 2 aan de orde. —

Art. 15. al 2. de Heer Pijnappel vraagt, quid indien de afzender na het bericht verder niets doet of niet meer overeenkomstig Art. 13 kan handelen. —

de Heer Asser antwoordt, dat bepaald moet worden, dat het effect van de waarschuwing van deze alinea (Art 15) vervalt, indien niet bij, die de waarschuwing gedaan heeft, den vrachtvervoerder aantoont dat hij daartoe gelegitimeerd was, door vertooning van den vrachtbrief - duplicaat. —

Hij wenscht daarom aan al 2. toe te voegen: „deze mededeeling verliest haar kracht indien degene, die haar doet, niet binnen drie dagen daarna aan den vrachtvervoerder het bewijs heeft geleverd van zijne bevoegdheid tot uitoefening van het hem in Art 13 toegekende recht."

Na eenige discussie wordt op aanwijzing van den Heer van der Laeff gelezen: „deze mededeeling verliest haar kracht indien

niet

„niet binnen 3 dagen daarna gehandeld
„is overeenkomstig Art. 13"

In den oorspronkelijken tekst van de ali.
„nea wordt „voordat deze" vervijfeld in
„voordat aan deze".

Op de door een der leden gedane vraag
of Art. 13 wel genoegzaam uitdrukt dat
er niet alleen aan den vrachtvervoerder
een faculteit gegeven wordt, maar dat
ook het recht van den afzender beperkt
wordt door de meerderheid bevestigend
geantwoord. - Wanneer zooals het Art. 13
zegt de Vrachtvervoerder niet verplicht
is te doen wat de afzender hem vraagt,
dan sluit dat in zich dat de afzender
geen recht heeft het te vorderen. Het
beginsel is dat de afzender steeds het
recht heeft nadere beschikkingen te
maken, behalve wanneer er een vrach
brief is; dan moet hij het duplicaat
vertoonen. -

Men besluit de quaestie die in ver
„band staat met de rechten van den
geadresseerde voorlopig te laten
rusten. -

Art

Art 16 Hr Sleeuw Pijnappel vraagt of den destinataris niet een actie tot uitlevering van het goed tegen den Vrachtvervoerder moet gegeven worden, wanneer hij weet dat het goed met bestemming voor hem is aangekomen, ook al heeft de Vrachtvervoerder hem daarvan niet in kennis gesteld, en al heeft hij van den afzender noch een duplicaat noch eenig bericht ontvangen? Spreker zou dit ten neen schelijk achten. Men moet den destinataris niet weerloos laten. Men merkt hiertegen op: dat er dan tusschen den geadresseerde en vrachtvervoerder hoegenaamd geen rechtsband bestaat, wat gouw hij moeten bewijzen en waarop zou hij zich gronden. —

Hieruit ontstaat een levendige discussie over de vraag of men althans niet den geadresseerde houder van het duplicaat een actie tegen den vrachtvervoerder moet geven. —

Hr Sleeuw Pijnappel wijst er op dat als men het recht van den geadresseerde om de actie in te stellen verbindt aan

zijn

zijn bezit van den duplicaat-vrachtbrief
men aan dit duplicaat eene positieve
werking geeft, in afwijking van de
Berneconventie en hetgeen de Commis-
„sie tot nutteloosheid van haar ontwerp wilde,
waarin alleen een negatieve werking
aan het duplicaat wordt verleend;
dat hare ontneemt het afgeven van het
duplicaat aan den afzender het recht
„om te beschikken; de geadresseerde be-
„hoeft echter het duplicaat niet om het
goed op te vorderen: het duplicaat
geeft hem alleen zekerheid dat er niet
meer over het goed beschikt kan worden.

„De meerderheid spreekt in overeenstem-
„ming hiermede als haar gevoelen uit,
dat den destinataris het recht moet
gegeven worden de goederen op te vor-
„deren als er geene nadere beschikkin-
„gen door den afzender zijn genomen,
ook al heeft hij, destinataris geen
duplicaat ontvangen, noch bericht
van de afzending of aankomst ge-
„kregen. —

„Men acht dit reeds in Art. 17 uitge-

„drukt

„drukt, maar daarom moet het beschik-
„kingsrecht in Art. 16 aan den afzender
ook ontnomen worden in het geval
dat de geadresseerde van het hem in
Art. 17 verleende recht gebruik wil
maken. – Waaruit moet dit „gebruik
willen maken" blijken. – Zal het vol-
doende zijn dat de geadresseerde daar-
„van mondeling of schriftelijke kennis
geeft aan den vrachtvervoerder, of
moet hij deze dan sommeeren of zoek-
dagvaarden. –

Met 3 tegen 2 stemmen, de Heeren Fruin
en Pijnappel, wordt eene sommatie
voldoende geacht. –

In Art. 16 vervallen de woorden „oor-
„spronkelijke" en „aanvankelijke" en
wordt na de woorden is aangekomen
ingelascht: „of de ontvanger bij den
„vaardersexploit aan den vrachtver-
„voerder heeft aangezegd dat hij van
„het hem in het volgende Artikel ge-
„geven recht gebruik maakt."

Over de volgorde van de Artikels 13-17
ontstaat eene algemeene discussie. Besloten

wordt

wordt de volgende voorloopig te houden
Verder om in verband met het geamen-
„deerde Art 16 in Art 15 al. 2. weg te laten
de woorden: „voordat aan de lezer de
„vrachtbrief is ter hand gesteld, of
„schriftelijk is medegedeeld dat het
„goed. te zijner beschikking ligt,"
als mede om in Art 16 in fine „niet
meer bevoegd" te lezen.

De Adjunct-Secretaris opperkt de vraag
wat in rechten zal zijn als het
bericht conform Art 15 al 2. door den
afzender gegeven heden door den
vrachtdervoerder ontvangen wordt,
en deze morgen door den afzender vo-
„eenkomstig Art 16 wordt gecommand
Moet en mag de vrachtvervoerder
de beschikkingen van den afzender
dan nog opvolgen?

Om dit in bevestigende zin te beslo
„sen wordt aan Art 16 toegevoegd:
„tenzij deze genomen zijn overeen-
„komstig het volgens Art 15. al. 2 ge-
„noemde bericht, en dit zelf aan
„een der drie genoemde feiten voorafg

„gaan

„gaan is."

„Achter ontvanger" in Art. 16 wordt nagesteld „na aankomst van het goed".

Hde Voorzitter sluit de Vergadering te 3½ uur.-

De Secretaris, De Voorzitter,

(was get.) W.L.P.A. Molengraaff. (was get.) J.G. Kist.

adjt.

Honderd derde Vergadering op Zaterdag 24 November 1883, aan het Departement van Justitie.-

De Voorzitter opent de Vergadering te 10¼ uur.- Afwezig de Heer Beelaerts wegens uitlandigheid.-

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Hde Heer Asser komt terug op het denkbeeld door den Heer van der Does bij het nieuwe Art. 12 in overweging gegeven, om den afzender, die in rechten tegen een der tegenshem aanspraakelijke rechtverwoerders optreedt, den

pliche

„plicht oplegt de dagvaarding aan
„de andere wachtverwoerders te bekeeken
„in plaats van door den rechter een ter
„mijn voor de interventie te doen bepa
„len. - Dit denkbeeld is toen verworpen
„omdat de afzender niet altijd kan weten
„wie wachtverwoerders geweest zijn. - Hij
„Spreker meent, dat dit stelsel toch zeer
„aanbevelenswaard is, en dat het daar
„om naast het reeds aangenomen stel
„sel van bepaling desterminijns door den
„rechter moet aangenomen worden,
„in dien zin echter dat de bekeekening
„aan alle wachtverwoerders een facul
„teit wordt voor den eischer waarvan
„hij gebruik kan maken voor zoover ze
„hij de wachtverwoerders kent. -
„Door het bekeekenen kan dan het bepaal
„desterminijns door den rechter vervallen, en
„een spoedige afloop van de procedure be
„vorderd worden. - Hij stelt daarom voor
„art. 12c al. 2 te lezen:
„„Hij wordt geacht die gelegenheid te hebben
„„gehad als de eischer hem de voorgenome
„„lijke dagvaarding heeft bekeekend, en

na

„na die beteekening de termijn verloopen
„is, in verband met de woonplaats van
„den vrachtvervoerder voor dien dagvaar-
„ding door de wet bepaald, of wel de ter-
„mijn verloopen is, die door den reeder
„ten vervoege van de gedaagden met het oog
„op de andere vrachtvervoerders, aan wie
„eischer de dagvaarding niet beteekend
„heeft, zal zijn bepaald. — Indien door den
„eischer of door den gedaagde zoodanige
„beteekening heeft plaats gehad, worden
„gedurende de bedoelde termijnen de con-
„clusiën ter rolle niet genomen".

Het amendement wordt behoudens na-
„dere redactie aangenomen. —

Het Lid Asser heeft nog bedenking tegen
Artt 12b en 12d.

Hij vraagt of art 12b ook toepasselijk is
op rechtsvorderingen die niet hun grond
vinden in aan het goed toegebrachte schade,
verlies en dergl.; „maar bijv: in de vracht-
„betaling. — Bijv: de laatste vrachtvervoer-
„der spreekt den voorgaande aan om
hem de betaalde vracht en onkosten te
„vergoeden, ook dat is eene vordering

tegen

tegen een vrachtverveerder. – Die vorderin
gen dus onder Art 1126 vallen en dat is mee
de bedoeling. – Dit kan blijken uit Art 112
Men bedoelde alleen de rechtsvorderinge
van den afzender tegen de vrachtver
voerders, en dan nog niet alleen die,
welke direct uit het vrachtcontract
voortspruiten, gevals in cas van schad
of niet aankomen van het goed enz, geen
zins die welke maar aanleiding van het ver
voer ontstaan, gevals een condictio in
debiti wegens te veel betaalde vrachten
dergl.

Om dit buiten twijfel te stellen en te even
duidelijk uit te drukken, dat alleen be
doeld is het proces tusschen den afzen
der en een vrachtverveerder, en het Art.
dus niet toepasselijk is op het proces
tusschen den vrachtverveerder die bij
ophvordering van den afzender direct be
taalde, en een volgenden medevrachtver
voerders, wordt de aanhef van Art 1126
gelezen:

„Die rechtsvorderingen van afzenders
„of ontvangers tegen verveerders uit

Art 1

„Artt 7, 10 of 15 voortvloeiende stukken, be-
„handeling enz"

Hierdoor wordt de aanhef van Artt 12d, dat
alleen op Artt 12b en 12c behoort te slaan,
gewijzigd in:

„de rechtsvordering tot verhaal tusschen
„de vracht vervoerders onderling, hierbo-
„ven in Artt 12c genoemd, kan niet enz"

Wanneer vrachtvervoerders uit anderen
hoofde tegen elkander agieeren, blijft hier
het gemeene recht bestaan.-

Er wordt nog geconstateerd dat tusschen
„komende expediteurs afzenders zijn in
den zin van deze artikels.

Aan de orde is Artt 17.

Artt 17 De Adjunct-Secretaris oppert de vraag
of er niet eenigen strijd bestaat tusschen
dit artikel en het voorgaande.- Dit Ar-
„tikel verbindt aan het enkele feit van
aankomst der goederen het recht van
den vervanger om daarover te beschik-
„ken, terwijl Artt 16 door de drie daarin
genoemde feiten na de aankomst der
goederen het recht van den afzender
doet te niet gaan.- Op het zelfde oogenblik

Zijn

zijn er dus twee personen gelijkelijk bevoegd om over de goederen te beschikken
Hem komt dit voor theoretisch minder juist te zijn.-
Het Heer van der Loeff deelt dit bezwaar
de meerderheid is daarentegen van voor-
deel dat dit Art 17 zeer juist de be-
doeling van de Commissie weergeeft
om de afrenderrechten te geven uit
een overeenkomst tusschen twee andere
personen gesloten (het vervoercontract),
zoodra de goederen met bestemming
voor hem zijn aangekomen.- Na aan-
komst hebben afrenderen ontvanger
beiden recht; die het eerst komt opeent
het met uitsluiting van den anderen
Het voorstel om naar aanleiding van
het door den Adjunct-Secretaris geop-
de bezwaar Art 17 te wijzigen wordt
verworpen met 3 tegen 1 stem voor de Heer
van der Loeff; 1 onthouden stemming. Aldus
Art 18 wordt zonder discussie aangenomen.
Art 19 Het Heer Pijnappel acht dat 2 inval be-
grepen.
Het Heer Fruin licht daarop al: 2 maal

Toe

koe, de bedoeling is aan den vrachtver-
„voerder voor het geen hij aan zijn voor-
„gangers te goeder trouw betaalde, eene
zelfstandige actie te geven, ten einde
tusschen hem en den ontvanger alle
quaesties over de juistheid van het be-
„taalde af te snijden. - Die ontvanger mag
niet kunnen zeggen ge hebt te veel be-
„taald, meer dan ge schuldig waart. -
Van daar de woorden te goeder trouw
Zonder deze bepaling was naar het oor-
„deel van de Antwerpsche van Adv. Gb.
het vrachtvervoer aanmogelijk. -
Die andere leden meenen echter dat die
te ver gaat, en de belangen van den
ontvanger te veel benadeelt. - Het be-
„ginsel van al. 2. wordt daarop met
4 > 1 stem / de Heer Fenin / verworpen.
Die slotwoorden van Al. 1 „ namens al.
„le belang hebbenden" welken bedoe-
„ling. - Men wenscht duidelijker aan-
„te geven dat de laatste vrachtvervoer-
„der hier in eigen naam optreedt, al
is het dan ook ten baate van zijne voor-
„gangers. -

Die

de Heer Pijnappel stelt daarom voor om de woorden: „ anders is bepaald — bedrag in te worden" te vervangen door: „ anders is bepaald, voorts de laatste hun„ ner, onverschillig of hij aan hijne voor„ gangers hun aandeel al dan niet heeft betaald, bij de aflevering van het goed aan den ontvanger — te betalen het„ drag in".

Dit wordt met 4 tegen 1 stem van der Kaap aangenomen.-

Al 2. wordt thans met algemeene stem„ men geschrapt.-

Al 3. even zoo met den Heer van der Kaap tegen.

Art 20 In medio wordt de redactie gewijzigd en aldus gelezen: „ tot den opslag in eene „ bewaarplaats, alsook, bij aldien het „ goed uit zijn aard of toestand aan bederf onderhevig is, tot den verkoop „ hetzij in het openbaar, hetzij op eene „ andere door hem te bepalen wijze, „ onverschillig of opslag al dan niet „ hebbe plaats gehad," door verwijzing van de zinsneden aanvangende die

met

met „bijaldien" en onverschillig"
de Heer van der Kooff stelt voor in den
aanhef te lezen: „de plaats, waar het
goed zich bevindt" voor „waar het
goed moet worden afgeleverd". De laatste
redactie toch zal tot moeielijkheden
aanleiding geven in geval bijv. de
geadresseerde aan wiens woonplaats te
Amsterdam moet worden afgeleverd
niet te vinden is. — Welke van de vier
kantonrechters van Amsterdam is
nu Competent?

Het bezwaar wordt algemeen gedeeld,
de voorgestelde redactie echter minder
gelukkig geacht, met het oog op beurt-
„schippers die de goederen naar een
andere plaats medenemen als zij ze
niet ter destinatie kunnen afleveren.
De Heer Pijnappel stelt daarom voor:
„binnen wiens ressort de plaats gelegen
is, waar het goed moet worden afgeleverd
„of waar, zoo de ontvanger niet te vin-
„den is, het goed zich bevindt";
de Heer Fruin: „die plaats, waar het
„goed is aangebracht".

De

Hle redactie Fruin wordt verworpen
met 3 = 2 stemmen / de Heeren Fruin en Asser
en daarop / de redactie Pijnappel aange-
nomen.

Al2 wordt met 3 = 2 stemmen / de Heeren
Pijnappel en van der Kooff / geschrapt,
daar het van zelf spreekt dat de op-
slag en verkoop / het fond der zaak
niet kan praejudiceeren. — Als de kan-
tonrechter de machtiging geeft is hij
van de zaak niet gedaisseerd en kan
hij die dus ook niet beslissen.

Hle Adjunct-Secretaris brengt de wen-
schelijkheid ter sprake om den vracht-
vervoerder ook dan tot afgifte van de
lading te verplichten, als er verschil
over de vracht, over schadevergoeding
enz tusschen hem en den ontvanger
bestaat, doch deze bereid is voor het
geheele door den vrachtvervoerder ge-
vorderde bedrag aan vracht en onkos-
ten zekerheid te stellen. — Thans be-
hoeft de vrachtvervoerder alleen te
geen betaling af te leveren, en moet
dus de ontvanger, al heeft hij nog

zoveel wegens de schade te reclameeren, beginnen met de geheele macht te behalen om in het bezit van de goederen te komen, terwijl misschien na afloop van het proces over de schade of den vrachtverwaerder, omdat deze naar elders vertrokken is als anderzins, niets meer te verhalen zal zijn. - Ook kan het voor den ontvanger van het grootste belang zijn de goederen dadelijk te ontvangen en niet eerst te zien oplaan, wat vooral bij bederfelijke waren van gewicht is. -

Sommige Leden meenen dat dergelijke bepaling bij Art. 17 beter op zijn plaats zou zijn dan bij dit Art. 20.

Na eenige discussie wordt het voorstel in beginsel aangenomen en den Adjunct-Secretaris de nadere redactie opgedragen. -

Art. 21
Art. 22
Art. 23
} worden zonder discussie aangenomen

Art. 23. De Heer Pijnappel vraagt of volgens de woorden van dit artikel,

al

al 2. de expertise ook als bewijs gelde
tusschen den ontvanger en den af-
„zender in hunne hoedanigheid bij
van verkooper en koper. - Hierop
antwoordende zegt de Heer Asser
ongetwijfeld was het de bedoeling
dat al 2 alleen gelde voor de rechts
„verhoudingen die uit het vervoer
„contract ontstaan, met name tus-
„schen den vrachtvervoerder en den
afzender. - S.O. behoeft Artg 99 W.K.
niet overgenomen te worden. - Het
daarin bepaalde spreekt van zelf. -
Hr Voorzitter meent het tegendeel,
dat de expertise bewijskracht heeft
tusschen partijen bij het vrachtcon-
„tract spreekt van zelf, deze al 2
wil dus iets meer bepalen, anders
was ze niet nodig. -
Hr Heer Asser, als ontwerper van
dit Artikel licht het nader toe. - Hij
had het recht van den ontvanger
van een tijdige expertise los willen
maken, maar tevens bepalen dat
als er een expertise gehouden is,

dezer

deze partijen bindt. - Hle Commissie
verwijst het eerste, doch niet het
tweede over. - Hle expertise heeft dus al.
„leen bewijskracht voor de rechten
uit het vervoercontract voortspruitende
Na lang durige discussie bepaalt de
Commissie zich toe uitdrukkelijk te
constateeren dat het Art. de door den
Hleer Asser ontwikkelde bedoeling
moet uitdrukken. -

Art. 24 Er wordt besloten in plaats van
„verlies (niet aflevering)" in al. 1 „ver-
„mindering van hoeveelheid", en in
plaats van „de beide (vorige arti
„kelen" in al 2 „dit en het vorige ar-
„tikel" te lezen. -

Art. 25 Hle Hleer Asser deelt mede dat bij van
meening blijft dat Art. 25 hoogst on-
„practisch is. - Hij handhaaft het
vroeger door hem verdedigde gevoe-
„len dat de ontvanger niet tot het
houden eener expertise verplicht
moet worden maar door een voor-
„behoud bij v: bij een exploit binnen
eenen bekwamen tijd aan den

vrachtvervoerder

vrachtvervoerder te doen, zich zijne
rechten en actien tegens deszelfs moet
kunnen reserveeren. –
Men antwoordt hem dat er geen
gave erkenning bestaat als er ge-
protesteerd is. –
Hr Meer Asser repliceert dat dit juist
zijn systeem is, dat bij de eerste lezing
werd verworpen. – Als het thans uit
Art 25 volgt, dan denkt dit Art ook
niet uit wat de meerderheid wilde.
Aanleiding hiervan ontstaat
een langdurig discussie. – Hr Com-
missie blijkt in afwijking van vro-
ger, eenstemmig van oordeel te
zijn dat het recht van den afrender
niet moet afhangen van een al
of niet tijdige expertise. – Betaling
zonder voorbehoud moet alleen zijne
actie vernietigen, niet het niet
of niet tydig expertiseeren. –
Hr Meer Asser merkt op dat dit nog
verder gaat dan hij wilde. – Hij is
dan ook van oordeel dat het pro-
fijt verbeerd is de actie alleen te

niet

niet te doen gaan door betaling zonder
voorbehoud, daar de betaling drie
maanden na de ontvangst van het
goed volgt. - De ontvanger kan dan
al dien tijd stil blijven zitten, om
bij de betaling in eens met eene reserve
voor den dag te komen. - Hij blijft het daar-
„om aanbevelen te bepalen dat het voor-
„behoud binnen een korten tijd na de ont-
„vangst van het goed, niet na de betaling
daarvan, moet geschieden. - Ook verklaart
hij zich tegen het opnemen der actie wegens
vertraging in het 1ste lid van het Artikel. -
Hierover ontstaat een mieuwe discussie. -
De meerderheid blijft de dechéance te
willen verbinden aan betaling zonder pro-
„test, contra de Heer Asser aan ontvangst
zonder protest, waardoor blijkens eene solutie
bij franco aflevering gegeven is. -
De Adjunct-Secretaris stelt daarop voor
de aanhef van Artikel 25 te lezen: „door
„ontvangst van het goed zonder tijdig pro-
„test verval en enz.".
De Heer Pijnappel blijft prijs stellen op
„gave erkenning van de ontvangst," met

het

het oog op "manco's, die de ontvanger mis-
"loopen eerst gevaar wordt, als hij voor
het afgeleverde gedeelte reeds een quitan-
"tie van ontvangst heeft afgegeven. —

In verband hiermede worden nog een
aantal punten besproken en ten slotte
besloten de aanhef te lezen: "Hoorgave
"erkenning enz — in de betaling zonder
"voorbehoud van het voorrecht en ont-
"booten gevorderde, vervallen" enz.

Verder worden in alinea 1 geschrapt de
woorden "gedeeltelijk verlies, beschadiging
"of vertraagde aflevering" alsmede de daar-
"in voorkomende haakjes, in aanslui-
"ting aan de aangenomen terminologie.
In alinea 2 wordt de aanhef gelezen:
"Het rechtsvordering blijft echter" en weg-
gelaten de woorden: "het gedeeltelijk
verlies" en de haakjes. —

Art 26. Het Lid Asser stelt voor het gehele
artikel weg te laten als volkomen over-
"bodig, nu er het ontbreken van de aan-
"sprakelijkheid op andere wijze dan bij
vrachtbrief of bijzondere overeenkomst
niet door wordt uitgesloten, en dus

non obstat dit artikel ontheffing bij dienst-
reglement geoorloofd blijft. —
Alinea 1 geeft eene bevoegdheid aan partijen
die hen reeds krachtens algemeene rechts-
beginselen toekomt; alinea 2. verwijst
naar de wet op het spoorwegvervoer en
dergelijken, die ook zonder die verwijzing
van toepassing zijn. —
De meerderheid acht het behoud van
dit artikel toch wenschelijk, waartoe
met 4 tegen 1 stem (de heer Buijs) besloten
wordt. —
De woorden „verlies" en „vertraagde
aflevering", alsmede de haakjes worden
alinea 1 weggelaten. —

Art 24 De Adjunct-Secretaris wijst erop, dat
door bij de eerste lezing in dit artikel
„koopman" in „iemand" te veranderen,
het vrachtcontract in dezen titel geheel
objectief is geregeld geworden. — Toch is
de titel „van vrachtvervoerders" en de
definities in Artikel 1 geheel subjectief
gesteld. — Hij acht dit minder logisch,
en meent dat de wet waarbij rechtsge-
volgen van een overeenkomst geregeld, ook

Zooals

zooals zij elders steeds doet, de overeenkomst tot uitgangspunt moet nemen. – Meent men dat het woord „vrachtvervoerder" in het dagelijksch leven iemand aanduidt die zijn beroep maakt van het vervoer van goederen, niet bij die het eenenkele „len maal doet, welnu dat bewaarwaar door een juiste redactie te onder„vangen. – In de definitie genomen bij v: Aanschenthaakjes „vrachtvervoerder" als de naam van de eene partij bij het contract aan, dan krijgt dit woord een bepaald omschreven wettelijke beteekenis. –

De Heer Fruin wenscht deze quaestie liever uit te maken bij de behandeling van de daden van koophandel. –

Hr. Heer Vander Loeff is zeer tegen een verwijzing naar de daden van koophandel.

Het voorstel van den Adjunct-Secretaris om Artikel 27 te schrappen en in Artikel 1 een definitie van de vrachtovereenkomst te stellen wordt verworpen met 3 tegen 2 stemmen (de Heeren Asser en Vander Loeff). –

Hr

De Voorzitter sluit de Vergadering
ten 3 1/2 ure.-

De Secretaris, De Voorzitter,
(was geteekend) W.L.P.A. Molengraaff (was geteekend) J.G. Kist.-
adjt

Honderdvierde Vergadering op
Zaterdag 1 December 1883. aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
„ring ten 10 ure.- Afwezig de Heeren
Beelaerts en Pijnappel wegens andere be-
„gigheden.-

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-

Ingekomen een nota van den Heer Asser
over Artikel 25 van den titel overdracht.
„vervoeren.-

De Heer Asser doet voorlezing van
een brief door hem van den Russischen
Staatsraad van Tuhr ontvangen, waarin
deze mededeelt dat bij het ontwerp van
de Commissie, titel overdracht door stus-

schenkomst

„Verdrag van den Russischen Gezant te 's-Gravenhage van den Minister van Justitie Modderman heeft gekregen. -
Het nota van den Heer Assen, het door den Adjunct-Secretaris, ingevolge Art. „drachtvan de vorige Vergadering, ge„formuleerde amendement op Artikel 20, benevens een proeve van definitie van het vrachtcontract, worden aangenomen „den tot eene voltallige Vergadering. -
Aan de orde is Artikel 28. -

Art 28. Het tweede alinea wordt geschrapt als vervat in Artikel 32 en per errore in het ontwerp afgedrukt. -
Het eerste alinea luit een taalkundig oog„punt gewijzigd in: „Het Afzenderskan met den Vrachtvervoerder overeenkomen dat deze aan hem een cognoscement voor het ten vervoer overgenomen goed zal afgeven".

Art 29. Voor „een cognoscement" in den aanhef wordt gelezen „het cognoscement".
De Voorzitter merkt op, dat de woorden „of aan toonder" in het gedrukte ontwerp zijn weggelaten. - Die woorden worden

daarop

daarop met weglating van de woorden „ze daar" ingevoegd. - Ue zinsnede wordt aldus gelezen: „hetzij aan een in het stuk aangewezen persoon, met of zonder order, hetzij aan toonder" enz.

Een opmerking van den Adjunct-Secretaris geeft aanleiding om de spelling „cognoscement" te behouden bij voorkeur boven „cognossement". -

Art. 30 Vervoerder wordt vervangen door Vrachtvervoerder. - Het Artikel zelf na eenige discussie aangenomen. -

Art. 31. De Heer Fruin vraagt of dit Artikel wel noodig is. - Het spreekt van zelf dat partijen het recht hebben meerdere exx te maken. - Waartoe dan dit Artikel dat dit recht niets spreekt en niet beperkt. - In de tegenwoordige wet is dit wat anders, omdat die vier exx. als minimum noemt. - Ook komt de wenschelijkheid ter sprake om in dit Artikel evenals in Artikel 20, titel overwissels, de bepaling op te nemen dat één exemplaar voor allen en allen voor één gelden. - Het hiertegen opgeperde bezwaar, dat Artikel 23 zich

tegen

tegen het stellen van dergelijken regel verzet,
wordt door den Heer van der Koeff geen-
legd met de opmerking dat Artikel 33 als
uitzondering naast den regel kan blijven
gelden. —

De Heer Asser stelt voor te bepalen, dat
de afrender kan vorderen, dat het cognosce-
ment in meerder exemplaren wordt
afgegeven. —

De Heer van der Koeff: dit strijdt met
Artikel 28, dat het cognoscement tot het
vorwerp van een overeenkomst tusschen
afrender en vervoerder heeft ge-
maakt. —

De Heer Asser wijst echter op het pac-
tum de combiando dat aan de wissel-
uitgifte voorafgaat, waarop de Voorzitter
opmerkt dat er kan bepaald worden
dat het pactum de dando cognoscements
medebrengt dat er meerdere exemplaren
zijn gegeven moeten worden, tenzij daar
omtrent iets anders wordt overeenge-
komen. — Hierop wordt met algemeene stem-
men goedgekeurd, en het aantal der
af te geven exemplaren op drie vastgesteld.

Men

Men leest dus alinea 1: „ Indien niets an-
„ders is bedongen wordt het cognoscement
„in drie exemplaren afgegeven."
Alinea 2 goedgekeurd en daarbij gecon-
„stateerd dat deze alinea ook dan geldt als er
meer dan drie exemplaren zijn afgegeven.
Art. 32. Zonder discussie goedgekeurd. –
Art. 33. Hr. Voorzitter wil in alinea 2 de woorden
„of door den afzender óf door den cognos-
„cent houder" weglaten. – Hij acht deze
woorden overbodig omdat het alleen
daarop aankomt, dat de reclamant hou-
„der van het cognoscement is. –
Hr. Heerkens Thijssen heeft dit niet toege-
„ven. – Hier zouden door den afz-
„zender, die bijv. verkoper van de goe-
„deren blijft, als zoodanig de cognosce-
„menten onderzicht heeft, zonder daar-
„van houder te zijn, en nu het vervoer
der goederen wil stoppen. – Hij kan dan
als afzender, niet als cognoscementhouder
optreden en het goed afvorderen, tegen
teruggave van de onder hem berustende
cognoscementen. –
Hr. Heer Asser is het hiermede volkomen

eens

eens, maar meent dat ook zonder de woorden
„dezer inquaestie het door den Heer
van der Kooff bedoelde rechtens zal zijn.
Ze kunnen dus wegvallen. –
Hr Voorzitter constateert nogmaals
dat het eenige vereischte dit is, dat de
cognascementen terug gegeven worden,
doch de qualiteit van hem dier mede
opkomt er niets toe doet, wat door den
Heer van der Kooff aanhend wordt. Hij
die opkomt moet tevens wettige hou-
ders zijn, wil hij bevoegd zijn de goe-
„deren te vorderen, tenzij hij afzonder
mocht wezen. – Hr laatste alleen kan de
afgifte vragen ook zonder wettige hou-
„der te zijn. –
Hr Commissie zich ten slotte met deze
zienswijze vereenigende, besluit de
woorden te laten staan. – Tegen stemt
de Voorzitter. –
„Artikel 34 wordt als eene herhaling van
Artikel 33 geschrapt. –
Art 34 wordt aangenomen. –
Art 35 Hr Heer van der Kooff vraagt wat
„uitdrukkelijk of stilzwijgend" is. –

Wanneer

Wanneer in het cognoscement staat
„freight and all other conditions as per char-
„terparty", mag men dan dergelijke gene-
„genening aanwezig achten? Hij betwijfelt
dit. — Ook aan de afzender als lastgever
van den ontvanger met den vrachtvervoer-
der in het cognoscement niet opgenomen
bedingen treffen, die den afzender dus
moeten binden. —

Hiertegen wordt aangevoerd: In het
laatste geval vloeit de verbintenis niet
voort uit het cognoscement, maar ont-
„staat buiten dit om. — Het artikel
behoeft daarop dus niet te letten. —
Het eerste bezwaar van den spreker
wordt weggenomen door op het woordel
van den Heer Asser te lezen: „geslaten,
„geldt voor den ontvanger alleen, voor-
„zoverre het cognoscement daarna
„verwijst." —

De Heer Fruin staat alleen in zijn
wensch om liever voor zoveel te lezen

Art. 36. De Heer Asser stelt voor den vracht-
vervoerder hiermede het oog op het
formeele karakter van het cognoscement

in

in afwijking van het in artikel 4 bepaalde een onbeperkt recht van voorbehoud te geven. - Het houden tocht moet uit het Cognoscement kunnen blijken, waarbij aan toe is, en er dus niet later iets aan „toe kunnen bijgeven over de vraag of de vrachtvervoerder al of niet de gezindheid der omschrijving kon beoordeelen (zie Artikel 4)

Er wordt dus gelezen: „Het vrachtvervoerder is, voorzover hij niet in het „Cognoscement een voorbehoud daarom „trent heeft gemaakt, voor de juistheid „der omschrijving van de den vervoer „overgenomen goederen ten aanzien van „de lijke", terwijl alinea 2 wordt geschrapt.

Art. 38. wordt goedgekeurd zonder discussie. -

Art. 39 Het Heer Fruin en de Adjunct-Secretaris bestrijden het beginsel in dit artikel aangenomen, dat de overdracht van het Cognoscement overdracht van het goed kon zijn. - Zij achten dit zowel theoretisch als practisch gehee onjuist. -

Hoe overdracht van het Cognoscement

kan

kan nooit meer dan het absolute voor-
„dering srecht tegen den vracht vervoer-
„der overgedragen worden. – Ile bezits-
„overdracht is h. i. eene onjuiste con-
„structie, onnoodig ter verklaring van
de werking van het Cognoscement.
Het artikel wordt daarentegen door
den Voorzitter met klem verdedigd,
weglating daarvan komt hem voor
een groote stap achteruit te zijn. –
Ile Heer Vissering stemt hiermede
in. – Ook de Heer Asser is het in be-
„ginsel met de bezitstheorie eens, wenscht
echter het artikel te schrappen, om
aan de doctrine over te laten die ge-
„volgtrekking te maken. – Hij wil daar-
om alleen overdracht van het absolute
vorderingsrecht in de wet opnemen. –
Met 2 tegen 2 stemmen (tegen de Heeren
Fransen en Asser) wordt door de beslis-
„sende stem van den Voorzitter de be-
zitsoverdracht in de wet behouden. –
Ile Heer Asser betoogt dat nu ook
het Cognoscement opnaam in Arti-
„kel 39 vermeld moet worden, ook daar

<u>toch</u>

toch kan blijkens artikel 98 alinea 1 door cessie en beteekening overgedragen worden. Met de beteekening moet dus het zakelijk recht overgaan. —

Hr. Voorzitter en de Heer van der Kaaij bestrijden dit; bij het cognoscement op naam wil de vrachtvoerder alleen bezitten voor den in het cognoscement genoemden persoon, en kan het bezit dus niet overgedragen worden. — Bij sommige en onder cognoscementen wil hij daarentegen wel als regtmatige houder bezitten. — Hiarop is de beantheer nie gebasseerd. —

Het artikel wordt nu geredigeerd: „Overdracht van het cognoscement daarover „derzelf kan onder geldt als overdracht „van het daarop vervoerd wordende „goed."

Verband tusschen vrachtbrieven en cognoscement. — Hierbij komt Speciaal ter sprake de bestaanbaarheid van cognoscementen bij opvolgend vervoer (doorloopende cognoscementen)

Hr. Voorzitter betoogt, dat als een

cognoscement

Cognoscement is afgegeven het vrachtcon-
„tract door novatie te niet gaat. – Er
bestaat dan alleen eene verbintenis
uit het Cognoscement door de onder-
„teekening daarvan, alleen de onder-
„teekenaar geen andere vrachtvervoer-
„ders worden en door gebonden. –
Hle Fleen Asser noemt dit een ruimer
standpunt, maar niet de bedoeling
van de Commissie, die ook bij het op-
„volgend vervoer het Cognoscement
wilde aannemen. – Hle practijk bestaat
het reeds, nu het niet geregeld is; de
opvatting van den Voorzitter zou het
onmogelijk maken. –
Hle Voorzitter verdedigt nader zijn
gevoelen, het doorlopend Cognosce-
„ment is een vervanging van vracht-
„contract en Cognoscement. – De door-
„gaande Cognoscementen moet men
aldus opvatten dat de eerste vervoer-
„der die het Cognoscement onderteekent
het geheele vervoer op zich neemt, en
door die verdere vrachtvervoerders
als zijne bedienden laat verrichten.

Hlij

Zij kan zich bij het cognoscement alleen
eene aansprakelijkheid van den onder-
„ teekenaar denken. –
Het Heer van der Loeff schaart zich
echter aan de zijde van den Heer
Asser, en wil met deze het doorloopend
cognoscement in de wet regelen. –
Het behoefte er aan is geboren, aan die
behoefte moet voldaan worden; de
eischen van de practijk moet men
tegemoet komen, en bepalen dat
de onderteekening van den eersten vrach-
vervoerder al diegenen bindt, die de
handen aan het vervoer slaan. –
Ook de Heer Asser licht nog nader
zijn gevoelen toe. – Zij wil al de rech-
„ten van Artikel 17 aan den Cognos-
„ sementhouder qua talis gevende, en
de verplichting opleggen in den vrach-
„ tbrief de afgifte van een Cognoscement
aan order te vermelden. – Eigenlijk
wordt daardoor niets veranderd en
bij zou dit zonder bedenking aanraden
indien er niet twee bezwaren bleven
bestaan, één dat er een Cognoscement

aan

aan order kan afgegeven worden, ter
„wijl de aanteekening in den vrachtbrief
achterwege blijft en ook dat een der vol-
„gende vrachtvervoerders het vervoer
weigert. — Hoe kunnen in het eerste ge-
„val de verdere vrachtvervoerders weten
dat er een cognossement aan order ter
„cule ligt, hoe in het tweede de cognossement-
houder dat een der verdere vrachtver-
„voerders het vervoer weigerde? In beide
gevallen kunnen de latere vrachtver-
„voerders zeker niet verbonden zijn. —
De houder kan dit uit het cognossement
niet zien; hij kan dit dus niet vertrou-
wen en daardoor wordt het voor het
verkeer ongeschikt. —

Tegenover den Voorzitter meent de Heer
van der Loeff dat er voor de verdere
vrachtvervoerders door de overname
van het goed met het cognossement een
obligo uit dit cognossement ontstaat. —
Men zou dit aldus kunnen construeeren,
door den ondertekenaar te beschou-
„wen als iemand die zich sterk maakt
voor de verdere vrachtvervoerders. —

Ik

de Voorzitter en de Heer Fruin bestrij
„den dit met een beroep op Artikel 1355
B. W., evenzoo het door den Heer van der
Does daarna geopperde denkbeeld dat
de onderteekeningen als negotiorum gesto
van de overigen beschouwd zouden kun
„nen worden. — Naar de meening van
den Voorzitter zou alleen eene Constitu
„tie kunnen opgaan die de onderteeke
„naars gemachtigde van de verdere
vrachtvervoerders noemt, wat hij echter
niet is. —

De Heer Asser wijst, de theorie in het
midden latende, eenvoudig de bepaling
dat de cognossement houder de in ar
„tikel 17 genoemde rechten heeft. — Hij
kan geen moeielijkheid geven. — Mis
„schien waren aan de door hem reeds
ontwikkelde bezwaren te gemoet te
komen door maar te stellen dat de
verdere vrachtvervoerders gepresu
„meerd worden te weten, dat er een
cognossement op naam of order bestaat
en zij dus om gelibereerd te zijn moeten
aantoonen dat hem het tegendeel

medegedeeld

medegedeeld. - Het afschrift van het cognoscement zou dan die uitsluiting maeten inhouden als er geen order- of toonder cognoscement bestaat. - Be„wijst de vrachtvervoerder dan heeft „de houder alleen aanspraak op den „ondertekenaar. -

Hr Adjunct-Secretaris acht de be„zwaren van den Heer Asser niet zoo gewichtig, en zich tot deze meening gerechtigd omdat zij thans reeds bestaat, en de doorloopende cognosce„menten desniettegenstaande alge„meen gebruikt worden. -

Ten slotte wordt den Heer Asser op„gedragen zijne denkbeelden in den vorm van een ontwerp te gieten. -

Aan de orde is de titel over:

Expediteurs.

Art 1 goedgekeurd. - Hr Adjunct-Secretaris maakt evenwel in verband met Art 6. dezelfde opmerking als bij Art 27 over de vrachtvervoerders. - Blijkens Art 6 wordt het expeditiecontract objectief geregeld. - Hr overeenkomst moet

dus

dus ook hier uitgangspunt van bebandeling zijn en de definitie daar van in Art 1 voorgaan.—

Het ontwerpen een der definitie worden den Adjunct-Secretaris opgedragen ten einde deze vraag te behandelen te gelijk met de analoge over de vrachtovereenkomst.—

Art 2. Aan het amendement van den Heer van der Kaap wordt de voorheen gegeven bovenden tekst.— Om alle twijfel dat er verschil zou bestaan tusschen deze aansprakelijkheid en die van den vrachtvervoerder en art 7 titel over vrachtvervoerders wegnemen, wordt het slot van het amendement gelezen: „tenzij hij bewijze dat die schade veroorzaakt is, door overmacht „door den aard, de gesteldheid of een gebrek van het goed of door de schuld „van den afzender".

Art 3. Op voorstel van den Heer Asser vervalle de woorden „het bedingen of bij gebrek van beding door den rechter te bepalen". Bij de vrachtvervoerder o

bestond

bestond er even veel of weinig reden dit te bepalen, doch is het niet geschied, de harmonie verbiedt het dus ook hier hierverdere beraadslaging over het artikel wordt aangehouden.

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3 ure. –

De Secretaris, (was geteekend) W.L.P.A. Molengraaff

De Voorzitter, (was geteekend) J.G. Kist.

Adjt.

Honderd vijfde Vergadering op Zaterdag 15 December 1883. aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10¼ ure. –

Afwezig de Heer Beelaerts. –

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd. –

Aan de orde is Art. 3. van den titel over exploiteurs. –

De Heer Asser licht zijn amendement om de woorden: „het bedongen of bij gebreke

van

van beding door den rechter te bepalen"
weg te laten naar toe.-

Het is hem alleen te doen om symmetrie
met het geen voor het vrachtcontract zal
gelden.- Zoowel daar als hier moet de
rechter het loon bepalen of wel de woorden
moeten hier weggelaten worden, omdat
in den titel van vrachtvervoerders niet
het zelfde is bepaald.-

De wenschelijkheid van het een of het
ander wordt besproken in verband met
de door den Adjunct-Secretaris voorge-
„stelde definitie van de expeditieover-
„eenkomst, waarin het beding van loon
als een essentiale van het contract is op-
„genomen.-

De Voorzitter geeft te kennen dat alleen
hij, die zijn bedrijf van expeditie maakt
en de koopman die, zooals de Duitsche
wet in Art. 388 zegt, eene verzending van
goederen bezorgt, verondersteld moet voor-
„den dit niet anders dan om loon te
doen; andere moeten zooals Art. 6 uit-
„drukkelijk zegt het loon bepaald be-
„dingen, anders worden zij geacht het

om

MOLENGRAAFF INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

om niet te doen.—

Hle Heer Pijnappel is tegen de incidentele regeling van het loon in Art. 3.— Ook is het z.i. niet juist de beslissing aan den rechter op te dragen, het spreekt van zelf dat dere bij geschil tusschen partijen moet beslissen.— Alleen dan als er niets tusschen partijen overeengekomen is omtrent het loon, en er noch een usantie noch een tarief bestaat, zou de rechter de hoegrootheid van het loon kunnen bepalen, doch dat wil spreken niet, de overeenkomst moet dan geacht worden om niet te zijn aangegaan.—

Hle Heer van der Loeff meent dat het feiten van het bedrag van het loon, waarom het hier te doen is, niet tot de eigenaardige taak van den rechter behoort, die alleen moet beslissen of zeker al dan niet loon betaald moet worden.—

Hle Heer Pijnappel beroept zich nog op Art. 1375 B. W. en acht door de beschikking van dat artikel voldoende voorzien in het geval dat er geen loon is bedongen

bedongen; en behoeft geen onderscheid
tusschen den expediteur van beroep en
een ander gemaakt te worden, omdat
het uit den aard van de overeenkomst
en de billijkheid voortvloeit dat er een
stilzwijgend beding van loon is ten
behoeve van den expediteur van be-
„roep, daarentegen niet voor eenig
ander persoon die een expeditie op
zich neemt. — Ten slotte worden na een
„gewendere discussie de bedoelde woor-
„den geschrapt met 4 tegen 1 stem, tegen de
Heer van der Loeff.

Art 44 De Commissie is van oordeel dat dit ar-
„tikel door Art 19 van den titel van Vrach-
„tvervoerders overbodig is geworden, daar
door dit laatste Artikel de quaestie beslist
wordt. — Tot schrapping wordt besloten.

Art 45 De Heer van der Loeff komt even als bij
de eerste lezing op tegen het loopen van
den termijn vanaf den dag, waarop
de aflevering had moeten gedaan zijn.
Hiendag kan men niet kennen, door
hem als dies a quo aan te nemen, maakt
men de wet onzeker. —

De

De Heer Fruin doet ter verdediging van het Artikel een beroep op Art 95. W.v.k. en alle andere wetten, en vraagt den Heer van der Loeff of hij dan een beter aanvangspunt weet, waarop deze als zoodanig den dag van overneming van het goed noemt. —

De Heer Pijnappel kan dit niet toegeven, hij wijst op het geval dat, bijv. de verjaringstermijn op 6 maanden gesteld zijnde, partijen overeenkomen dat de aflevering binnen bijv. 8 maanden moet geschieden. — Men kan dus de termijn veel te lang maken nemen. —

De Heer Asser wil, zooals thans bij vermissing van schepen, een schaal van termijnen, waarbinnen het goed gepraesumeerd wordt aangekomen te zijn. —

De meerderheid bestrijdt dit denkbeeld, daar men dan maanden aard en de soort der verwe middelen voor ieder daarvan een bijzondere schaal zou moeten vaststellen. —

Na verdediging van de bepaling

van

van het artikel, als de theoretisch eenig
juiste, door den Voorzitter ontwikkelde
de Heer Pijnappel zijn bij de eerste lezing
door de meerderheid niet gedeelde gevoe-
„len om de verjaring eerst te doen loo-
„pen van af het oogenblik dat de expe-
„diteur verklaart dat het goed verloren
is. – Zoolang hij zich daaromtrent niet
verklaart, moet er ook geen verjaring
mogelijk zijn. –

De Voorzitter kan zich hiermede niet
vereenigen, de expediteur die van
niets weet, het goed behoorlijk verzon-
„den of misschien niet eens ontvangen
heeft, en dus zonder culpa is, moet niet
steeds aanteene rechtsvordering bloot
„staan. –

De Heer Moser sluit zich bij den Heer
Pijnappel aan omdat bij diens voor-
„stel althans vermeden boven de regeling
van Art. 5. –

Het amendement Pijnappel wordt
in beginsel aangenomen met 3 tegen 2
stemmen (tegen de Voorzitter en de
Heer Fruin), en de redactie aan

den

den voorsteller opgedragen. –

Art 16. en in verband hiermede de door den Adjunct-Secretaris voorgestelde definitie van de expeditieovereenkomst hierluidt:

„Art 1. Hle expeditieovereenkomst is de overeenkomst waarbij de eene (de expediteur) zich meent goederen te doen vervoeren en de andere daar„voor het bedongen loon te betalen".

„Art 1c. „Hle expediteur gaat de voor „het vervoer nodige overeenkomsten „aan op eigen naam of op naam „van hem, met wien hij de expedi„tieovereenkomst sluit"

Hle Adjunct-Secretaris licht zijn standpunt op de reeds door hem ont„wikkelde gronden nader toe. – Nu in de overige Artikelen van den ti„tel het expeditiecontract objectief is geregeld moet ook de definitie dier overeenkomst, met welker rechtsge„volgen voor partijen de overige ar„tikelen zich bezig houden, voorop„gesteld worden. –

Hle

de meerderheid der Commissie is echter voor het behoud van Art 1 en de subjectieve regeling. - Zij meent dat Art 6 voorziet in alle behoeften. -

Het voorstel van den Adjunct-Secretaris wordt met 4 tegen 1 stem, die van den Heer Asser, verworpen. -

Titel van Vrachtvervoerders.

Voor den Adjunct-Secretaris is als Art 1 voorgesteld: „de vrachtovereenkomst is „de overeenkomst waarbij de reeder, de „vrachtvervoerder, of zich neemt goe„deren te vervoeren en de andere dat „voor het bedongen loon te betalen".

Na de genomen beslissing over het analoge amendement op Art 1 van den vorigen titel vervalt dit voorstel.

Art 25bis. - Aangenomen wordt een Art 25bis luidende: „de bepaling van Art 5, 4de lid, 4, van den vorigen titel is ook op het „vrachtvervoer toepasselijk".

Nota van den Heer Asser ad Art 25, (zie bijlage).

De Heer Asser ontwikkelt nader het door hem in zijne nota gezegde, betreffende 1°. het vereischte van gerech-

Cyfer

„lijke expertise voor de ontvankelijkheid
der actie tot schadevergoeding; 2°. de
toepassing van het Artikel op het geval
van verhaging. - Wat het 1ste punt be-
„treft acht Spreker het inconsequent
dat het thans aangenomen Artikel
bij waarneembare gebreken slechts
een voorbehoud, bij niet waarneem-
„bare echter een expertise (binnen 2
×24 uren aantevragen) eischt. - Hij
wenscht dat in beide gevallen een
voorbehoud voldoende zij, behoudens
het recht van beide partijen om vóór
of tijdens de aflevering een expertise
aantevragen. —

De Heer Pijnappel bestrijdt hem op
het eerste punt. - Het vereischte van
opgave erkenning acht hij wensche-
„lijk met het oog op smaco's bij uit-
„levering. - Bij 2°. de ontvanger moet
200 balen ontvangen, en worden hem
180 uitgeleverd waarvoor hij een recu
s
zonder voorbehoud geeft, daarna
staakt de machtvervoerder de uit-
„levering en bestrijdt de reclame van

den

den ontvanger met de opmerking dat
deze niet geëxpertiseerd heeft. - Verder
is het naarsprekers oordeel volkomen
consequent bij niet waarneembare
gebreken na de ontvangst een exper-
„tise te eischen, omdat dan de goe-
„deren uit de macht van den trach-
„tevoerder zijn. - Ook is er geen strijd
tusschen beide alinea's, want alinea
2 is alleen dan toepasselijk als er gave
erkenning is. -

Hle Voorzitter: Is geen voorstander
van het vereischte eener gave erken-
„ning, ziet daarin veel een stap
achteruit, en zou liever tot het thans
vigeerende systeem, dat van het oor-
„spronkelijk ontwerp Fruin en van
het W. v. K., terug willen keeren. Als
er aangenomen en betaald is, moet
daardoor alle latere reclame uit-
„gesloten worden behalve die wegens
onzichtbare gebreken; wil de ont-
„vanger zich daarin niet schikken
dan moet hij weigeren te ontvangen.
Hle Heer Asser repliceert. - De vraag

is

is zuiver deze: moet ooit of te nimmer de
niet aanvrage van een beschadiging der
actie doen te loor gaan? Zij zegt met
nadruk: neen! Hle expertise moet al-
leen dienen om den toestand van het
goed te constateeren. - Zleeft er geene
expertise plaats gehad dan zal de ver-
„dagende ontvanger de gegrondheid
zijner reclame hebben te bewijzen, en
dien vrachtverweerder daartegen tegen-
„bewijs of pienst staan. - Wil de vrachtver-
„weerder zich daartegen beschermen
of wil hij zich tegen bewijs verschaffen,
dan kan hij immers ook zijnerzijds
een expertise uitlokken. -
Spreker acht deze beginselen te juist
al zijn zij in de meeste wetten niet
aangenomen; hij beroept zich echter
op het Belgische ontwerp over vracht-
„vervoer juist dezer dagen bij de Kamer
van Afgevaardigden in behandeling
en op de beraadslagingen daarbij ge-
„houden. -
Hle Zleer Fransen is het met den Voor-
„zitter eens dat door aanneming en

betaling

betaling de actie verloren wordt, uitge-
„zonderd voor verborgen gebreken. –
Uit een verdere langdurige discussie
blijkt dat de meerderheid de zienswijze
van den Heer Asser niet deelt. –
De Heer Fromin Bruijn stelt aan den
ontvanger te geven recht om voorbe-
„houden te maken en wil den aan-
„hef van het artikel lezen als volgt:
„Voor aanneming van het goed en be-
„taling van het vorderde enz." Verder stelt de
Heer Asser voor als nieuw tweede lid:
„Erkenning van ontvangst van een
„gedeelte doet de vordering tot levering
„van het ontbrekende niet vervallen,
ten einde aan het bezwaar van den
Heer Pijnappel betreffende het gevaar
van manco te gemoet te komen. –
De wijziging van alinea 1 wordt met
3 tegen 2 stemmen, de Heeren Pijnappel
en van der Does, aangenomen. – De
Heer Asser verzoekt aanteekening dat
hij vóór stemde, omdat hij dit voorstel
meer in overeenstemming acht met

het

het tweede lid, afschoon bij het geheele stelsel vereend blijft achten.—

Het nieuwe tweede alinea wordt met algemeene stemmen aangenomen.—

Het Heer Asperlicht vervolgens zijn amendement toe, om in alinea 1 de woorden: „ of vertraging in de aflevering" te schrappen en „of" vóór be„schadiging te plaatsen.—

Het Voorzitter is tegen het amendement daarbij meent dat op den afrender de verplichting rust om den vrachtvaarder omtrent den tijd van aankomst in te lichten.—

Na eenige discussie wordt het amendement met 3 tegen 2 stemmen (de Voorzitter en de Heer Fruin) aangenomen.

In alinea 2 thans 3 worden na de woorden „echter, niettegenstaande deze erkenning" geschrapt.—

Het geheele artikel, op verzoek van den Heer Asperlicht in stemming gebracht, wordt met 3 tegen 2 stemmen (de Heeren Asperlicht en van der Kooff) aangenomen.

Aan de orde is het doorden Adjunct

Secretaris

secretaris voorgestelde

Art 17c „ Indien een geschil bestaat over het
„ door den vrachtvervoerder gevorderde
„ of wel de ontvanger zijnerzijds scha-
„ devergoeding vordert, is de vrachtver-
„ voerder verplicht het goed af te leveren
„ tegenbetaling van het onbetwiste
„ gedeelte van het door hem gevorder-
„ de zoo de ontvanger voor het overige
„ eene, in geval van geschil door den
„ kantonrechter goed te keuren zeker-
„ heid stelt of wel dit deponeert onder
„ een, bij geschil door den kantonrech-
„ ter aan te wijzen onzijdigen derden
„ persoon."

en Art 20 al. 2. „ In het geval bedoeld bij Art 17c is
„ de vrachtvervoerder niet bevoegd
„ opslag of verkoop van het goed te
„ vragen."

Hle voorsteller lichte de wenschelijk-
„ heid dezer bepalingen nader toe. – Hle
ontvanger meent niet geheel aan de
willekeur van den vrachtvervoerder
overgeleverd zijn, zooals ten constit-
„ tuto, waarin hij geen andere keuze

heeft

heeft dan of alles te betalen wat van
hem mis schien geheel ten onrechte
gevorderd wordt, òf zijn goed te zien
opslaan en verkoopen. - Het hem
hier gegeven recht moet echter alleen
dan gegeven worden als de voortvaar-
„ gen eene liquide tegenvordering stelt,
of althans een bepaald bedrag als
schadevergoeding in mindering van
de vracht wil brengen. -

Het beginsel van het voorgestelde
artikel vindt bij de Commissie algemeene
instemming over de juiste redactie ont-
„ staat echter een langdurige discussie. -
Besloten wordt alleen zekerheidstelling
toe te laten, geen consignatie van het
betwiste deel der vracht. - Tal van redac-
„ tien worden voorgeslagen alleen
doel hebbende om te doen uitkomen
dat de tegenvordering op een finum
moet gericht zijn, en ten slotte het ar-
„ tikel tot de volgende Vergadering aange-
„ houden. -

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 4 ure.

De Secretaris,
(was getekend) W. L. P. A. Molengraaff

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kiest.

Adpt

Honderdzesde Vergadering op
Zaterdag 22 December 1883 aan het
Departement van Justitie. -

De Voorzitter opent de Vergadering
ten 11 ure. - Afwezig de Heer Beelaerts. -
De notulen der vorige Vergadering worden
gelezen en goedgekeurd. -
Aan de orde is het amendement Pijnappel
op Artikel 5 van den titel van expediteurs
waarvan de redactie aan den voorsteller
terug was opgedragen. - Hierop heeft de voor-
gende redactie ontworpen: "wat de rechts-
vordering wegens geheele niet-aflever-
ing betreft, de looptijd van het tijdstip
waarop van den expediteur bericht
ontvangen is, dat het goed verloren
of vergaan is".
Het Lid Asser meent dat het met eerbie-
diging van de in de vorige Vergadering
genomen beslissing, zoo dra dit redelijkerwijze
zijn, de vergadering bij niet-aflevering zoo
veel mogelijk op dezelfde wijze te regelen
als die bij gedeeltelijke niet-aflevering,
beschadiging en vertraging. - Hij

moeten

moeten toch erkennen dat het eenige theo-
„retisch juiste aanvangspunt de dag is,
waarop het goed afgeleverd had moeten
worden. - Motivatio van het amendement
is dat die dag onbekend is. - Waar die
onbekendheid ophoudt vervalt die ra-
„tio. Wanneer nu a priori door elen af-
„zender een vervoermiddel is aangewezen,
en dit vervoermiddel werkelijk aankomt
doch zonder het goed, is de dag van aan-
„komst de dag waarop het goed afge-
„leverd had moeten worden en deze dag
dus bekend. - Het is dan niet meer dan
rationeel die dag als dies a quo voor
de verjaring aan te nemen. - Nemen
wij dit aan dan wordt de uitzondering
van het juiste beginsel zoo beperkt mo-
„gelijk. -

Mr. Leon Pinappel heeft hiertegen be-
„zwaar, men gaat dan hinken op twee
gedachten wat hij minder systema-
„tisch vindt. - Stellen wij de zaken prac-
„tisch voor. - Als het goed weg is, gaat
de expediteur beginnen met een onder-
„zoek in te stellen, en de afzender op

den

den uitslag daarvan wachten. - Voolang
mengacht, waar het goed is, moet er geen
vertraging loopen. - Bovendien betwijfelt
Spreker zeer of de door den Heer Asser
gestelde casus dikwijls zal voorkomen.
In antwoord hierop wijst de Heer Asser
op het algemeene karakter van deze bepa
die ook voor het zeevervoer zal gelden.
Hierbij, alsmede bij de binnenvaart
zal de aanwijzing van een bepaald tijd
zeer veel voorkomen. - Spreker verenigt
daarom het amendement bij aanvul-
„ling te lezen als volgt:
„te bepalen van den dag, waarop het ver
„voermiddel, dat het goed had moeten
„aanbrengen, ter bestemmingsplaats is
„aangekomen of, zoo dit vervoermidde
„niet bij de overeenkomst aangewezen
„of niet ter bestemmingsplaats aange
„komen is, van den dag, waarop een
„zoodanig Redactie Pijnappel luidt."
Naar aanleiding hiervan ontstaat
een lang durige discussie. - Om aan
een bezwaar van den Heer van der Loeff
te gemoet te komen, die betoogt dat

vervoermiddel

vervoermiddel soms geen voldoende aan-
„wijzing zal zijn, men denke aan een spoor-
„trein die uit verschillende wagons is
samengesteld, redigeert de Zeer Aspec-
zijn amendement nader:-
„van den dag, waarop het voor of vaan-
„tuig bepaaldelijk bij de overeenkomst aan-
„gewezen bestemmingsplaats is aan-
„gekomen, of indien zoodanige aanwij-
„zing niet is geschied of het aangewezen
„vervoermiddel niet ter bestemmings-
„plaats is aangekomen, van den dag
„waarop enz".

Hl. Voorzitter wijst er op, dat ook eene uitzondering gemaakt moet worden voor het geval dat een bepaalde aflevering-
„termijn bedongen is, dán moet de ver-
„jaring zeer zeker loopen van af den
overeengekomen dag.-

Hl. Heer Pijnappel gelooft dat deze ca-
„sus buiten beschouwing kan blijven,
als die termijn verloopen is, weet men
nog niet of er verlies is.- Er bestaat
dan alleen nog maar vertraging.- Eens-
als de expediteur zegt dat het goed

weg

weg is, weet men dat er verlies is. – Hier
uitzonderingsregel kan hier dus gelden. –
Hr. Heer Asser kan dit niet toegeven, hij
is met den Voorzitter voor het beginnen
van den verjarings termijn met den af-
„levering dag. – Van dat oogenblik is de
actie wegens niet – aflevering nalat.
en kan dus door den afzender een voor-
„dering tot uitlevering worden ingesteld.
Hr. Heer Pijnappel handhaaft zijne
meening; hij stelt het geval dat overmacht
de tijdige aankomst van het goed verhin-
„dert, bijv: het schip ligt bij ijsgang vroren. –
Hr. afzender die dit weet of wien daar-
„van kennis is gegeven, stelt op dien grond
de actie tot uitlevering niet in. – Later
na opheffing van die belemmering in het
vervoer gaat het goed verloren, waarop
de afzender de actie instelt. – Hier zal
de expediteur hem met de exceptie van over-
„jaring afwijzen. – Hr. afzender verkeert
dus alsdan in overmacht bestaat in het
dilemma de actie in te stellen zonder
de exceptie van overmacht afgewezen
te worden, of te wachten en dan later

die

de actie instellende de exceptie van verja-
„ring zich te zien tegenwerpen.-
„De Heer Fruin meent dat door over-
„macht de verjarings termijn ipso jure
geschorst wordt, andere Sprekers dat
de Heer Pijnappel door over de over-
„macht te spreken een nieuwe quaestie
in het debat gebracht heeft, die niet al-
„gemeen bij alle verjaringen zich doet
gelden.-
„De Voorzitter vindt in de discussie
aanleiding nog maals te wijzen op
de groote voordeelen van het theore-
„tisch juiste stelsel voorspronkelijk in
dit artikel aangenomen, doch in de
vorige vergadering verworpen.- Hij stel-
„de ondervinding al de geopperde quaesties,
door een algemeenen voor alle gevallen
geldenden regel te stellen.
„Na een uitvoerige discussie stelt
de Heer van der Loeff als subamende-
„ment voor de regeling van het geval
dat een aflevering's termijn is bedongen
aan het artikel toe te voegen.-
„De Heer Asser wenscht die regeling dan

zweer te beperken tot het geval dat er geen
bepaald vervoermiddel is aangewezen,
om de lastige quaestie van overmacht
te ecarteeren.-

Ten slotte stellen de Heeren van der
Laeffen Pijnappel voor de tweede zin
„ sub e van alinea 1 van Artikel 5 der
vervangen door de volgende bepalingen
„ Wat de rechtsvordering wegens gehele
„ niet-aflevering betreft, beginnende ter
„ mijnen, indien de expediteur de aan
„ komst van het goed voor of op een bie
„ paalden dag voor zijne rekening ge
„ nomen heeft, op dien dag te loopen.
„ Bij gebreke daarvan gelden de volgen
„ de bepalingen. Is vervoer bedongen
„ met een bepaald voer- of vaartuig, zoo
„ wordt de dag van aankomst daarvan
„ aangemerkt als de dag waarop de af
„ levering had moeten plaats hebben.
„ Bij ontstentenis dier aankomst, alsook
„ indien het vervoer niet is bedongen
„ met een bepaald voer- of vaartuig,
„ beginnende ter mijnen te loopen met
„ den dag, waarop van den expediteur

berichtt

„bericht ontvangen is, dat het goed verlo-
„ren of vergaan is.-
„Wat de rechtsvorderingen wegens gedeel-
„telijke niet-aflevering, beschadiging en
„vertraging in de aflevering betreft, ber
„ginnen vrij te loopen van den dag, waar-
„op de aflevering heeft plaats gehad."
Hierop wordt met 4 tegen 1 stem
(die van den Voorzitter) aangenomen.
Aan de orde is de voortzetting van de
beraadslaging over het door den Ad-
junct Secretaris voorgestelde Artikel
17 bis titel van Prachtvervoerders.
Naar aanleiding van een vraag van
den Heer van der Kooff wordt met alge-
mene stemmen besloten geheel alge-
meen elke bijzondere tegenvordering
te laten, niet alleen die wegens
schadevergoeding naar aanleiding
van dezelfde reis, waarvoor de vracht
wordt gevraagd.-
Op voorstel van den Heer Fruin wordt
de aanhef gelezen: „bij geschil over
het door den ontvanger te betalen
bedrag."

Hier

de Heer Asser ziet in de bepaling van de zekerheid door den kantonrechter geen voldoende waarborg voor den vrachtvervoerder; hij zegt dat hieven aan de rechtbank opgedragen. —

Met 3 tegen 2 stemmen, die van de Heeren Pijnappel en Kist, die van den kantonrechter zijn, vereenigt zich de Commissie hiermede. —

De Heer van der Laeff betoogt dat het rationeeler zoude zijn de cautie niet door den ontvanger te doen stellen maar door den vrachtvervoerder, en den ontvanger te verplichten tegen die cautie het gehoede van hem gevorderde bedrag te betalen. — Men ontrekt aan den vrachtvervoerder de waarborg, die bij jure constituto aanwezig is in het goed heeft, het is dus billijk niet hem maar den ontvanger de risico van de insolvabiliteit bij v. van den gestelden borg te doen dragen. —

De Commissie vereenigt zich met dit gevoelen. — Ook wordt er gecontesteerd dat de te stellen zekerheid niet bepaald

moet

moet zijn tot het betwiste gedeelte van
des ontvangers tegenvordering, maar ook
de rente daarvan moet bevatten. - Met
het oog op het een en ander wordt de vol-
„gende redactie vastgesteld:
„Niettemin is de vrachtvervoerder bij
„geschil over het door den ontvanger te
„betalen bedrag verplicht het goed af te
„leveren, indien de ontvanger bereid is
„het volle gevorderde bedrag te betalen
„tegen zekerheid door den vrachtver-
„voerder te geven van het betwiste ge-
„deelte daarvan te stellen. - Geschil
„over het bedrag of de wijze van de te
„stellen zekerheid wordt door de Ar-
„rondissements - Rechtbank op een von-
„dig verzoekschrift van een der belang
„hebbenden beslist".

Het Lid van der Loeff wenscht uit-
„drukkelijk bepaald te zien dat de kos-
„ten van de cautiestelling ten laste van
den ontvanger komen, als deze verlie-
„gende partij is. —

Het Lid Asser is huiverig dit te bepa-
„len hoewenschelijk hij het ook vindt

Hij

Hij is bang dat men uit dergelijke bepaling een argumentum a contrario zal gaan putten voor alle andere gevallen, waar „in de wet zekerheidstelling heet en waar „bij dit niet bepaald is. - In ons vigeerend „recht is de aansprakelijkheid voor de kos„ten bij de zekerheidstelling gevallen een „zeer betwist punt. -

De Commissie dit bezwaar deelende, neemt het voorstel van den Heer aan doch bepaalt dat bij het artikel een aanteekening ge„steld zal worden, waaruit blijke dat de Commissie deze bepaling als algemeenen „regel wil voor alle gevallen van caution stelling. -

Als nieuwe alinea wordt dus gelezen:

„De ontvanger, bij eindvonnis in het „ongelijk gesteld, is aansprakelijk voor „de kosten, schaden en interessen door „het stellen der zekerheid geleden".

En wordt besloten het gedeelte thans aangenomen artikel als tweede en derde alinea aan Artikel 20 toe te „voegen, waardoor het door den Ad„junct-Secretaris voorgestelde Art. 20 -

Lezens

tevens overboding wordt. —

Op voorstel van den Adjunct-Secretaris wor-
den nog Artikel 18 en 19 van dezen titel
van plaats verwisseld. —

De Heer Asser, wien was opgedragen een
voorstel te doen over de regeling der door-
loopende Cognoscementen, adviseert
om die regeling achterwege te laten
bij onttrekking van verschillende
hoofdstukken van het Wetboek dat in den han-
del geen gevestigde overtuiging bestaat
omtrent de rechten en verplichtingen
uit de doorloopende Cognoscementen
voortvloeiende. — De gebruik daarvan
is geheel gebaseerd op wederzijdsch goed
vertrouwen. — De organisatie der vervoer-
middelen laat eene wettelijke oplossing
der vele moeilijkheden, waartoe de
doorloopende Cognoscementen aanlei-
ding geven, nog niet toe. — Men ont-
houde zich dus voorals nog van gooda-
nige regeling. —

Overeenkomstig dit advies wordt besloten.

De Voorzitter sluit de Vergadering te 2 3/4 uur

De Secretaris,

was geteekend / P. H. L. P. A. Molengraaff

De Voorzitter,

(was geteekend) J. G. Kist

Adjt

Inhoud.

Verg. 107 — — — — — vrachtvervoerders, 2e lezing.

Verg. 107, 108 en 117 — — chèques, nà de adviezen van de Kamers v. Koph.

Verg. 108 en 117 — — assignatiën, " " " " "

Verg. 109 en 110 — — vraagpunten: faillissement

Verg. 111, 112 en 113 — — handelsregisters, naar aanh. advr. Kam. v. Kph.

Verg. 111 en 112 — — — firma " " " " "

Verg. 112, 113, 114, 116 en 117 — — vennootschappen, " " " "

(Verg. 114: onderl. waarborgmaatsch. en coöperat. vereeniging).

Verg. 115 — — — — regeling van werkzaamheden.

Verg. 117 en 119 — — — vrachtvervoerders en expediteurs, naar aanl. adviezen Kamers v. Koophandel.

Verg. 118 en 119 — — — wissels, assignatiën en chèques, naar aanl. Memorie van Toelichting.

Vijfde Deel.

Honderd Zevende Vergadering op Zaterdag 9 Februari 1884. aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10 ure. - Afwezig de Heer Beelaerts. -

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd. -

De Heer Asser brengt het bericht omtrent het Russische Ontwerp Wisselwet en het Ontwerp der Commissie, opgenomen in het Weekblad van het Recht, N: 4979, en in de meeste couranten overgenomen, ter sprake. - Hij vraagt of het niet wenschelijk zoude zijn dat de Commissie, naar aanleiding van dit bericht, een communiqué deed plaatsen ter opheldering van de gedane toezegging van het Ontwerp der Commissie aan den Russischen Staatsraad von Tuhr. -

Uit de hierop gevolgde discussie blijkt de Commissie eenstemming van oordeel is, dat zij geen bericht omtrent deze zaak in het

weekblad

Weekblad of een der Couranten aan doen plaatsen, dat het echter gewenscht Zoude zijn indien de Adjunct-Secretaris in het door hem mede geredigeerde Rechtsgeleerd. Maga-
„zijn, waarin het eerst eene mededeeling omtrent het Russische Ontwerp en de raad-
„pleging van het Ontwerp der Commissie, ge-
„daan werd, eene nadere mededeeling opnam,
welke dan o. a. Zoude kunnen inhouden,
dat het Ontwerp niet anders dan onder uit-
„drukkelijk beding van geheimhouding
was afgestaan. —

De Heer Fruin heeft hiertegen principiëel bezwaar. — Zijns inziens behoort de Commis-
„sie zich van elke officiëele of officieuse ver-
„klaring te onthouden. —

Met 3 tegen 2 Stemmen, die van de Heeren Fruin en van der Loeff, wordt besloten aan den Adjunct-Secretaris te verzoeken in Zijn Tijdschrift een kort bericht in bovenbedoel-
„den zin te plaatsen. — De Adjunct-Se-
„cretaris verklaart zich daartoe gaarne bereid. —

De Heer Asser geeft in overweging de Wets-
„ontwerpen op de wissels, cheques, orderbrieven

en

en assignatiën met daarbij behoorende memo-
„ries zoo spoedig mogelijk te doen druk-
„ken en aan Z. M. den Koning aantebieden,
met verzoek ze te mogen publiceeren. —

Het lid Fruin vraagt of het sprekers be-
„doeling is dat genoemde Ontwerpen dan ook
afzonderlijk door de Regeering bij de Kamers
zullen worden ingediend? Zij meent
dat dit minder wenschelijk zoude zijn;
Is dit echter niet de bedoeling, maar dat
alle wetsontwerpen betrekkelijk het Wetboek
van Koophandel gezamenlijk ingediend worden,
dan acht hij publicatie thans nog te vroeg, nu
er immers thans nog verscheidene jaren zullen
verloopen eer de Commissie met haar taak
gereed zal zijn. —

Het lid Asser antwoordt: dat de Commissie
over de indiening der Ontwerpen niets kan
beslissen noch voorstellen, doch dit geheel
aan de Regeering behoort overtelaten. —
Op zijn verzoek, besluit de Commissie de vraag
van de publicatie voorloopig in het midden
latende, de Memories van Toelichting tot de
Ontwerpen over de Wissels, Orderbriefjes, Assigna-
tiën en Cheques vast te stellen en ze daarna

/Ontwerpen

/Ontwerpen/en Memories/ te doen drukken.-

Daartoe aangezocht, belast de Voorgetrokken zich met het maken der Memories van Toelichting.-

De Heer Fruin wijst op de noodzakelijkheid om tot een nieuwe verdeeling der werkzaamheden over te gaan, ten einde dat inverdraging te voorkomen.- Hij leidt uit den aard van een bepaald Ontwerp op zich nemen.- Zoolang zij daarmede nog niet gereed zijn, konden de Vergaderingen gerechtvaardigd worden, aan het Cursorisch doorgaan van het Tweede boek, waarin niet zulke radicale veranderingen noodig zullen zijn, als in het 1ste boek, en die dus groote slag van beraadslaging zouden kunnen uitmaken.-

Na eenige discussie wordt aan den Heer Asser opgedragen een Ontwerp over de Verzekering uit te werken, en den Adjunct Secretaris het faillieten recht te behandelen, en wel daaromtrent in de eerste plaats voorloopige vraagpunten te stellen.-

De Heer Asser vraagt het woord over Artikel 25 van het voorloopig Ontwerp

over

over vrachtvervoerders. –

In het tweede lid van dat Artikel is aange-
nomen dat in het daarin omschreven geval
de ontvanger de vracht en onkosten niet be-
„hoeft te betalen dan tegen zekerheidstel-
„ling door den vrachtvervoerder. – Dezeont-
„vangt echter niet alleen voor zich maar
ook voor zijn voorgangers in het vervoer. –
Het zou dus onbillijk zijn, indien hij
zelf cautie moetende stellen, aan zijne voor-
„gangers onvoorwaardelijk het hem toe-
„komende zou moeten uitkeeren. – Spre-
„ker wil dus bepalen dat hij dit niet zal
behoeven te doen dan tegen zekerheid-
„stelling ten zijnen behoeve, door zijne
voorgangers. – Artikel 25 toch, zooals het
thans luidt, laat niet toe dat de vracht-
„vervoerder van zijn voorman enige
„lijke cautie vraagt. –
De Commissie, de daarin gelegen on-
„billijkheid erkennende, vereenigt zich
met het volgende door den Heer Moser
ontworpen Art: 25 bis. –
„De vrachtvervoerder die het hem te
betalen bedrag tegen zekerheidstelling

ontvangen

ontvangen heeft is niet verplicht aan den
vorigen vrachtvervoerder het. dezen ver-
„schuldigde uit te keeren, dan insge-
„lijks tegen zekerheidstelling, in geval
van geschil te regelen op dien in het vorige
artikel bepaalde wijze."
waardoor bevens uitgedrukt is, dat
niet alleen de laatste, maar ook iedere
voorgaande vrachtvervoerder deze can
aan zijn voorman kan vragen. -
Op voorstel van den Adjunct - Secreta
worden in alinea 1 van Artikel 25 van
het voorloopig ontwerp over vrachtver-
„voerders, in fine de woorden „des noods
geschrapt, en alinea 2 in fine na „be-
„langhebbenden" ingelascht de woorden
„en na verhoor of behoorlijke oproeping
van de tegenparty".
Aan de orde is de lezing van de titels
over Checks / N: 31 / en Assignatiën / N: 32,
naar aanleiding van over de voorloopige
ontwerpen dier titels ingekomen advie
„den der Kamers van Koophandel te Gro-
„ningen, Leeuwarden, Maastricht, Utre
Amsterdam, Rotterdam, Haarlem

en

en Handelsrecht, alsmede van de Nederlandsche Bank.-

Het titel over de cheques gaf alleen aan de Kamers van Rotterdam, Haarlem, Utrecht, Amsterdam en Groningen aanleiding tot eenige opmerkingen.-

Naar aanleiding der adviezen dezer Kamers wordt besproken of gehandhaafd moet worden het standpunt, door de Commissie ingenomen, dat de cheque niet is een circulatiemiddel, of de naam cheque behouden moet blijven, en of ook alsdan „aan een bekend moeten worden of recht be„staalbare aanwijzigingen op andere personen dan bankiers en kassiers.

Het Heer Asser meent dat de cheque niet als circulatiemiddel beschouwd en geregeld mag worden.- Wil men een circulatiemid„del dan geef men een wissel.- Het be„perking tot bankier of kassier keurt hij daarentegen af.-

Het Heer van der Kooff heeft bezwaar tegen het woord cheque, als een opschrift van dezen titel, omdat in Art 4, mede de „onder kassiersbriefjes behandeld worden.-

Spreker

Spreker zoekt het eigenaardige van den
cheque in de beschikking over een kas die
men bij een ander heeft, m. a. w. overeen
geld dat de betrokkene onder zich heeft. –
Dit lokt een discussie uit over de na
„tuur van den cheque en zijne verhouding
tot den wissel. –
De Heeren Pijnappel, Fruin en de
Voorzitter betoogen dat de economische
functie, die de cheque vervult als mid
„del om tot het doen van betalingen over
een kas fonds onder een ander te bescha
„ven, of zijn juridisch karakter geen
invloed uitoefent. – Dat wat dit belet
tusschen den cheque en den ongeaccep
teerden wissel geen wezenlijk verschil onderscheid be
„staat. – Zijne economische functie geeft
echter aanleiding tot de bijzondere bepa
„ling omtrent het stellen aan toonder, de
korten termijn van betaling aanbie
„ding en de schadevergoeding van Ar
„tikel 8. –
Ten slotte wordt als hoofd. van den
titel, alleen het woord „cheque" behan
„delen. –

De

De Heer Asser stelt voor op de spelling
cheque te zeggen te komen, Cheque is een
Engelsch woord, wij moeten dus de Engel-
„sche spelling volgen. – Met 3 = 2 stem-
„men / de Heeren Pijnappel en Fruin / wordt
dit aangenomen. –

Art 1 en 2. De beperking tot een kassier en bankier
wordt opgeheven en alzoo Art 1 en 2.
samengesmolten en op voorstel van den
Heer Pijnappel met weglating eener
definitie gelezen: „De cheque is op zicht
betaalbaar en moet bevatten enz." Alles
met 4 = 1 stem / die van den Heer van
der Loeff //

Art 2. N: 4 wordt gelezen: „de aanwij-
„zing van de plaats en den dag der
uitgifte".

Gelijke wijziging wordt aangebracht
in Art 5 N: 6 van het voorloopig ontwerp
over wissels. –

Art 3 De eerste opmerking van Utrecht dat
de verhouding tusschen opvolgende
houders van een cheque aan toonder
niet is geregeld, kan de Commissie niet
als juist erkennen, daar juist bij een

cheque

cheque aan toonder de opvolgende
houders verbinden, en Art. 7 hier
voorziet. – De tweede opmerking van
Utrecht is hier niet op haar plaats,
zij zou een punt van overweging kun-
„nen uitmaken bij de behandeling van
de reclame, de koop en verkoop of de be-
„taling. –
Alinea 2 wordt gelezen: „de cheque, die
niet aanwijst, aan wien moet voor-
„den betaald, wordt geacht".

Art 4 De Heer Asser is met Amsterdam en
Groningen voor de weglating van de
artikel. – Men behoort zich te gedragen
naar de wetten aan de formele vereis-
„ten die de wet voor de cheque stelt, zich
te onderwerpen. – De kassiers moeten dus
hunne formulieren veranderen, en niet
bij hunne quitanties volhouden. –
De Heer van der Does is daarentegen zeer
voor het behoud van de oude kassiers-
„briefjes, zoo als die in de practijk steeds
bestaan hebben. –
Uit de langdurige discussie, die thans
volgt, blijkt dat het groote bezwaar van

de

de Heeren Assessoren, Pijnappel en Fruin
tegen de verkenning der bestaande kas-
sies quitanties als cheques, daarin be-
staat dat kassiers en bankiers geen vast-
staande begrippen zijn, en dat ook
weinig met hun bedrijf waarschijnlijk
niet zal definiëren terwijl er geen objec-
tief kenmerk bestaat waaraan men
kan zien of iemand kassier of bankier is.
De Voorzitter en de Heer van der Kooff
meenen daarentegen dat men met een
bestaande, zeer oude usantie rekening
moet houden, en dus moet toelaten dat
of een kassier en bankier een cheque
getrokken kan worden, behalve in den
vorm in Art 1 omschreven, ook in die
eener quitantie. —
Met hunne stemmen tegen wordt Art 4
geschrapt. —

Art 5. De Heer Assessor wijst op de in de bankier-
wereld bestaande usantie, om, wan-
neer een vervaldag in den cheque is
uitgedrukt, deze te beschouwen als
op zicht betaalbaar na dien dag. De
vervaldag wordt daardoor de dies a quo

voor

voor de aanbieding ter betaling. - Ale Commissie verenschte voor met. Art 5 ook deze sesantie niet te sluiten, zoodat ook in het bedoeld geval, niettegenstaande in den check van een vervaldag, deze al. „tijd opzicht betaalbaar is ook vóór dien dag. -

Verder wijst Spreker er op, dat geen ve „valdag in dit Artikel bedoeld als er niets in den check staat, noch de woo „den opzicht, noch iets anders. - Hij vindt daarom de tegenstelling geen vervaldag niet juist. -

Ale Heer Pijnappel meent dat het ar „tikel hier niet op zijn plaats is, en dat het of in Artikel 1 ingevoegd moet worden of daarop onmiddel „lijk moet volgen. -

Verschillende proeven van redactie worden gegeven. -

Ale Commissie verenigt zich ten slotte met de weglating van de woo „den „is opzicht betaalbaar" in „Art 1, en met een Art 2 van dezen inh. houd. -

Ale

„de cheque is betaalbaar op zicht. - Be-
„palingen in den cheque, daarmede in
„strijd, worden voor niet geschreven ge-
„houden".-

Art 6 De Heer Beyer vraagt waarom de accep-
„tatie uitgesloten moet zijn? waarom
niet toegelaten dat het papier bij vi a prion
geaccepteerd en aldus uitgegeven worde?
Wanneer dit honk geschieden, zou het im-
„mers veel meer waarde hebben en ver-
„trouwen genieten. - Volgens dit Artikel
is elke, dus ook die acceptatie a priori
krachteloos. - Men late in deze kwesten
aan partijen alle vrijheid. -

De Voorzitter bestrijdt deze meening,
die z. i. in strijd is met het wezen van
den cheque en diens economische functie
De Heer van der Loeff stelt voor Art 6 te
lezen: „acceptatie van den cheque kan
niet worden gevorderd. Verleend werkt
„zij als de acceptatie van een wissel".
Dit voorstel wordt aangenomen met
4 = 1 stem (tegen de Voorzitter).

Art 7. In tegenstelling van Rotterdam en
Groningen acht de Heer Beyer den termijn

van

van zeven dagen belang, althans van cheque
op de plaats van uitgifte. - Hij verzoekt
dat de Commissie zich meer aansluite aan
het omtrent dit punt in het buitenland
geldende recht. - Frankrijk en Zwitser-
„land hebben een termijn van 5 dagen
aangenomen voor den cheque op de
plaats zelve. - De reasonable delay van
de Engelsche wet is in de practijk 2 × 24
uren. - Spreker wenscht vijf dagen voor
cheques op de plaats zelve. -
Hierverkorting van den termijn wordt
na eenige discussie met 3 tegen 2 stemmen
(de Heeren Asser en van der Laeff) ver-
„worpen
De Heer Asser vestigt de aandacht op
de woorden: „de dag der uitgifte". Zal
deze ook gelden als er gepost - of gean-
„dateerd is, zoodat dan de termijn van
7 dagen en de aansprakelijkheid van
den uitgever van af dien dag der uit-
„gifte, niet van den in den cheque ver-
„melden dag beginnen te loopen?
Spreker zou daarvan groote moeielijk-
heden in het gebruik vreezen. - Boven

dien

„dien de dagteekening kan ieder op den
cheque zien staan en daarnaar zal dus
ieder zich van zelf regelen. –
Na eenige discussie vereenigt zich de
Commissie om de aangevoerde redenen
met eene wijziging van: „na den dag
der uitgifte" in „na zijne dagteeke.
„ning".
Eenige opmerkingen van Staalen op ar.
„tikel 7 geven een aanleiding tot wij.
„ziging. –

Art 8. Hr Voorzitter stelt op de motiven, door
Groningen ontwikkeld, voor Art 8. te
schrappen. –
Hr Heen Assermeent dat door de bepa.
„ling van Art 7 in fine reeds voor een
deel voorzien wordt, in hetgeen Art 8
wil. –
De Heer van der Laeff kan dit niet toe.
„geven. – Art 8 bevat een casus-positie
geheel verschillende van die in Art 7
bedoeld. – Artikel 8 veronderstelt dat
de houder van den cheque kempro.
mitile de betaling aan den betrokkene
vraagt, doch deze verklaart geen fonds

van

van den trekker te hebben; Artikel 7
daarentegen dat de houder te laat
opkomt en dat, nu hij opkomt, de beer
„trokkene bijv: gefailleerd of voortvluch
„tig is, tenwijl er gedurende den ter
„mijn van 7 dagen wel fonds onder
hem was. —

Dit toestemmende wijst de Heer Asser er
toch op dat art. 7 in fine in elk geval een
voordeel toekent aan den trekker die wel
fonds bezorgd heeft; alleen deze wordt
bevrijd tenbeloope van het nadeel,
door hem geleden. —

De Voorzitter verdedigt nader zijne mee
„ning dat Art 8 als geheel overbodig kan
vervallen. — Bij geldschulden toch elke
schadevergoeding zich op 5 pCt rente,
dus ook de schadevergoeding waarvan
Art 8 spreekt. — Maar als dit zoo is, is
Art 8. ook niet noodig. — Of fonds be
zorgd is of niet, de trekker behoeft
nooit iets anders of meer dan de rente
en kosten te betalen. —

De Heer van der Loeff acht het nog
niet boven allen twijfel verheven,

dat

dat de trekker, ook als hij fonds bij den betrokkene heeft liggen, rente en kosten moet betalen; immers de houder (nemer) van den cheque in plaats van geld, en moet daarvan dus de consequenties, de risico van mogelijke niet-honorering, aanvaarden. - Hoe toegegeven dat deze beschouwing niet juist is, dan zou spreker in elk geval wenschen dat de uitgever, in het geval van Art 8, verplicht werd boven de wettelijke schadevergoeding (rente en kosten) een zekere boete te betalen. -

De Heer Asser meent dat hiervoor geen enkele rechtsgrond is aan te voeren, dat de verplichting om aan den houder meer te vergoeden dan de schade, die deze leed, zich in geen enkel opzicht laat rechtvaardigen.

De Heer van der Hoeff acht daarvoor wel eenigen redelijken grond aanwezig; voor al om de moeielijkheden verbonden aan een onderzoek naar de grootte der geleden schade af te snijden, moet er ben behoeve van

den

den houder van den cheque een zekere per
„centage worden vastgesteld door den uit
„gever als boete te betalen. – Hiardoor zal
met het crediet en het vertrouwen in den
cheque veel versterken, wat Spreker vooral
wenschelijk vindt. – / Zoo ook advies Hiaar
„lem /. –

De Voorzitter en de Heer Pijnappel sluiten
zich hierbij aan. –

De Voorzitter sluit de Vergadering te
3 1/4 uur. –

De Secretaris, (was geteekend) W. L. P. A. Molengraaff

De Voorzitter, (was geteekend) J. G. Kist
Adjt.

Honderdachtste Vergadering op Zaterdag 16 Februari 1884. aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering
ten 10 ure. Afwezig de Heer Beelaerts. –

De notulen der vorige Vergadering worden
gelezen en goedgekeurd. –

Aan

Aan de orde is Artikel 8 van het voorloopig ontwerp over de cheques.-

De Heer Asser acht de aanneming van Amsterdam en Groningen, die Artikel 8 als overbodig beschouwen, niet geheel juist. In theorie bestaat er verschil tusschen den wissel en den cheque; de cheque toch is beschikking over gereed geld.- In beginsel is Spreker daarom voor het behoud van Artikel 8, maar in de Vergadering echter stemmen hij op gegaan tegen de leener bode aan den uitgever van den cheque in het geval bij Artikel 8 bedoeld op te leggen, gaat hij liever mede met den Voorzitter, die de afschaffing van Artikel 8 wenscht.- Een vaste percentage als wettelijke praenaliteit acht Spreker verkeerd, omdat het civiele recht nimmer meer verleent dan vergoeding van werkelijk geleden schade.- Er moet niet op het gebied van het strafrecht worden getreden.- Bovendien werkt een a priori aangenomen maatstaf van schadevergoeding onbillijk, daar zij geen rekening houdt met de hoegrootheid der ondervonden

schade

schadeloosmen hem, die geen schade
heeft, ook geen vergoeding moet geven. —
De Voorzitter stelt zich hierbij aan, ter
wijl de Heeren Pijnappel en van der Loeff
nader aandringen op het vaststellen
eener boete. — De laatste Spreker wenscht
deze vooral om spoedrecht mogelijk te
maken. — Hij acht eene omslachtige pro-
cedure over het quantum der schade-
vergoeding niet wenschelijk; bij den cheq
moet alles coulant kunnen afloopen. —
Het beginsel om den uitgever eene boete
op te leggen wordt met 3 tegen 2 stemmen (de
Heeren Kist en Ulsper) aangenomen. —
De Heer van der Loeff stelt thans voor
een boete van 5 % over het montant van
den cheque aan den uitgever op te leggen,
wanneer de cheque niet gehonoreerd wordt
omdat de betrokkene geen fonds in handen
heeft. — Spreker wenscht dit in dien voor-
ge, dat deze boete van 5 % in elk geval
dadelijk verschuldigd is, zoodat de nemer
of houder direct kan toomeeren voor
10 % en ook over deze dan bij mora van
den uitgever door deren de gewone

wettelijke

wettelijke interessen verschuldigd zijn.
De Heer Pijnappel wil verdergaan en
de Strafbepaling toepasselijk verklaren
ook op het uitgeven van een cheque ter-
„wijl men geen gereed geld. voor de beta-
„ling daarvan op het oogenblik dier uit-
„gifte bij den betrokkene heeft liggen.
Practische bekeekenis zou dergelijke bepa-
„ling verkrijgen wanneer een cheque, hoe-
„wel er bij den betrokkene op den dag, dat
de betaling gevraagd wordt, fonds aan-
„wezig is, om andere redenen niet betaald
wordt, en later blijkt dat het fonds er niet
was op den dag der uitgifte van den
cheque.

Het Heeren van der Does en Moser bestrij-
„den den Spreker. - Het vraag of er op het
oogenblik der uitgifte fonds aanwezig
was, leidt tot een onmogelijke onderzoek
en zal bijna altijd zonder practisch
belang zijn. - Juist in het eenige geval
dat het wel van eenig belang zal zijn,
door den Heer Pijnappel zoo even aan-
„geduid, zal eene Strafbepaling zeer
onbillijk werken. - Hun stock heeft de

niet

niet-betaling van den cheque niets te maken, is althans geen gevolg van het niet aanwezig zijn van fonds op het oogenblik der uitgifte. –

Het denkbeeld Pijnappel wordt na een „geanimeerde discussie verworpen met 4 – 1 stem (de Heer Pijnappel).

De Heer van der Loeff geeft thans de volgende redactie van zijn amendement aan:

„Is bij hem op zuiver de cheque ingediende „vent, geen voldoend fonds aanwezig, „zoo heeft de houder, die binnen den bij „Artikel 7 bepaalden termijn den cheque „ter betaling aanbiedt en geen betaling „ontvangt, het recht van den uitgever „te vorderen de hoofdsom van den „cheque, vermeerderd met 5% als ver„goeding van kosten, schaden en inte„resten".

Art 9 Naar aanleiding eener opmerking van Haarlem wordt besloten de verwijzing naar Art 58c en 59c, titel overmaking, handelende over de verplichting van den houder eens wissels om gedeeltelijke

betaling

betaling aan te nemen, welke verwijzing door Haarlem wierd gevraakt, te handha-
„ven, op grond dat, waar de nemer met een cheque genoegen neemt, van hem ook alles gevoederd moet worden wat kan strekken om schade voor den uitgever te verminderen, dus ook het aannemen van gedeeltelijke betaling. –

Uit den kant der vraag ter sprake of, nu de Commissie besloten heeft acceptatie van den cheque toe te laten, het wen-
„schelijk is in dit Artikel ook expressis verbis de Artt. 45, 46a en 47 van den titel over wissels toepasselijk te verklaren. – Na eenige discussie verklaart zich de Ver-
„gadering voor eene verwijzing naar deze artikelen, ten einde elk misverstand en alle onzekerheid over de al of niet toepas-
„selijkheid van andere artikelen over de acceptatie van wissels, speciaal van Art. 46b en c onmogelijk te maken. – De Voor-
„zitter stemt tegen daar hij de verwijzing overbodig acht en voor misverstand geen aanleiding ziet. –

De door Haarlem gemaakte wensch, dat

den

den houder van een cheque bij faillissement van den betrokkene een recht op afzonderlijke voldoening uit het voorhandene voor den cheque bestemde fonds toegekend worde, vindt bij de Commissie geen instemming. Zij acht deze uitzondering op de paritas creditorum niet te rechtvaardigen. –

Aan de orde is de behandeling van het voorloopig ontwerp over de Assignatiën. –

Hieromtrent zijn opmerkingen gemaakt door de Kamers van Koophandel van Haarlem, Amsterdam, Rotterdam en Groningen, alsmede door de Nederlandsche Bank. –

Art 1. Naar aanleiding van de door Haarlem geopperde meening, dat de geheele titel onnoodig is en de naam „biljetbriefje" boven die van „assignatie" te verkiezen, merkt de Commissie het wettelijk karakter van de Assignatie geheel veranderd hebben merkt de Heer Pijnappel op, dat de naam assignatien behouden moet blijven, omdat men rekening te houden heeft met het feit, dat het verkeer zich van assignaties bedient en zal blijven bedienen,

en

en dat de assignatiën byzonderlijk gere-
„geld moeten worden, omdat er vooral
onder de nieuwe wetgeving een aantal in-
formeele papieren zullen voorkomen,
die door een vormgebrek noch wissel
noch cheque zullen zijn: de gevolgen
en de rechtskracht van zulke papieren
moet men kennen en deze behooren dus
duidelijk aangegeven te worden.
De Heer Asser voegt hieraan toe, dat
deze regeling ook noodig is omdat deze
titel aan de assignatie enkele commer-
„ciële gevolgen verbindt, zooals de vat-
„baarheid om geëndosseerd te worden,
welke niet zouden aangenomen mogen
worden, wanneer alles aan het burger-
„lijk recht werd overgelaten. —

Art 1. Aan de opmerkingen van Haarlem en de Nederlandsche Bank wordt geen gevolg gege-
„ven, omdat de Commissie de assignatie
juist aan geen enkel vormvoorschrift
wenscht te binden. —

Art 2. De Heer Fruin acht het beter in den 3de re-
„gel in plaats van „de assignatie" te lezen
„zij", zonder daarvan echter een voorstel

te

te maken.-

Bij alinea 3 wordt besloten ter verduidelijking achter „de aanbieding" in te lasschen de woorden „in beide gevallen".-

De vraag van de Nederlandsche Bank waar „om in alinea 3 het protest niet uitdrukkelijk als bewijsmiddel is uitgesloten, doet de Heer Asser opmerken, dat dit onnoodig is, daar een protest geen bewijskracht heeft dan in die gevallen, waarin de wet dit uitdrukkelijk bepaalt.-

De Voorzitter en de Heer van den Hoeff bestrijden deze meening; zij meenen dat het protest als deurwaarder exploit of notarieele acte wel degelijk bewijsmiddel kan zijn.-

Uit de hierop gevolgde discussie blijkt dat de Commissie in elk geval het protest in deze niet als bewijsmiddel wenscht uit te sluiten.- Om nu alle twijfel weg te nemen wordt alinea 3 op voorstel van den Voorzitter gerediged end.: „door alle middelen rechtens, ook door protest, bewezen worden."

De Heer Asser stelt nog voor achter

het

het woord protest bevoegen: " in den
voorwaarwissels voorgeschreven". Wan-
neer men een protest wil toelaten, moet
het het technische protest zijn in het
wisselrecht bekend. - Hiermede wordt aange-
nomen met 4 tegen 1 stem / die van den Heer
Pijnappel /

Art 13 Het beginsel dat de acceptatie den ac-
ceptant niet jegens de houders van
de assignatie verbindt, wordt gehand-
haafd tegen de wenschen van Rotter-
dam en in overeenkomst zijn ook Amster-
dam. -

De Heer Pijnappel acht de derde alinea
geheel overbodig naast de eerste alinea,
waaruit zij logisch voortvloeit. - Hij
wenscht haar daarom weg te laten,
waarbij de Heer Fruin zich aansluit.
De Heer Asser geeft toe dat de alinea
strikt logisch genomen overbodig is,
maar gelooft dat zij toch niet geheel
onnut is daar zij verkeerde opvattin-
gen kan helpen voorkomen, te eerder
wenschelijk nu het ontwerp betrekke-
lijk de Assignatie zoozeer afwijkt

van

van het geldende recht, speciaal wat
de acceptatie betreft, die thans, vol-
gens de jurisprudentie van den Hoo-
gen Raad, den acceptant aan den
houder verbindt evenals bij den wissel-
Op nader aandringen van den Voorzitter
wordt de alinea dan ook behouden. -
Het wensch van de Nederlandsche Bank
om het domiciliëeren van de assignatie
te doen laten vindt geen steun. -

Art 4. geeft geene aanleiding tot discussie.

Nadat is besloten de volgende Verga-
dering op 1 Maart te houden, sluit
de Voorzitter de Vergadering te 2½ uur

De Secretaris
(was geteekend) W. L. P. A. Molengraaff
Adjt.

De Voorzitter.
(was geteekend) J. G. Kist

Zondend negende Vergadering op
Zaterdag 1 Maart 1884. aan het
Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering

ten

ten worde. - Afwezig de Heeren Beelaerts en Fruin, de laatste wegens ziekte. -
De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd. -
Aan de orde zijn de vraagpunten over het faillietenrecht uitgewerkt door den Adjunct-Secretaris. -

Vraagpunt I. De Adjunct-Secretaris deelt mede dat bij dit vraagpunt gesteld heeft, omdat de afschaffing van het faillissement in den laatsten tijd in Engeland, met name bij de behandeling van de Bankruptcy Act van 1883, warme verdedigers gevonden heeft. - Hun voornaamste argument is de h. i. gebleken onmogelijkheid om het faillissement afdoende en deugdelijk te regelen, zoodat het tot geene misbruiken aanleiding kan geven. Eenstemmig wordt vraagpunt I beoordeeld beantwoord, omdat afschaffing van het faillissement slechts ten gevolge zoude hebben dat in geval van Concours de liquidatie en de verdeeling zouden moeten geschieden naar de omslachtige en kostbare regels van het Wetboek

van

van Burgerlijke Rechtsvordering. - De Concursus zelf zoude blijven bestaan en voorziening blijven vereischen. - Hierop de eenvoudige stelwijze tegevens is het doel van het faillissement. -

Vraagpunt 12. Met algemeene stemmen wordt beslist dat het faillissement algemeen moet zijn. Geen der leden weet eene goede reden voor de beperking tot koopl[ie]den, integendeel eene rechtvaardige verdeeling der voorhanden activa onder alle crediteuren, welke met het faillissement beoogd wordt, is bij niet-koopl[ie]den even wenschelijk. -

Vraagpunt 13. De Heer Asperis voor het behoud van de succéance van betaling, mits de verleening daarvan alleen afhankelijk gemaakt worde van het summiere bewijs dat het actief het passief overtreft. Dit is vooral van belang voor naamlooze vennootschappen, die wel eens gedwongen zijn hunne betalingen tijdelijk te staken, terwijl de aandeelhouders nog tot bijstortingen verplicht en in staat zijn. -

Met

Met algemeene stemmen wordt besloten
het vereischte van ongelukken en bijzon-
„dere evenementen te doen vervallen. - Hle
praktijk leert dat deze met een weinig
goeden wil zich steeds laten vinden. —
Klaarentegen verlangt men dat bij de aan-
„vraag om surséance een balans overge-
„legd worde en dat deze dadelijk ter vi-
„sie worde gelegd. -
Hle Heer Wander Loeff spreekt de vrees
uit dat de verkrijging van surséance
zoodoende al te gemakkelijk gemaakt
zal worden en een ieder, die zijne boeka-
„lingen moet staken, daarmede zal trach-
„ten te beginnen om tijd te winnen, dit
te eerder daar over de juistheid van de
balans controle niet wel mogelijk is.
Hlere bezwaren worden gedeeld door
den Hlen Asser. - Spreker wenscht zijn
stem afhankelijk te maken van de aan-
„neming eener bepaling dat door den
rechter terstond na de aanvraag per-
„sonen benoemd moeten worden om
de balans na te gaan, en te rapporr-
„teeren of er too 't aanvraag is. - Eerst

na

na dit verslag zou dan de surséance
verleend mogen worden.-
de Adjunct-Secretaris geeft in bedenking om, ter voorkoming van het lichtvaardig aanvragen van surséance, te bepalen dat de rechter bevoegd is op het verzoek tot aanvrage van surséance de faillietverklaring uit te spreken, zoo hij daartoe termen aanwezig acht, en verder aan den bewindvoerder en aan elken schuldeischer het recht toe te kennen steeds gedurende den loop van de surséance de faillietverklaring te verzoeken op grond dat de balans niet overeenkomstig de waarheid is opgemaakt of wel het actief minder dan 100 % bedraagt, en in dit geval den rechter tot die faillietverklaring te verplichten.-
de Heer Pijnappel meent dat het denkbeeld van den Heer Asser om de balans dadelijk te doen nazien ter voorlichting van den rechter niet wel uitvoerbaar is, daar in vele gevallen de juistheid van een balans niet binnen

binnen een behoorlijken korten tijd zal
kunnen nagegaan worden.-
de Commissie komt ten slotte na eenige
discussie tot eenstemmigheid omtrent
de volgende punten: dadelijke verlee-
ning van provisioneele Surséance door
de Regtbank na verhoor van de Schuld
eischers, met benoeming tevens van des-
kundigen ter onderzoeking van den
Staat van zaken ten einde binnen den
kortst mogelijken tijd rapport uit te
brengen.- Wanneer dezen rapport heb-
ben uitgebracht, nieuwe vergadering
van Schuldeischers en dan ver-
ning van definitieve Surséance.- Al-
les door de regtbank en niet aan
den Hoogen Raad.-
de dag of als vereischte behouden gesteld
moet worden dat de Schuldenaar te
goeder trouw is, wordt bevestigend be-
antwoord met 3 tegen 1 stem (die van
den Heer Asser) die wenschte de
Surséance geheel objectief geregeld
te zien, daar die instelling niet be-
oogd althans niet uitsluitend beoogd

de

te zijn een saveur voor den schuldenaar
maar evenzeer zoo niet nog in meendere
mate bekend is om te waken voor de be
„langen van de schuldeischers. – Het ve
„eischte dat de schuldenaar te goeder
trouw moet zijn, wordt dus gefor mu
„leerd, dat hij de goede trouw niet in elk
geval behoeft te bewijzen, maar dat
surséance niet verleend mag worden
indien van kwade trouw blijkt. – Met
deze formuleering verklaart ook de Heer
Asser zich te vereenigen. –

Vraagpunt 4 Geeft aanleiding tot bespreking van
Art 474 van den Code de Commerce. – Ile
bepaling van dit Artikel vindt geen in
„stemming; de schuldenaar, in den casus
van het Artikel verkeerende, kan dadelijk
surséance aanvragen, en heeft dus naar
het oordeel der Commissie het hem hier
toegekende recht niet noodig. –

De Adjunct-Secretaris het woord en zegt
dat hij dit vraagpunt heeft gesteld met
met het oog op Art 819 van de Cod. de Comm
Ital. dat van een geheel andere casus po
„sitie uitgaat nm: faillietverklaring op

verzoek

verzoek van een schuldeischer of ex officio
tot voor de overname van dit Artikel acht
de Commissie geen voldoende redenen
aanwezig. - Hoorverzet tegen de faillies
verklaring kan de gefailleerde steeds zijn
belangen doen gelden. -

Vraagpunt 5. wordt met algemeene stemmen ont-
„kennend beantwoord, daar om voor
de schuldeischers voldoende waarbor-
„gen te verkrijgen, eene regeling noodig
„zoude zijn geheel analoog aan het fail-
„lissement. -

Hoe dere beslissing vervalt Vraagpunt 6.

Vraagpunt 7 wordt aangehouden tot na behande-
„ling van alle volgende, daar de be-
„slissingen omtrent deze mede de te
volgen methode zullen bepalen. -

Vraagpunt 8 de Commissie is van oordeel dat de be-
„voorrechte schulden in het Burgerlijk
Wetboek in het algemeen geregeld moe-
„ten worden. -

Vraagpunt 9 Regeling van de reclame in het alge-
„meen in een afronderlijken titel zoo als
thans komt der Commissie wensche-
„lijk voor. -

de

De Heer Asser meent dat dezelfde vraag
als in vraagpunt 8 en 9 is gesteld, nog met
betrekking tot een aantal andere onder-
werpen gesteld had kunnen worden;
zoo bijv: met betrekking tot de Pauliana
moet deze niet alleen in het Burger-
lijk Wetboek geregeld worden? Moet
in het algemeen het faillietenrecht
zich beperken tot voorschriften van
formeelen aard of ook bepalingen van
materieelrechtelijken inhoud omvatten
Wat moet in 't h.b. gelden omtrent het
recht van de schuldeischers om ver-
nietiging van sommige handelingen
te vorderen? Spreker meent dat Art
1377 Wetboek van Koophandel naast Art
1377 Burgerlijk Wetboek veilig gemist
kan worden.-

Hr Adjunct-Secretaris antwoordt
den Heer Asser dat hij zich voorstelt
alle wijzigingen die het faillissement
in bestaande rechtsbetrekkingen brengt
in de faillietenwet aantegeven en te
behandelen, dat m.e.w. ook alle materi-
eel-rechtelijke gevolgen van het fail-

lissement

lissement daarbij een behoren gebracht
te worden. - Wat de Pauliana betreft,
Art. 777 W. v K. heeft tot verschillende con-
„troversen aanleiding gegeven, n.m. tot
deze: of de Pauliana in faillissement
kan ingeroepen worden: alleen door den
curator of, alleen door de schuldeischers
of zoowel door deze als door genen. -
Met het oog daarop acht Spreker eene be-
„paling, die deze quaestie beslist, geen
ging overbodig. - Wat hem betreft, hij
gunt het recht om de Pauliana in te
stellen en in het algemeen de uitoefe-
„ning van het recht om tegen handelin-
„gen van den failliet op te komen, alleen
aan den curator, als vertegenwoordiger
van de schuldeischers, toegekend wenschen
te zien. - In de hierop gevolgde discussie
wordt eenerzijds er op gewezen dat de be-
„langen van de schuldeischers beter ge-
„waarborgd zouden zijn, indien ieder
van hen het recht had onafhankelijk
van den curator in het belang van
den boedel dat recht geldend te maken,
zonder dat zouden zij benadeeld kunnen

worden

worden door een zorgloozen of onver-
„schilligen curator. - Zoo heeft ook elke
ongeveten het recht namens de gemeente
te procedeeren. -

Hiertegenwoerd andergijds aangevoerd
dat dit recht aan elken schuldeischer
toegekend eene belemmering zoude kunnen
worden voor eene geregelde liquidatie
en tot eindeloze procedures aanleiding
geven. - Dat ook de analogie met de ge-
„meente niet opgaat, omdat een zeer
sterke waarborg voor het richtige be-
„heer van den curator ligt in de af-
„zetting, die de schuldeischers steeds
kunnen vragen, terwijl hunne belangen
afdoende beschermd kunnen worden
door naast den curator eene commissie
uit crediteuren in het leven te roepen
ter gezamenlijke beheer van den boedel
Op grond van deze overwegingen wordt
ten slotte met algemeene stemmen be-
„slaten de uitoefening van het voor-
melde recht uitsluitend aan den
curator op te dragen. -

Vraagpunt 10 Hr Adjunct-Secretaris leest dit rapport

toe

toe.- Zij had bij het stellen van dit vraagpunt vooral op het oog.- Een wel 1°. op de verplichting in de Italiaansche en Belgische wetten den curator opgelegd om een onderzoek in te stellen naar de oorzaken van het faillissement en het gedrag van den schuldenaar en daarvan een gedetailleerd verslag aan den Officier van Justitie te doen toekomen, 2°. op het publieke verhoor van den schuldenaar in de Engelsche wet voorgeschreven.- Zoo al die wetten is het faillissement zoo geregeld, dat het tevens een onderzoek is naar het al of niet bestaan van bankbreuk.- Bij de beraadslaging komen de Artt. 16 en 17 van de Engelsche Wet Bankruptcy Act van 1883, ter sprake.- Het eerste verplicht den failliet een beëedigde verklaring omtrent de voorzaken van zijn faillissement aan den curator te geven, het tweede behandelt het openbare verhoor.- De beginselen van beide artikelen vinden algemeene instemming, de Voorzitter en de Heer Asser verklaren

verklaren echter uitdrukkelijk dat zij een openbaar verhoor wenschen; alleen de crediteuren moeten daarbij tegenwoordig kunnen zijn. –

Vraagpunt 11 wordt ontkennend beantwoord, daar een zoo eenvormig mogelijke regeling voor alle faillissementen het doel van de ontwerpen wet moet zijn. –

Vraagpunt 12. De Heer Asser wenscht de rechtbank als den competenten rechter te behouden, althans voor een vooral in gevolgen zoo gewichtige beschikking als de faillietverklaring. – Met het oog ook op onze rechterlijke organisatie verklaart hij zich tegen zulk eene ingrijpende wijziging als de overbrenging van de rechtsmacht in faillissementszaken op de kantonrechter. –

Hiertegen wordt aangevoerd dat de meeste van de formaliteiten en beschikkingen in een faillissement ten overstaan van den rechter te verrichten of door deszelfs bemoeienis van zeer eenvoudigen aard zijn, en dat de oprachtvan de rechtsmacht in deze

aan

aan den kantonrechter in vele opzich-
ten tot de zoogenaamde vereenvoudi-
ging van de faillissements procedure
zal kunnen bijdragen; terwijl het zich
ook laat aanzien dat die rechter compe-
tent is, die het dichtst in de buurt is. —
Met 3 tegen 1 stem, die van den Heer Roeper,
wordt besloten kennis te nemen van de compe-
tentie des kantonrechters. —

Vraagpunt 13 Met algemeene stemmen wordt de betreke-
lijke handeling, onbevoegdheid van den
gefailleerde, als gevolg van het failliso-
ment aangenomen. —

Vraagpunt 14 Met 3 tegen 1 stem, de Heer Pijnappel, ver-
klaart de Commissie het stelsel der be-
staande wet te handhaven. —

De Voorzitter sluit de Vergadering ten
3 ure. —

De Secretaris,
(was getekend) W. L. P. A. Molengraaff. (was getekend) J. G. Kist
Adjt.

De Voorzitter,

Honderd tiende Vergadering op Zaterdag 29 Maart 1884, aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10 ure. – Afwezig de Heeren van der Loeff wegens ambtsbezigheden, Fruin wegens ziekte, en Beelaerts. –

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd. –

De Voorzitter bericht dat is ingekomen eene missive van den Minister van Justitie / 1ste afd: N: 135 / dto 25 Maart 1884 ter begeleiding van een schrijven van de Vereeniging „Algemeene Belangen" te Dordrecht, houdende verzoek de wissel-protestkosten te verlagen, en den post-beambten op te dragen de bevoegdheid te verleenen protest op te maken. – Na voorlezing wordt de missive in handen gesteld van den Adjunct-Secretaris, ten einde[r] nota van te nemen bij eene laatste revisie van het ontwerp over de wissels. –

Aan de orde is de behandeling van de

vraagpunten

vraagpunten over faillietenrecht, ontwor-
„pen door den Adjunct-Secretaris. —

Vraagpunt 15 De Adjunct-Secretaris bevelt het derde daar
„in vervatte alternatief aan: toezicht zoo-
„wel van den rechter als van de schuld-
„eischers. — Hij herinnert aan de beslissing
door de Commissie genomen omtrent het
„instellen van de Pauliana door den cu-
„rator, naar aanleiding van vraagpunt 9,
welke beslissing daarop steunde, dat bij de
„nieuwe wet eene Commissie uit de crediteu-
„ren zou worden ingevoerd tot bijstand
van den curator. — Uit impliceert dus toe-
„zicht van crediteuren. — Onder toezicht
van den rechter bedoelt spreker speciaal
„benoeming van den curator door den rech-
„ter en het vereischte om voor sommige
handelingen machtiging van den rech-
„ter in te zoeken. —
De Commissie vereenigt zich hiermede. —

Vraagpunt 16 De Adjunct-Secretaris acht de aanstel-
„ling van vaste curators wenschelijk. Hij
bevoegt dat het bestaande stelsel, om de
jongste leden der balie tot curatoren te
benoemen, uitgezonderd voor de weinig

voorkomende

voorkomende grootere boedels / pele-mele
„ benheeft; de faillissements afwikkeling
komt daardoor dikwijls in handen van
hen die er het minst geschikt voor zijn
en wien de noodige kennis en ervaring
ontbreekt. - Spreker zoude daarom van
het curatorschap een rijksbetrekking ge-
„ maakt willen zien, evenals bijv: de betrek-
„ king van Rijksadvocaat, hiefst met vaste
bezoldiging gelijk in Engeland den of-
„ ficial receiver. - Vereischte zoude maken
zijn het doctoraat in de rechten. - Alge-
„ lijke regeling zoude bovendien dit voor
„ deel hebben dat de ambten aan cura-
„ tor geen belang zonde hebben bij de aan-
„ neming van een accoord, wat thans
met de curators, die bij een insolvente
eene dikwijls noodzakelijke kunde ex-
„ tra toelage, daaren tegen bij accor-
een hoog salaris genieten, meestal het geval

de Heer Asser kan dit niet toegeven. -
Hem lacht het denkbeeld van een vasten
curator geenszins toe, hij meent dat juist
deze bij eene spoedige afdoening der zaken
te weinig belang zal hebben, en dus

weinig

weinig ijver toonen. – Ook ziet Spreker
in de benoeming van jeugdige advocaten
niet veel bezwaar, de faillissements prac
„tijk is juist voor hen eene uitstekende
leerschool. – In elk geval acht hij een
vast tractement voor den Ambtenaar
– curator geheel verwerpelijk. –
De Heer Pijnappel. voelt zeer veel voor
de aanwijzing van vaste Curators, althans
voor de instelling van Curators van be.
„roep, daar hij beaamt dat er behoefte
bestaat aan personen die door hunne
ervaring in faillissements zaken uitste
„kende curators kunnen zijn. –
Naar aanleiding hiervan komt ook het
Belgische stelsel (art 455 vlgg van den
Code de Commerce, loi de 18 Avril 1851) der
liquidateurs assermenté's ter sprake. –
De Heer Pijnappel zou een dergelijk
corps van benoegde personen in 't
leven willen roepen. –
De Adjunct-Secretaris verdedigt nader
het denkbeeld van den Ambtenaar-cu
rator. – In antwoord aan den Heer
Asserjon Spreker een vage begoliging

alleen

alleen daarom wenschen, dewijl eene bil
„lijke regeling van eene bezoldiging daar
emolumenten zeer moeilijk zou zijn. - Em
„lumenten, bijv: eene vaste percentage
zooals thans, geven eene veel te geringe be
„loning bij geringe boedels, waarvan de
liquidatie toch veel moeite kan geven,
en daarentegen eene veel te hooge be
„loning bij groote boedels. -

Nadat nog gewezen is op het groote be
„zwaar dat de benoeming van geschikte
personen voor het curatorambt bij de
kantongerechten, die het competente ge
„recht zullen worden, zoude opleveren,
verwerpt de Commissie het denkbeeld va
den curator-ambtenaar. - Zij beslis
dat de curator telkenmale door den
rechter zal worden benoemd. -

Vervolgens wordt nader beraadslaagd
over de toelating van beëedigde curato
van beroep, uit welken door den rech
„ter bij voorkeur de curatoren gekozen
zouden moeten worden. -

De vragen of deze personen door den
Koning benoemd moeten worden, dan

wel

wel door de rechtbank, of ook inferieure personen, bijv. boekhouders benoembaar moeten zijn, dan wel alleen advocaten, en zoo de laatste of deze dan al dan niet toegelaten moeten worden aan daarnaar de practijk uit te oefenen, en eindelijk welke vereischten moeten gesteld worden voor de benoeming, komen achtereenvol. gens ter sprake. — Hieruit vele moeilijkheden die een goede regeling aan alle zijden blijken in den weg te staan, doen de Commissie besluiten de bestaande toestand te handhaven en dus aanbeveling benoeming van den curator door den rechter naar vrije keuze, en alsdan naast hem als mede liquidatrice een commissie te plaatsen uit de crediteuren en door deze te benoemen. —

Vraagpunt 17. Hr Adjunct-Secretaris verdedigt het verbod van de benoeming van een crediteur tot curator. — Zijn acht die uitsluiting wenschelijk omdat de curator voor alles een onpartijdig persoon moet zijn, die noch met den gefailleerde noch met de crediteuren belangen gemeen

heeft

heeft. — Ook acht hij een niet-rechtsgeleerde
voor de bekleding van curator geheel ongeschikt. — De koopman-crediteur is niet
in staat de vele formaliteiten die de faillissementsgang noodzakelijk medebrengt
naar behoren te vervullen, noch veel
minder om al de rechtsvragen die in een
faillissement kunnen rijzen op te lossen.
Bovendien maakt de in te stellen com-
missie uit de schuldeischers de be-
noeming van een schuldeischer tot
curator, waar die thans nog niet
schelijk is, geheel verboden. —
De Heer Asser kan zich met deze
beschouwingen niet vereenigen, de
Voorzitter acht daarentegen een abso-
luut verbod niet gerechtvaardigd. —
Een voor de bekleding van curator
allezins geschikt schuldeischer laat
zich denken, waarom deze per se uit
gesloten. — Practisch zal het in deze
geheel vrij laten van den rechter daarop
neerkomen, dat er zoo als thans bijna
altijd een rechtsgeleerde benoemd wordt.
Op deze gronden verklaart de Commissie

Zich

zich tegen het verbod. –

Vraagpunten Ben 19 de Adjunct-Secretaris wijst tot toelichting
dezer vraagpunten op het groote ongerief,
den omslag en de moeite die den crediteuren,
vooral de buiten afwonende, thans veroor-
zaakt wordt door de vele vergaderingen,
welke zij hetzij in persoon, hetzij bij ge-
machtigde, van een geregistreerde vol-
macht voorzien, moeten bijwonen. –
Niettegenstaande de vele faillissemen-
ten is dan ook de meeste schuldeischers
de noodzakelijkheid daarvan niet aan
het verstand te brengen; de inzending van
hunne vordering achten zij voldoende,
dikwijls tot hunne schade. – De verifica-
tie moet niet van eene verschijning ter
vergadering afhankelijk gemaakt worden.
Spreker zou daarom wenschen de vol-
gende bepalingen: Eene vergadering
van schuldeischers. – Verplichting
om de vorderingen vóór dien tijd bij den
curator in te leveren, die daarvan
eene lijst van voorloopig erkende
crediteuren opmaakt. – Deze lijst moet
ter visie gelegd worden. – De vorderingen,

waartegen

waartegen de Curator bezwaar heeft,
worden niet op de lijst gebracht, waar-
„van bij de betrokkenen kennis geeft. —
Op de vergadering van schuldeischers
wordt de lijst der voorloopig erkende
crediteuren voorgelezen, ten einde een
ieder gelegenheid tot verzet te geven. —
De vordering, waartegen geen verzet
gedaan wordt, is daarmede definitief
erkend. — In deze vergadering wordt tevens
de Commissie uit de crediteuren gekozen,
zoo er een accoord is aangeboden
daarover gestemd. — Later opkomende
crediteuren kunnen alleen op hunne
kosten geverifieerd worden. —

Na eenige discussie vereenigt zich
de Commissie in hoofdzaak met
dit stelsel. —

De Voorzitter wijst op het voorschrift
van de Belgische wet dat de verklarin-
„gen van vorderingsgerechtigdheid
schriftelijk beëedigd moeten worden.
De Commissie acht eene schriftelijke
onderteekende verklaring voldoende
Een eed of verklaring met strafrechtelij-

sanctie

sanctie komt hier niet te pas.—

Vraagpunt 20 Hr Adjunct-Secretaris herinnert aan de zeer summiere procedure (beslissing op één dag bij een vonnis over alle zeven voorwaarden van verhoor van partijen) bij Art 504 Code de Commerce Belge aangenomen; spreker gevoelt veel sympathie voor eene dergelijke regeling.—

De Commissie is eenstemmig van eene andere meening.— Hierendoor processen zijn generiek niet verschillend van de gewone processen, voor beide moet men dus dezelfde waarborgen eischen. Acht men de burgerlijke proces regeling niet goed, men herzie dan het Wetboek van Burgelijke Rechtsvordering, of dat de herziening algemeen zij; het is verkeerd hier alleen voor zeven voorwaarden processen een uitzondering te scheppen.—

Hr Zeer Pijnappel betoogt dat eenerzijds de schorsende kracht van het zeven proces, waardoor een faillissement jaren lang kan opgehouden worden, niet behouden kan blijven, dat

anderzijds

onderzijds het door den Adjunct Se-
„cretaris gesignaleerde misbruik om
„vervolgens aantevragen ten einde de
„voor den aanvrager lastige crediteuren
„buiten stemming over het accoord te hou-
„den, dringend voorziening vereischt
„door verzet met de schuldeischers mis-
„geheel buiten het faillissement komen
„te staan zoo als thans. – Zij stelt dus
„voor aan den rechter-Commissaris
„de bevoegdheid te geven om de schuld-
„eischers, tegen wiens vordering verzet
„is gedaan, voorloopig als zoodanig
„te laten met recht om over het
„accoord te stemmen. – In elk geval
„moet bij uitbetaling voor hen het
„dividend gereserveerd worden. –
De Adjunct-Secretaris geeft in
„overweging dat op deze wijze de door hem ge-
„opperde bezwaren weggenomen wor-
„den, waarna de Commissie in dien
„geest besluit. –

Vraagpunt 21. „De Adjunct-Secretaris licht de be-
„handeling van deze vraag nader toe. –
„Zij zegt dat het verzoek van insolventver-

Belaring

„klaring dat thans verlof geeft tot liqui-
„datie, waartoe niet eerder mag wor-
„den overgegaan, dat dus het faillis-
„sement in twee geheel verschillende
„phasen verdeelt, willen doen verval-
„len, en in plaats daarvan als beginsel
„aannemen: dadelijke liquidatie, al-
„thans liquidatie zoodra dit wensche-
„lijk voorkomt, als gevolg van de fail-
„lietverklaring, zoodat de liquidatie
niet meer van de niet-aanbieding
of verwerping van een accoord afhang,
't kleinvoeg van een accoord zou dan
alleen deze worden, dat door de aan-
„neming daarvan aan de liquidatie
een einde kwam. —

Hiertegen wordt opgemerkt dat het
toch niet wel gaat vóór dat de cre-
„diteuren bekend zijn en de gefail-
„leerde althans de gelegenheid ge-
„had hebbe een accoord aan te bieden
reeds tot liquidatie overtegaan. —
't kleinschuldeischers zelve kunnen
een accoord boven liquidatie ver-
„kiezen. — Naar aanleiding hiervan

wijzigt

wijzigt de Adjunct-Secretaris zijn
voorstel in dier voege, dat de insol-
„vent verklaring pleide beginne na
afloop van de vergadering tenver-
„fictie, zoodat de gefailleerde door
op die vergadering een accoord in
stemming te brengen de liquidatie
kan voorkomen, deze daarentegen
niet tegengehouden worde door
het later aanbieden van een accoor
de Heer Asser merkt op, dat dan
toch wanneer er verget tegen vorde
„ringen gedaan wordt een korte
andere dag voor de beraadslaging
bepaald kan moeten worden ten
einde den rechter gelegenheid te ge-
„ven over de provisioneele toelatingen
te beslissen. –

De Commissie vereenigt zich met der
denkbeelden. –

Vraagpunt 22. De Commissie beslist dat wanneer de ge-
„failleerde op de verificatie- vergadering
geen accoord in stemming heeft gebracht
hij daartoe later altijd de bevoegdheid
moet behouden, hoewel de liquidatie

ook gevorderd mogen zijn. - Door de aan-
„neming van het accoord eindigt de liqui-
„datie. -

Vraagpunt 23 „De Commissie is van oordeel dat de ge-
„failleerde toegelaten moet worden met
„autorisatie van den rechter na de verwer-
„ping van een eerste accoord een tweede
„aan te bieden. - „Veranderde omstandig-
„heden kunnen daartoe voldoenden grond
„opleveren. - „De Heer Asser stelt bij het
geval dat het eerste accoord door de stem
van een provisioneel toegelaten schuld-
eischer wordt verworpen, en later door
den rechter beslissende op het verzoek
de toelating van deze wordt geweigerd. -
„Na het tweede maken geen verdere ac-
„coorden geoorloofd zijn. -

Vraagpunt 24 „wordt ontkennend beantwoord. - „In plaats
„van staking wenscht de Commissie bij
„faillissementen zonder actief een pro
„deo-admissie, speciaal voor griffie-, zegel-
„en registratierechten, het leeuwendeel
„der faillissementskosten. -
„Hierbij komt bovendien in aanmerking
„de menschelijkheid om voor kleine

faillissementen

faillissementen, bijv. met een actief be-
„neden f 500.= een vereenvoudigde, zoo
min kostbaar mogelijke procedure in
het leven te roepen. —
Men ontveinst zich niet de groote
moeilijkheden aan dergelijke regeling
verbonden, en laat ten slotte dit punt
aan den Adjunct-Secretaris over, om
daaromtrent in het antwerp zoo mog-
„lijk nadere voorstellen uit te werken.
Vraagpunt 25 De adjunct-Secretaris heeft dit vraag-
„punt gesteld. daar bij hem twijfel ge-
„rezen is aan de wenschelijkheid en
billijkheid om het bedrag, waarin
het faillissement bestaat, zich zonder
meer voor alle toekomstige goederen
van den failliet te doen uitstrekken
Hiervoor toch wordt door den curator
geene rekening en verantwoording af-
„gelegd of dunkt dit jaren, en kan de
de curator op alles wat de gefailleerde
in den tusschentijd verkrijgt de hand
leggen, zoodat deze eigenlijk niets
meer kan beginnen. — Zelfs bij een minde-
„re op de curator kan elk oogenblik

de

de goederen in beslag nemen, verkrijgt bij eene betrekking de curator zal zich zijne bezoldiging doen uitbetalen.

De Commissie erkent de hierin gelegenheid doch is eenstemming van voordeel dat het faillissement tot den aard der zaak ook alle toekomstige goederen moet omvatten, eene dergelijke integrale betaling wordt de gefailleerde ontheven. - Alleen zou bepaald kunnen worden dat hem de vruchten zijner handen arbeid verblijven. -

Vraagpunt 24. De Commissie is van meening dat geen enkel accoord verboden moet worden, de schuldeischers moeten weten wat zij doen, zoo zij met 1/2 % tevreden zijn, moeten zij daarin vrij zijn. -

Met het oog op het bestaande misbruik dat, wanneer een accoord wordt aangeboden, talrijke schuldeischers met zeer kleine vorderingen als uit den grond op rijzen ten einde de numerieke meerderheid

van

van 3/4 te helpen verkrijgen, wenscht de Adjunct-Secretaris in elk geval de bepaling dat een accoord niet anders kan aangenomen worden dan met 2/3 van het aantal schuldeischers en 3/4 van het bedrag der schuld. - Die accoorden van kluttele percenten worden er steeds met hulp van de kleine vorderingen doorgehaald. -

De Heer Oosterman meent dat, zoo het bedrag der vorderingen steeds wordt bepaald op 3/4, het vereischte getal der schuldeischers veilig gesteld kan worden op 1/2; daardoor zal den grooten schuldeischers later de hen toekomende invloed op de stemming verzekerd worden. -

De Voorzitter en de Heer Pijnappel zonden de kleine vorderingen bij v: die beneden f 10.= van het getal wenschen uit te sluiten, d. w. z. ben niet mede te tellen, waar het gelde de numerieke meerderheid van 2/3 te verkrijgen, wel zou het bedrag hunner vorderingen mede tellen

voor

voor de meerderheid van 3/4 der vorderingen
de Heer Asser geeft in bedenking lieven
in plaats van vorderingen beneden f 10.-
die van minder dan 1/1000 van het pas.
sief uit te sluiten. - Bij groote boe.
„dels beteekent de uitsluiting van
vorderingen beneden f 10.- niets. -
de Adjunct-Secretaris stelt voor te
bepalen vorderingen beneden 1/1000 ste
van het passief met een minimum
van f 10. -
de Commissie verklaart zich voor
de uitsluiting van vorderingen van
minder dan 1/1000 passief zonder de
laatst geformuleerde beperking. -
Een opmerking van den Adjunct Se.
„cretaris om bloed verwanten die voor
geleende gelden opkomen uit te slui.
„ten van de stemming over een accoord
vinde geen steun. -
Vraagpunt 27. wordt ontkennend beantwoord. - De Com.
„missie is van oordeel dat de schuld.
eischers in deze vrij gelaten moeten
worden om hunne eigen belangen te
beoordeelen, en zoo zij dat wenschen

dergelijke

dergelijke accoorden aantenemen.—

Vraagpunt 28. De Adjunct-Secretaris herinnert dat er twee stelsels zijn:

1° Zoolang de schuldeischers, en kendien het faillissement, niet voldaan zijn, kunnen deze ten allen tijde tenbehoeve heropening van het faillissement vragen, en is een tweede faillissement ten verzoeke van latere crediteuren uitgesloten.—

De latere schuldeischers hebben alleen aanspraak op het geen na afbetaling van de vroegeren overblijft.—

2° Zoodra de failliet nieuwe schulden heeft gemaakt is een nieuw faillissement ten verzoeke van en ten behoeve van de nieuwe schuldeischers mogelijk, dus ook nog gedurende het bestaan van het eerste faillissement. De onde schuldeischers deelen in de nieuwe activa niet dan na afbetaling van de nieuwe schuldeischers.—

Het eerste stelsel is een consequentie van de door de Commissie zooeven aangenomen regel dat

Het

het faillissement ook alle toekomstige goederen van den failliet omvat; komen er goederen op dan legt de curator er de hand op ten bate van de erkende schuldeischers, of wordt, zoo hij heeft gedefungeerd, het faillissement op daartoe strekkend verzoek heropend. — Zij die na de faillietverklaring crediteuren geworden zijn kunnen niet mededoncurreeren en blijven dus aangewezen op het saldo na afbetaling der erkende schuldeischers overschietende. — De latere schuldeischers zullen licht dupe worden, doch daartegen kan gewaakt worden door de invoering van een voor het publiek toegankelijk failliet register. — Zij die desondanks met den failliet op crediet handelt, zal dan de schade aan zich zelf te wijten hebben.

Het tweede stelsel berust dan ook op de overweging dat zij, die met iemand handelen, die misschien voor jaren failliet is geweest, dit niet altijd kunnen weten, en het dus onrechtvaardig zou zijn hen van den concursus over de latere activa uit te sluiten, die misschien

hun

hun ontstaan te danken hebben juist
aan het door hen geschonken crediet —
Of de latere activa kleven als het ware
de latere schulden, die activa mogen
dus door de vroegere schuldeischers niet
geannenteerd worden dan onder over-
„ plichting die latere schulden te be-
„ talen. —

de Heer Asser vraagt of geen midden
„ weg mogelijk zou zijn door bijv. die
onder een meerdere crediteuren gezamen-
„ lijk op die nieuwe baten te laten con-
curreren. —

„ Na eenige discussie, verklaart de com-
„ missie zich voor het eerste stelsel
als noodzakelijke uitvloeisel van het
beginsel dat het faillissement ook alle
toekomstige baten door den failliet te
verkrijgen omvat. —

Ten Vraagpunt 29 Een langdurige discussie ontstaat over
de vraag of faillissement schorsing van
alle stappen den failliet zowel als eisch
als als gedaagde aanhangige procedures
ten gevolge moet hebben, dan wel of
de procedures op de gewone wijze door

of

of tegen den failliet voortgezet moeten kunnen worden, met dien verstande dat in dat geval het vonnis alleen tegen den failliet executabel is en om tegen den curator een executabel vonnis te verkrijgen een nieuw proces noodig is. – Verder of bij de schorsing misschien onderscheid gemaakt moet worden tusschen vorderingen van vermogensrechtelijken aard en die op het familierecht of den persoonlijken Staat gegrond. –

Of de tegenpartij na de schorsing het recht moet hebben den curator in lite te roepen, en zoo ja met welk gevolg. –

De Commissie kan over een en ander niet tot eenstemmigheid geraken en beslist alleen dat alle processen geschorst moeten worden, de verdere regeling in het midden latende. –

Vraagpunt 30 De Voorzitter verdedigt het gevoelen dat het accoord in wezen bestaat uit even zoovele overeenkomsten als er schuldeischers zijn; zoodat ieder van dezen wat hem betreft ontbinding niet kan vorderen, terwijl de vordering van

hem

hem aan wien de accoord percenten
voldaan zijn, nimmer meer kan hier leven
Hle Adjunct-Secretaris meent daarentegen
dat niet nakoming van het accoord, ook
als het tegenover slechts een schuld-
„eischer, het accoord moet doen vernie-
„tigen den vroegeren faillissements-
toestand doen herleven. – Hle gefailleerde
biedt een accoord aan om bevrijd te
worden van insolventie, blijft hij in
gebreke dan is het rationeel dat de
insolventie plaats grijpe. – Elke credi-
„teur moet dus het recht hebben bij een
„voudig verzoekschrift de hernieuwing
van het faillissement te vragen op grond
van niet- voldoening aan het accoord
Hle procedure van dezelfde kamer
„zijn als voor de faillissements aan-
„vragen. – Op den gefailleerde die zich
een quitantie kan doen afgeven en dus het
bewijs in handen kan hebben, moet
de bewijslast rusten dat door hem
aan het accoord is voldaan. – Hle her-
„nieuwing van het faillissement doet
de liquidatie onder beheer van den

vroegeren

vroegeren curator opnieuw aanvangen.
De Schuldeischers die hunne percen-
„ten reeds ontvangen hebben, behoeven
deze niet weer in te brengen, doch ont-
„vangen zoo de liquidatie eene hoogere
uitkeering geeft dan de bij het accoord
bedoelde, alleen het surplus. —
De Heer Pijnappel kan zich hiermede
„de vereenigen. —
De Heer Asser acht dit stelsel te eenzijdig
Één crediteur moet niet de macht heb-
„ben het gesloten accoord om ver te werpen,
als de andere crediteuren bij v. met uitstel
tevreden zijn. — De crediteuren kunnen bij
een accoord groot belang hebben. —
De Adjunct-Secretaris antwoordt den
Spreker dat dit juist zoo zijn als elk
accoord met algemeene stemmen werd
aangenomen, dit is echter niet het
geval. — Hoe het accoord wordt een
niet daarmede tevreden minderheid
gedwongen. — Nu gaat het zijn inzien
niet aan, wanneer het accoord niet
nagekomen wordt, een crediteur mis-
„schien lid dier minderheid, wanneer

de

de overige Crediteuren tusschen beiden te geven, op nieuw tot nog onvoordeeliger voorwaarden te dwingen dan de in het accoord vervatte.—

Zij Edele Agtbaarheid zijne bezwaren vol. de schuldeischers vormen eene zekere eenheid, even zeer als er eene bepaalde meerderheid vereischt wordt, om een accoord tot stand te brengen, moet er eene bepaalde minderheid aanwezig zijn, om een accoord weer te kunnen ontbinden.—

Zie Commissie meent geen bepaald besluit, den adjunct-Secretaris omtrent de meening harer leden voldoende inzicht achtende.— Zij besluit dat de schuldeischers in elk geval het recht bezitten nakoming van het accoord te vragen.

Vraagpunt 31 wordt ontkennend beantwoord.—

Niets meer aan de orde zijnde sluit de Voorzitter de vergadering ten drie ure.—

De Secretaris,
(was geteekend) Molengraaff.

De Voorzitter,
(was geteekend) J. Gikiet

adj.

Honderdelfde Vergadering op
Zaterdag 10 Mei 1884, aan het
Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 10 ure. - Afwezig de Heeren
Fokkinga, wegens ziekte, en Beelaerts. -
Het notulen der vorige Vergadering wor-
den gelezen en goedgekeurd. -
Op verzoek van den Adjunct-Secretaris
wordt tot aankoop van eenige werken
over het faillietenrecht besloten. -
Het Voorzitter stelt aan de orde de
stukken over handelsregisters en firma's, ten
einde daarop de bedenkingen der Kamers
van Koophandel te overwegen. -
Over de bepalingen omtrent het han-
delsregister zijn adviezen ingekomen
der Kamers te Amsterdam, Haarlem,
Rotterdam en Leeuwarden. -

Art 1. De opmerking van Haarlem, om
in fine het woord „tafel" door re-
gister of klapper te vervangen, vindt
geen steun. - Het misschien meest
juiste uitdrukking „register" kan

niet

niet gebezigd worden, omdat men
reeds „handelsregisters" heeft. –

Art 3. Amsterdam vraagt of het de bedoe
„ling is den griffier voor te dragen
gepleegde verzuimen of abuizen civie
„rechtelijk aansprakelijk te stellen.
Ide Commissie acht in dit opzicht de
artikel allezins duidelijk en is een
„stemming van oordeel dat naar alg
„rechtsbeginselen de griffier aansprak
„kelijk is, en dus eene uitdrukkelijke
bepaling nodig konde zijn om die
aansprakelijkheid te beperken of uit
te sluiten. –

Ide Heer Pijnappel oppert de bedeu
„king of dergelijke aansprakelijkheid
niet te zwaar zal drukken. –

Ide Heer van der Loeff betoogt dat
zoo men deze aansprakelijkheid wil
wil, er slechts een alternatief over
blijft, nm. den Staat verantwoord
„lijk te stellen, die zich dan weer
op den griffier zonde kunnen verha
„len. – Ide Staat toch stelt het
handelsregister in, organiseert het

legt

legt de verplichting tot inschrijving op, stelt den ambtenaar belast met het houden van het register aan en kan deze ontslaan. –

De Heer Asser wijst echter op dat het in de richting der nieuwere wetgeving ligt de aansprakelijkheid van den Staat in analoge gevallen uit te sluiten. – Door zekere aantekeningen, zou de invoering van het handelsregister misschien gevaar kunnen loopen. –

Ook de Voorzitter is van meening dat, waar men den griffier de verplichting oplegt het register te houden, deze noodzakelijk voor het richtige houden aansprakelijk moet zijn. –

De Commissie besluit dus het artikel onveranderd te behouden, als zijnde bedoeling voldoende uitdrukkende. –

Art 4. De Opmerking van Leeuwarden, dat het vereischte eener notariëele akte onnoodig bezwarend is, vindt geen

Stem

steun. - Met opzet heeft de Com-
„missie dit vereischte gesteld met
het oog op de gewichtige belangen,
die het hier geldt. -

Art 9. De Adjunct-Secretaris vraagt of
niet aan den wensch van de Kamer
van Amsterdam tegemoet gekomen
kan worden door de nummers van
het hierbedoelde bijvoegsel der Staats-
„Courant en een jaarlijksche algeme-
„ne tafel op die nummers op elke zee-
„bank ter inzage van eenieder ned
te leggen. - Na verloop van eenige
jaren zal het bewarend zijn zich
complecte verzamelingen dier bij-
„voegsels te moeten aanschaffen. -
De Commissie is van oordeel dat
het particulier initiatief in deze
behoefte voldoende zal voorzien, en
de griffie niet tot een algemeen
informatie bureau gemaakt moet
worden. - Ook zou dergelijke maat-
„regel nooit geheel afdoende kunn
„zijn, daar men altijd de inschrij-
„vingen der laatste veertien dagen

Zonde

zonder misgen.-

Hl. wenschelijkheid, mede door Amsterdam gesteund, om niet zooals art 9 thans voorschrijft voor elke rechtbank een afzonderlijke jaarlijksche tafel te geven, maar een algemeene voor alle rechtbanken te zamen, wordt hierna besproken.-

Hl. Heer Asser zou beide wenschen, èn afzonderlijke tafels voor iedere rechtbank èn eene generale tafel.- Bij zij men wil weten of iemand binnen een zeker arrondissement tot eene firma behoort, dan zal een afzonderlijke tafel voor dat arrondissement het naslaan zeer vereenvoudigen, althans zoo de tafels alleen alphabetisch voor de firma's zijn ingericht, en niet ook voor de leden dier firma's.

Bij stemming wordt met 3 tegen 1 stem (de Hl. Heer Asser) besloten dat er slechts één tafel zal zijn, en even zoo met 3 tegen 1 stem (de Hl. Heer van den Kaap) dat die tafel algemeen voor alle rechtbanken zal wezen.-

Zie

Het artikel luidt nu in fine: „en wordt
vóór 15 februari van elk jaar een krijg
„baar gesteld één alphabetische tafel
„op de aankondigingen van het voor
„gaan".

De Heer Pijnappel wil nu ook in het
midden van het artikel lezen: „van
„dezedert de laatste aankondiging"
enz: in plaats van: „van de achter
„eenvolgens bij elke Arrondissements
„rechtbank sedert de laatste aankon
„diging" enz: Wanneer er geen afzon
„derlijke tafels meer voor de verschil
„lende rechtbanken zullen zijn, ach
„bij het consequent ook de publicatiën
„zelve in het bijvoegsel alleen naar
„bijdorde in te richten en ze niet
„meer rechtbanks gewijze te groepeer
„Waarop toch slaat te zeggen een rechtba
„gewijze ingerichte tafel, wat gelijk
„staat met afzonderlijke tafels. —

De Heer Asser vraagt een systematisch
ingerichte tafel wenschen, of zoo gb
„ver verschillende lijsten, eene alphab
„betische naar de personen, eene naa

de

de firma's en eenen naam der ondernemingen van inschrijving enz. - Hiaromtrent spreekt het voor de weglating der bedoelde woorden. —

Na eenige discussie, wordt tot hand-
having dier woorden besloten met
2 tegen 1 stem, die vanden Heer Asser,
de Heer Pijnappel blijft buiten stem-
ming, op grond dat de regeling der
inrichting der tafels en het verdeelen
van deze in een of meer alphabetische
lijsten als maatregel van uitvoering
aan den Minister moet worden over-
gelaten, terwijl de publicatie recht
aanlegenwijze gewenscht voorkomt
en omtrent de tafel niets praejudiceert.

Art 113 Het Artikel is naar het oordeel der
Commissie; / Haarlem acht het onduide-
lijk / volkomen duidelijk. - Het voor-
stel van Leeuwarden dat de inhoud
der inschrijving tegen den inschrij-
ver als waarheid moet gelden, behou-
dens tegenbewijs, is onaannemelijk.
De Commissie heeft het tegenbewijs
juist uitgesloten als geheel in strijd

met

met het wezen en het doel van het handelsregister. –

Art 14. Hr Fleer Asser merkt op dat de woorden „dat die inschrijving" in het tweede lid van dit artikel tot misverstand aanleiding kunnen geven. – Zij geven voet aan een zeer gevaarlijke redeneering a contrario. – Als beginsel toch moet gelden, dat, ook al is een recht betrekking of feit bedoeld bij art 1 van deze titel in het geheel niet ingeschreven, tegen hem die het bestaan daarvan wist, die wetenschap kan worden tegengeworpen. – Nu zal men gaan redeneeren, wanneer later een inschrijving is gevolgd, geldt deze regel niet, immers art 14 al: 2. laat in dit geval slechts toe de wetenschap van het feit der inschrijving, niet ook van den inhoud daarvan tegen te werpen, of wel men zal nog verder gaan en op grond van deze alinea den regel zelf gaan ontkennen. – Spreker wenscht dus te lezen „dat de inhoud der inschrijving".

Hr

De Commissie is van oordeel dat der
„gelijke redeneering nummer 1 op art 14 al.
„no 2. gebaseerd kan worden, welke een
speciaal geval behandelt en dus nimmer
den daarbuiten staande algemeenen
regel kan opheffen. – Gesteld echter
dat dergelijke interpretatie mogelijk
ware, dan zou ze mogelijk blijven,
ook wanneer „inhoud dier inschrij-
„ving" in plaats van „de inschrijving"
gesteld wordt. – Van die redactie wor-
„den dus niet alle bezwaren opgeheven.
Het Heer Asser blijft verduidelijking
wenschelijk achten, waarop met al-
„gemeene stemmen op voorstel van den
Heer van der Kaay besloten wordt de
tweede alinea te vervangen door de
volgende: „ Hiermede kan het be-
„wijs van bekendheid, vroeger of aan
elders verkregen, tegen een lieder kon-
„den geleverd."

Art 15. Het wenschelijkheid der bijvoeging
door Rotterdam verzocht wordt niet
beaamd. –

Art 16. Naar aanleiding eener opmerking van

Haarlem

Haarlem worden de maxima der boe
„ten verhoogd tot ƒ 600.= en ƒ 25.=
Aan de orde is de titel boven de firma
Hierop zijn ingekomen adviezen van
de Kamers van Koophandel te Amster
„dam, Haarlem, Maastricht, Utrecht
en Dordrecht.-

Art 1. Amsterdam acht de definitie van
firma te eng, en wenscht de firma
ook voor niet-kooplieden toegelaten
te zien.-
Naar aanleiding hiervan stelt de
Adjunct-Secretaris voor Art 1. te lezen
„firma is de naam, waaronder een
„persoon hetzij alleen, hetzij in vereen
„iging met anderen gewoon is te han
„delen of wel: een beroep uit te oefenen.
De Heer Asser meent dat Artikel 1 te
behouden; zoo de Commissie de fir
„ma ook tot niet-kooplieden wenst
uit te strekken, geeft Spreker de voor
„keur aan een nieuw artikel
in den geest van Art 1 titel over te nemen
„schappen.-
De Heer Pijnappel heeft bezwaar

tegen

tegen de woorden „hetzij in vereeniging
met anderen" voorkomende in de defini-
„tie door den Adjunct-Secretaris voorge-
„steld. — „Hier worden toch beslissend im-
„plicite dat de vennootschap geen corpus
„morale is. —

Naar aanleiding daarvan wijzigt
de Adjunct-Secretaris zijne definitie als
volgt: „firma is de naam, waaronder een
„bedrijf wordt uitgeoefend hetzij door ie-
„mand alleen, hetzij door eene vennootschap"
Hr Heen Asser bestrijdt dit voorstel, de
Commissie is alleen geroepen om de han-
„delszaken te regelen, de wenschelijk-
„heid van de bepalingen omtrent handels-
„zaken en kooplieden ook op burgelijke
„zaken en personen uit te strekken kan de
Commissie alleen aanspreken, van bepaal-
„de voorschriften heeft zij zich te ont-
„houden. — Alvorens Artikel 2 van de Com-
„missie kunnen aannemen: „de bepalin-
„gen dezer titels zijn ook toepaselijk op
de naam, waaronder andere beroepen
dan die van den handel worden uit-
„geoefend." Spreker is echter van

meening

meening dat er geene behoefte bestaat
om de firma te regelen voor andere be-
„roepen dan die welke onder het Wet-
boek van Koophandel vallen. – Ook zal m
altijd moeten onderscheiden tusschen
personen die kooplieden zijn, en zij die
dit niet zijn, en altijd zullen er zaken
zijn die niet als commercieel beschouwd
kunnen worden, al stelt men ook het
begrip van koopman zeer ruim. –
De Voorzitter sluit zich hierbij aan, e
is eveneer van meening dat de Com-
„missie de firma alleen voor den han-
„del moet regelen. –
Met algemeene stemmen wordt Artik
„kel 1 behouden. –

Art 4. wordt tegen de bedenkingen van Am-
„sterdam, die de laatste alinea wen-
„schte te zien vervallen, gehandhaafd.
Een opmerking van den Heer Asser gaf
aanleiding in alinea 3 de woorden: „
dezelfde gemeente" voor „als firma voor
gebezigd" te plaatsen, ten einde door deze
omzetting duidelijk te doen uitkomen
dat het hier aankomt niet op de voorsla

maar

maar op de plaats (gemeente) waar men
handel drijft. –

Art 5. Haarlem wenscht „gezamenlijke over-
„blijvende vennoten" te lezen. – De Voor-
„zitter stelt voor „overblijvende ven-
„noten gezamenlijk." Verworpen met 37
stem, die van den Voorzitter. –

Art 6. Dordrecht vraagt of een niet-ingeschre-
„ven firma het jus standi in jus judi-
cio heeft.

Ten einde geen twijfel omtrent de be-
„vestigende beantwoording deer vraag
over te laten, wordt de aanhef van dit
Artikel gelezen: „Eenieder is verplicht,
alvorens een firma te voeren, die te doen
inschrijven in het handelsregister" enz.
Alinea 3 wordt gelezen: „De bepaling van
Artikel 6 van den titel van vennoot-
„schappen en de strafbepaling van
Artikel 16 van den titel van het han-
„delsregister zijn op hen van toepas-
„sing."

Art 7. Naar aanleiding van een opmerking
van Dordrecht omtrent zich een die-
„cusie over de vraag of in verband met

Artikel

artikel 4 alinea 3, hij, die op eigen naam
handelt tot schadevergoeding verplicht
moet zijn, wanneer hij dien naam niet met
onderscheidingsteekens heeft doen in-
schrijven. –

De Heer Pijnappel en de Adjunct-Secre-
taris bestrijden het beginsel, dat aan dit
artikel ten grondslag ligt, dat eenieder
verplicht is den naam, waaronder hij
handel drijft, ook zijn eigen naam te
doen inschrijven als firma; meer spe-
ciaal het verbod om onder zijn geboor-
te naam gezonden bijvoegsel als firma han-
delen drijven, wanneer er reeds een persoon
die dien naam als firma bezigt in de
gemeente gevonden wordt, en de ver-
plichting om wanneer men alleen
dien geboortenaam draagt, hem te
moeten inschrijven in het handels-
register, op straffe van er niet onder
te mogen handelen. – Zij wijzen op
de ongehoorde en vermenselijkte Consé-
quentie, dat iemand gestraft zal
kunnen worden, omdat hij zijn geboor-
te naam gebruikt, en dat, zoo hij dien

geboortenaam

geboortenaam heeft doen inschrijven, een
ander die kan laten doorhalen en hem
dus van het gebruik van zijn geboorte
naam beroven. –

Het Heer vander Loeff en de Voorzitter
verdedigen den titel o. a. met een beroep
op het alg: Duitsches Handelsgeb: en de
zekerheid van het verkeer. –

De Heer Asser wijst er op, dat het Duit-
sche stelsel de kooplieden als een corpo-
ratie, een soort van gild beschouwt.
Als lid van dit gild voert men een bijzon-
dere naam, de firma, afgescheiden van
den burgerlijken naam. – Spreker kan
zich met dit stelsel vereenigen, maar
dan moet deze titel ook alleen gelden voor
kooplieden, wanneer daarentegen ook
aan andere personen wordt toegestaan
een firma te voeren, worden de bepa-
lingen van deze titel een onmogelijkheid.
De Adjunct-Secretaris meent dat men
alleen dan inschrijving moet vorderen
en van een firma kan spreken, wan-
neer niemand handelt onder een ander
naam dan zijn geboortenaam. –

Jan

Ten slotte wordt besloten het beginsel van den titel te handhaven. Tegen de Heer Pijnappel.-

Als consequentie wordt in Artikel 7 ge „lezen: „in strijd met het eerste onderd lid van Artikel 4 enz".

Hr Voorzitter sluit de Vergadering o 2/2 uur.-

De Secretaris. De Voorzitter,

/was geteekend/ Molengraaff. /was geteekend/ J.G. Kiest.-

Adjt.

Ten dertien twaalf de Vergadering op Zaterdag 31 Mei 1884 aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergaderi tent 10 uur.- Afwezig de Heeren Fruin wegens ziekte, van der Loeff wegens ambt „bezigheden en Beelaerts.

Hr Voorzitter deelt mede dat bij hem is ingekomen een schrijven van den Hr van der Loeff, dtd 22 Meijst, waarin de

hem

hem mededeelt, dat hij door de drukke
bezigheden verbonden aan het lidmaat-
„schap van de 2de Kamer der Staten Ge-
„neraal zich genoodzaakt ziet zijn ont-
„slag te nemen als lid der Commissie, hoe-
„geern ongaarne en met leedwezen, daarbij
aan den Voorzitter vergoekende zijnen
dank aan de leden der Commissie te
willen overbrengen.—

De Voorzitter verklaart verder dat het hem
niet heeft mogen gelukken den Heer van
der Loeff of dit voor de Commissie nood-
„lottige besluit te doen terugkomen.— Hij
spreekt er zijn leedwezen over uit.—

De notulen der vorige Vergadering wor-
„den gelezen en goedgekeurd.—

Ingekomen is een advies van de Kamer
van Koophandel te Groningen over de
titels betrekkelijke de firma en het han-
„delsregister.—

De firma.

Groningen acht in den titel de zeer Arti-
1 en 6 blijkende bedoeling, om een ieder te
verplichten om den naam, waaronder
hij handel drijft, ook al is deze zijn eigen

naam

naam, als „firma" in het handelsregister te doen inschrijven niet duidelijk genoeg uitgesproken. –

Hr Heer Pijnappel sluit zich hierbij aan, nergens is die verplichting opgelegd uit Art 1 volgt zij niet. – Hr woorden: „firma is de naam waaronder handel wordt gedreven" sluiten die verplichting niet noodzakelijk in zich; men kan zeggen dat hij die zijn eigen naam gebruikt geen naam heeft waaronder hij handel drijft. – Het artikel moet omgezet en bijv: gelezen worden: „de naam waaronder handel wordt gedreven, hetzij door een alleen handelenden koopman hetzij door eene vennootschap is hunne firma, indien niet hunne firma mede ander goed Hollandsch waare. –

Hr Heer Asser kan niet toegeven dat Art 1 onduidelijk is. – Hr uitdrukking Firma is de naam enz of de naam enz is firma hebben z. i. dezelfde beteekenis en wel deze dat ieder naam, waaronder handel gedreven wordt, firma genoemd wordt. –

Om

Om alle misverstand te voorkomen wordt echter besloten Art 1. te redigeeren: „ De naam waaronder handel wordt gedreven, hetzij door een alleen handelenden koopman, hetzij door een vennootschap, wordt als firma beschouwd"

Tevens wordt de aanhef van Art 6 gewijzigd in: „ Een iedereen is verplicht, alvorens handel te drijven, zijne firma te doen inschrijven".

Het tweede opmerking van Groningen, dat de firma niet voor overdracht vatbaar moet zijn, afgescheiden van de zaak, die daaronder wordt gedreven, vindt geen steun bij de Commissie. - Dit punt is reeds herhaaldelijk besproken en door de Commissie wel overwogen, zij vindt geen aanleiding daarop terug te komen. - De Heer Pijnappel merkt ook op dat Groningen dwaalt wanneer zij meent dat alleen de zaak het vertrouwen inboezemt, veeleer doet dat de persoon, die de firma draagt. -

Handelsregister

De opmerking van Groningen ad Art 1 en 6 2e. om alleen te spreken van het geen de wet bevolen, niet ook van dat wat zij toelaat, acht de Commissie onjuist.

Het

Het door Groningen voorgestelde Art 2.
ter vervanging van dit Art en geheel of
gedeeltelijk van de Artt 6. 8. 12. 16 en 17.
is naar de meening der Commissie geen
verbetering. Voorvoegsels schriften worden ook elde
bijv: in den titel overeenkomstschappen aan
„getroffen. - Er kan dus niet bepaald wor
„den dat zij door een maatregel van in
„wendig bestuur gegeven zullen worden.

Art 9 Naar aanleiding van het hieromtrent
opgemerkte wordt Art 9 aldus gewijzigd
dat de aanheffing zal luiden: „ de griffie
doet van iedere inschrijving kennis
mededeeling aan het Departement van
Justitie; door de zorg van dit Depart
„ment wordt enz." terwijl de woorden
„sedert de laatste aankondiging" we
vallen. -

Art 12 N. 2. Uit de opmerking van Groningen
blijkt dat de bedoeling van de Commis
„sie hier niet juist is weergegeven.
„Het artikel wordt thans vastgesteld
„als volgt: „ een door den griffier te
„dagtekende en gewaarmerkte ver
„klaring, dat een door den verzoeker

bepaald

bepaald omschreven feit of rechtsbetrek-
king niet is ingeschreven." Aldus in
aansluiting aan de terminologie van
Art 1.

Art 1. Aan de orde is de titel over Vennootschappen
Amsterdam wenscht handelen te leren
en plaats van handel drijven, nu blij-
kens Art 1 de vennootschap niet meer
beperkt is tot de uitoefening van daden
van koophandel en in Art 5 bis van
kennelijk onvermogen der vennoten
wordt gesproken. -

Hr Heer Asser kan dit niet toegeven
de mogelijkheid dat een lid eener
handelsvennootschap in staat van
kennelijk onvermogen verklaard wordt
achtte hij niet uitgesloten. - Er is dus
geen strijd tusschen Art 1. en 5 bis.

De Heer Pijnappel geeft de voorkeur
aan handelen, nu de vennootschap
algemeen is, zoowel voor burgerlijke
als handelszaken, en meent dat
anders zeer zeker de vermelding van
het kennelijk onvermogen in Art 5 bis
zal moeten komen te vervallen. - Op

grond

grond van deze laatste overweging wordt
handel drijven in Art 2. veranderd in
handelen.-

In strijd met Haarlem acht de Commis-
„sie de laatste zinsnede niet overbodig.
„Zij heeft de strekking duidelijk uit te
„drukken dat alleen de wet dergelijke
„beperkingen kan in het leven roepen.
Ad Art 4 wenscht Haarlem een kennis-
„bepaling voor de aangifte.- De Commis-
„sie is van een ander gevoelen. Art 7
„bevat eene voldoende sanctie van het
„voorschrift tot aangifte, en zal zelfs
„tot onverwijlde aangifte noopen.-
Art 4 N.° 5. Rotterdam dringt aan op
„een absoluut verbod om de bevoegdheid
„der vennooten te beperken.- De Commis-
„sie is van oordeel dat dergelijk verbod
„evenveel nadeel als voordeel zou opleve-
„ren. Het moet aan de vennooten over
„gelaten worden of zij het derden kan-
„willen maken met hen te handelen
„zij zelven zullen er het meeste over
„te zeggen vinden.-
Art 4 N.° 5 en 6. Als opmerking van Amster-

dat

dat deze nummers facultatief gesteld moe-
„ten worden, wordt door de Commissie
gedeeld. - Hle Sanctie behoort niettegenstaand
daarin in te liggen dat deze bepalingen
als zij niet ingeschreven zijn, ook niet
tegen derden werken. - Art 7 zal dan
echter evenzeer wijziging behoeven. - Aan
den Hoog Agtb Heer Asser wordt opgedragen ten dien
einde een nieuwe redactie van Artt
4 en 7 te ontwerpen. -
Art 6 Opmerking Haarlem verwalt met
de beslissing omtrent het door deze Kamer
ad Art 3 aangeteekende. -
Hle aanhaling van „Artikel 15" in fine
van dit Artikel wordt gewijzigd in „Ar-
„tikel 16".
Art 6 j° 10. Hoorcht wenscht eene bepa-
„ling als die van Art 46 al. 2. Hlo in ver-
„band staande met de wijziging van Artt
4 en 7, zooeven besproken, wordt dit
aangehouden. -
Art 7. Hle Adjunct-Secretaris stelt voor in Art.
7 al 1. „handel drijven" te veranderen in
„handelen", conform de wijziging van
Artikel 1.

Hle

de Heer Asser blijft enige bedenkingen
de Heer Pijnappel ondersteunt het voor-
stel. - Hij betoogt dat wanneer partic-
culieren de dwaasheid begaan om voor
privé - zaken onder een gemeenschappe-
lijken naam te handelen en zich als een
vennootschap onder firma voor te doen
en geen reden bestaat hen anders te be-
handelen dan ieder ander die in ven-
nootschap handelt. - Hle Consequentie
brengt de verandering van dit Artikel
mede in den geest van Art 1. -
Aldus besloten.

Art 9. Hle vraag van Utrecht of niet bepaald
moet worden dat de aanstelling van
een procuratiehouder in het handels-
register moet worden ingeschreven, v
hier niet op zijn plaats. Hergelijke voor-
schrift behoort niet in een titel over
vennootschappen te huis. -.

Art 10 Rotterdam acht met de woorden: „schrif-
„delijk voor het geheel, rechtstreeks en met hun
„ganse vermogen," driemaal hetzelfde ge-
„zegd. -
Hlt is misschien wel omslachtig maar toch

juist

juist: hoofdelijke slechts wat het woord be-
„treft het begrip van het geheel niet in zich
Met hun ganasche vermogen geeft de tegen-
„stelling aanmerkt beperkte aansprakelijk-
„heid.—

Een andere opmerking van dezelfde Kamer
dat bepaald moest worden, dat de vennoot-
„schap onder hare firma rechten kan ver-
„werven, bijv: onroerende goederen ten hare
name inschrijven, vindt geen steun
Reeds thans, zulke dergelijke bepaling even
„min in de wet gevonden wordt, heeft die
in de practijk plaats. — Er is dus geen
bepaald voorschrift noodig om het toe-
„laten, wordt het gegeven dan kan men
er al licht uit afleiden dat de vennoot-
„schap een rechtspersoon is, wat de Com-
„missie wenscht te vermijden.—

Amsterdam stelt voor in Alinea 2 te lezen:
„zoo ieder voorzien als gezamenlijke" in
plaats van „gezamenlijke". De Commissie
handhaaft de laatste lezing.

De Heer Asser verzoekt in de notulen uit-
drukkelijk te constateeren dat de drie
voornaamste Kamers van Koophandel,

die

die van Amsterdam, Rotterdam en Dor-
„drecht, tegen de bepaling van Art 11 g een
enkel bezwaar hebben geopperd. het beste
bewijs hoe weinig waarde gehecht mag
worden aan het beroep der tegenstanders
van dit artikel op het handelsbelang zijn
Art 12 en 13 Amsterdam wenscht eene bepaling voor
het geval de stemmen staken, ook dan moet
de rechtbank een vereffenaar benoemen
de Commissie acht dit onnoodig, haar
dunkt toch, dat de vennooten die aan
„gewezen liquidateurs zijn, alleen bij
meerderheid van stemmen kunnen zij
een ander met de liquidatie belasten
Wanneer nu de stemmen staken, en dus
of een derde geen meerderheid van stem-
„men is uitgebracht, dan zijn de ver-
„nooten zelve gezamenlijk liquidateurs
Art 16. „de bepaling van de laatste alinea „in
„dien dit het afdoen der loopende zaken
bevordert" acht Dordrecht onbestaanbaar
Rotterdam voor de liquidateurs hoogst
bezwarend. De laatste Kamer stelt een
„termijn het afdoen der loopende
zaken te bevorderen". - De Commissie

Handhaaft

handhaaft haare lezing. – Elke handeling
kan men dekken met de bedoeling om de
afdoening te bevorderen. – De Commissie
verlangt meer; de handeling moet die af-
doening daadwerkelijk bevorderd heb-
ben, zoo blijkt dat dit niet het geval was,
dat zij eenigermate deel heeft toegebracht,
dan moet zij voor rekening van den li-
quidateur komen. – Twijfelt hij aan
een goeden uitslag, dan moet hij de
handeling niet verrichten. –

Art 20. Amsterdam stelt voor in plaats van pa-
pieren beschreven te lezen. – Als van
zuiver beteekenis wordt papieren behan-
delen.

Aan de aanwijzing door de rechtbank
van een bewaarplaats voor de boeken
en papieren der vennootschap, gerade, Am-
sterdam wenscht, acht de Commissie
te veel bezwaren verbonden.

Art 21. Als worden, met of zonder gebruikma-
king van een gemeenschappelijken
naam" worden als overbodig geschrapt
te meer daar toch ieder verplicht zal zijn
een firma aan te nemen. –

Art

Art 214. Die aanmerking van Dordrecht ad alinea 2 is niet juist. - Derden kunnen niet misleid worden. - Het optreden als procuratiehouder, niet als beheerend vennoot, is voor derden duidelijk waarneembaar. - Daar overkan geen twijfel bestaan. -

Amsterdam wenscht alinea 2 te doen vervallen, als te bezwarend voor de Commanditairen. - De Commissie is van een andere meening, zij handhaaft de alinea die op het geval ziet dat commanditaire vroeger als handelende vennoten zijn opgetreden en daardoor derden misleid hebben omtrent hunne positie. - Die derden handelen later misschien uitsluitend op grond dat zij de Commanditair als beheerende vennoten beschouwen. Overigens is de alinea geheel facultatief gesteld, en biedt dus waarborgen tegen onrechtvaardige toepassing. -

Art 216 Rotterdam wil de commanditairen in operatie van het beheer uitsluiten, daar anders Art 10 alinea 4 illusoir zoude worden. - De Commissie beaamt dit niet. De openbaarmaking in Artikel 26 voor-

geschreven

„geschreven beschermt derden voldoende;
deze kunnen weten met wie zij handelen
Daarom kan ook van Artikel 10 alinea 4
niet afgeweken worden, tenzij men den
vennoot eener Commanditaire vennoot-
„schap kiest. –

Art 133 De Commissie vindt het onnoodig dit ar-
„tikel te verduidelijken. – Bedoeld is het
afhankelijk stellen van de geldigheid
van deze handelingen, bijv: van de toe-
„stemming van den Koning van Hanover,
zoals een is voorgekomen. –

Art 143 Rotterdam stelt voor „persoonlijke" te lezen
„anderen in „boven het aandeel" De Com-
„missie handhaft „persoonlijke", immers
de vennoten zijn alleen tegens de maat-
schappij niet tegens hare schuldeischers
verbonden. –

Art 144. Of het vereischte eener notariële akte
„machte wenscht de Commissie niet be-
slechtd, zoals Rotterdam en Amster-
„dam verlangen. Of goede gronden is
dit vereischte noodig geacht. –

Art 145 f. Amsterdam wenscht voorziening voor
het geval niemand bladen opbrengen

te

te verschijnen. - De Commissie laat liever
daar a/prioni geene goede regeling te make
is aan de akte over dit te regelen, zoo het dan
„ingeregeld is zullen aandeelhouders
tot wijziging der Statuten moeten over
„gaan. -
Het wet kan niet in zoveel details treden.
De opmerkingen van Dordrecht op dit en
het volgende Artikel blijken geheel on
„juist te zijn. - Het ontwerp kent geen
Statuten; Wat thans dien naam draagt
noemt het akte. Het woordje of in Art
46 is juist disjunctief en dus te verkiezen
boven en indien, dat dit eigenlijk niet
is. -

Art 48 Acht dagen is niet te kort, zoo als Dordt
„leert meent. - Het overgeeschelijk bezittingen
zijn in het bezit van eigen wet boeken
Het ontwerp kan dus geen regels stellen
voor de bijkantoren alda aangetogen
en overtinschrijvingen daar te doen
Art 48 in fine Als borgen wordt ge
„handhaafd te gen persoonlijk door
Rotterdam voorgesteld.

Art 49 Artikel 15 wordt veranderd in Artikel 16

Art

Art 50 Amsterdam begrijpt het nut van alinea 3 niet. Dit bestaat daarin, dat door de inschrijving der dagteekeningen eenieder uit het handelsregister kan zien dat er wijzigingen bestaan, waarvan hij dan ter griffie inzage kan nemen, Art 49. Om misvatting te voorkomen worden de woorden krachtens artikel 48 geschrapt.

Art 51. Op voorstel van Rotterdam en Amsterdam wordt het slot van de eerste alinea van af: „ en indien het kapitaal" geschrapt. —

Art 53. De Commissie kan de beheerraden daar Amsterdam, Rotterdam en Utrecht tegen dit Artikel in het midden gebracht met deelen. — Het splitsen acht zij niet zulk een gevaarlijke operatie, boven „ dien de akte moet daartoe vergunning verleenen, derden zijn dus gewaarschuwd en moeten zelf beoordeelen of zij met een Maatschappij wenschen te handelen, die dergelijke bepalingen in haar akte opgenomen heeft. —

Art 54 Endossement toe te laten, zoals Utrecht wil, acht de Commissie verkeerd. —

de

het kroken der Maatschappij, de aandeelhouders aanwijzende, zoudien dan niet bij gehouden kunnen worden. - Ook is het wenschelijk al de questies te vermijden wat aangaat een endossement als het wisselendossement aanleiding kan geven. -

Art 56. Amsterdam wil lezen in alinea 1 regel 5 door haar bestuur in plaats van: door haar. - De Commissie neemt dit niet over. - Zij wenscht aan de akte te laten om te bepalen of dit ontslag door het bestuur dan wel door de algemeene vergadering van aandeelhouders verleend zal worden. - Bepaalt de akte daaromtrent niets dan beroept die bevoegdheid bij de algemeene vergadering. -

Art 56 alinea 2. - Op verzoek van Rotterdam wordt met 2 tegen 1 stem den Minister aansprakelijkheid teruggebracht van twee jaren tot één jaar. Tegen de Voorzitter. - Zij stemde derhalve die twee jaren veranderd in dat jaar.

Art 58. wordt onveranderd gehandhaafd. -

Nederlegging

Nederlegging van het aandeelenregister
en ter griffie, door Amsterdam gewenscht
wil de Commissie niet, omdat van de
griffie geen algemeen informatiebureau
gemaakt moet worden. -

Art 59. In aansluiting aan de opmerkingen van
Amsterdam en Rotterdam bestrijdt de
Heer Asser dit Artikel, daar taxaties
slechts eene zeer betrekkelijke waarde
bezitten en volstrekt geen spaarmiddel zijn
tegen knoeierijen. - Integendeel heeft het
Artikel dit nadeel dat het als het ware
een brevet van eerlijkheid uitreikt alsof
eene taxatie geschied is. - De grootste
knoeiers zullen zich trachten te dekken
door eene taxatie, en dan nog meer ver-
„trouwen kunnen opwekken. - Bovendien
is door Amsterdam geen juist opgemerkt
dat sommige objecten, zooals concessiën
en uitvindingen moeielijk voor taxa-
„tie vatbaar zijn. - Spreker acht een pu-
„bliciteitsstelsel voldoende. - Dit is
reeds in Art 60 alinea 1 aangenomen,
met eenige wijziging kan dit hem die be-
„paling voldoende voor. -

Hle

de Commissie houdt eene beslissing over
het Artikel aanteeinde den Heer Asser
in dergelegenheid te stellen zijne denk-
beelden nader te formuleeren.—

Art 60 alinea 4 In tegenstelling met Rotterdam
meent de Commissie in deze alinea niet
te verder gegaan te zijn.— Het was juist haar
bedoeling emissiebeurzen, syndicaten
en dergelijke te treffen.—

Art 60 alinea 8. wordt op voorstel van Amsterdam
gelezen: „tenzij hunne bevoegdheid uit
drukkelijk bij de akte voor de daarin
in't bijzonder genoemde overeenkom-
sten gegeven is".

Art 61. de voorstellen van Utrecht om de
rente tot 5% het aantal jaren tot 5
beperken worden niet overgenomen.
Eene voldoende waarborg ligt in de
voorgeschreven openbaarmaking in
de akte.—

Art 62. wordt tegen de wensch van Utrecht
gehandhaafd op grond dat preferente
aandeelen niet zoo drukkend zijn, als
eene obligatielecening, waartoe de Maat-
schappij anders allicht zou moeten

overgaan

overgaan.-

Art 63 De Commissie is van oordeel het door Rotterdam nieuw voorgestelde vijfde lid te vervangen, en acht de bevoegdheid om in verzet te komen een voldoenden waarborg voor de obligatiehouders. Wordt het voorstel van Rotterdam aangenomen dan zouden zeer waarschijnlijk alle obligatiehouders opkomen en de Maatschappij niet kunnen voortbestaan.-

Art 64. Leeuwarden verkeert in dwaling.- Bij de leening, een voorloopige plaatsing der aandeelen, is geheel iets anders dan inkoop.-

Bij vervanging van winst in reserve, zoals Rotterdam verlangt, zou in strijd zijn met de bedoeling der Commissie, die juist inkoop uit de reserve wilde uitsluiten.

Art 65 wordt door de Commissie gehandhaafd, al erkent zij dat aan het artikel altijd iets gebrekkigs zal blijven kleven, te meer daar het voor alle Maatschappijen, hoe verschillend hun werkkring

ook zij, zal moeten gelden. –

– N:3 wordt op voorstel van Amsterdam geschrapt, evenzo N:7, dat ook in strijd is met Art: 64. waarin het berit van niet volgestorte aandeelen verboden wordt. –

N:9 naar aanleiding eener opmerking van Rotterdam wordt tot een geringer dan het nominaal bedrag veranderd in: „beneden het nominale bedrag".

N:9 en N:10. In beide nummers wordt ter verdere duidelijking / aanmerking van Rotterdam / aan de andere zijde van de balans gesteld in plaats van onder het actief. –

Art: 66. Ook hier geeft de Commissie op de bekende gronden geen gevolg aan het verlangen van Rotterdam om de gruffie in plaats te stellen van het kantoor der maatschappij. –

De Voorzitter sluit de Vergadering te 3 ure. –

De Secretaris,
(was getekend) Molengraaff Adjt

De Voorzitter,
(was getekend) J.G. Kol

Honderd dertiende Vergadering
op Zaterdag 14 Junij 1884 aan het
Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Verga-
dering ten 10 uren. — Afwezig de Heeren
Fruin wegens ziekte, van der Loeff en
Bedaerts.

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. —

De Voorzitter deelt mede dat is inge-
komen een schrijven van den Minis-
ter van Justitie houdende mededeeling
dat door den Heer Klemmers van der
Loeff ontslag is gevraagd als lid der
Staatscommissie. De Minister
verzoekt dienaangaande het oordeel
der Commissie te vernemen, alsook
of aanvulling der Commissie even-
tueel wenschelijk is. —

Er wordt besloten op deze missive te
antwoorden, dat de Commissie het
besluit van den Heer van der Loeff
zeer betreurende adviseert hem het
gevraagde ontslag op de nieuwe gevolde

wijze

wijze te verleenen, dat de stand der
werkzaamheden aanvulling der Com-
„missie voorshands niet wenschelijk maakt
doch dat de Commissie zich voorbehoudt
na afwerking der aanhangige ontwer-
„pen hierop nader terug te komen. –
„Aan de orde zijn de in de vorige Ver-
„gadering aangehouden Artikels. – Hr
Heer Asser stelt voor Artikel 4 te splits
„en in twee nieuwe Artikels, en wel:
Art 4 „Hr aangifte moet behelzen:
1° = Art 4, 1°
2° = Art 4, 2°.
Art 4bis „Hr aangifte kan verder behelzen:
1° – 4° = Art 4, 3° – 6°."
Verder aan Art 7 toe te voegen:
Art 7bis „Ook indien de inschrijving
der vennootschap in het handelsregister
heeft plaats gehad, gelden de bepalingen
van het 2de en 3de lid van het vorige Ar-
„tikel, voorzoover bij die inschrijving
hetzij het voorwerp, hetzij de duur der
vennootschap, hetzij de beperkende
bepalingen omtrent de bevoegdheid
der vennooten vastgesteld, niet ver-

meld

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

„meld zyn.-

„ Idem Art 4 bis N.4 bedoelde bepalingen gelden slechts dan tegenover derden, in„ dien zij zijn ingeschreven.- Ide bepaling van Art 4 laatste lid is ook ingeval van inschrijving der vennootschaps. daarop toepasselijk.-

„ Art 4 ter - Bij niet - naleving van Artt. „ bel 5 kunnen de vennooten zich tegen derden niet op de wijzigingen of op de ontbinding beroepen.-

„ Ide bepalingen van Art 4 laatste lid is ook hier van toepassing".

De Voorsteller meende de imperative aangifte te moeten beperken tot de twee eerste punten, thans in Artikel 4 genoemd, en de overige facultatief te moeten laten.- Art. 4 bis geeft de sanctie op de nalating der facultatieve inschrijving.- Tevens achtte hij het wenschelijk ook aan het nalaten der aangifte door Art 5 gevorderd eene sanctie te verbinden, welke in Art 4 ter zal gevonden worden.-

Na eenige discussie besluit de Comm.

missie

„missie N: 3 van Art 4 / de aanwijzing van
het voorwerp der vennootschap / in specia
„het te laten. –
de Heer Pijnappel wenscht ook voor
N: 4 van dat Artikel eene imperatieve
verplichting. – de Heer Asser verdedigt
nader de facultatief stelling. Er worden
meermalen vennootschappen voor een
onbeperkten tijd aangegaan. – Ook is
het moeielijk aan den griffier te laten
beslissen wanneer omtrent den duur
der vennootschap onduidelijke bepa
„lingen voorkomen. – Eindelijk is de
aangifte van het begin geheel onnoo
„dig. –
de Voorzitter sluit zich bij den Heer
Pijnappel aan, ook aan dat de Kamer
van Koophandel geen facultatief stel
„ling van N: 4 verlangd hebben. – Om
aan de bezwaren, door de Heer Asser
geopperd, te gemoet te komen, worden
aan N: 4 toegevoegd de woorden: „of
de verklaring dat daaromtrent geen
bepaling gemaakt is. "
Nu N: 3 en 4 verplichtend blijven, ver

vallen

„vallen van Art 7 bis. de woorden: „hetzij het voorwerp, hetzij de daartoe der Vennootschap, hetzij" terwijl in de 2e alinea Art 7 bis. N. 4 wordt Art 4 bis. N. 2.

Verder wordt in plaats van Art 7 alinea 3, Art 7 bis alinea 2, de bepalingen van Art 7 eng" en van Art 7 ter alinea 2, een nieuw Artikel 7 quater aangenomen:

„Niettegenstaande het ontbreken van eenige inschrijving kan tegen derden het bewijs geleverd worden, dat zij bekend zijn geweest met de niet ingeschreven feiten en rechtsbetrekkingen."

De Heer Asser wenscht aan de opmerking van Hoedt Lom Art 46 al. 2. hier bij de vennootschap onder firma te herhalen geen gevolg te zien geven, daar Art 7 niet alleen reeds hetzelfde bepaalt, maar zelfs nog verder gaat, daar volgens dit Artikel derden niet alleen den persoon, die met hen als vennoot gehandeld heeft, als zoodanig kunnen aanspreken, maar ook hen die zich jegens anderen als firmanten van dezen voordeden. —

Art 59. Wat betreft het aangehouden Art 59.

de

de Heer Asser meent dat dit wel gemist
kan worden. - Dit geeft aanleiding tot
een langdurige polemiek tusschen
den Heer Asser eener- en den Voor-
„zitter en den Heer Pijnappel anderzijds.
„De eerste herhaalt dat een gerechtelijk
„bekentenis een brevet van eerlijkheid
verleent, een quasi vaarbrief waarvan
geen uis, dat de deskundigen in den regel
aan overdreven welwillendheid mank
gaan, gelijk hij reeds vroeger heeft opge-
„merkt. - De L. moeten belang hebben
zelf de zaak onderzoeken en niet op aan
„deren voordeel afgaan; dit blijft noodig
al zijn er deskundigen benoemd. - Ook
acht hij het artikel niet afdoende, daar
het steeds ontdoken zal kunnen worden
en veel zeer gemakkelijk, door geld in
te brengen waarvoor de directie dan
dadelijk het anders in te brengen objec
bijv: de Concessie ter welker exploitatie
de vennootschap is opgericht, zoo duur
als zij wil ankoopt. -
„De Voorzitter en de Heer Pijnappel ver
„enigen aan het artikel vast te houden, daar

bij

bij de inbreng thans dikwijls de grootste misbruiken plaats hebben, en de bepaling van het Artikel, als de staatsraden eerlijk handelen, wat men toch mag onderstellen, wel degelijk een waarborg geeft. –

Het Artikel wordt dus gehandhaafd. –

Art. 60. Ter verduidelijking van Art. 60 wordt de 1ste alinea in fine omgezet en aldus gelezen: „Zijn tegenover de maatschappij krachteloos, indien zij aangegaan voor of bij de oprichting der maatschappij, niet zijn opgenomen in de akte van oprichting."

Over de laatste alinea van dit Artikel ontspint zich eene langdurige discussie, in het bijzonder over de vraag of niet toegelaten worden dat in de akte der in deze alinea bedoelde bevoegdheid in het algemeen verleend wordt, de Heer Roser, of alleen door bepaalde aanwijzing van een of meer der in dit Artikel genoemde rubrieken, de Voorzitter of niet anders dan door met name de bepaalde overeenkomst te noemen, de Heer

Pijnappel

Pijnappel/.- Hle laatste Spreker meent
dat het stelsel der beide andere Heeren
aanleiding zal geven tot het opnemen van
„een pasje-partout clausule in alle ak-
„ten van vennootschap, bijv: luidende
dat aan Art 61 gederogeerd wordt.-
Hle Commissie is het eerstens overeens,
dat bij toelating eener generieke machti-
„ging/ i.e. machtiging voor een bepaald
genre van overeenkomsten stelsel voor-
„gitter/ , waartoe met den Heer Pijn-
„appel tegen, wordt besloten, openbaar
„making dier machtiging wenschelijk
„lijk is.-
Ter fine van nadere redactie wordt
het Artikel aangehouden en gerenvoieerd
aan den Heer Asser.-

Art 61. Hle Heer Asser heeft voorgesteld dit Artikel
terug te komen en het uitkeeren van
vaste rente te verbieden; wat veel
eerder tot bedrog aanleiding geeft dan
de uitbreiding.- Hle vaste rente is een lok-
„aas, waarmede de aandeelhouders
eigenlijk bedrogen uitkomen, daar
hun kapitaal er door vermindert wordt

Als

Als eenmaal aangenomen wenschen de Voorzitter en de Heer Pijnappel het artic. „het te behouden.-

De Heer Asser geeft te kennen dat het toch in elk geval wijziging behoeft; zoude het zin hebben zoude de akte zich er toe kunnen bepalen om een vaste rente te bedingen aan de Algemeene Vergadering overlatende het bedrag er van te bepalen, dat dan zoo hoog opgevoerd zou kunnen worden, dat het grootste deel van het kapitaal op die wijze werd uitgeleend.-

In fine wordt dus gelezen: „en dan slechts tegen den rentevoet en voor het aantal jaren bij de akte vast te stellen."

Art 64 Voorzitter vraagt, waarom wijziging der akte niet in ieder geval aan de algemeene Vergadering wordt toegelaten.- De Commissie acht haar bepaling theoretisch de juiste, de akte is een convention; wijziging daarvan, tegen den zin eener mogelijke minderheid, moet dus niet plaats kunnen hebben, tenzij het recht daartoe reeds bij de convention

is

is voorbehouden.-

De door Haarlem voorgestelde redac-
„tie van alinea 1 acht de Commissie geen
verbetering.-

Art 67 alinea 2. Amsterdam en Rotterdam willen
geen bevoegdheid om de grondslagen
der Maatschappij te veranderen.-
De Commissie handhaaft die bevoegd-
„heid, daar niet elke verandering der
„grondslagen ongevoorloofd moet zijn, bij-
„niet die om als de Maatschappij een
suikerfabriek exploiteert er beenzwart
bij te gaan fabriceeren.- Nu is het nie
„mogelijk om tusschen geoorloofde en
„ongeoorloofde veranderingen een grens
„te trekken.- Om in dit niet een belemme-
„rende bepaling te maken, bevindt de Com-
„missie de algemeene bevoegdheid tot
verandering aangenomen.-

Art 68, 69 en 70. De opmerking van Rotterdam
geeft der Commissie geen aanleiding
wijziging te brengen in de regeling van
het stemrecht.-

Art 69. Dit recht, die de woorden „andere
aandeelhouders" niet duidelijk acht

vergeet

vergeet dat in het Artikel de woorden „als
„wodaning" voorkomen. -

Art 76. Opmerking Haarlem. - Hiaraan is reeds
tegemoet gekomen, daarna de zend-
„ending aan de Kamers van Koophan-
„del. Alinea 2. van dit Artikel reeds ge-
„wijzigd is in: „Of schriftelijke aan-
„vrage van houders van aandeelen, ten
„minste een 1/10 van het maatschappe-
„lijke kapitaal, waarvoor deelgenomen
„is of een zoo veel geringer bedrag, als bij
„de akte zal zijn bepaald, vertegenwoor-
„digende zij".

Art 76 al 3. Opmerking Amsterdam, Rotterdam
en Dordrecht. - Aan de houders van
het recht tot bijeenroeping der Vergade-
„ring niet gegeven worden, daar dit
„tot te groote verwikkelingen zoude lei-
„den. - Bijweigering van bestuurs en
Commissarissen ligt het dwangmid-
„del in Art 93.

Art. 77. Art 45 wordt veranderd in: „Art 45 f".

Art 80 Rotterdam wil de bepaldigingen van be-
stuurders door de Commissarissen laten
bepalen. - Het antwoord, deze opmerking

ligt

ligt in Art 113. – Wanneer men dit wensche
„lijk acht kan aan de hier gegeven bepalin
omtrent de bezoldiging gedeerogeerd worden.

Art 82. Na eenige discussie wordt de lezing: „natu
„lijke personen" behouden. – Zij heeft ten doe
rechtspersonen, ook aandeelen Maatschap
„pijen van het bestuur uit te sluiten. – Hee
Voorzitter en de Adjunct-Secretaris achten
echter door het woord natuurlijke, wat be
„treft de aandeelen Maatschappij, allen tw
fel niet uitgesloten, daar zij deze niet als
rechtspersoon beschouwen. – Eene vennoot
„schap onder firma kan thans inziens als
zijnde eene vereeniging van natuurlijke
personen tot besturen benoemd worden
met welke zienswijze de Heer Pijnappel
verklaart zich niet te kunnen vereenigen
Ook de tweede alinea wordt gehandhaaf
tegen Leeuwarden. –

Art. 83 Hetmeening der Commissie is, dat hij de
een aandeel op naam koopt, altijd in het
register zal moeten worden, of de verkoo
„per recht hebbende is; daarbij zal hem dan
steeds door de aanteekening blijken dat er o
het aandeel een pandrecht kleeft – Hiermede

is Rotterdam beantwoord.-

Aanmerking Utrecht, Zie ad Art 54.

Art 85 Rotterdam waarom berust die bevoegdheid niet bij Commissarissen? Omdat de Commissie meent dat deze bevoegdheid uit den aard der zaak behoort tot den werkkring van het bestuur, bovendien van dit Artikel kan afgeweken worden, zoo men die bepaling bezwarend vinde, Zie Art 113.-

Art 86. Amsterdam wil het College van Commissarissen laten beslissen als het bestuur, uit een even getal bestaande, het niet eens kan worden. De Commissie meent dat voor een geldig besluit in dit geval eenstemmigheid vereischt moet zijn.- Bovendien kan de akte in dit geval voorzien.- Zie Art 113.

Art 87. Aan de wensch van Amsterdam wordt geen gevolg gegeven.- Aan welke vereischten een beredeneerd verslag moet beantwoorden is niet uit te maken.-

Art 89. Leeuwarden wil het imperatieve voorschrift dat er Commissarissen zullen zijn.- De Commissie handhaaft, vooral met het oog op kleine Maatschappijen, de facultatieve bepaling.-

Art

Art 92. Rotterdam meent dat het in dit Artikel den aandeelhouder gegeven recht weinig beduidt, als het door een besluit van de Algemeene Vergadering verloren gaat. - De Commissie is echter van oordeel dat op een gebied waar de Algemeene Vergadering macht hebben is en wel de hoogste macht in handen heeft, geen beroep op den rechter toegestaan kan worden. -

Art 94. Amsterdam en Rotterdam keuren dit Artikel af. - De Heer Asser is door hunne aangemeenten vertegenwoordigd en beschijdt dit Artikel als te bezwarend. - Het zal bekwaam bieden afschriften Commissaris te worden. Na eenige discussie wordt het artikel behouden, met den Heer Asser tegen.

Art 95 alinea 4 moet luiden: „Bij de beschikking kan worden bepaald, dat de verzoekers gehouden zullen hebben te stellen voor de voldoening der op het onderzoek vallende kosten".

Art 96. Hoordrecht vraagt wat er moet gebeuren als de hierin opgelegde verplichting niet wordt nagekomen. - De Commissie meent dat de Rechtbank dit moet weten. -

Art

Art 97 Offverzoek van Amsterdam worden daar alinea 2 toegevoegd dezwoorden: "of door bestuurders of Commissarissen of een of meer hunner in privé."-

De Voorzitter sluit de Vergadering ten 3 ure.-

De Secretaris,
(was geteekend) Molengraaff
Adjt.

De Voorzitter
(was geteekend) J.G. Kist

Honderd veertiende Vergadering op Zaterdag 28 Juni 1884 aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10 ure.- Afwezig de Heeren Fruin, wegens ziekte, van der Laeff en Beelaerts.

De notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.-

Titel van Vennootschappen.

Aan de orde is Art 60. in de vorige Vergadering aangehouden.-

In aansluiting aan de beslissing in die Vergadering genomen wordt besloten

de

de laatste alinea te lezen als volgt: „ Na
de oprichting der Maatschappij mogen de
in dit Artikel bedoelde overeenkomsten
niet worden aangegaan, en zijn tegen
„ over de Maatschappij krachteloos, tenzij
de bevoegdheid tot het aangaan daar
„ van voor de soort van overeenkomsten
waartoe de aangegane behoort, uitdruk
„ kelijk bij de akte is verleend." Verder
wordt deze alinea als de tweede ge
„ plaatst vóór die aanvangende met
„ Onverminderd ....." en „ Alle bedin
"
„ gen ....."

Art 98. Rotterdam acht het verkeerd eenerzijds
„ dit een eener Aandeelen - Maatschappij
de bevoegdheid te laten, het faillissemen
der Maatschappij aan te vragen. -
De Commissie is van oordeel dat deze vra
in elk geval hare beantwoording behoo
te vinden in de wet op het faillissement
niet hier. - Wat de zaak zelve betreft
zou zij de aanvraag tot faillietverkla
„ ring eener Aandeelen - Maatschappij
niet moeielijker willen maken dan
die tot faillietverklaring van een

particulier

particulier.- Wil men het recht van de obligatiehouders in dit opzicht beperkend dan make men bepalingen daaromtrent bij de uitschrijving der obligatieleening.-

Art 103. Op de juiste opmerking van Amsterdam wordt in de laatste alinea: „ Artikelen 612 - 614" veranderd in: „ Artikelen 616 - 619".

Art 104. Op voorstel van Rotterdam wordt in alinea 1 - „ in verhouding tot ieders recht" gesteld in plaats van „ in verhouding tot het op hunne aandeelen gestorte bedrag".

Alinea 4 Haarlem wil lezen in fine: „ dat de uitkeering niet of tot welk bedrag de uitkeering zal geschieden" Het Commissie handhaaft hare redactie als juister, immers de uitkeering mag nog lager gesteld worden dan het door de rechtbank bepaalde bedrag.- Haarlem: „ schenkomst dient bloot om te beletten dat er boven een bepaald cijfer gegaan worde; zij moet dus een maximum vaststellen, niet een fixum zooals

Haarlem

Haarlem wil.-

In de laatste alinea wordt gelezen: "
kracht van gewijsde gegaan vonnis".

Art 106. Dordrecht wenscht in fine van alinea 1
"door de rechtbank van het rechtsgebied
te lezen in plaats van "door de rechtb
"bank van het Arrondissement".- De Com
"missie constateert dat de afschaffing
der Arrondissements- rechtbanken nog
door niemand is voorgesteld, en dus geen
behoefte bestaat aan deze wijziging.- D
de Arrondissements rechtbanken opge
"heven mochten worden, moet en kan
de afschaffingswet zorgen voor het aan
"brengen der daardoor noodzakelijk ge
"worden wijzigingen in bestaande wet
"ten.-

Alinea 2. De opmerking van Amsterdam
vervalt als in verband staande met de
door deze Kamer voorgestelde doch door
de Commissie niet overgenomen wijzig
van Art 20.-

Art 111. Amsterdam wenscht zetel in plaats van
hoofdkantoor onder reserte dan Art
47 en 48.-

Hiermit

Hieruit blijkt dat de bedoeling der
Commissie met dit artikel niet is begre-
„pen. - De Commissie wenscht te voorko-
„men dat quasi de zetel. eener Nederlandsche
Maatschappij in het buitenland ge-
„vestigd wordt, terwijl daadwerkelijk
het hoofdkantoor in het Rijk zich be-
„vindt, en of dit wijze de bepalingen
der Nederlandsche wetten, speciaal
van deze wet, voorgeschreven voor Maat-
„schappijen wier zetels in het Rijk
gevestigd zijn, ontdoken worden. - Dit
artikel wil dus zeggen dat voor de toe-
„passing van de Nederlandsche wet,
zoo de zetel buitenslands, het hoofd-
„kantoor binnenslands gevestigd is,
de zetel geacht wordt te zijn waar het
hoofdkantoor is, dat dus dit kantoor
beschouwd wordt de zetel te wezen. -
Ten einde de toepassing van dit be-
„ginsel nog beter te verzekeren wordt
na eenige discussie aan het artikel
toegevoegd: „en wordt voor de toepassing
dier wet de plaats, waar dat hoofdkan-
„toor gevestigd is, als haar zetel beschouwd

de

De Nederlandsche wet is algemeen
en omvat dus ook het Wetboek van Bur
„gerlijke Rechtsvordering. -
Art 112. al: 2. Naaraanleiding eener vraag van
Rotterdam wordt dlinea 2. gerediqeerd:
„de bepalingen van artikelen 57 en 66.
zijn op deze maatschappij, die van
Artikel 78 is op de bestuurders van het
bijkantoor of de agenten toepasselijk."
Art 117 Amsterdam wenscht een bepaald aan-
„tal leden en een zeker bedrag van deel
„neming, zonder welke eene Waarborg
Maatschappij niet zou mogen werken.
De Commissie acht dergelijke bepaling
niet mogelijk, een billijke grens is niet
te vinden, en zoo zij te vinden ware,
het voorschrift zou toch illusoir blij-
„ven, daar de deelnemers steeds vrij
zijn uit de Maatschappij te treden
Voldoende waarborg tegen verrassin-
„gen is gelegen in de bekendmaking
van een lijst der leden en het bedrag
hunner deelneming, bij art 125 voor
geschreven. -
Art 119 „Wederkeerige waarborgmaatschappij"

wordt

wordt veranderd in „onderlinge waarborg-Maatschappij".

Art 123 Amsterdam verlangt „opzegging bij aangetekenden brief". De Commissie acht het voorschrift eener schriftelijke opzegging voldoende. - Aan partijen zij het overgelaten zekerheidshalve een aangetekenden brief te zenden.

Art 125 Op verzoek van Haarlem, die een langere termijn wenscht, wordt in alinea 3 „vóór den eersten Maart" veranderd in: „vóór den eersten April".

Tegen Rotterdam en Leeuwarden houdt de Commissie de toevoeging der in alinea 3 bedoelden lijst aan alle leden. - Publiciteit is wenschelijk, vergelijk o. a. hierboven ad art. 117.

Art 126. In dit artikel is een fout geslopen. Het moet luiden: „de leden zijn niet verplicht tot nakoming van de verbintenissen der maatschappij meer bij te dragen, dan het bedrag waarvoor zij hebben deelgenomen".

Alinea 2. Haarlem vraagt bij deze alinea op welken dag het verhaal is, wanneer er

geen

geen is op de andere leden. - De Commis
„sie antwoordt op niemand, de Maatschap
„pij lijdt dan verlies. -

Coöperatieve Vereeniging

Art 132. Amsterdam wenscht de beperking der
aansprakelijkheid tot een bepaald be-
„drag verplichtend gesteld te zien. - Ile
Commissie acht dit in strijd met haar op
„vatting van het wezen der coöperatieve
vereeniging, een vereeniging in prin
van personen, niet van kapitaal. -
Art 132 laatste alinea. - Rotterdam vraag
wie zijn de derden van deze alinea. -
Antwoord: zij, die geen leden der Vereeni
„ging zijn. -

Art 138. Utrecht en Amsterdam wenschen verdee
„ling der winsten en verliezen pro rata
van ieders aandeel. - Hiergelde dezelfde
opmerking als bij Artikel 132. - Het hoofd
„denkbeeld der coöperatieve Vereeniging
is een samenwerken van personen,
deze staan op den voorgrond, het kapi
„taal op den achtergrond; anders zou de
een aandeelen Maatschappij worden

Art 139. Ile bezwaren van Amsterdam zijn een

uitvoeisel van hare bij Artikelen 132 en
138 reedsbestreden opvatting. –

Art 140. alinea 2. Amsterdam verlangt opzegging
bij aangetekenden brief. – Zie daarom
„trent ad Art 123. –

Art 141 Naar aanleiding der opmerking van
Amsterdam ad hunc Artikel komen
de bezwaren ter sprake verbonden aan
de door dit Artikel toegestane onmiddel-
„lijke opvordering van het kapitaalsaldo
Hierdoor zal telken male eene afsluiting
der boeken noodig worden, wat practisch
onuitvoerbaar is. – Wel zal op grond van
Art 140 al: 2. zich dit bezwaar niet bij op-
„zegging doen gevoelen, nochtans blijft
het bestaan bij sterfgeval van een lid. – Na
eenige discussie wordt het Artikel op voor-
„stel van den Heer Asser aangehouden. –

Art 142 alinea 2. Haarlem stelt voor: „ voor een
ieder"; aangenomen. –
Amsterdam wil lezen: „ voor ieder lid".
Bij Artikel 58 werd reeds aan eene derge-
„lijke opmerking van Amsterdam geen
gevolg gegeven. –

Art 146. Op voorstel van Dordrecht wordt: „ voor

Haar

hare inschrijving" veranderd in: vóór
hare inschrijving".
Aan de door Amsterdam gevraagde stat
„rijke verwijzingen geeft de Commissie
de voorkeur boven herhaling van reeds
in vroegere artikelen opgenomen bepa
„lingen. – Zij zijn dus niet te vermijden
Bij den titel van vennootschappen is
nog opgemerkt door Utrecht, dat zij een
bepaling miste dat vennoten geen zaken
mogen drijven in concurrentie met de
vennootschap, alsmede eene regeling van
de verhouding der vennoten onderling. –
Omtrent het eerste wenscht de Heer Asser
geen positieve wetsbepaling; hij acht het
beter aan den rechter over te laten in elk
geval naar den aard der zaak en van de
speciale overeenkomst van vennootschap
te beslissen. – In het algemeen zijn de
vennoten verplicht de zaken der ven-
„nootschap te behartigen en elke han
„deling in strijd met haar belangen na
te laten. – Hier geldt dus het jus in cau
„sa positum. –
Wat het tweede regeling aande verhou-

ding

„ding der vennooten onderling betreft, dit
„moet overgelaten worden aan de alge-
„meene bepalingen omtrent de maat-
„schap. –

Rotterdam wenscht overneming vande
Artt 125, 126 en 146 A.D. Hlgb.

De Commissie kan dit niet toegeven. –
Artikel 125 bevat meerendeels casus posities
vallende onder het begrip van waanpraestatie
Men late hier liever vrijheid aan de juris-
prudentie. –

De bepaling van Art 126 is onnoodig ten
behoeve van den privé schuldeischer,
immers in het geval bedoeld bij dat artik.
„het kan bij de faillietverklaring van zijnen
schuldenaar - vennoot vragen. –
Artikel 146 bevat eene afwijking van het
gemeen recht, die de Commissie niet
wenscht over te nemen, daar zij het beter
acht aan de Commissie voor het B. W.
over te laten om te beslissen of in het
algemeen de verjaringstermijn niet
behoort ingekrompen te worden. –
De Heer Asser brengt de wenschelijkheid
der spraak om straf bepalingen te maken

tegen

tegen niet publicatie of gebrekkige publi-
„catie van balansen en het niet-vervul-
„len van andere in deze wet opgelegde
verplichtingen. - Dit punt wordt voorloo-
„pig aangehouden. -

De behandeling van den titel overzen-
„nootschappen is hiermede afgeloopen.
Als nu heeft er eene gedachtenwisse-
„ling plaats over de inrichting van de
Memorie van Toelichting tot de titels
overwissels, cheques, assignaties en ord-
„briefjes met de uitwerking waarvan
de Voorzitter zich heeft belast. - Die
Memorie zal als eene Memorie van Toe-
„lichting bij de ontwerpen met woorden
ingericht. -

De Voorzitter sluit de Vergadering ten
drie ure. -

De Secretaris,
(was geteekend) Molengraaff.
Adjt.

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kist

Honderd vijftiende Vergadering
op Maandag 15 September 1884.
aan het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 10 uren. - Afwezig de Heeren
Fruin wegens ziekte en Beelaerts.

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. -

De Voorzitter deelt mede dat is in-
gekomen:

1°. eene missive van den Minister van
Justitie dtd 15 Juli 1884, begeleidende
een afschrift van het Koninklijk Be-
sluit van 8 Juli 1884 N°. 68, waarbij
Mr. H. C. Pennies van der Loeff, lid van
de 2e Kamer der Staten-Generaal eervol
ontslag wordt verleend als lid der Com-
missie tot herziening van het Wetboek
van Koophandel.

Voor kennisgeving aangenomen.

2°. een schrijven van Prof. Mr. J. A. Fruin,
dtd 14 Sept. 1884, waarin deze mededeelt
dat zijne gezondheidstoestand hem tot
zijn leedwezen niet veroorloofd langer

aan

aan de werkzaamheden der Commissie deel te nemen, en dat hij zich dus ge-
„noodzaakt ziet aan den Koning ontslag te vragen als lid der Commissie. -
Besloten den Heer Fruin namens de Commissie te antwoorden en hem haar leedwezen te betuigen. -

3° Adviezen van de Kamers van Koophandel van Middelburg, Rotterdam, Utrecht, Zwolle, Arnhem en Dordrecht over de titels van vrachtvervoerders en expedi-
„teurs, van Zwolle tevens over de ti-
„tels van vennootschappen, cheques, assignatiën, orderbriefjes, handelsre-
„gisters en firma's. -
Hierna wordt van gedachten gewis-
„seld over eene eventueele aanvulling der Commissie en over de regeling der werkzaamheden. -
Wat het eerste betreft blijken de aan-
„wezige leden allen aanvulling der Commissie door nieuwe leden op dit tijdstip niet wenschelijk te achten. -
Ingeval de Heer Beelaerts mocht ver-
„hinderd zijn deel te nemen aan de lid

en

en Secretaris afgetreden, door de Commis-
„sie gaarne de tegenwoordige Adjunct-
Secretaris in zijne plaats hier optreden.
De werkzaamheden worden in dier-
voege geregeld, dat er vóór een Vergade-
„ring zal gehouden worden ter behan-
„deling van den titel over vennootschap-
„pen met het oog op het advies der Kamer
van Koophandel te Zwolle en eenige
door den Heer Asser voor te stellen aan-
„vullingen, alsmede van de titels
over vrachtvervoerders en expediteurs
eveneens met het oog op de ingekomen
adviezen; om daarna weder bijeen
te komen als de Memories van Toelich-
„ting gereed zullen zijn voor de Staats-
„behandeling zijnde ontworpen. —
De Voorzitter heeft zich belast met de
Memorie van Toelichting op de titels van
wissels, chèques, orderbriefjes en aassigna-
„tiën, de Heer Asser met die op den titel
van vennootschappen, de Heer Pijnap-
„pel met die over firma, handelsregis-
„ter, vrachtvervoerders en expediteurs.
Niemand onderwerpen zullen voorshands

niet

niet in behandeling genomen worden.
Niets meer aan de orde zijnde sluit
de Voorzitter de Vergadering ten 11½
ure.-

De Secretaris,
(was geteekend) Molengraaff.
Adjt.

De Voorzitter,
(was geteekend) J.G. Kiest.

In de zestiende Vergadering
op Zaterdag 27 September 1884, aan
het Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergade-
ring ten 10 ure.- Afwezig de Heeren
Fruin, wegens ziekte, en Beelaerts.-
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd.-
De Adjunct-Secretaris bericht 1° dat
de uitvoering van het in de vorige Ver-
gadering genomen besluit aan den
Heer Fruin een toepasselijk schrijven
is gericht, namens de Commissie.-
2° dat zijn ingekomen adviezen van

de

de Kamers van Koophandel te Leeuwarden en te Haarlem, naar aanleiding van de titels over vrachtvervoerders en expe-
„diteurs.—

Aan de orde is de titel over vennoot-
„schappen ter overweging van de opmer-
„kingen der Kamers van Koophandel van Zwolle en Middelburg en van eenige door den Heer Asser voorgestelde wij-
„zigingen.—

Art 6. Zwolle heeft bezwaar tegen de uit-
„drukking niet tijdig, in alinea 3 daar nergens bepaald wordt wat tijdig is.—
De Commissie verwijst naar de vroege-
„re discussie over Artikel 4 jo. Artikel 6 naar aanleiding eener gelijkvormige opmer-
„king, Zie blad hierboven.—

Art 15, 20 e a. Naar aanleiding dezer en andere Artikelen vraagt Zwolle of deze titel ook toepasse-
„lijk is op bij de invoering reeds bestaan-
„de vennootschappen.
De Heer Asser meent dat deze titel spe-
„ciaal ziet de ontbinding der vennoot-
„schappen betreft toepasselijk maat-
„schappen op bij de invoering bestaande

vennootschappen

vennootschappen, hetzij dan door in dien zin een uitdrukkelijke wetsbepaling te scheppen, hetzij ook zonder dat te beschouwen als algemeene rechtsbeginselen. - Voo echter uitdrukkelijke wetsbepalingen noodig zijn, zal eene wet op de overgang daarin moeten voorzien. -

Aan de Voorzitter en de Heer Pijnappel van oordeel zijn dat zonder uitdrukkelijke wetsbepaling in tegengestelden zin, de oude wet van toepassing blijft, althans wat de ontbinding betreft, op reeds bestaande vennootschappen, wordt besloten dat afzonderlijke overgangsbepalingen ontworpen zullen worden. -

Art 4 j° Art 13 Middelburg acht het wenschelijk dat al de vennooten verplicht worden domicilie te kiezen ter plaatse waar het kantoor of het hoofdkantoor der firma is gevestigd

De Commissie acht aan de keuze van domicilie elders dan het burgerlijke domicilie der handelende persoon zoo veel en ernstige bezwaren verbonden dat zij van oordeel is dat zoo niet moeilijk de verplichting van domicilie kiezen moet opgelegd

worden

worden.- Hij toch bij wien domicilie gekozen
wordt is in den regel niet verplicht tot op-
"zending der bij hem gedane exploiten ing.
aan den belanghebbende, zoodat deze soms
geen kennis krijgt van de meest belangrijke
tegen hem gerichte handelingen.-
Het niet kiezen van domicilie door de leden
der vennootschap ter plaatse, waar het
kantoor is, heeft voor derden geen grooter
bezwaar dan wanneer een elders wonende
koopman, die alleen handelt, geen domi-
"cilie kiest ter plaatse van zijn kantoor.-
Hoogstens zou het voor derden een reden
kunnen zijn om met eene dergelijke firma
niet zoo licht relaties aan te knoopen.-

Art 120. Middelburg merkt op dat het Ontwerp niet
voorziet in het geval dat de voor de beva-
"ring aangewezen vereffenaar overlijdt
of binten staat geraakt zich met de beva-
"ring hierbedoeld te belasten.-
De Commissie kan dit niet toegeven, het
Artikel voorziet ook in de gevallen dat
later aanwijzigingen noodig worden
door ontstentenis der benoemde vereffe-
"naars, immers het Artikel draagt de

aanwijzing

aanwijzing aan de Rechtbank op, tenzij de vennoten een der vereffenaars hebben aangewezen; wordt nu de benoemde vereffenaar onbekwaam of wel bank hij te overlijden, dan is er geen door de vennoten aangewezen vereffenaar meer en moet dus de Rechtbank er een aanwijzen. —

2de Afdeeling §1.

Zwolle wat Artikel 21 aldus op, dat door de daarin gegeven definitie der Commanditaire vennootschap de bepalingen van deze afdeeling ook toepasselijk zijn op de vennootschap met stillen vennoot, die in Duitschland thans genaamde Stille Gesellschaft. — Zij acht die bepalingen, vooral de publiciteit, te bezwarend voor dergelijke vennootschap. —

De Heer Asser voert hier tegen aan dat het ontwerp zich juist niet verdraagt met de stille vennootschap, die naar sprekers meening geen vennootschap is maar een geldleening tegen aandeel in de winst. — Zij blijft altijd gevaarlijk, als door het ontwerp voor de Commanditaire vennootschap voorgeschreven

publiciteit

publiciteit is vooral noodig om Artikel 26, dat zonder publiciteit niet in de wet opgenomen zou behoeven worden. –

De Adjunct-Secretaris bestrijdt dit in zoo„ verre dat bij de stille vennootschap wel als eene Commanditaire vennootschap be„schouwd, nm als eene niet gepubliceerde Commanditaire vennootschap, die als zoodanig niet tegenover derden op„treedt, doch alleen moet tusschen partijen bij de overeenkomst van ven„nootschap. –

De Voorzitter acht ter voorkoming van misverstand eene bepaling noodig, waarbij de stille vennootschap geoor„loofd verklaard wordt, of nog liever eene wijziging der definitie in Artikel 21 zóó dat de stille vennootschap er buiten valt. – De definitie van dat Artikel toch past volkomen op de overeenkomst, die aan de stille vennootschap ten grond„slag ligt, nu de woorden „met of zonder gebruikmaking van een gemeenschap„pelijken naam" geschrapt zijn gewor„den. – Het criterium dat de Commanditaire

vennootschap

vennootschap van de stille onderscheidt
vindt Spreker in het gemeenschappelijk
handelen onder een gemeenschappelijken
naam, in het tegenover het publiek als
vennooten optreden. – Ale stille vennoot
onderscheidt zich van den Commandi-
„taire door dat hij zich schuil houdt,
terwijl de Commanditaire zich alzoo-
„nig aan het publiek bekaar maakt
of zelfs mede handelt. – Spreker wenscht
daarom in Artikel 21 uitgedrukt te
zien dat er onder een gemeenschappe-
„lijken naam gehandeld moet worden.
Ale. Heer Asser verdedigt nader zijn stand-
„punt. – Eerst wanneer aan de door de wet
gestelde vereischten van publiciteit voldaan
is, acht hij een vennootschap aanwezig. –
Anders is er geldleening en valt de overeen-
„komst dus van zelf buiten Artikel 21. –
Het vereischte van handelen onder een
gemeenschappelijken naam laat in elk
geval de quaestie niet op, daar men niet
kan zien of een firma al of niet een „ge-
„meenschappelijke naam is, daar ieder
ook de alleen handelende koopman vrij is

in

van de heer zijner firma. –
De Heer Pijnappel sluit zich wat de op-
vatting van het karakter der Stille vennoot-
schap betreft bij den Voorzitter en den
Adjunct-Secretaris aan, doch acht een-
wijziging van Artikel 21 onnoodig. –
Z. i. worden de gesproken bezwaren door
Artikel 24 opgeheven; immers dit arti-
kel bepaalt dat verzuim van inschrij-
ving cf. i. van publicatie der vennoot-
schap geen ander gevolg heeft dan
dat de Commanditaire vennoten aan-
sprakelijke worden voor de met gebruik-
making eener firma, waarin hun naam
met hunne medewerking voorkomt, ver-
richte handelingen of voor die waarbe
zij zelven hebben medegewerkt. – Welnu
de Stille vennootschap onderstelt juist
vennoten die niet handelend optreden;
niet-publicatie zal voor hen dus nim-
mer nadeelig kunnen werken. – Haar
door blijft de Stille vennootschap ma-
gelijk met tegenstaande de algemeene
woorden van Art 21. –
Hieromtrent wordt besloten

Art

artikel 21 onveranderd te laten. –

Art 32–35. Uit opmerkingen van Haarlem gevoer
de Commissie geen aanleiding tot wijze
„ging. – Het ligt in den aard der zaak
dat de commanditaire aandeelhouders,
die naast de complementairen staan,
door hunne algemeene vergadering
tegenover deze vertegenwoordigd wor
den. – Als de complementairen zelven
tevens commanditaire aandeelen be-
„zitten, hebben zij daarvoor ook alle
rechten der aandeelhouders en worden
zij dus in deze hoedanigheid door de
Algemeene Vergadering vertegenwoordigd
tegenover henzelven in hunne qualiteit
van complementairen. –

Uit Commissie besluit echter in Artikel
34 ook Art 171 aan te halen. –

Art 33 Zwolle heeft bedenking tegen de toestem-
„ming van derden. – Uit Commissie wijst
er nogmaals op dat het wenschelijk
kan zijn de toestemming eener Com-
„missie uit de obligatiehouders te
eischen. –

Art 37 Uit Commissie kan de wensch van

Zwolle

Zwolle niet beamen.-

Art 50 De Heer Asser stelt voor Artikel 50 te doen luiden als volgt.

De bepalingen vande Artikelen 44, 48 (met uitzondering van het laatste lid) en 49 gelden mede voor alle in de akte van oprichting gemaakte wijzigingen voor de toetreding van aandeelhouders na de oprichting, behalve ingeval van overdracht van aandelen en voor de verlenging der Maatschappij. De akte van toetreding als aandeelhouder vermeldt de dagteekening der akte van oprichting en den notaris de wiens overstaan die is verleden.-

Zoolang van eene wijziging der akte, eene toetreding als aandeelhouder, behalve ingeval van overdracht van aandeelen, of eene verlenging der Maatschappij geene notariele akte is opgemaakt, bestaat die wijziging, die toetreding of die verlenging rechtens niet.

Nevens de inschrijving der akte van oprichting enz.

De voorsteller wijst er ter toelichting

a/o

of / dat er volkomen zekerheid moet
bestaan ten aanzien van het feit of
iemand tot de Maatschappij als de ge-
„stelde voorwaarden is toegetreden, van
daar dat het ontwerp africhting der
Maatschappij bij notariële akte voor
schrijft. - Wel min in dat dit steen moet
van de stichting van nieuwe vennoo-
„ten even eens bij notariële akte blijken
daar hier een groote zekerheid noodig
is en derden met moeten blootstaan aan
de kans dat de deelnemer tot storting
aangesproken / zijne deelneming ont-
kent en deze niet voldoende kan wor-
den bewezen. - Onder landen Engelsch
„land, Frankrijk, België zijn ons
hierin voorgegaan. -
de Heer Pijnappel kan zich met
het voorgestelde artikel niet vereeni-
„gen en acht het eenderen een stap
achteruit, althans is het z. i. geene
verbetering, dat de Maatschappij tegen
den laatsten deelnemer alle recht zal
verliezen, als niet eene notariële akte
is gepasseerd en ingeschreven. Spreker

meent

meent dat ook andere bewijsmiddelen toegelaten moeten worden, dat bijv. een schriftelijke verklaring van toestreding rechtsgeldig moet zijn. Ook acht Spreker publicatie (inschrijving) onnoodig, daar er een register van aandeelhouders is, en klemt in het algemeen den te grooten omslag af.

Ik de Heer Asser betreurt nader dat er wille van derden onomstootelijke zekerheid wenschelijk is, wanneer de derde niet een notariële akte ziet, kan hij in dezen aangebracht worden dat iemand aandeelhouder is, die dat in de werkelijkheid niet is; op deze wijze zal hij er toe overgehaald kunnen worden met de Maatschappij te handelen op het crediet van iemand van wien misschien later zou blijken dat hij geen aandeelhouder is. — In Sprekers ideaal wordt dit voorkomen, vandaar dat inschrijving daarin noodig is, omdat de derde anders de notariële akte niet ziet. —

Ik de Heer Pijnappel wijst er nog op dat

een

een beroep op de buitenlandsche wetten hier niet opgaat, daar volgens deze de Maatschappij niet bestaat, voordat alle aandeelen geplaatst zijn. - Haar is een notariële akte dus noodig op dat derden kunnen beoordeelen of deze voorwaarde voor het wettig bestaan der Maatschappij / plaatsing van alle aandeelen / vervuld is. Zij brengt in herinnering dat het usance is het kapitaal van naamlooze vennootschappen te plaatsen door het verkoopen van volgeteekende aandeelen op de beurs; in dat geval kunnen zeker geen notariële akten gevorderd worden. -

Hr Heer Gosen merkt hier tegen aan dat dit usance moge zijn, maar toch eigenlijk niet geschieden kan daarin, alvorens er tot verkoop ter beurze wordt overgegaan, iemand moet zijn, die de aandeelen voor zijn rekening neemt en dus de notariele akte moet passeeren. - Zijn aandeelen register acht sprekend

niet

niet voldoende omdat daarin personen
ingeschreven kunnen worden, die
geen aandeelhouder zijn of laten ont-
kennen het te zijn. –
Dit bewijst naar het oordeel van den
Heer Pijnappel te veel. – Immers, voer
Spreker aan, alleen het nemen der
aandeelen zal notariëel gecontra-
„ leerd worden, niet de latere overdra-
daarvan, deze worden bloot in het
aandeelenregister ingeschreven. –
Wanneer nu voor het nemen der aan-
„ deelen eene notariële akte noodig
is, om bedrog te voorkomen, waarvoor
het aandeelenregister geen waar-
„ borg oplevert, dan moet elke overdracht
notariëel geschieden. – En kunnen toch
fictieve overdrachten ingeschreven wor-
„ den, zoodat daarin schijnbare personen
als aandeelhouders prijken, die hetzij
„ derdaad niet zijn. – Zo dit zoo dan is
ook de door den Heer Asser verlangde
notariële akte van inschrijving
weinig afdoende. –
Na eenige discussie stelt de Heer

Asser

Asser zijn voorstel in. - Op zijn verzoek
spreekt echter de Commissie de wenschelijk-
„lijkheid uit om de aansprakelijkheid
van bestuurders voor het doen voorko-
„men van iemand als aandeelhouder,
die het in werkelijkheid niet is, nader
te regelen als ook om straf te bedrei-
„gen tegen valschheid in het aandee-
„lenregister. - Hr Asser zal deze
punten nader overwegen en uitwerken.

Art 57 al. 2. Zwolle en Middelburg vragen: wat bij
verschil van gevoelen tusschen de des-
„kundigen? hoe alsdan tot eene be-
„slissing te komen?

Naar aanleiding hiervan wordt gecon-
„stateerd dat blijkens alinea 2. door
de deskundigen geen beslissing maar
een voorlichting wordt gegeven, en
dus een stemmigheid niet noodig is. -
Partijen behoeven hunne schatting,
„gen niet te volgen, deze strekken al-
„leen om handelen en connaissance
de cause mogelijk te maken. -

Art 60 al. ult. Opmerking van Zwolle. - Reden voor
geen. -

Art

Art 64. Tegenover Middelburg merkt de Commissie op, dat alle fondsen, onder welke benaming ook in de boeken voorkomende, tot het kapitaal van de Maatschappij behooren, zoodat de reserve van Middelburg dat daarmit aandeelen aangekocht zouden kunnen worden zonder in strijd te geraken met Art 64 ongegrond is. —

Art 67. Naar aanleiding van Middelburgs opmerking erkent de Commissie dat de bevoegdheid tot wijziging der akte het meest gebruikelijke en gewenschte is. — Zij acht echter haar redactie van alinea 2, die van de niet-bevoegdheid uitgaat, logischer, daar eene overeenkomst tusschen meerderen aangegaan naar algemeene rechtsbeginselen niet door besluit eener meerderheid gewijzigd kan worden. —

Art 68. Middelburg en Zwolle vragen andere regeling van het stemrecht. — De Commissie meent dit aan de akte over te moeten laten. —

Art 73 § 3. In tegenstelling van Middelburg

is

is de Commissie voor een notariele
akte even goed als bij de oprichting een
Maatschappij. —

Art 76. Het Eerste lid wordt voor Alinea 2 en 3 te
vervangen door het volgende:
„Op schriftelijke aanvrage van aan-
„deelhouders ten minste één tiende
van het maatschappelijk kapitaal,
waarvoor deelgenomen is, of van een
zooveel geringer bedrag als bij de
akte zal zijn bepaald, vertegenwoor-
„digende, is het bestuur verplicht
„eene Algemeene Vergadering te doen
houden binnen eene maand na
ontvangst der aanvrage en zulke me-
„eenen termijn van oproeping van ten
minste tien dagen. —
Indien het Bestuur in gebreke blijft
„de oproeping te doen en van de aan-
„vrage tijdig schriftelijke mededee-
„ling aan Commissarissen is geschied
„zijn deze verplicht zelven de oproe-
„ping te doen, zoodat de Vergadering
„uiterlijk twee weken na de ontvangst
der aanvrage door het Bestuur kan

gehouden

gehouden worden. —

„Blijven ook de Commissarissen in gebreke aan de aanvrage gevolg te geven, dan kunnen zij, die haar hebben gedaan, krachtens machtiging der Rechtbank van het Arrondissement, binnen welker gebied de Aandeelen Maatschappij haren zetel heeft, zelven de oproeping doen, met inachtneming van den voren aangetekenden daarvoor bepaald. —

„Die rechterlijke machtiging wordt verleend, indien de aanvragers van hunne bevoegdheid tot het doen der aanvrage en van het niet voldoen daaraan hebben doen blijken en wordt tegelijk met de oproeping ter kennisse van de aandeelhouders gebracht. —

„Hoe pro deze wijze gedane oproeping is rechtsgeldig, ook indien mocht blijken dat de machtiging ten onrechte verleend was. —

„Het recht van aanvrage en oproeping, in dit Artikel toegekend, kan,

met

met inachtneming van het hiervoren be-
„paalde door iedere aandeelhouders voor-
„den uitgeoefend, indien het bestuur
en het College van Commissarissen in
gebreke zijn gebleven eene bij de akte
of bij Artikel 75 voorgeschreven alge-
„meene Vergadering bijeen te roepen.
In verband hiermede wenscht de voor-
Art 92. al: 2. steller in Art 92. al: 2. te doen wegvallen
de woorden „ of nadat eene herachtens"
en tot het einde. –
Hoewel deze wijzigingen van Art 75 al 2.
meent de Heer Asser de bezwaren weg
„genomen te hebben die in den weg
stonden aan het toekennen van de
bevoegdheid om eene Algemeene Ver-
„gadering bijeen te roepen aan de
aandeelhouders, zooals in den tijd
de Kamers van Koophandel te Amster-
„dam, Rotterdam en Dordrecht, thans
weer die van Middelburg, aandron-
„gen. – Het hoofdbezwaar was: welke
waarborg bestaat er, vooral bij aan-
„deelen aan toonder, dat de bijeen-
roepende zich noemende aandeelhou-

werkelijk

werkelijk aandeelhouders zijn. - Hierin
voorziet het voorgestelde onderzoeken
de openbaarstemaken machtiging
van de rechtbank, wier rechtsgeldig
„heid later nimmer betwist zal kun-
„nen worden. -

„De Heer Pijnappel heeft bezwaar te
„gen het schrappen der laatste woor
„den van Art 92. - Hij wenscht naast
het recht van een zeker aantal aan
„deelhouders om een Vergadering
bijeen te roepen de aansprakelijk
„heid van bestuurders en Commis
„sarissen, bij weigering om aan de
aanvrage van Art 76 te voldoen, op
de wijze zoals zij bij Art 92 geregeld
was. nu zoo dat zij door iedereen
aandeelhouder aangesproken kun
„nen worden, te leeren daarvan het
recht tot bijeenroeping als laatste
„baanbrekend gebruik gemaakt zal
worden. -

„De Heer Bosscher stelt hier tegenover
de moeilijkheden waartoe de laat-
„ste bepaling van Art 92 aanleiding

zal

zal geven. – Zal bijv: de actie tot scha-
„devergoeding doorgaan als na de dag-
vaarding eene Algemeene Vergadering
is bijeengeroepen en deze décharge
verleend. – Bovendien de laatste zin
„van het thans door hem voor-
gestelde Art 76 geeft elk aandeelhou-
„der individueel het recht tot bijeen-
„roeping eener Algemeene Vergade-
„ring in de gevallen daarin vermeld,
zoodat bij het in zijn macht heeft
de voorwaarden door alinea 2 van
Artikel 92 in de eerste plaats gesteld
in vervulling te doen treden. –
de Heer Pijnappel. legt zich hier
„bij neder. – de voorstellen van den
Heer Asser worden met algemeene
stemmen aangenomen. –

Art 77. de Heer Asser stelt voor de tweede
zinsnede van dit Artikel facultatief
te stellen, om aan het bezwaar van Me-
„delburg te gemoet te komen, dat geen
andere onderwerpen dan de medegedeelde
behandeld zouden kunnen worden. Voor al
bij amendementen kan dit tot moeijelij-

heden

„heden leiden. -

De Voorzitter ende Heer Pijnappel verde-
„digen het artikel. - Het staat altijd vrij
amendementen te behandelen, terwijl bij twij-
„fel of iets een amendement is daaromtrent
de vergadering moet beslissen. - Facultatief
stelling kan aanleiding kunnen geven tot
eene gewoonte om niets mede te deelen over
de te behandelen zaken. -

In de door Middelburg bij dit Artikel
of nieuw gevraagde verpliehting tot do-
„micilie stelling kan de Commissie op de
bekende gronden niet treden. -

Art 94. Naar aanleiding der opmerking
van Middelburg wordt op voorstel van
den Adjunct - Secretaris in dit Artikel
gelezen „ of wel indien het een overtreding
geldt van het College van Commissarissen
zelf, aan een daartoe door hen te beleg-
„gen Algemeene Vergadering."

Art 103. Tegenover Middelburg handhaaft
de Commissie de termijn van 6 maanden
als naar haar oordeel niet te lang. -

Art 104. Tegenover Middelburg vermeent de
Commissie van de vereffenaars geene

domicilie stelling

domiciliestelling te moeten vorderen op
de bekende gronden.

Art. 115 j°. 124. Middelburg meent dat de bepa-
„ling van Art 124 al. 1. niet van toepassing
kan zijn op onderlinge levensverzekeringmaat-
„schappijen. - Zij vraagt of het de bedoeling
is van de Commissie om de onderlinge leven-
„verzekeringmaatschappij niet onder deze
afdeeling te doen vallen. -

Hel Commissie constateert dat, indien leven-
„verzekering een verzekering is, wat o.a door
den Adjunct-Secretaris betwist wordt,
deze afdeeling ook op de onderlinge leven-
„verzekeringmaatschappij toepasselijk moet
zijn. -

Het bezwaar door Middelburg tegen Art
124 al. 1. gemaakt is ongegrond, daar dit
Artikel slechts een regel stelt, waarvan
afwijking bij de Akte mogelijk is. - Ter
wille van de duidelijkheid wordt echter
Art 124 al. 1 gelezen: „Tenzij het tegen-
„deel uit de Akte voortvloeit" en dit
wel bepaald met het oog op onderlinge
levensverzekeringmaatschappijen.

Art 115. Middelburg acht in de definitie

de

MOLENGRAAFF-INSTITUUT VOOR PRIVAATRECHT

de uitbreiding „die zij door voorwerpen „kering vatbare voorgaken zouden kunnen lijden" onjuist, voorgaken zijn niet voorwerpen vatbaar, men verzekert zich tegen voorgaken. De Commissie beaamt dit en besluit dat Art 115 zal worden gelezen „de schade te vergoeden die zij door voorgaken, waartegen verzekering bestaanbaar is, zouden kunnen lijden".

Art 117 c. j°. 115. De opmerking van Middelburg ad hunc. Art is onbeduidend. –

Art 125 Teneinde de in dit Artikel gegeven voorschriften niet al te bezwarend te doen zijn, zooals ook Middelburg dhans weer opmerkt, worden in fine geschrapt de woorden „aan het handelsregister en aan alle leden".

Art 58. In het correspondeerende Art 58 wordt het woord Maart in al: 4 veranderd in April om het in overeenstemming te brengen met de reeds vroeger gewijzigde „de Al: 3. van dit Art 125.

Art. 132. In de opmerking van Zwolle dat de definitie van dit Artikel buitenshuis vereenigingen tot voorziening in geestelijke behoeften der leden, bijvoorbeeld

goedkoop

goedkoops. onderwijs, vondt de Commissie
geen aanleiding tot wijziging. - Vergelijke
vereenigingen kunnen toch wettig be-
„staanen komen niet zoveel voor dat
zij byzondere regeling behoeven. -
Art 134. Verbeteringen van Middelburg
op dit Artikel en Zwolle op Art 140 al 2.
worden door de Commissie niet gedeeld
Zij vondt, wat het laatste betreft, het
beter dat iemand die op 31 December
bedankt dadelijk ophoudt lid te zijn,
dan dat iemand die op 1 Januari be-
„dankt eerst op 31 December van het vol-
„gende jaar zou ophouden lid te zijn.
Art 141. Om aan de vroeger in den boekem
van de Commissie naar aanleiding va
de adviezen van de Kamers van Koop
„handel van Haarlem en Amsterdam
tegen de bepalingen van de opvordering
van het kapitaalsaldo, zoo als dit ui
bijdens het eindigen van het lidmaa
„schaps, gerezen bezwaren, wordt be
„sloten te verstaan: dat hun kapitaal
saldo, zoo als dit blijkens de boeken
den tijde van het eindigen van het

loopende vereenigingsjaar was." en Ten
„slechtijds afsluiten der boeken worde
hierdoor voorkomen. –

De Voorzitter meent dat kapitaal-saldo
tot misverstand aanleiding zou kunnen
geven, met name de vraag zou kunnen
doen rijzen of hieronder ook rente begre-
„pen is. Op zijn voorstel wordt hun
kapitaal-saldo gewijzigd in „(dat het)
hun toekomende saldo".

Art 147. Naar aanleiding van de in Art 76.
gebrachte wijzigingen worde in Art 147
al 1 voor 76 eerste lid gelezen 76, in al 3.
in plaats van Artikel 76, tweede lid, gelezen
Artikel 76 en de al 4 geheel geschrapt.

Het Kleen Archief vestigt nog de aandacht
op Art 50.

Art 50. Het is niet juist in al 1. van dit Artikel
de Artikelen 44, 48 en 49 aan te halen,
daar de laatste alinea van Art 48 niet
moet gelden in geval van niet bij notari-
„ële akte gemaakte wijziging. – Immers
dergelijke wijziging bestaat krachtens
al 2. rechtens niet, een aansprakelijk-
„heid van bestuurders kan zij echter niet

Een

ten gevolge hebben en Art 48 al: uits dus niet van toepassing zijn. - Waarentegen moet deze al: wel toepasselijk zijn als de verlenging niet notarieel is geschied, doordat deze alsdan evenmin rechtens bestaat, houdt de vennootschap op te bestaan en maeken de bestuurders als zij toch blijven handelen voor de niet meer bestaande Maatschappij aanspra„kelijk zijn. - Ik aanhaling van Art 48 al: uits blijft hier nodig om de hoofde„lijkheid dier aansprakelijkheid uit te drukken. -

Ik Commissie renvooyeert Art 50 aan den Heer Assessor Fine voor nadere redactie. -

De Voorzitter sluit de Vergadering te ruim 3 ure. -

De Secretaris,
(was geteekend) H. L. P. A. Molengraaff.

De Voorzitter,
(was geteekend) J. G. Kies
Adpt.

Honderd zeventiende Vergadering
aan het Departement van Justitie
op Zaterdag 11 October 1884.

De Voorzitter opent de Vergadering
den 10 ure. - Afwezig de Heeren Fruin,
wegens ziekte en Beelaerts. -

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. -

Vennootschappen.

Titel van Vennootschappen.

Art 65 "De Heer Asser stelt nog een wijziging voor van Art 65. - Spreker acht het wenschelijk in de wet voor te schrijven, dat de balans de vermelding moet inhouden van de aandeelen in de Vennootschap zelve aan de Vennootschap toebehoorende.

Voor dezen is het van het grootste belang dit te weten, nu in Art 64 het bezit van eigen aandeelen is toegelaten. - Zoodoende zal het publiek eenige controle kunnen uitoefenen. -

Op Sprekers voorstel wordt in Art 65. N: 2 achter: " de aandeelen in andere

ondernemingen

ondernemingen" ingelascht: " de aandeelen
in de maatschappij zelve".
Aan de orde is de behandeling van de
titels over cheques, Assignatien, Handels
registers en Firma naar aanleiding van
adviezen der Kamers van Koophandel
te Middelburg en Zwolle.-
Cheques /N°. 31 voorloopig Ontwerp/.
Art 5 j°. 2. Middelburg vraagt of in verban
met Art 5 in fine van Art 2 niet een voor
behoud gemaakt moet worden ten aanzien
van den vervaldag.- Voor het nieuwe Art 2
bij de laatste behandeling van deze titel
aangenomen, verliest deze opmerking
alle beteekenis, te meer daar Art 2 oud
/Art 1 nieuw/ de vereischten voor den cheq
imperatief opnoemt.-
Art 7 Zwolle vraagt of niet voorzien mo
worden in het geval dat de laatste dag
op een Zondag valt, te meer daar thans
bedreigd wordt op de laatste aanbiedin
Ile Commissie antwoordt hierop dat
daarin reeds voorzien is door Art 7 g.
waarin ook Art 13 van den titel over
wissels, bevattende een regeling voor

het

het bedoelde geval, aangehaald worde. —
Teneinde dit nog duidelijker te doen
uitkomen worde in Art 8 binnen den
in Art 7 bepaalden termijn gewijzigd
in binnen den bepaalden termijn,
dat is dus de termijn van Art 7 jo Art 9
van deze titel en Art 13 wisselo. —
Art 8. Zoo lle wenscht te weten of, als
een koper met voldoende fonds onder
zich faillert, dat fonds geacht worde
niet meer aanwezig te zijn en of hij gevolg
kragtens dit Artikel de uitgever tegen
den houder van den Cheque aansprake-
lijk worde?
De Heer Roser betoogt dat door fail-
lissement het fonds niet te niet gaat,
mitsdien de uitgever aan zijne ver-
plichtingen heeft voldaan en voor de
niet- betaling in het door Zwolle gestelde
geval dus ook niet aansprakelijk kan
zijn. —
Wel echter acht Spreker eene redactie
verandering van dit Artikel noodig om
aan te stoomen, dat het fonds door eene
rechtstreeksche of zijdelingsche daad

van

van den uitgever verduwenen moet zijn. — Er
zijn immers gevallen mogelijk en denkbaar,
„ waarin het fonds door force majeure
teniet gaat, bijvoorbeeld de effecten in
onderpand gegeven verbranden, in die
gevallen moet de uitgever niet aanspra-
„ kelijk zijn. —

Naar aanleiding hiervan worde eenige
discussie gevoerd en worden de notulen
van de vorige behandeling van dit Artikel
„ het / deel V, blz 10-16 / voorgelezen, die toen
aangenomen redactie voorgesteld niet in
dit geval en ook niet bij alle leden be-
„ zwaren. — Tenslotte wordt het Artikel
aangehouden. —

Assignatiën / N: 32 Voorloping Ontwerp /
Zwolle. Hier titel spreekt niet van als
wisselbedoelde, wegens gemis van een
der vormvoorschriften niet als zoodanig
geldende geschriften, die thans in som-
„ mige gevallen assignatiën zijn. Moet
daarom niet voorzien worden?

De Commissie acht dit niet noodig
een onvolkomen wissel is in haar
systeem niettig als wissel, maar kan

daarom

daarom als onderhandsche akte leveren
„de het bewijs eener verbintenis nogwel
eenige rechtskracht hebben, het is echter
onjuist hem dan als eene Assignatie te
beschouwen. –

Zwolle mist verder bepalingen omtrent
de vereffening. – Byzondere bepalingen
zijn naar het oordeel van de Commissie
niet noodig. –

Firma

Aan de opmerking van Middelburg is
door de wijziging van Art 6 reeds voldaan.

Handelsregister.

Art 4 Zwolle verlangt dat, waar meer
„de belanghebbenden zijn, de inschrij-
„ving door of van wege één hunner
gedaan voor allen voldoende zal
„zijn (geldt)

De Commissie merkt op dat ook die
meerdere belanghebbenden over eene
firma handelen dit punt door Art 5 bis
van den titel over vennootschappen
(Art 22) wordt geregeld, in welker re-
„geling de Commissie geene verande-
„ring wenscht te brengen. – Andere

belanghebbenden

belanghebbenden kommen te moeten pro-
„curatie geven zoo zij door één kunnen
de inschrijving willen doen geschieden
Aan de orde zijn de titels over Vracht-
„vervoerders (N° 37) en Expediteurs (N° 38),
naar aanleiding van de ingekomen ad-
„viezen van de Kamers van Koophandel
te Middelburg, Utrecht, Rotterdam,
Zwolle, Arnhem, Dordrecht, Vlaardin-
en Leeuwarden. -
Middelburg en Leeuwarden hebben
geene op- of aanmerkingen. -

Vrachtvervoerders.

Volgens Arnhem is de naam Vrachtver-
„voerders een Germanisme. - De Commis-
„sie handhaaft hem als te verkiezen
boven Vervoerders en Voerlieden. -
Art 2. Utrecht verlangt eene bepaling
dat vrachtbrieven kosteloos gestempeld
en duplicaten kosteloos afgegeven
moeten worden. -
De Commissie is van oordeel dat de
wet zich daarmede niet heeft te be-
„moeien. -
Art 3. N° 4 en 5. Utrecht vindt plaats van afleve-

in

in N°. 4 niet duidelijk, men kan daarbij denken aan de plaats van aflevering van het goed door den afzender aan den vrachtvervoerder. - Zij stelt voor plaats van bestemming. - De Commissie neemt dit over. -

Art 4. Haarlem, wil lezen in den derden regel van onderen, „op den vrachtbrief en het duplicaat, bij zijne onderteke„ning" enz.

De Commissie wijst er op, dat de vracht„brief, die door den vrachtvervoerder on„derteekend wordt, juist het duplicaat is en dus Art 4 van het duplicaat spreekt Op den anderen vrachtbrief, dien hij onder zich houdt, kan de vrachtvervoer„der altijd een voorbeeld stellen. - Zie Art 2 al: 2.

Art 5. Utrecht wenscht aan het 2e lid toe te voegen „voorzoover deze niet door schuld van den vrachtvervoerder zijn ontstaan" en wel met het oog op vertraging in het vervoer en dienten„gevolge ongeldig worden der docu„menten. -

Ale

De Heer Pijnappel meent dat het verloopen
van een papier, bij voorbeeld een gelei bille
van de accynzen, waarop Uitrecht doelt,
niet is een ontbreken, een onvolledigheid
of onjuistheid der papieren als waarvan
deze al: spreekt. - Hiaarin wordt gevonden
een a priori ontbreken, onvolledig of on-
„juist zijn;" verloopen is iets wat later
opkomt. - Tegen deze opvatting van den
Spreker worden echter aangevoerd de
woorden van al: 1 „die tot aan de aflevе-
„ring van het goed noodig zijn", en waar-
„uit veeleer de verplichting van den
afzender voortvloeit, om nieuwe docu-
„menten te verschaffen als de oude
verloopen zijn. - Naar aanleiding hier-
„van ontstaat eene discussie over de
beteekenis der woorden ontbreken, on-
„volledigheid en onjuistheid en voor
de vraag of verloopen daaronder valt.
Eenstemmig is de Commissie van voor-
„deel dat de afzender slechts dan tot
schadevergoeding verplicht moet zijn
als het zijn eigen schuld is dat de papie-
„ren onvoldoende zijn of worden. —

Dan

Om dit uit te drukken, / waarmede dan te-
„vens aan den wensch van Utrecht is te-
gemoet gekomen / wordt al 2 van dit Ar-
„tikel aldus gewijzigd:
„Hij is voor de schaden en boeten, die
„ten gevolge van het niet voldoen aan
„deze verplichting den vrachtvervoer-
„der treffen, jegens deze aansprakelijk"
„Als het billet verloopen is door vertra-
„ging in het vervoer zal hij dus alleen
aansprakelijk zijn, wanneer hij door
den vrachtvervoerder aan den nieuw-
gelei billet aangezocht, dit niet ver-
„strekt. —
Art b. Arnhem, van ..... terug te treden
is een germanisme. — Wordt veranderd
in opteregen. —
Dordrecht. Is onder kosten ook distantie
„vracht begrepen? Neen, alleen de gemak-
„te kosten, distantievracht kan hier dus
met in aanmerking komen. —
Hr Voorzitter en de Heer Pijnappel ach-
„ten het toch even min als Hr Dordrecht over-
„duidelijk wat onder kosten verstaan
moet worden; gaa het alleen zake van

het

het afgelegde gedeelte reis gedaan uit-
„gaven zijn, hoe moeten die dan bere-
„kend worden bij het vervoer van stuk-
„goederen met een schip, als slechts enkele
goederen terug genomen worden. —

De Heer Asser meent dat hier alleen
het beginsel moet uitgedrukt worden dat
de afrenders den vrachtvervoerder scha-
„deloos moet stellen. — Hoe de schadevergoe-
„ding berekend moet worden wordt nader
in het Burgerlijk Wetboek aangegeven.
Quaesties van detail kunnen dan bij het
Zeerecht, in een Spoorwegwetgeving verder
geregeld worden. — Ten einde dus niets
te praejudicieeren en alleen het beginsel
der verplichting tot schadevergoeding
uit te drukken wordt in fine gelezen:
„en hem, voor zoover geen schuld aan
„zijne zijde bestaat, schadeloos te
„stellen".

Haarlem wilde den afrenden het duplis
„caat doen houden. — De Commissie ziet
daarvoor geen enkele reden. —

Art 7. Dordrecht, acht de den vrachtver-
„voerder bij dit Artikel opgelegde verant-

woordelijkheid

„woordelijkheid veelte vervaan, speciaal
moet h.i. brand als overmacht beschouwd
worden, behoudens tegenbewijs.- Zij ver-
„langt dit in de wet te zien uitgedrukt
De Commissie gaat omtrent deze opmer-
„king over tot de orde van den dag, daar
dit punt reeds herhaaldelijk in den boe-
„gen van de Commissie is besproken en
gronding onderzocht geworden.- Trouwens
eene bepaling als Dordrecht wenscht al-
„leen voor brand zou geheel onvoldoende
zijn.- Er zijn vele andere oorzaken die
in't algemeen als overmacht te beschou-
„wen, toch ook door schuld of onacht-
„zaamheid in het leven geroepen kunnen
zijn en waarvoor dus in het stelsel van
Dordrecht hetzelfde zou moeten gel-
„den.- Bovendien de wet mag niet in
te veel casuistiek treden, zij moet al-
„gemeene regels geven.—
Art 8. Dordrecht vraagt of onder de bespaar-
„de kosten van dit Artikel ook vracht be-
„grepen is? Natuurlijk wel daar het hier
de bespaarde kosten van den afzender zijn
Artt 8. 9. 10. Haarlem stelt eene nieuwe

regeling

regeling voor van de waardevergoeding, van d
aangifte en het bewijs. - Zij wil o.a. Art 10
doen vervallen en aan Art 8 toevoegen: „de
„afzender wordt alleen toegelaten tot het be
„wijs der waarde van het goed, zoo als het
omschreven is in den vrachtbrief of in het
„cognossement, of op andere wijze aan den
„vrachtvervoerder tijdig is opgegeven"; Als
de vrachtvervoerder onbekend is met den
aard der goederen die hij vervoert, dan af
„zender alleen toelaten tot bewijs eener
maximum waarde van zoo veel per gewicht
of per maat, en Art 9 lezen: „Indien de
„waarde door den afzender is aangegeven
„wordt deze waarde onder aftrek van de
„bespaarde kosten door den vrachtver
„voerder vergoed, tenzij deze bewijze dat
„de door den afzender geleden schade
„geringer is."

Met de voorgestelde toevoeging aan
Art 8 in verband met de weglating van
Art 10 kan de Commissie zich met een
„enigen, daar de omschrijving van het
goed in den vrachtbrief en het cogno
„sement meestal volstrekt geen maatstaf

Zal

zal opleveren om de waarde van het verzondene te beoordeelen, men denke bij voorbeeld aan omschrijvingen als manufacturen, koffie, suiker, die aantrent de waarde niets leeren. - Ook acht de Commissie aan de bepaling eener maximum vergoeding van zoveel per pond of per maat te veel bezwaren verbonden. - Het is een maat-„staf die niet even redig en billijk werkt. - Haarentegen neemt de Commissie het denkbeeld door Haarlem neergelegd in hare wijziging van Art 9 over; wanneer de afzender minder schade heeft geleden dan de waarde der goederen, zoals bij voorbeeld in het gestelde geval dat de spoordregels door den vervaardiger aan den Staat of de bankbilletten door de Nederlandsche Bank aan haren agent afgezonden onder weg te niet gaan, is het billijk dat de vrachtvervoerder ook niet meer dan die schade vergoedt. —

Aan Art 8 wordt dus toegevoegd: „Indien „de vrachtvervoerder bewijst dat de gelde„den schadegeringer is, aan hij met de „vergoeding daarvan volstaan." - Hierna

bepaling

bepaling behoort toch algemeen te zijn en
met alleen bij Arty te gelden, zooals Vlaar-
„dingen had voorgesteld. -
Art 14. Zwolle, wil de drie in dit artikel
aansprakelijk gestelde machtvervoerders
hoofdelijk voor het geheel verbonden doen
zijn en blijven ook via de instelling der
actie tegen een hunner. - Die Commissie
acht dit niet wenschelijk, de keure van
een moet de actie tegen de anderen doen
vervallen, anders zou er nooit een einde
aan de processen komen. -
Art 15/16 Rotterdam, deze artikelen zullen
buitenlandsche Maatschappijen niet bin-
„den en daardoor de binnenlandsche vrach-
„vervoerder allicht tegenover den buiten-
„landsche praejudicieeren. - Die Commis-
„sie erkent dit, alsook het onwenschelijke
daarvan. - Zij is echter niet bij machte
daaraan iets te doen. -
Art 18 Haarlem wil in het geval van dit
artikel de vracht pro rata parte ver-
„minderen. - De Commissie is van een
ander gevoelen, het geven van contra
orders moet niet aangemoedigd worden. -

Hij

Hij die contraorders geeft, moet daar maar wat voor over hebben. - Zij zijn alleen in het geval van onvermogen des ontvangers te billijken. -

Art 20. - Haarlem's opmerking over het rembours wordt weerlegd door het feit dat de
Al 1. „ vrachtvervoerder verplicht is het goed af te leveren tegen betaling van het rembours en dit artikel juist over zijne verplichting tot aflevering handelt. -

Art 20 Op aanraden van Haarlem wordt „schrijftelijk, telegrafisch of mondeling" geschrapt Hondrecht wil lezen personen in plaats van persoon. -

Haar rechter geen keuze tusschen meer „dere personen is, is deze opmerking onjuist.

Art 24. Rotterdam is tegen het absolute verjo art 25 bod van dit Artikel. - Hle vrachtvervoerder moet bevoegd zijn vóór de aflevering zekerheidstelling te vorderen voor de vracht. Hlt is vooral van belang bij het zeevervoer. -

Hle Commissie gaat niet mede. - Haar systeem is dit: dat de vrachtvervoerder het goed niet aan boord / onderzoek / mag

houden

houden omdat de risico aan boord veel
groter is dan aan land; maar ook dat
bij het goed niet behoeft af te geven dan
tegen betaling, van daar dat hem een
zeer ruim recht is gegeven om op slag te
vragen. - Hlitrecht wordt in Art 25 gere-
„geld. - Geschil over de betaling in dat
Artikel omvat ook weigering om te betalen
op het oogenblik dat de schipper het vraagt.
Hle belangen van den vrachtvervoerder
zijn daarmede voldoende gewaarborgd. -
Hlaar rechter Hlordrecht vraagt of geschil over
de betaling ook omvat geschil over het tijd-
„stip der betaling, en dezelfde Kamer bij
al 2 van Art 25 of zij dezelfde regeling aan-
„dringt als door Rotterdam ad Art 24 voor-
„gestaan wordt, tot wegneming van alle
misverstand in Art 25 in plaats van: „in-
„dien er geschil ontstaat over de vracht"
gelezen: „indien de betaling geweigerd
wordt of daarover een ander geschil
ontstaat".

Art 25 Hlaarlem wenscht dat de Kantonrech-
al 1 „ter verplicht zal zijn aan het verzoek-
„schrift gevolg te geven. - De Commissie

acht

acht dit onjuist. - Zij besluit echter te lezen:
„kan de kantonrechter" enz in plaats van
„is de kantonrechter enz bevoegd en te
verleenen".

Art 25 Haarlem vraagt wat er moet geschie
al i f. „den als de wederpartij niet te vinden
is; hoe moet de oproeping dan plaats
hebben. - Er mag geene vertraging ont-
„staan. -

De Commissie beaamt dit en besluit
op voorstel van den Heer Pijnappel ach.
„de wederpartij in te lasschen," „zoo de
kantonrechter zulks zonder bezwaar
voor de zaak mogelijk acht".

Art 27 Hoxdrecht en Haarlem. - In deze Art.
Art 28. „titel is een fout geslopen." „In het
vorige Artikel" in Art 27 moet zijn: in
Artikel 25. „En der beide vorige Artikelen"
in Art 28 de Artt. 25 en 27. -

Art 32. Rotterdam en Hoxdrecht. Van den vorigen
titel moet, nu de volgorde der titels ver-
„ander is, luiden:" „van den titel over
Exploiteurs. -

Art 33. Hle Commissie wenscht dit Artikel
tegen de bedenkingen van Kvollee en

Haarlem

Haarlem te behouden. Ten einde echter
in al 2. eene regeling der bedoelde verplich-
„ting bij Koninklijk Besluit niet uit te
sluiten worde er aan toegevoegd: „of door
het gezag bij het opleggen dier verplichting
daartoe aangewezen".

Art 40. Rotterdam wenscht voor het geval, in
al 2 van dit Artikel geregeld, Art 511 Wet-
„boek van Koophandel over te nemen. —
Hle Commissie zou dergelijke bepaling
hier niet op hare plaats achten. — Hleven-
„plichtingen van den afrenden, die zijn
goed afgeraakt, zijn elders in het alge-
„meen geregeld. — Hit Artikel heeft zich uit-
„sluitend bezig te houden met de kracht der
Cognossementen en de rechten van den
houder. —

Rotterdam verlangt de bepaling: dat
reversen betrekkelijk de kwaliteit der
goederen in rechten tusschen vrachtver-
„voerders en afrenders ongeldig zullen
zijn. —

Hle Commissie meent hieraan geen ge-
„volg te moeten geven, daar dergelijke
bepaling onvoldoende grond zijn. Met

reversen

overeen betreffende het getal kan toch even-
„geen fraude gepleegd worden. - Men zal im-
„mers van de vergeleenaars in geval van ver-
„gaan van het schip vergoedingvragen
voor het in het cognossement genoemde
getal, dat feitelijk niet werd ingeladen
Overigens meent de Commissie dat de wet-
zie hiermee deze praktijken niet moet inla-
„ten. - Zoo er bedrog is moet de straf wet
toegepast beide komen. -

Expediteurs. (N° 38)

Art 2. Houdt rechtstreeks de den expediteurs op-
„gelegde verantwoordelijkheid te zwaar.
Speciaal in geval van brand. - Hle Commis-
„sie vereenvoudigt naar het opgemerkte ad
Art 25 Vrachtvervoerders. -

Art 2. Arnhem wenscht aan al. 2 toe te
Al 2. i/f. voegen de woorden: of den vrachtver-
„voerder. - Tusschen den afzenders en
den Expediteur toch kan een vrachtver-
„voerder in zitten, voor wien gene niet
aansprakelijk moet zijn. -
Hle Heer Asser bestrijdt dit. - Een van
beide toch de behandeling van den vracht-
„vervoerder valt onder het begrip over-

„ macht en dan is zij reeds in deze alinea 2
genoemd of zij is geen vervoermacht, maar dan
is het noemen van deze vrachtvervoerder
ook niet voldoende, daar dan hetzelf de
gelds van de handelingen van elken an-
„ deren derde, die het goed in den loop
van het vervoer onder zich krijgt of
onder zich neemt. — Bij deze opvatting
zou dus het Artikel te beperkt gesteld zijn
en het daarom misschien beter wezen
geen bepaalde feiten te noemen, maar
in het algemeen den Expediteur het
bewijs van zijn onschuld op te leggen
m. a. w. het bewijs dat de schade buiten
zijn schuld is ontstaan. —

Na eenige discussie besluit de Com-
„ missie het Artikel onveranderd te la-
„ ten, daar hij die het goed brengt, al
doet hij het voor een ander, in den zin
van dit Artikel als afzender is te be-
„ schouwen. — Tegen de bedenking van
Haarlem handhaaft de Commissie in
Art 2. al 1 de uitdrukking „ <u>een voor-</u>
„ <u>zichtig koopman</u>"

Art 3. De voorstel van Haarlem wordt in

fine

fine van dit artikel gelezen „ en worde bij
„ voorgevoeld betreft zijne aansprakelijk
„ heid voor het vervoer, gelijk gesteld met
„ den vrachtvervoerder", in plaats van
en staat hij in enz.

Ook worde nog in het midden van dit
Artikel „ de kosten van het vervoer in
„ hun geheel tegen een in een vast ge„
„ stelde vergoeding", veranderd in „ de kos.
„ ten van het geheele vervoer." De termino.
„ logie mag den deren opzichte niet
„ dezelfde zijn als die van Art 12 vracht.
„ vervoerders, zoo als Haarlem wil, daar
bij die de besorging van goederen op
zich neemt volgens de definitie van
Art 1 **Vracht**vervoerders vrachtvervoer.
„ ders is, zoodat Art 3. Expeditems alsdan
overbodig zou zijn. –

Niets meer aan de orde zijnde sluit
de Voorzitter de Vergadering ten 3 3/4
ure. –

De Secretaris,
was getekend / W. L. P. A. Molengraaff / was geteekend / J. G. Kist
Adjunct.

De Voorzitter,

Honderd achttiende Vergadering
op Zaterdag 8 November 1884
aan het Departement van
Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering
den 11 ure. - Afwezig de Heer Beelaerts.
De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. -
Ingekomen eene missive van den
Minister van Justitie houdende mede-
deeling dat Mr. J. A. Fruin tot Zijne
Majesteit den Koning het verzoek heeft
gericht om van het lidmaatschap der
Commissie eervol ontheven te worden,
en eene uitnoodiging aan de Commis-
sie om aan aanleiding daarvan haar
gevoelen kenbaar te maken ook over de
vraag of aanvulling der Commissie haar
gewenscht voorkomt. -
Namens de Commissie is door den
Voorzitter aan den Minister geantwoord
dat het verzoek van den Heer Fruin met
het oog op zijnen gezondheidstoestand
behoorde te worden ingewilligd en dat

het

het der Commissie voorals nog niet gewenschte voorkomt dat het getal haarer leden worde aangevuld. –

Hierdag na het verzenden van dit ant„woord bereikte de Commissie de treu„rige tijding van het overlijden van den Heer Fruin. –

De Adjunct-Secretaris verzoekt machti„ging om den door hem ontworpen ontwerpen tot„tel over het faillissement, waarmede hij weldra hoopt gereed te komen, te doen drukken. –

Vervolgens wordt overgegaan tot de be„handeling van de door den Voorzitter ontworpen Memorie van Toelichting tot de titels over Wissels, Assignatiën, Orderbriefjes en Chèques. – In den loop der ge„houden gedachtenwisseling oppert de Heer Pijnappel bedenkingen tegen de redactie van Art. 18 al. 2. –

Deze alinea beslist, zoo als zij thans luidt, in tegenstelling met de bekende arresten door het Oberhandelsgerecht ge„wezen naar aanleiding van het in Frankrijk tijdens den Oorlog van 1870/71

ingestelde

ingestelde moratium, dat, als dadelijk na
afloop van een wettelijk moratium pro-
„test wordt opgemaakt en regres genomen
degene, tegen wien het regres wordt genó-
„men, de niet-tijdigheid in mineure het te
laat opmaken van het protest met kan
tegenwerpen, even min als bij verhinderin
van het tijdig opmaken van het protes
door overmacht. - Te vens echter werd
door deze alinea uitgesloten, wat niet
de bedoeling was, dat de houder ingeval
van een wettelijk moratorium, dat hem
verhindert op den daarvoor aangewezen
dag te protesteren, ook zonder protest
over te gaan tot directe regres op
zijn voormannen kan nemen. - Spreker
wenscht ten dien einde en dit geval
het protest ook door Art 149 gevorderd,
als vereischte voor de regresactie te
laten vallen. - Een beroep op de wet
waarbij het moratorium wordt verleend
wordt, moet voldoende zijn. -
Na eenige discussie wordt de beslis-
„sing over dit punt aangehouden. -
In Art 19 i f. worden de woorden i. te

Zijnen

zijnen laste" op voorstel van den Heer Pijnappel vervangen door: „ten laste van eerstgenoemde".

Hr Heer Pijnappel vestigt verder de aandacht op Art 24, waarin Z. i. den onrechte van acceptatie ter zee op de copie wordt gesproken. - Hat was juist in het vroegere systeem van het ontwerp omtrent de acceptatie ter zee, volgens welk de van non - acceptatie gesproke. „teerde wissel de noodadressen moest worden aangeboden om geaccepteerd te worden ter zee. -

Thans is in Artt 80, 81 jo 76 aangenomen, dat de wissel alsdan aan de noodadressen ter betaling ter zee zal worden aangeboden. -

Bovendien bestaat er zeer een antinomie tusschen Art 24 en Art 76. Om acceptatie ter zee te verkrijgen moet er een acceptatie zijn gevraagd en van non - acceptatie geprotesteerd. Art 76. Maar toch is de wissel zelf noodig, maar wanneer die er is behoeft de acceptatie ter zee ook niet op de copie gesteld te worden

worden.- Tenderzal volgens Art 29 betal
gevraagd kunnen worden van hem die
de copie ter veere accepteerde, maar da
„ toe moet volgens Art 29 aanbod van de
rig meeden wisfel met het protest van
non-betaling voorafgaan.- Zoals ge
„ zal meent Spreker dat met een copie
met geprotesteerd kan worden.- Zon
den origmeeden wisfel kan dus geen
acceptatie ter veere noch betaling va
den acceptant ter veere verkregen wor
„ den.- Om die reden wil Spreker voo
de tweede alinea van Art 29 laten v
„ vallen.-

Ook de Heer Asser wil de woorden
„ acceptatiën ter veere" in alinea 1 late
vervallen.- Z. i. moeten op de copie
„ leen en dos sementen kunnen voork
„ men, alle andere wisfelverklaring
behooren op den wisfel zelf te geschie
„ den.- Ale Copie is bestemd om de fu
„ tie te vervullen van een toegezonde
allonge.-

Ale Voorzitter betrijdt de opvatting
van den Heer Pijnappel dat er een

antinomie

antinomie met Art 76 zoude bestaan. —
Die acceptatie moet om geldig te zijn
aan de vereischten in Art 76 voldoen,
daarin verandert dit Artikel niets, het
erkent alleen de geldigheid van accep-
„tatiën hetzeer die op de copie ge-
„plaatst zijn, mits die aan de alge-
„meene vereischten aan acceptatiën
hetzeer gesteld voldoen. —
Die beslissing wordt ten slotte aan-
„gehouden. —
De Voorzitter sluit de Vergade-
„ring ten 3½ ure. —

De Secretaris, De Voorzitter,
(was geteekend) H. L. P. A. Molengraaff (was geteekend) J. G. Kist.
Adjunct.

Honderd negentiende Vergadering
op Zaterdag 22 November 1884.
aan het Departement van
Justitie. —

De Voorzitter opent de Vergadering

te

te 10 ure. –

Afwezig de Heer Beelaerts en aanwezig
„lijk de Heer Asser. –

De notulen der vorige Vergadering
worden gelezen en goedgekeurd. –

Titel van Wisfels. –

De discussie over Art 24 titel van wis-
„fels wordt voortgezet. – Ale Heer Pijnap-
„pel laat zijne bezwaren tegen dit Art.
„het vallen, op grond der overweging
dat het ontwerp alleen regels desgevol-
„gen van het blote feit, dat er een
acceptatie ter zeere op de copie wordt
gesteld, daarbij geheel buiten beschou-
„wing latende of tot dergelijke accep-
„tatie al of niet een verplichting be-
„staat, en of zij al of niet gebruikelijk
of mogelijk is. – Met dit alles bemoeit
zich het ontwerp niet als staande ge-
„heel buiten het wisselrecht. –

Om echter duidelijk te doen uitko-
„men dat de wisselverklaringen op de
copie voorkomende alleen aansprake-
„lijk maken tegenover hen, die op de
copie getekend hebben, wordt almeê

in

in fine gelezen: „ Acceptatien teweere hebben tegenover de onderteekenaars de „ zelfde werking " enz

Aan Art 18 al 2. in de vorige Verga„dering aangehouden, wordt onder toen„ aangewezen onvolledigheid weg genomen, de volgende zinsnede toegevoegd: „ De houder heeft dan dezelfde rechten, welke hij gehad zoude hebben, indien de hande„ling had plaats gehad."

De behandeling van de Memorie van Toelichting titels van wissels wordt voortgezet. –

Bij Art 43 maakt de Heer Pijnappel de opmerking dat het niet op zijn plaats staat. –

Art 43 toch spreekt over de motifica„tie van de non-acceptatie, en be„paalt wat er met het protest van non-acceptatie moet gebeuren, ter„wijl de volgende Artikelen handelen over de aanbieding ter acceptatie, en de acceptatie zelve en zich dus bezig houden met datgene, wat aan het protest voorafgaat. – Die Artikelen behooren daarom

ook

ook aan Art 43 voorafte gaan.-

Besloten Artikel 43 te plaatsen aan het einde der Afdeeling.-

Art 46 al. 2. Hier alleen wordt gelezen: „de betrokkene kan echter bij zijne ac„ceptatie den wissel op de plaats van be„taling bij een ander betaalbaar stellen" Hierna worden „bij zijne acceptatie" voor„den tusschengevoegd ten einde duide„lijk te doen uitkomen, dat de betrok„kene niet, zonder hevens te accepteeren, een plaats van betaling geldig kan aanwijzen.-

Art 48. Hr Heer Pijnappel vraagt of in alinea 1 niet in plaats van de Artt 72 en 73 de Artt 69-73 aangehaald moeten worden.- Men leze slechts de Artikelen 69-71, ook de bepalingen daarvan moe„ten bij regres wegens non-acceptatie gelden, doch zijn zij nergens in het ontwerp op dit regres toepasselijk ver„klaard.-

Hr Heer Asser verklaart de juistheid van het door Spreker aangevoerde.- In plaats van Hrne verwijzing naar de bedoelde

Artikelen

artikelen gaat hij echter een algemeene formule wenschelijk achten.-

Na eenige discussie wordt besloten van alinea 1 de slotwoorden „overeenkomstig de artikelen 72 en 73" te schrappen, en aan alinea 2 toe te voegen de zinsnede: „van het overige zijn daarop de bepalingen betreffende de vergoeding wegens non-betaling toepasselijk".

Voorts wordt om de bedoeling van den aanhef van alinea 2 te verduidelijken, tusschen de woorden: „over den tijd die" en „tot aan den verval dag des wissels nog moet verloopen" gevoegd „van den dag der vergoeding," luidende de alsnu de eerste zinsnede dezer alinea: „Het wissel som zelve wordt verminderd met een disconto van vier ten honderd 's jaars, over den tijd, die van den dag der vergoeding tot aan den verval dag des wissels nog moet verloopen".

Na gedachten wisseling over de Memorie van Toelichting, sluit de

Voorzitter

Voorzitter de Vergadering ten 3 ure.—

De Secretaris, (was geteekend)

De Voorzitter, (was geteekend)

Honderdtwintigste Vergadering op Zaterdag den 29ste November 1884, aan het Hôtel Departement van Justitie.

De Voorzitter opent de Vergadering ten 10 ure.— Het notulen der vorige Vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

Ingekomen een schrijven van den Minister van Justitie, dd 24 November 1884, waarin de Minister, met het oog op de aanstaande behandeling door de Tweede Kamer der Staten-Generaal van het IVde Hoofdstuk van de Staatsbegroting voor het dienstjaar 1885, mededeeling verzoekt van de inlichtingen die aan de Vertegenwoordiging zouden kunnen

worden

worden verstrekt omtrent den tegenwoordi-
„gen stand van de werkzaamheden der
Commissie. –

De Heer Pijnappel stelt voor op deze
missive te antwoorden, dat de Commis-
„sie twee harer leden heeft verloren en dat
„zij het thans wenschelijk acht de ont-
„werpen, die zij onder handen heeft, zoo
spoedig mogelijk verder af te werken en
vervolgens in te dienen, zonder in verde-
„re details omtrent den stand der werk-
„zaamheden te treden, daar daaromtrent
niets nieuws is mede te deelen. –

De Heer Beelaerts geeft te overwe-
gen, den Minister te doen weten, dat
de Commissie den Minister hare in-
„lichtingen hoopt te verstrekken, als
het Voorloopig Verslag over de begrooting
is ingediend. –

De Heer Pijnappel heeft hiertegen be-
„zwaar. – Spreker gelooft dat de Commis-
„sie, als het Voorloopig Verslag zal zijn
ingediend, niets meer omtrent hare werk-
„zaamheden zal kunnen mededeelen dan
thans. – Hij handhaaft dus zijn voorstel. –

Na

Na eenige discussie wordt dit zonder
stemming aangenomen. –

de Heer Beduerts brengt de wenschelijkheid ter sprake om in het rapport aan den Minister machtiging te vragen om de verschillende stukken, ontwerpen en memories van toelichting, te doen drukken en daarna gedrukt aan Zijne Majesteit den Koning in te dienen, als mede om ze tevens te publiceeren. Het drukken zoude dan ter Landsdrukkerij kunnen geschieden en de Ministers de oplage kunnen bepalen. –

Na korte bespreking vereenigt zich de Commissie met dit denkbeeld. –

Verder wordt besloten al de ontwerpen nogeens, ten behoeve der Commissie alleen, bij haren drukker te doen drukken, ten einde de leden ieder een gelijkgewerkt exemplaar te verschaffen. –

Aan de orde is de Memorie van Toelichting over den titel van Wissels.

Besloten wordt het opschrift „Algemeene Bepalingen", thans staande boven Art 5, te plaatsen boven Art 1 en de

Artt

Artt 1-4 definitief in dezen titel op te nemen.-

Hlegedachtenwisseling over deze Memorie van toelichting wordt voortgezet en ten einde gebracht, evengoo worden behandeld de Memories van Toelichting over de titels van Orderbriefjes /N.° 17/, Assignatiën /N.° 32/ en Cheques /N.° 31/.-

Art 8 vanden titel van cheques, welk Artikel in de 117de Vergadering werd aangehouden, geeft op nieuw aanleiding tot discussie.-

Hle Heer Pijnappel, die in den tijd /108e Vergadering/ heeft medegewerkt tot de aanneming van het beginsel aan den uitgever van den Cheque eene boete op te leggen, stelt thans geen prijs meer op het behoud van het Artikel zooals het in bedoelde Vergadering is gewijzigd.- Hij heeft twee bezwaren tegen het Artikel, zooals het thans luidt: 1.° wordt dat „gene, wat boete moet zijn en ook als boete bedoeld werd, n. m. de verhooging van het bedrag van den Cheque met 5 %, ten onrechte genoemd een vergoeding

van

van schade, kosten en interessen, 2°. word
deze straf gesteld op het niet aanwezig
zijn van fonds op het oogenblik dat de
betaling gevraagd wordt, terwijl zij had
moeten worden opgelegd voor het geval
dat op het tijdstip van de uitgifte de
Cheques geen fonds aanwezig is. Wat
Spreker gewild had is de bepaling van
Art: 837 van het Zwitsersche Obligatienech

Bovendien behalve de verplichting tot
schadevergoeding wenschte hij dengene
die een Cheque uitgeeft, zonder voldoend
fonds bij den betrokkene ter zijner dispo
„sitie te hebben, een boete van 5% over
het bedrag van den cheque op te leggen.

De Commissie heeft zich daarmede niet
vereenigd, en Spreker wil daarmee op
terugkomen; wel bekent hij de zijns in
„ziens verkeerde wijze toepassing de
zijn denkbeeld in de wijziging van de
Artikel heeft gevonden. —

De Voorzitter beroept op nieuw de wen
„schelijkheid om het geheele Artikel te
doen vervallen. - Z. i. is de bepaling, da
de trekker schadevergoeding moet geven

Geheel

geheel overbodig. - Voor de cheques moet
hier hetzelfde gelden als voor de wis-
„sels. -

De Heer Asser beslijdt dit omtrent ver-
„melding van de verplichting des trekkers
tot schadevergoeding wel degelijk noodig,
juist dit toch onderscheidt in deze de
cheques van de wissels. - Hij wisseltrekker
geeft niet te kennen dat hij over fonds
beschikt, daar aanwezigheid van fonds
niet in het wezen der wisseltrekking ligt,
hij is dus bij niet- betaling der wissels alleen
tot rentevergoeding gehouden. - De uitge-
„ver van den cheque geeft daarentegen door
die uitgifte te kennen, dat hij over fonds
beschikt, daar een cheque eigentlijk niet
anders is dan een aanwijzing om uit
gereed liggend geld te betalen, de uit-
„geever van den cheque moet dus alle
schadevergoeden voor den nemer, die
op het bestaan van het fonds mocht
rekenen, uit de niet- betaling voort vloei-
„ende. -

Hij Voorzitter geeft als zijne meening te
kennen dat de aanwezigheid van fonds

voor

voor den cheque een even omverschuldigd
zaak is als voor den wissel.-

Indien de Heer Asser zich beroept op
het historisch ontstaan van den cheque
in Engeland, Spreker wijst er op dat het
verkeer zich reeds lang van deze enge
opvatting heeft geëmancipeerd en de cheq
thans algemeen voor dezelfde doeleinde
wordt gebezigd als de wissel.- Het is een
wissel aan toonder geworden.-

Met algemene stemmen wordt beslote
de bepaling over de boeten in Art 8 te laten
vervallen.- Vervolgens wordt het Artikel
zonder die bepaling in stemming gebrach
en verworpen door de beslissende stem de
Voorzitters / Tegen de Voorzitters en de Heer
Pijnappel; vóór de Heeren Beelaerts en
Asser /.

Art 9 Besloten wordt in dit Artikel o
de Artikels 1-4 titel van wissels toepas
„selijk te verklaren.-

Aan de orde is de behandeling van de
titels over Expeditens en Vrachtvervoerder
naar aanleiding van het ingekomen ad
„vies van de Kamer van Koophandel te

Amsterdam.

Titel van Expediteurs.

Art 2 en 3. Ede Kamer wenscht de aanspra-
„kelijkheid van den expediteur voor de door
hem gebruikte vrachtvervoerders en bin-
„nen- expediteurs, in het ontwerp alleen,
voor het bijzondere geval, in Art 3 vermeld,
vastgesteld, tot algemeenen regel ver-
„heven te zien. -

Ede Commissie meent daarin met te
moeten treden, de aansprakelijkheid van
den expediteur, die alleen gelegenheden
van vervoer opzoekt niet het vervoer zelf
op zich neemt, moet niet dezelfde zijn
als die van den vrachtvervoerder. - Hier
er tegenwoordig slechts weinigen zijn,
die uitsluitend hun bedrijf maken
van expeditie, is geen afdoende reden
om in de wet voor expediteurs geen bij-
„zondere regels meer te stellen. -

Art 3. Ede Kamer wil in dit artikel het
woord „nuttige" voor uitgaven laten
vervallen, omdat die uitdrukking zeer
betrekkelijk is en tot vele onaangenaam-
„heden aanleiding kan geven. -

Ede

De Commissie deelt deze bezwaren niet.-

Art 4 al: 4. Ue Kamer stelt voor deze alinea in fine te lezen: „waarop de aflevering geheel of gedeeltelijk heeft plaats gehad", aangezien het enkele woord aflevering tot misverstand aanleiding zal geven.-

Ue Heer Beelaerts beaamt dat hier misverstand mogelijk is; aflevering zal men allicht opvatten als aflevering van alles wat ten vervoer is toevertrouwd; en als dan strijd aanwezig achten tusschen de slotzin van deze alinea en de woorden: „gedeeltelijke niet - aflevering in den aanhef van dezelfde alinea.-

Na eenige discussie wordt met 3 tegen 1 stemmen (die van den Heer Beelaerts) besloten het artikel onveranderd te laten, op grond dat de zin daarvan duidelijk genoeg is.-

Ue Kamer verlangt den titel aan deze titel toegevoegd te zien eene bepaling over den grondslag der te betalen vergoeding overeenkomende met Art 8. van

Idem

den titel van vrachtvervoerders.

Hle Commissie acht dit onnoodig.

Titel over Vrachtvervoerders.

Art 2. Hle Kamer wenscht naast onder-
„teekening afstempeling van den vracht-
„brief met hetzelfde effect toegelaten
te zien, op grond, dat afstempeling in
het verkeer gebruikelijk is. –

Hle Commissie, die reeds vroeger de
vraag behandelde of aan afstempeling
dezelfde kracht toegekend moet worden
als aan de onderteekening, blijft bij haar
gevoelen dat de vervanging van de onder-
„teekening door een stempel afkeuring
verdient. – Afstempeling vermindert de
rechtszekerheid. – Bovendien, indien
de Commissie haar wilde toelaten
naast de onderteekening en het ver-
„vanging van deze, dan zou dergelij-
„ke bepaling toch niet in deze titel
op zijn plaats zijn. – Er zijn meerge-
„vallen waarin ik dan hetzelfde zoude
moeten gelden. –

Art 3. al. 2. Hle Kamer acht het beter de
vermelding in den vrachtbrief van

bijzonder

bijzondere bedingen verplichtend te stellen, en wel niet het oog op derden in verband bijv. met de Artt 14 en 22 van deze titel.

De Commissie ziet hiervoor geen reden. De moeilijkheid die de Kamer schijnt te vreezen bestaat niet daar tegen derden alleen de inhoud van den vrachtbrief geldt.

De Kamer stuit over het hoofd dat dit in Art 13 uitdrukkelijk bepaald is. —

Art 8. De Kamer zag hier gaarne Art 390 van het Duitsche Handelswetboek in zijn geheel overgenomen. — De Commissie acht daarentegen de overneming van alle detailbepalingen van dat artikel niet gewenscht. —

Art 10. De Kamer vraagt wat onder „andere hoedanigheden" te verstaan is. — Zij verlangt eene omschrijving als voorkomt in Art 46. van het Algemeen Reglement op het Spoorwegverkeer. —

Naar het oordeel der Commissie is eene juiste, voor alle gevallen passende omschrijving niet mogelijk en daarom een algemeenen term juist verkieselijk

Art

Art 18. al: 3. De Kamer meent dat, in het
geval in dit Artikel voorzien, de afzender
verplicht moest zijn den vrachtvervoer
„der ook de vracht te vergoeden. —
Dit is juist de bedoeling van de Com.
„missie, zij heeft de vracht niet afzonder-
„lijk vermeld, omdat zij meende dat
het vanzelf sprak, dat die betaald
moet worden als niet het tegendeel is
bepaald — Het blijkt klaars dat het
artikel de bedoeling der Commissie
niet juist weêrgeeft —
Het Heer Beelaerts is van oordeel dat
de verplichting des afzenders om de ge-
„heele vracht te betalen in vele gevall.
„en onbillijk zal werken en den vracht-
„vervoerder een groote winst kan bez.
„zorgen, bijv: als de teruggenomen in
het begin van de reis geschiedt. —
De Heer Alpers sluit zich hierbij aan;
hij zou willen bepalen dat van de
vracht de door den vrachtvervoerder
bespaarde kosten moeten worden af-
„getrokken, zoo als kosten van verder
vervoer, gages enz.

Klit

Dit wordt bestreden door den Heer
Pijnappel, die aanvoert dat de inlader
als hij de goederen terugneemt, dit in zijn
eigen belang doet. - Hij ontheft dus in
zijn eigen belang den vrachtvervoerder
van de verplichtingen voortspruitende
het vervoercontract voortspruitende,
maar daarmede is hij zelf nog niet be-
„vrijd, en daardoor kan hij ook niet
„meer bevrijd worden van de verbinte-
„nis tot vrachtbetaling, die hij bij de
„zelfde overeenkomst op zich nam. -
„Hij moet dus volle vracht betalen. Bo-
„vendien is het veel te lastig om uit te
„maken wat in elk geval bespaard kon
„ten zijn. -

De Heer Asser stelt nader uiteen dat
hij als beginsel wilde aannemen de
verplichting van den afzender om de
volle vracht te betalen, doch deze leer
de bevoegdheid wilde verleenen, om
in die gevallen, waarin hij daartoe
in staat is, aan te toonen dat de
vrachtvervoerder kosten heeft bespaard
ten gevolge van de terugneming der

goederen

goederen en dus meer zou ontvangen dan een schadevergoeding, die toch als de ratio van de verplichting tot vrachtbetaling moet worden beschouwd.

Met deze sprekers achtte de Heer Boeles het onbillijk den vrachtvervoerder, „der de vracht toe te staan als hij geen schade lijdt. -

De Voorzitter stuit kich daaraan tegen bij den Heer Pijnappel aan. - De vracht „vervoerder moet zijn vervoermiddel krachtens de vervoerovereenkomst voor den afzender disponibel houden, maar dan ook zijn recht op de vracht be„houden. - De afzender habet quod sibi imputet, als hij de goederen terug neemt. - Of de vrachtvervoerder meer „of vracht zal kunnen krijgen is ook niet a priori uit te maken. -

De Heer Asser wijst er nog op dat het den vrachtvervoerder vrij staat andere goederen aan te nemen in plaats van de teruggenomene; daaruit volgt z. i. dat hij ook niet meer dan de geleden schade behoort vergoed te krijgen. In

het

het stelsel van den Voorzitter en den kleer
Pijnappel moet den vrachtvervoeder
de verplichting opgelegd worden voor
den geheelen duur van het aange-
„nomen vervoer Rijn vervoermiddel
voor den afzender beschikbaar te hou-
„den, ook nadat door deze de goederen
terug genomen Rijn. –
En wordt den klare beslotene bij terug
„neming der goederen ingeval van
doorlopend vervoer overeenkomstig
Artikel 12, van de door den afzender
te betalen vracht af te trekken de vracht
voor het verder vervoer die de vracht
„vervoerder ten gevolge der terugne-
„ming nu niet meer aan de spoor-
„gen de vrachtvervoerders behoeft
te betalen. – Voor alle andere ge-
„vallen word de verplichting van
den afzender tot betaling van de
volle vracht gehandhaafd. –
Den Heer Pijnappel word opgedragen
bij het stellen der Memorie van Toe-
„lichting de redactie van het artikel
dienovereenkomstig te wijzigen

Art

Art 20 al. 2. Hle Kamer is tegen mondelinge berichten. - De Commissie handhaaft het artikel. -

Art 24/25 Hle Kamer vraagt of partijen de bevoegdheid hebben bij de overeenkomst van vervoer aan dit artikel te derogeeren. -

De Heer Asser acht dit niet twijfelachtig. -

Hle Artikelen 24 en 25 kijn niet van publieke orde. - De vrachtvervoerder kan zich in den vrachtbrief een recht van terughouding bedingen. - Hlit kan in de Memorie van Toelichting geconstateerd worden. -

Art 27 en 28. Hle in deze artikelen voorkomende drukfouten / verkeerde aanhalingen / kijn reeds hersteld. -

Art 31. al 1 De Kamer vraagt of de ontvanger het bewijs mag leveren dat de schade ontstaan is gedurende het vervoer. - Hle Commissie acht ook dit niet twijfelachtig.

Art 31. Hle Kamer acht het verder een bezwaar dat de rechtsvordering tegen

den

den vrachtvervoerder niet vervalt als voo
vracht en onkosten crediet gegeven wor
De Commissie is van eene andere mee
„ning daar het immers den vrachtver-
„voerder vrij staat bij het crediet geven
het verval van de rechtsvordering van
dit Artikel te bedingen. —
Art 32. de Commissie meent in tegenste
„ling van de Kamer dat er geen enkele
reden bestaat. om den vrachtvervoerde
de verplichting op te leggen op aanvrage
een Cognossement af te geven. — Bij de
overeenkomst van vervoer kan de af
„gender zich immers altijd de afgifte
van een Cognossement bedingen. —
Niets meer aan de orde zijnde sluit
de Voorzitter de Vergadering ten twee uu

De Secretaris, De Voorzitter,

(was getekend) W. L. P. A Molengraaff. (was getekend) J. G Ku

Addenda.